

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

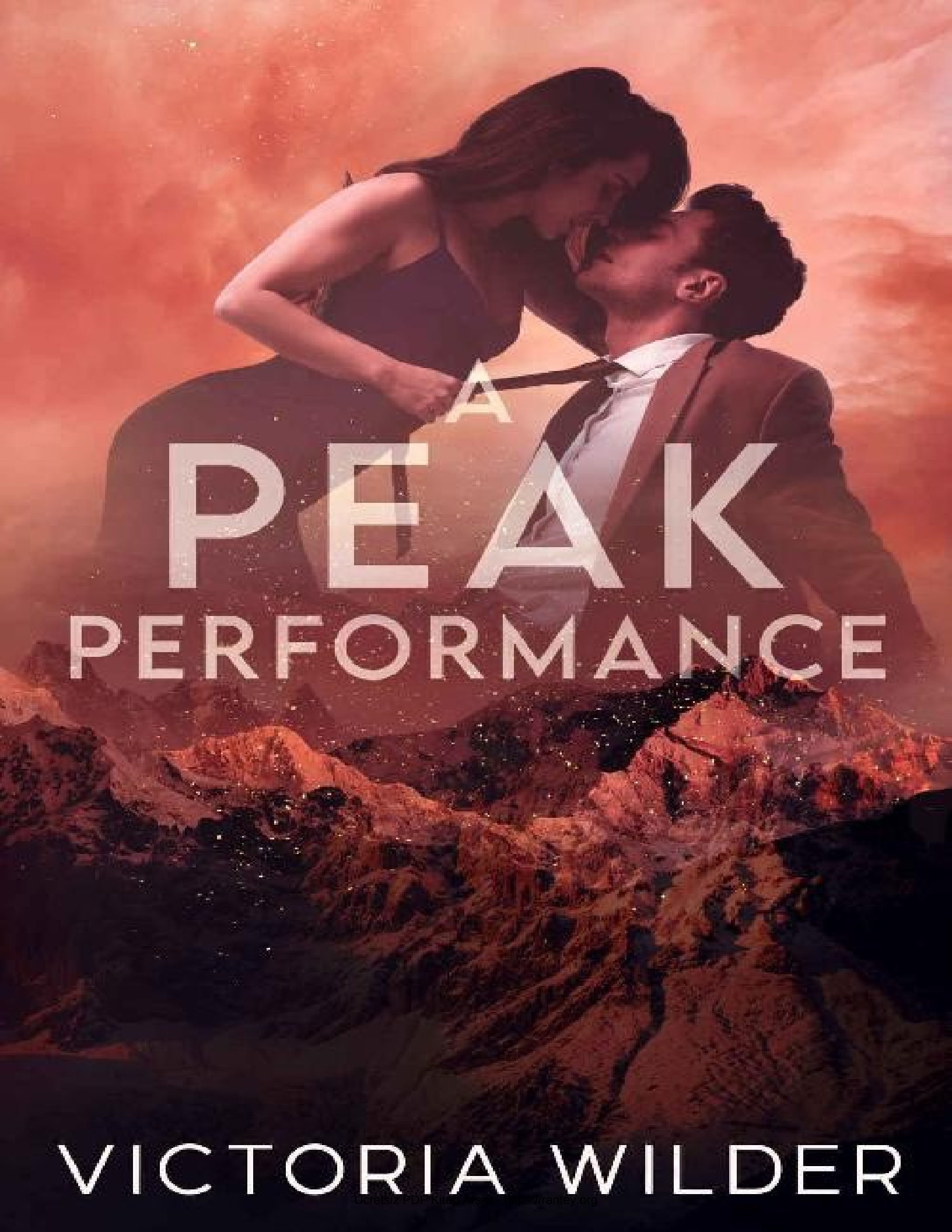
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man and a woman in formal attire are embracing on a rocky mountain peak. The woman is wearing a dark, sleeveless dress, and the man is wearing a brown suit jacket over a white shirt and a dark tie. They are looking at each other with a smile. The background is a dramatic, orange-hued sky with clouds. The foreground shows the rugged, rocky terrain of the mountain peak.

PEAK PERFORMANCE

VICTORIA WILDER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

EN YÜKSEK PERFORMANS

BİR RIGGS ROMANTİZMİ

KİTAP 4

VICTORIA WILDER

NiceGirlNaughtyEdits tarafından düzenlendi

Kapak Echo Grayce, Wildheart Graphics

Copyright © 2023 by Victoria Wilder

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Okuyuculara Not

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34 Sonsöz

Sonsuza dek mutlu bir yaşam

Bu Aralık'ta geliyor...

Strutt's Peak'ten bir

yudum Ayrıca Victoria

Wilder Teşekkür Yazar

Hakkında

Sert bir kadın ana karakteri seven tüm kadınlara, bu hikaye sizin için.

Ve eğer duymak istersen.

Eğer belalı biri olmak istiyorsan, o zaman o ol. Maceracı, evcimen, içine kapanık, boşboğaz, sessiz fare, erkeği elde eden, kanat kadın, rehber, sadece gezinti için, bin ya da öl, yalnız, kanka, okuyucu, yazar ol.

Kim olmak istiyorsan o ol.

Ana karakter sensin.

Kimsenin size aksini söylemesine izin vermeyin.

OKUYUCULARA BİR NOT

A Peak Performance yetişkinlere yönelik materyaller içermektedir. Küfür ve açık kapı cinsel sahneleri bir romantizm.

Sayfada aile içi istismar (DA) ve aile içi şiddet (DV) de ele alınmaktadır. Gaslighting ve şiddet örnekleri de vardır.

PROLOGUE

HAZIR DEĞİLDİM. GÖZLERİMİ SIKICA KAPATTIM. OLMALIYDIM AMA DEĞİLDİM.

Kahretsin, yanmıyor. Yanmasını istiyorum. Uyuşmak istiyorum. Bu hastalıklı, ağrıyan hissi o kadar derine ki asla yüzeye çıkmasın. Bir daha asla hissetmek istemiyorum. İyileşmek için değil. Tekrarlamak istemiyorum. İşte tadı böyle. Ve iğrenç. Yalan söylenmesi, yeminlerin göz ardı edilmesi ve bunun öylesine olan bir şey olmadığının farkına varılması. Bu bir hata değildi. Bir anlaşma değildi. Yıllarca süren bir kızgınlık. Aylar süren tatmin edici anlaşmalar. Kendinden şüphe ve içgüdüsel hislerle geçen günler. "Mutlu" kalmak bastırılan duygularla geçen saatler. Bulanıklaşan ve halıların altına süpürülen dakikalar. Ve hayatımın düşündüğüm gibi olmadığını fark ettiğimden beri geçen saniyeler. Ya da daha kötüsü, tam olarak düşündüğüm şeydi ama ben bunu görmezden gelmeye şartlanmışım.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum ama en azından dışarısı hâlâ karanlık. Oda ağzına kadar orta yaşlı aşırı başarılılar, azgın iş arkadaşları ve gece gezmesine çıkmış birkaç kadın grubuyla dolu. En az üç tane alkolik gördüm. Kendimi saymıyorum. Ben asla bu kadar içmem. Ama yine de yeterli gelmiyor. Ne kadar burbon görüntüleri yok edecek? Sesleri? Tanrım, sesler. Etrafımdaki birinci sınıf sorunları ve yan koşuşturmaların sesini her gün duymayı tercih ederim. Her şey ihanetin sesinden daha iyidir. Belirgin bir ses.

Özellikle, onu becerirken çıkardığı homurtuların bir yankısı. Sert. Beni daha önce hiç sikmediği kadar sert. Adamın kalçalarının ön kısmı buluştuğunda tenleri tokat gibi çarpıyordu. Ve sikinin kızın içine girerken çıkardığı ses ıslak bir emme sesi gibiydi. İçimi bir tiksinti ürpertisi kapladı ve mideme yerleşerek tepki olarak kıvrıldı.

Eteği beline kadar çekilmişti ve pembe bluzu açıktı, sütyeni bir göğsünü kapatırken diğeri dışarı çekilmiş ve kavranıyordu. Göğsü benimkinden daha küçüktü ama adam ona çarparken bunun bir önemi yoktu. Nefes nefese inlemeleri yüksekti. Numara gibi bile gelmiyordu. Ya da sessiz olmaya çalışıyorlardı. Mesai saati bitti, ama eminim temizlik ekibi ve birkaç gece geç saatlere kadar çalışanlar bir yerlerde iş yapıyorlardır. Şirket genç iş bitiricilerle dolu. Ne de burası New York. Örnek olarak stajyerimi gösterebilirim. Az önce kocam tarafından monte edilen nefes nefese olan. İçimi bir ürperti daha kaplıyor. Midem bulanıyor. Ofisim. Şirketim. Stajyerim.

Bir kahkaha patlatıyorum, barın önündeki yirmili yaşlardaki kalabalığın dönüp bana bakmasına neden olacak kadar ürkütücü. Onlar sırtarak beni inceliyor, neyin bu kadar komik olabileceğini ya da bir espriyi kaçırıp kaçırmadıklarını anlamaya çalışıyorlar.

Ben de kadehimi onlara doğru kaldırdım. İkisi hâlâ bana bakıyor ve dürüst olmak gerekirse, belki de ikisini de eve götürecektir kadar sarhoşum. İşte ben de böyle bir kadın olmak istiyordum; istediğini yapan bir baş belası. Toplumsal standartlar tarafından dikte edildiği ya da beklendiği için değil. Öfkeli bir sol yaptım

Yıllar içinde o kadın olmaktan uzaklaştım ve şu anda nedenini anlayamıyorum.

Yine güldüm. Birkaç kişi daha dönüp bana bakıyor.

"Görecek bir şey yok. Sadece kocamın yaklaşık iki yıldır benim için bunu yapamazken başka bir kadını nasıl boşaltmış olabileceğini düşünüyordum."

Tembel orospu çocuğu.

Kocam ve teknik olarak artık *patronum*. Babamın kurduğu şirketin CEO'su olarak atandım. Bir gün sahip olacağımı düşündüğüm bir rol. Çok çalıştım, büyük fikirler ortaya attım ve zamanımı harcadım. Ama içten içe, bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum.

Bunun yerine, kocam bunun için hazırlandı. Ben de bunun olmasına izin verdim. Babam bariz bir şekilde cinsiyetçi değildi; sadece bir kadının bu rolü üstlenebileceği aklının ucundan bile geçmiyordu. Babamın arkaik fikirleri en hafifinden hayal kırıklığı, en ağırından da iğrençti. Ama ben buna izin . Kız kardeşim asla izin vermedi. Ona bunu yıllar önce söyledi. Şimdi neden onun yolundan gitmediğimi merak ediyorum. Ataerkil hiyerarşinin boğucu hatırlatıcıları etrafınızdayken, bunun kendi düşüncenizde beslendiğini görmek neredeyse mümkün. Beni buraya getiren de bu oldu.

Bardağı geri kaldırdım ve boştu. *Kahretsin.*

Telefonum yine çalışıyor. Buraya geldiğimden beri çalışıyor. Beni gördüğünü biliyorum. Beni gördü ve durmadı. O da beni gördü. Ve hiç pişmanlık duymadı. Beni, sikiinin lanet olası stajyerimin içine gömülmesinin bir şekilde benim hatam olduğunu düşünmem için manipüle etmeye çalışacağını biliyorum. Bağırarak, çılgılık atmak ve olay çıkarmak istiyorum ama bu beni nereye götürecek? Erkeğinin ilgisini terk edilmiş kadın olarak etiketleneceğim. *Klas*. Ben, otomatik olarak onun olduğunu düşünmeyen, bunun yerine yanlış yaptığım ya da eksik teslim ettiğim bir şey olabileceğini varsayan bir toplumun parçasıyım. Şimdi babamın o kalın aksanıyla gaz verdiğini duyabiliyorum: *"Kontes, sen ne yaptın? Sonuçta o bir erkek. Karısı olarak onun yoldan çıkmasını engellemek senin görevin."* Sanki bu lanet bir bahane. Her zaman suçu kadına yüklüyor, özellikle de söz konusu olan onun çırağıysa.

"Hesabınızı kapatmamı ister misiniz hanımefendi?"

Harika, bir kadına "hanımefendi" diyerek onu yere sermek.

Gülümsemiyorum. "Bir tane daha alayım."

Daha yakına eğiliyor. "Önce bir suya ne dersin?"

Önerisinin cüretkârlığını düşünürken adamın uzatmaya çalıştığı çene kıllarına bakıyorum.

"Hanımefendi bir tane daha istedi. Ona getirmenizi tavsiye ederim," diye araya giriyor sağımdaki kişi. Ben her iki gözümün altını silerken birkaç kelime daha konuşmuş olmalılar çünkü barmen hemen hareket etmiyor.

Gizemli adama odaklandığımda tanıyorum ama çıkaramıyorum. Bana gözlerimi yeniden yaşartan nazik bir gülümseme veriyor. Düşmelerini engellemeye çalışarak başımı kaldırıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Barmen geri dönüyor ve burbonu taze bir kokteyl peçetesinin üzerine koyuyor. Bir yudum daha alıyorum. Bu sefer daha az yakıyor. Ve tek düşünebildiğim uyuşukluğun yayıldığı. Tekrar bakıyorum, zor durumdaki yaşlı hizmetçiyi kurtarmaya çalışmak yerine içkisine odaklandığı için rahatlamışım.

"Kendine zaman tanı," diyor sakın bir sesle.

Profilini inceledim. Benden daha yaşlı olduğu kesin ama yaşını tahmin edemiyorum. Belki ellili yaşların sonunda. Şıktı ama takım elbise giymiyordu. Kablolu örgü yulaf ezmesi kazağı tasarımcı işi. Göze çarpan saati bir Mont Blanc. Çoğunlukla tuzlu ve biberli olan saçlarını mükemmel bir şekilde tamamlamak için sıkıca kesilmiş sakalıyla birleştiğinde, her şey para çılgılığı atıyor.

Kim olduğunu bulmaya çalışırken sessiz kalıyorum, çünkü onu *tanıyorum*. Her nasılsa. Zihnim karmakarışık

Şu anda. Eğer babamın arkadaşlarından biriye, ihtiyacım olan son şey bir barda hüngür hüngür ağlarken görülmek ve bunun ona geri dönmesi. Ben o kadın değilim. Hiçbir zaman *böyle* bir kadın olmadım. Dağınık. Trajik bir klişe. Buradan uzaklaşmam gerek. Kocamdan uzağa. Babamdan.

Hayatım boyunca bir erkeğin gölgesinde sıkışıp kaldım. En iğrenç kısmı da bunun rahat olmasıydı. Babamın gözdesi olmak bir şey kazanmışım gibi hissettiriyordu. Sonra Maxim'de aynı hissi yaşadım; seçilmişlik, özel olma, korunma. Rahatlık olarak maskelenmiş boğulmuş bir varoluş.

Benim sorunum ne ki şimdiye kadar bunların hiçbirini sorgulamadım? Tam olarak neyi ettiğimi görmem için neden bu an gerekti? Kendi hayatımda destekleyici bir rol. Son yirmi yıldır sevdiğim adamdan zaten kadar iğrenmiyor olsaydım kendimden . Sanırım bu geceden sonra akşamdan kalma olduğumda nefret edeceğim.

"Eve gidemem," diyorum yüksek sesle. Kendime mi yoksa evrene mi söylediğimden emin değilim, alternatif bir çözüm umuyorum.

Ama sonra biri cevap verir.

"Bazen yapılacak en iyi şey ortadan kaybolmaktır. Kendini yeniden bul ve geri döndüğünde kim olmak istediğine karar ver," diyor tanıdık yabancı içkisini yudumlarken.

Bu fikir neden bu kadar çekici geliyor? *Kaybolmak...*

Dirseğime yaslanıyorum ve başımı yumruğuma dayıyorum. "Bir insan nasıl ortadan kaybolur?" "Tessa, umarım imkânların vardır. Bir yolunu bulabilirsin."

Adımı bildiğini fark etmem bir anımı aldı. Sonra . "Asher Riggs."

"Birkaç dakikanı aldı." Gülümsüyor.

Sikeyim.

Düşman. Kendimi bildim bileli ailemin şirketinin en büyük rakibi. Yıllardır bizi geride bırakıyorlar. Keşke biz de öyle yapsak dediğim türden hamleler yapıyorlardı ama bu mücadele bana hiçbir şey kazandırmıyordu. Ve görünüşe göre, istediğim şey için savaşmamak da bana bir şey kazandırmadı. Asher profesyonel olarak aynı çevrelerde dans ediyor ama babamla . Sosyal olarak, kalmadıkça asla aynı odada bulunmazlar.

Düşmanımın düşmanı benim dostumdur.

"Kimin seni bu kadar üzecek kadar berbat ettiğini tahmin edebilirim. Ama senin hakkında varsayımlarda bulunmayacağım, Tessa. Zeki olduğunu biliyorum. Her zaman oradaki her şeyi senin yöneteceğini düşünmüştüm. Tabii sen istersen."

Arkadaşım olarak görmediğim birinden gelen bu sözler beni neden bu kadar etkiledi bilmiyorum. Onaylıyorlar. Nefes almama yardımcı oluyorlar.

Boğazım kuruduğu halde, "Ben de öyle düşünmüştüm" diye cevap verdim.

Derin bir nefes , sonra bir yudum daha. Hâlâ yeterince yakmıyor. Ama kez nefesimi verirken içimden dökülen üzüntü ya da öfke değil, yorgunluk. Belki de şu anda iyiymişim gibi davranmama gerek olmadığı için biraz rahatlıyorum.

"Seni üzen şeyin diğer tarafına geçmek için ne yapman gerekiyorsa yap. Eğer bir süreliğine ortadan kaybolmak istersen, sana yardımcı olmaktan memnuniyet duyarım."

Teklif kaşlarımı kaldırdım. Herhangi birine olan güvenim tüm zamanların en düşük seviyesinde.

"Bunu neden yapasın ki?" Bir dakika durup barın arkasına stratejik olarak yerleştirilmiş içki duvarına

bakıyor. Avizeler, loş ışığın odanın içinde sakince süzülmesini sağlayacak kadar alçakta asılı.

Neredeyse beni görmezden geleceğini düşüneceğim ama yerine "Daha önce de böyle mahvoldum"

diyor. Başını eğiyor. "Nasıl bir his olduğunu asla unutmuyorsun. Bu tür bir incinme ya da ihanet

seninle kalır. Bu hissi hatırladığınızdan emin olun, böylece kendinize bir daha asla hissetme şansı

vermeyeceksiniz." Bana doğru dönüyor

bar taburesi. " etme. Yeterince kızdığın zaman, sana bir teklifim var. Senin için mükemmel olacağını düşündüğüm şey. Ve bu onları gerçekten ."

Telefonunu çıkarıp bir mesaj ya da e-posta yazıyor. "Burada hiçbir bağ yok. Bana hiçbir şey borçlu olmayacaksın."

Telefonum çaldığında, bilinmeyen bir numara beliriyor ve Londra'ya bir uçuşu onaylıyor. *Numaramı nereden bulmuş?*

Gözlerim tekrar ona kayd. "Öylece ."

"Yapamaz mısın?" Bardan kalkıp barmene gelmesini işaret ediyor. Hesabı imzalarken onu inceliyorum. Bana sevmediğim söylenen bir adam, ama aslında bunun için rakip olmasından başka bir neden yok. Asher Riggs, özünde zeki olduğu için böyle bir üne sahip ama bence bundan daha fazlası var. O onurlu biri. Tanıyabileceğimden emin olmadığım bir özellik. "Burası benim . Bir pied-à-terre de diyebilirsiniz. Kimsenin bir yer. İhtiyacınız olan her şeyi temin etmenize yardımcı olacak bir kapıcı bulacaksınız. Pilotum hazır bekliyor. Biraz nakit para çekmenizi, kredi ve acele etmemenizi öneririm. Gerçekten kim olmak istediğinizi bulun." Gülümsüyor ve sanki bir hata yapmış gibi gözlerini kapatıyor. "Ama yine de sen yetişkin bir kadınsın. Bir erkeğin sana ne yapacağını söylemesine izin verme."

Sanki içimde dolaşan her düşünceyi biliyormuş gibi sırtıyor.

"Neden? Bunu neden yaptın?" diye sordum. Hâlâ neden bunu, hem de onca insan arasından bana teklif ettiğini anlamıyorum. *Ya da neden onu kabul etmeyi düşündüğümü?*

"Benzer bir durumdayken biri bana mola vermeyi teklif etseydi, hayatım biraz daha farklı olabilirdi." Yere bakıyor ve savaşı duygular yüzüne kazınıyor - gözlerinde üzüntü, çene çizgisinde öfke, hatta kaşlarındaki çizgilerin kıstırdığı şekilde yenilgi. "Kırılmanın nasıl bir his olduğunu anlıyorum. İhanete uğramanın. Görünüşe göre sen de öyle olmuşsun. Kocanı da tanıyorum. Sen ondan daha , daha zekisin ve en kötü gününde bile onu alt edebilirsin."

Bir damla gözyaşı süzülüp yüzümden aşağı akıyor ve ben onu fırçalamaya zahmet etmiyorum. Bu itiraftan sonra olmaz, yoksa bir gözlem miydi?

"Dikkatimi veriyorum, Tessa."

"Bundan ne kazanacaksın?" Her şeyin bir bedeli vardır. Ben sarhoşum, aptal değilim.

"Bir telefon görüşmesi. Hazır olduğunda . Beni ve sonra karar vereceksin. Ya çekip gideceksin ya da kavgaya hazır olacaksın. Her iki durumda da, hak sahibi bir pisliğin asla hak etmediği bir kadını tamamen yok etmediğini bilmek beni tatmin edecek."

Gözlerimi kapatıyorum ve söylediklerini özüksüyorum. Alkolden, gecedan ve az önce atılanlardan başım dönüyor. Gözlerimi açtığımda gitmişti. Tüm bu alışverişi hayal ettiğimi düşünebilirdim, ancak hesabımı ödemek istediğimde barmen bana "Çoktan halledildi. Ön tarafta sizi bekleyen bir araba var."

O gece şehir merkezindeki bir bardan tökezleyerek çıktım ve beni bekleyen siyah bir arabaya bindim. Bir jetin beni beklediği LaGuardia'nın özel hangarına giderken yolda kustum. Saatler gibi gelen bir süre boyunca pistte taksi yaparken kustum. Öfke ve sinir tüm vücudumu sarmıştı. Ve sonra, Heathrow'a giden yedi saatlik uçuş boyunca kendimden geçtim. Bir şoför beni bekleyip güzel bir daireye götürdüğünde akşamdan kalmaydım. Ve sonra hayatımı geride bıraktığımı fark ettiğimde tekrar kustum. Mide bulantısı azaldı ve çoğaldı, ancak vücudumda hiçbir şey kalmadığında bile hala hasta hissediyordum. Birilerinin gittiğini fark etmesinin ne kadar merak ediyordum.

Banyonun soğuk mermer zemininde uyandım ve dibe vurduğumu ve aynı anda hayatımın fırsatını yakaladığımı fark ettim. Nezaket ve reveranslar üzerine inşa ettiğim hayatımdan kaçmak ve ne istediğimi keşfetmek. Beklentilerden veya sınırlamalardan uzakta. Bir şeyler inşa etmek

Yeni. Eskiden olduğum kişinin daha gl bir versiyonu olmak. Vermek yerine aldığım bir hayat yaratmak. Olmayı arzuladığım türden bir kadına benzeyen bir hayat. Saygı duyabileceğim bir kadın. Ve bir erkeğin bir daha asla yıkbir kadın.

Hukuk

"BENDEN DE BAŞIMI ÇEVİRMEMI VE ÖKSÜRMEMİ İSTEYECEK MISIN, TATLIM?"

Bu iri yarı güvenlik görevlisi neredeyse kış yanaklarımı kaldırıp ayırırken şaka sessizlikle karşılandı. Ama ben başka bir şaka yapamadan, benden sadece birkaç santim daha uzun olan tam boyunda duruyor - sık ölçmeye gerek yok. Burada kimseyi kızdırmak gibi bir niyetim yok. Göğsünü kabartıp telefonumu ve saatimi istiyor. *Tamam, koca adam, anladım. Seni eğlendirmiyorum.*

"Gitmeye hazır olduğunuzda bunlar size iade edilecektir."

Her ikisini de siyah bir kutuya bıraktığımda, bana bir sonraki çift kapıya kadar eşlik ediyor. Sonra da bu etkinliğe girmemi sağlayan siyah kartı okutuyor. Ve bildiğim kadarıyla, daha doğrusu buraya davet edilmek için ne yapmam gerektiğini bildiğim kadarıyla, bu tam da arzuladığım türden bir gece - bir üstünlük.

Burası muhteşem bir yer. Arabam aşırı uzun yola girdiğinde, son derece bakımlı ve ışıklandırılmış olan geniş arazi tam olarak görünüyordu. Kırsal kesimdeki her şey öyle görüldüğü için eski bir kale benzeri yapının ortaya çıkmasını bekliyordum, ancak bu çok daha nefes kesiciydi. Bir noktada tarihi bir şey olabilecek olan şey şimdi modern, tertemiz inşa edilmiş bir villa, sadece duvarlarının içinde neler olup bittiğinin vaadiyle .

"İyi akşamlar efendim," diyor bana eşlik ederek açık bazilikaya girerken, büyüklüğü ve mekânı incelerken. Ortada tertemiz hatlara sahip uzun, dikdörtgen bir bar var. Parlak siyah üst kısmı, her tarafa asılı avize aydınlatmasını yansıtıyor. Tavanlar o kadar yüksek ki, devasa kristallerin havada asılı yanılması yaratıyor. çok güzel yer ve mimari gördüm ama görmemiştım. Etrafıma bakarken yarı yarıya etkilendim ve henüz insanlara odaklanmadım bile.

Gözlerimi odaklanmadan mekanda gezdirmeye devam etseydim, solumdaki, benimkine benzer bir smokin giymiş, bacağını omzuna bir kadının önünde diz adamı gözden kaçırabilirdim. Kadının gözleri kapalı, elinde rahatça tuttuğu bir içki var, sanki adamın kalçalarının arasındaki varlığı kokteyli kadar basitmiş gibi - tahmin etmem gerekirse, bir twist ile cin martini. Ağzımın sağ tarafını eğen gülümsemeye karşı koyamıyorum. Bu müthiş bir titreşim.

"Efendim?" diyor yanımdaki bir ses, dikkatimi çiftten uzaklaştırarak.

Siyah kokteyl elbisesi giymiş, yüzünde şeffaf siyah bir peçe olan bir kadın bana avuç büyüklüğünde, ortasında Old Fashioned olan bir tepsi gösteriyor. "Sizin için, efendim."

"Teşekkür ." Şaşkınlığım, içkiyi hemen almaktaki tereddütümden belli oluyor.

"Geldiğinizde ne istediğinizi bilmek bizim işimiz. Başka bir şey ister misiniz efendim?"

"Hayır. Teşekkür ."

Davetiyemi aldıktan sonra bana küçük bir bilgi listesi verildi. Burada kalmak istiyorsak uymamız gereken basit kurallar. Personel bizim rahatımız için burada, ama *oyynamak* için değil. Kadınlar basit maskeler takacak. Erkekler takmayacak. Ne olacağını belirlemek katılımcı kadınların takdirine bağlı. Eğer bir erkek önce yaklaşırsa, gitmesi istenecek. Tekrar davet edilmeyecektir. Esasen, bu kadınların seçimidir ve sadece partnerlerle ilgili değildir. Bu duvarların içinde olan her şey onların seçimidir. Kabul, hayır diyebiliriz ama ben bu gece 'evet' havasındayım. Anonimliğin lüksü ve cinselliğin bulanık çizgileri havada uçuşuyor. Tüm bunlar merakımı arttırıyor.

Bir oyun partisi. Adı bu. Son birkaç yıldır birkaç tanesine gittim ama hiçbirinde bir kulüpte ya da barda bulamayacağım kadar farklı bir şey bulamadım. Otuz iki yaşında o kadar bıkkınım ki, kadınlar ve erkekler genellikle sadece kısa bir süre ilgi çekici kalıyor. Her zaman çok kolay geliyor. Biraz yüzeysel. Çoğu zaman ben onlara yaklaşımadan önce onlar benim kim olduğumu biliyor. Bir zamanlar bunu arzuluyordum. Ama son zamanlarda, bu beni uzaklaştırıyor. Burası kolaylık sunmuyor değil, ama son zamanlarda arzuladığım şey bundan daha basit. Kimya istiyorum. Bir geceyi, hatta bir karşılaşmayı bile geride bırakan bir şey bulamadım. Ama bu burada olma sebebimin sadece bir parçası.

Yıllardır kardeşlerimle bir seks kulübüne gitme konusunda şakalaşırdık ama koreografisi yapılmış ya da prova edilmiş bir şeyin içine girmek istemedim. Gerçek insanların izlemesini ve belki de keşfetmesini tercih ederdim.

Buradaki herkes yüksek profilli. Tanınmak isteyeceğiniz bir şey değil, Londra'daki en tanınmış seks kulüplerinden kaçınmam gereken yerler bir başka nedeni de bu. Artık tanınabilirim. Ve eğer son zamanlarda uğruna kıcımları yırttığım şeyleri istiyorsam, özel hayatımla ilgili daha akıllıca kararlar almaya başlamalıyım. Babam ve yönetim kurulumuz son zamanlarda benim yanımda değiller ve onlara ihtiyacım . Bir yere girerken çekilen ve yönetim kurulunun hoşuna gitmeyecek bir şeye benzeyen resimler ya da söylentiler bana oy kazandırmayacak. Ve CEO pozisyonuna seçilmem gerekiyor.

"Efendim," diyor uzun boylu, ince yapılı, yaşlı bir beyefendi yanımda dururken. "İsterseniz parti tur atabiliriz."

Başımı salladım ve rahatça onu takip ettim. Özel uşağınız size eşlik etmediği sürece burada dolaşmanıza izin verilmiyor. Onun benim olduğunu varsayıyorum.

"Bir şeye ihtiyacınız olduğunda veya başka bir yere taşınmak istediğinizde beni uyarmak için siyah kartınıza dokunabilirsiniz" diyor.

"Teşekkür ." Başımı eğiyorum, takdirime ekleyecek bir isim arıyorum. "Bana Q diyebilirsiniz."

"Q? Ne kadar da Bond'," diye şaka yapıyorum. Sıkı sıkı gülümsüyor-sert *kalabalık*.

"Her kemerin altında sizi farklı oyun yönlendirecek salonlar var. Yani nereye gideceğimiz ruh halinize veya bu akşam ne bağlı olacak."

Odanın etrafına baktım ve sekiz kemer saydım.

"Çok düzenliyiz ve her şey bir şekilde yapılıyor. Tüm bunlar, misafirlerimizin sadece *bakmak* yerine zamanlarını uygun bir şekilde geçirmelerini kolaylaştırmak için."

"Ya başlamak için yapmak istediğim şey buysa?"

"Eğer durum buysa, efendim, bir tane mi, ortak mı, yoksa birden fazla mı izlemek istersiniz?"

Buraya belirli bir gündemle gelmedim. Sadece maddeler halinde. Bir davet geldi. Uzun zamandır almayı beklediğim bir davetti ve hepsi bu kadardı. Uçaktaydım. Bir saat içinde eve dönmem gerekiyordu.

ama bunu çeviremezdim. Biraz araştırma ve biraz eğlence. Ne yanlış gidebilir ki?

"Bir tur atmamızı önerebilir miyim?" diye soruyor kibarca. Bunun sadece bir ev ya da müze turu olmadığı gerçeğini düşünemiyorum. Odalar ve salonlar birbirleriyle ya da kendileriyle sevişen insanlarla dolu. Gülümsememin kaçmasına engel olamıyorum. Sinir, kendimi bulduğum yerin saçmalığı ve beklentinin bir karışımı. Vücudumda bir adrenalin dalgası yankılanıyor ve ellerimi ceplerime sokuyorum.

"Birden fazla."

Koyu kırmızı perdenin çekili olduğu kemerli geçide doğru yürümeye başladığımızda "Cinsel tercih?" diye soruyor.

"Evet."

Bana şaşkınca bakıyor ve sonra cevabı anlıyor. Başını sallıyor ve perde açılıyor. Hava serin ama koku sıcak ve davetkâr. Bana yanan bir şömineyi ve maunun bir kokusu olmadığını hatırlatıyor. Erkeksi ve tatlı.

İçkimden bir yudum aldım. etmekten nefret ediyorum ama bu içtiğim en iyi Old Fashioned. Bu beni çünkü kendiminkini mükemmelleştirdiğimi sanıyordum ama benimki bunun su dökemez.

Büyük koridorun yanındaki iki siyah çift kapının önünden geçiyoruz. İleride bir kadının yanında yürüyen başka bir uşak görüyorum. Mekân boyunca müzik çalıyor. Şarkıyı çıkaramıyorum ama ortama uyuyor. Seksi, alçak başlı ve sözsüz. Bir sonraki kapalı çift kapının arkasından gelen iniltileri bastırarak kadar yüksek.

Bir sonraki odaya yaklaştığımızda Q yavaşlıyor. Bu kez kapılar açık ve sanki burada olması şey henüz başlamamış gibi görünüyor.

"Efendim, görüntüleyebilirsiniz, ancak alanın çevresinde kalmanız gerekiyor. Kuralları hatırlıyor musunuz?"

Bir yudum daha alıyorum. Dilime çarptığında, içkiye bu derinliği veren şeyin çikolata ve portakal bitterlerinin bir kombinasyonu olup olmadığını merak ediyorum. "Bana tekrar hatırlat."

Q bana dudak bükerek gülümsüyor. İnsanları kızdırmak gibi bir huyum var. Q da şimdi o kampta . "Yetki kadınlarda. Ancak, herhangi bir şeye katılmadan önce sözlü olarak da onay vermelisiniz. Davet sürece odanın ortasında olanlara izin verilmeyecektir. Eğer daha geniş katılımlı bir oda istiyorsanız, seks partisi koridoruna ."

Bir yudum daha alarak gülümsememi maskeledim. Hayatım boyunca varlıklı oldum, ama bazen zenginlerin cüreti beni hala şok ediyor, sanki kendimi seks partilerine adanmış bir kanat sunan bir yere satın almamışım gibi.

Dinliyorum ama dikkatim açık alanda dolaşıyor. İnsanların izleyebileceği yer ile takım elbiseli iki adamın ayakta durup birbirleriyle konuştuğu çukur alan arasında net bir ayrım çizgisi var. Konuşma özel görünüyor, sadece birbirlerine yakınlıklarıyla değil, aynı zamanda birinin diğerine doğru eğilmesiyle de.

"Bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Elbette efendim," diyor Q ona kartımı uzatırken.

Tekrar odaya bakıyorum. Garip bir şekilde, izlenen kişi benmişim gibi hissediyorum. Ama mekâna süzülen konuklara bir göz attığımda, sadece birkaçının bana baktığını görüyorum. Burada ilgi odağı olmamak hoş bir rahatlama.

Sadece nefes al. Burada kimse beni tanımıyor. Belki bir süreliğine bu fantezinin içinde kaybolabilirim. Geldiğimden beri geçen bir saat içinde kadınlardan çok erkek olduğunu söyleyebilirim. Sanırım olması gerekiyor. Bayanların seçimine hitap eden bir parti için seçenekler. Kahyaları ve güvenliği kıyafetlerinden ,

siyah, yakalı gömlekler ve siyah takım elbise pantolonları. Hepsi de gerektiğinde devreye girmeye hazır bir şekilde odanın dört bir yanına dağılmış durumda.

Q'ya başka ne söylerim.

"Ne yapabileceğime bakacağım efendim. Başka bir şey var mı?"

Ona şimdilik hazır olduğuma dair sallıyorum ve sonra dikkatimi etrafımdaki boşluğa . Oldukça ilginç bir olay. Memlekette de böyle bir şey düzenlenip düzenlenemeyeceğini merak ediyorum. Bu konseptte açık pek çok müşteri var.

Çökük odanın ortasındaki adamlar az önce kapanan çift kapıya doğru dönerler. Loş ışıktaki parıldayan siyah elbisesiyle bir kadın kendinden emin ve rahat bir şekilde onlara doğru ilerliyor. Elbise uzun, ama yan tarafındaki yırtmaç tam kalçasını kesiyor. Uzun siyah saçları sırtından aşağı dökülüyor ve profilden maskesinin sadece gözlerinin üzerinde basit bir kumaş parçası olduğunu görebiliyorum.

Tüm bunların nasıl sonuçlanacağını tahmin ederek onun birkaç merdiveni inişini izlerken ağzım sulanıyor. Onlara ne zaman yaklaştığını, iki adamın buraya birlikte mi geldiğini yoksa yabancı mı olduklarını merak ediyorum. Bunu daha önce yapıp yapmadıklarını ve izlenmenin onları azdıran bir şey olup olmadığını.

Odanın kenarlarına bakıyorum, o kadar loş ki sadece benimki gibi deri koltuklarda oturan bedenlerin dış hatlarını görebiliyorum. Aradaki şezlonglara yayılmış bazı insanların küçük, gölgeli hareketlerini görebiliyorum.

Arkamdan yaklaşan birinin küçük esintisi dikkatimi kadını soymaya başlayan adamlardan uzaklaştırıyor. Onların yakınlığında, küçük bir farkındalık akımı enseme ve her bir omzumda dalgalanıyor. Kasıklarına yerleşiyor ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Şimdi arkamda oturduklarını hissedebiliyorum ama bakmak yerine içkimden bir yudum alıyorum ve gözlerimi kadının iki adama durup ceketlerini, gömleklerini ve kravatlarını çıkarmalarını nasıl söylediğine dikiyorum. Hemen durduklarında sikim kıpırdadı. Yine de ilgimi çeken onların soyunması değildi. Bazı erkekler de kadınlar ilgi çekicidir, ama kadının onlara ne istediğini söylemesi ve anında itaat etmeleridir. Bu güç. Onun değişimi. Çok seksi.

Birlikte olduğum tek bir kişinin bile bana ne istediğini bir sürü cinsel ilişkim oldu. Sanki onlara neye ihtiyaçları olduğunu söylemek benim işimmiş gibi. Liderlik etmeyi umursamasam da -bundan çok hoşlanıyorum- çeşitliliği ve beklenmedik şeyleri arzuluyorum. Güçlü bir kadın tarafından ne yapmam gerektiğinin söylenmesini arzulayan bir yanım var.

Birinin arkamdan bana daha da yaklaştığını hissediyorum, muhtemelen az önce orada olan kişiyle aynı kişi. İçimden bir adrenalin dalgası daha akıyor ve sikimi daha da sertleştiriyor. Odadaki herhangi biriyle katılımın mümkün olduğunu neredeyse unutmuştum ve burada sadece olayları izlemek için bulunmuyorum. Eğer daha fazlasını istersem...

"Pantolonunu sıkılaştıran baskınlık mı yoksa boyun eğme mi?" diye soruyor bir kadının nefes nefese sesi. Sağ kulağıma kadar yakın ki, sözleri tenimde dalgalanıyor ve uyarılmamı anında ona kaydırıyor.

Sadece çevresel görüşümle bakıyorum ve cevap vermeden önce bir yudum daha alıyorum. Ama ben bardağımı eğip dudaklarımı bardağın kenarına bastırırken birkaç santim daha yaklaşıyor ve içkim dilime , boğucu sesi yine duyularımı okşuyor.

"Çok lezzetli görünüyor. Tadına bakabilir miyim?"

Gözlerimi gelişen samimiyetten ayırmadan, cevabım olarak onu yana doğru tutuyorum.

Bardağı alırken elimi okşuyor. Parmakları küçük ve serin bir şekilde benimkini sıyrıyor ve kısa temasla aşağı bir ürperti yayılıyor.

İki adamın tamamen giyinik kadının önünde diz çökmesini izliyorum. Ellerini arkasına götürür ve elbisesinin fermuarını açar. Birkaç dakika sonra elbise ayaklarının dibinde toplanıyor ve kadın sadece siyah bir

Elbisesi gibi topuklu ayakkabılar. Ama benim dikkatim daha çok göz ucuyla görebildiğim kadının küçük hareketlerinde. İki yavaş yudum aldı.

Bardağı bana geri uzatıyor ve ağzı kırmızı ruj izleriyle lekelenmiş halde geri veriyor. Aynı yerden yudumlamak istiyorum. Onun içtiği yerden tatmak.

"Sek burbonu tercih ederim ama portakal acısının da güzel bir ısırtığı var." Gülümsemekten kendimi alamıyorum ve "Öyle mi?" diye soruyorum.

Küçük bir kahkaha atıyor. Gırtlaktan gelen çingırağı inanılmaz derecede sıcak ve beni tam damarlarımdan vuruyor. "Ne yapayım? Isırıyor muyum?"

Sesindeki gülümsemenin soruyla birlikte kaybolduğunu ve nedense bu his hoşuma gidiyor.

"Duruma göre değişir. Eğer tam anlamıyla diyorsanız..." Ondan hoşlandım.

"Mecazi olarak mı?"

"Beni şu anda tanıyan çoğu insan evet diyebilir."

"Peki, gerçek anlamda?"

"Sadece sorulduğunda," diyor uzaklaşırken. İlk düşüncem *evet, lütfen*.

Öne doğru eğilip dirseklerimi dizlerime koyuyorum ve dikkatimi tekrar önümdeki sahneye . Sadece otuz adım ötede, bir kadın devasa bir salonun üzerine yayılmış, iki adam sonunda omuzlarını aralarına sığdırabilmek için bacaklarını daha geniş iterken beklentiyle inliyor. *Esnek*.

Kadın onlara, bizim duyabileceğimiz kadar yüksek bir sesle, "Amımı öpmeyi planladığınız gibi onu öpün de göreyim" diyor.

Sandalyeme geri yaslanıyorum ve yaparken yarı sertleşmiş sikimi ayarlıyorum. Onun sözleri ve arkamdaki baştan çıkarıcı kadının da beni dinleyip izlemediğine dair merakımın bir birleşimi. Hâlâ orada olduğunu ummak saçma mı? Onun fikrinden tahrik olmak ve önümdeki canlı aksiyon pornosundan daha az tahrik olmak daha da mı delice?

Muhtemelen.

Gizemli kadınının tekrar yakınımı sokulduğunu hissedebiliyorum, bu yüzden başımı yana çevirip sessizce "Sence onlar yabancı mı?" diye soruyorum.

Önümüzdeki kadın orada yatıyor, her yalandığında vücudu yükseliyor. Göğsü, bir adamın parmakları içine girerken diğerinin dilinin meme uçlarını yalamasıyla senkronize bir şekilde yükselip alçalıyor.

"Hayır." Kollarını sandalyemin arkasına dayadığını hissediyorum, sanki daha dikkatle izlemek için eğiliyor. "Adamların nasıl dokunduğuna bak," diye öneriyor, ellerin birbirini sürüklediğini ve kavradığını gördüğümde. "Birbirlerini tanıyorlar. İçlerinden birinin o kadınla evli olduğuna dair bir his var içimde. Ya da en azından onunla bir tür ilişki içinde."

"Bunu sana söyleten nedir?"

"Bir kadını gerçekten tanıımıyorsanız, onu bu şekilde daha fazlası için zorlamanız imkansızdır. Ya da bir şov yapıyor, ama ben paramı ilkine yatırıyorum."

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Belki de sadece doğru yabancıyla birlikte olmadın," diye karşı çıkıyorum.

Dikkatinin bana kaydığını hissedebiliyorum. "Daha önce böyle izledin mi?" diye sorarken sesi çok yakındı.

"Onun gibi bir şey, evet. Bu ortamda değil ama daha önce birlikte oynayan insanları izlemiştim." "Böyle bir yerdeyken zaten yaptığın bir şeyi neden yapasın ki?"

Arkamı dönmek yerine dirseğimi sandalyeye dayıyorum ve başparmağımı popomda gezdiriyorum.

Ne yapmam gerektiğini düşünüyorum. Önümdeki sefahat gösterisine mi kapılayım yoksa ilgimi çeken kadının oynamak isteyip istemediğini mi öğreneyim? Buraya rahat olmak için gelmedim. Bütün sistemimi biraz sarsmak ve bulamadığım şeylerin tadını çıkarmak. Ve şimdiden bu kişiyle birkaç dakika konuşmaktan, başkalarıyla geçirdiğim uzun hafta sonlarından daha fazla keyif aldım.

Başparmağımı dudağımdan çekiyorum ve avucum yukarı bakacak şekilde kolumu dışa doğru büküyorum. Hâlâ oradaysa bana dokunması için bir davet bu. Ve bir parçam onun orada olduğunu biliyor çünkü her ne kadar sanırsal bir düşünce olsa da onu orada *hissediyorum*. Elim havada duruyor ve parmaklarım hafifçe esniyor, belki de onu önümüzde gelişen üçlü ilişkiden uzaklaştırmaya yet kadar.

Bekliyorum.

Önümüzdeki inilti her an yükseliyor ve derinleşiyor. Herkes tahrik olmuş ve kadının ilk orgasmı her an zirveye ulaşabilir.

Yine arkamda bir kayma hissediyorum, sonra üst kısmına ve boynumun arkasına hafif bir fırça değiyor. Parmakları üzerinde dans ediyor ve ben de onun yönlendirmesini, avucu benimkiyle buluşurken parmaklarımın parmaklarımı kavrayışını izliyorum.

"Beni sana dokunmaya mı davet ediyorsun?" Gülümsememi gizleyemiyorum.

"Sana olman için izin veriyorum. Dokun bana. Öp beni. Becer beni. Pantolonumu neyin sıkılaştırdığını sordun ama şu anda sikimi sertleştiren ne olduğunu sormalısın." Daha yakına eğiliyor ve o kadar güzel kokuyor ki ağzım sulanıyor.

"Sor bana," diyorum sessizce, aynı anda elini kavrayıp ağzıma doğru çekerken. Dudaklarımı teninde gezdiriyorum ve parfümüyle karışmış hafif vanilya kokusunu alıyorum. Daha erkeksi, çiçeksi ya da meyvemsi değil. Tarçın gibi baharatlı ama şeker gibi tatlı. Ve tahminimce bu gizemli kadın tam da koktuğu gibi: kendine özgü, güçlü ve sıcak. Çok lezzetli.

"Ti Voglio (*Seni istiyorum*)..." diye yumuşakça nefes alıyor, sanki kendi kendine söylüyormuş gibi. "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

Vücudu hafifçe dondu. Ya yüksek sesle söylediğinin farkında değildi ya da benim onu anlayacağımı -İtalyancam idare eder. Ve seks ya da küfür ima eden her şeyi iyi bilirim.

"Sana dokunmamı mı istiyorsun?" Parmaklarımı kolunda gezdirerek sessizce söylüyorum. O kadar hafifçe ki tüylerim diken diken oluyor.

Cevap vermeden önce birkaç dakika bekliyor. Bana yaptığı gibi onu da etkisiz hale getirdiğimi düşünmek istiyorum. Ama onun yerine, "Oh, aptal çocuk, hayır, *sana* dokunmak istiyorum." diyor. Parmakları yakamda kayıyor ve göğsümden aşağı iniyor. Bu hareket, vücudunun sandalyeye ve bana doğru bastırması anlamına geliyor. İnanılmaz derecede tahrik oldum ve henüz ona tam olarak bakamadım bile. Genelde çoğu erkek gibi ben de görsel olarak uyarılırım. Ama bu kadının hissi, dokunuşu, hatta sesi bile beni onun neye benzediğini umursamamanın eşiğine getirdi.

Gülümsüyorum ve onu daha fazla hissetmek için başımı hafifçe eğiyorum. Ondan yayılan seksapeli içime çekiyorum. "Bana istediğin gibi hitap, *kraliçem*, ama söz veriyorum, izlediğin yol" - takım elbise pantolonumun beline kadar elini başımla işaret ediyorum

"-Bir çocuktan iz yok."

Parmakları bel kemerimi sıyrıyor. "Çoğu erkek hayal kırıklığı yaratmaya meyillidir." Dudaklarını kulağımın hemen altına hafifçe değdiriyor ve bu içimde bir ısının parlamasına neden oluyor. Kahretsin, bu kadın tehlikeli hissettiriyor ve ben buna çekiliyorum. Eli daha da alçalıyor, anda çok sert sikimin dış hatlarını sıyrıyor, acı verici sınırdaki.

Bir an için nefesi kesiliyor. "Ne güzel bir sürpriz. Ekipman enerjiyle eşleşiyor."

Hayatım hiç bu kadar kasılmamıştım. Bu kadın az önce bir şeyler hissetti ve bana büyük bir aletim olduğunu söyledi. Bu bir keşif ya da daha önce duymadığım bir ifade değil ama kırılğan egomun desteklenmeye ihtiyacı var. Ve şu anda bu iltifat karşısında twerk yapmak üzereyim.

Sonunda onu daha iyi görebilmek için yana çeviriyorum. Kısa sarı saçları çenesinin hemen ve kırmızı dudakları, gözlerine ve burun köprüsüne çektiği siyah dantelle tam bir tezat oluşturuyor. Odak noktası, alaycı bir şekilde uzunluğumu takip eden eli ve bu bana ona gerçekten bakmam için bir an veriyor.

Ona doğru eğildim ve burnum çene çizgisini sıyırdı. Onu isteme şeklim hayvani. Kendimi ona sürtmek ve izin vereceği şekilde onu hissetmek istiyorum. Küçük bir nefes nefese kalıyor ve dudakları aralanıyor. Bu daveti kabul ediyorum ve dudaklarımı boynunda gezdiriyorum. İçimde eriyor ve bu istediğimi bilmediğim bir ödül gibi. Dilimi dudaklarımın arasından çıkarıp tenini hissediyorum, tadına bakıyorum. Bu sadece daha fazlasını istememe neden oluyor. Elleri beni daha sıkı kavıyor, parmakları tişörtüm ve pantolonumla buluştuğu yeri çekiyor, sanki beni tutmak istiyor ya da buna *ihtiyacı varmış* gibi. Yaklaşmak için.

Ben de oynamak istiyorum.

"Söyleyin kraliçem, benim sizin için sert olduğum kadar siz de benim için ıslak mısınız?"

"Bu çok saçma bir lakap." Boynunu yukarı kaldırıyor ve eğer bu kadar tahrik , ses tonuna kıkırdardım. Bunun yerine dişlerimi tenine sürüyorum ve o da duyulabilir bir çekiyor.

"Bana aptal çocuk diyordu ama ben hiç bu kadar çabuk boşalmaya hazır olmamıştım."

"Bu hiç hoş olmazdı," diye takılıyor ve gülümsediğini hissedebiliyorum. Tenine karşı gülümseyerek boynunun yan tarafında küçük bir yol yalıyorum ve sonra eğilip arkamda bıraktığım ıslak parıltıya . Teni zeytin renginde ve az önce neden olduğum tüylerim diken diken, sikimin tekrar esnemesini sağlıyor.

Gözlerini kaydırdığında hareketlerini durduruyor, muhtemelen bakışlarımı hissediyor. Yine de bana bakışı, sanki bir şekilde zamanı durdurmuşum gibi hissettiriyor. Tahmin etmem gerekirse açık mavi ya da belki de yeşil olan gözleri yüzümün etrafında dans ediyor.

Sonra hemen geri çekiliyor, ellerini bana sarılmalarından daha hızlı bir şekilde çekiyorAma yeterince hızlı değildi ve ben sadece reflekslerimle bileğini yakaladım. Bir şeyler değişti ve şimdi gidiyor. Geri çekiliyor ve koymaya hevesli.

"Gitme."

Onu tuttuğum yere bakıyor, gözlerime cevap vermiyor. "Lütfen bırak," diye fısıldıyor.

Onu hemen serbest bıraktım. Tepkim bir refleksti, eğer bir şey varsa. Bir kadının fikrini değiştirmesini engelleyecek biri değilim. Arkasına bile bakmadan kapıya doğru ilerliyor, ama kapıdaki güvenlik görevlisiyle konuşmadan önce değil. Odanın çevresi, onun ortada olanları bozmayacağı kadar loş ve etrafa baktığımda, izleyicilerin silüetleri gruplanmış gölgelere karışmış gibi görünüyor.

Bardağımda kalanı boşaltıyorum ve derin bir iç çekişle kapılara bakıyorum. *Az önce ne oldu böyle?*

Onun hissettiklerini tekrar yaşıyorum. Neden bu kadar ateşliydi? Bana asılan bir sürü kadın oldu ama bu şekilde değil. Alaycı bir şekilde. Her o başlattı. Kahretsin, ona tam olarak bakamadım bile.

Midem bulandı. Beni tanıdı. Ve bu onu . Her , bana gerçekten baktığında yüzümü tanıdı. Kim olduğumu anlayan birinin benden uzaklaştığı hiç olmamıştı. Aslında, her zaman tam tersi oldu. Kadınlar keşfettiklerinde ya da beni fotoğraflardan veya videolardan tanıdıklarında daha da yakınlaştılar.

O kadar hızlı hareket ediyorum ki, çift kapıdan geçerken güvenlik görevlisinin bana ne söylediğini duymuyorum. Karanlık koridora girdiğimde, geldiğim yere, sola ve her iki yanda sıralanan diğer çift kapılara bakarken, kırmızı bir parıltı yakaladım. Bu gece kimseyi kovalamayı planlamamıştım ama işte

Aslında bana uzun uzun bakıp kaçan bir kadının peşinden koşuyorum. *Bu o olamaz.*

"Efendim," diyor Q, gelerek. "Bana daha önce sorduğunuz isim mi?"

Dikkatimi tekrar ona veriyorum. Ve o söylemeden önce bana ne söyleyeceğini biliyorum.

"Kırmızı bir elbise giyecek. Bu gece kısa sarı peruk takacak."

Onunla.

"Verdiğin bilgiler için teşekkür ederim Q. Yarına kadar işlerini yoluna

koyacağım." "Teşekkür efendim," dedi başını öne eğerek. "Memnun oldum."

Tessa

BENİMLE DALGA GEÇİYOR OLMALISIN. BİR GECE. BİRAZ EĞLENMEK İÇİN BİR GECE DAHA İSTEDİM. kendimi gerçekliğe geri önce. Farkına vardığım bir şey beni yanlara doğru becerecek. Ve iyi anlamda değil. Bu oyun partisine ilk kez gitmiyor olabilirim ama ilk kez düşünmeden önce biriyle oynamak istedim. Dürtüyle hareket etmek ve bir süre daha kendimi kaybetmek.

Arkamda çok uzakta olmayan biri olduğunu hissettiğimde hafifçe çeviriyorum. Beni takip etmesine imkan yok. Kapıdaki muhafızlara söyledim.

"Dur!"

Burada kovalanacak ya da gece boyunca saklanacak değilim.

Ben de durdum. Beni tanımayacak. Tanıyamaz. Gözlerimi kapatan dantelle peruk arasında beni tanımasının çok zor olacağına kendimi ikna ediyorum. Ve aynı ortamda bulunduğumuz az sayıdaki zamanlarda, kocam ya da babam her zaman hayattan daha büyük bir varlıktır. Ben hiç görünmüyorum. Ama yine de arkamı dönmüyorum; başımı dik ve gözlerimi önde tutarak dönmesine izin veriyorum. Omuzlarımı geriye atıyorum. Saklanmıyorum. *Bunu yeterince yaptım.*

"Kim olduğumu biliyor musun?" Sesi hatırladığımdan çok daha derindi.

"Söyledikleri kadar aptal olmadığın ortaya çıktı, Riggs," diye sessizce cevap veriyorum. *Kahretsin, neden o olmak zorundaydı ki?*

Gülüşünü gizlemeye çalışıyor. Bu onu hazırlıksız yakalamıştı. "Ama asıl soru şu, seni tanıyor muyum *presses*?" Bu lakabı bir hakaretmiş gibi kullanıyor. Hayatım boyunca erkekler tarafından presses olarak ve artık bunu aştım; bir sevgi ve sahiplenme teriminden vazgeçtim.

"Şimdiden pressesliğe mi indirildin? Sorun nedir? Otoriter kadınlar tarafından tehdit edildiğini mi hissediyorsun?"

Beni görmezden gelip eğiyor ve gözlerini vücudumda gezdirdiğini biliyorum. Bunun izini hissedebiliyorum. Bakışları kalçalarımaya yaklaştıkça yavaşlıyor, kaburgalarımaya dalıyor ve sonra göğsümün kıvrımına doğru ilerliyor. Onun tarafından bu şekilde incelenmek iyi hissettiriyor. Yeni ben genellikle ilgi gösteren ve nesneleştiren kişi olmayı tercih eder. Bu, kontrolün bende olduğunu hissetmemi sağlayan basit bir rol değişimi. Bu geceki gibi geceler benim isteklerimle ilgilidir, onların değil. Küçümseven kadının sertleşmesi ve kendisinin daha sert bir versiyonu haline klişedir, ancak sürekli gözyaşları ve sürekli kendini küçümseyen düşünceler olmadan var olmamı sağlayan tek versiyon budur. Ben bundan daha iyiyim. Bu beni yere bağlıyor. Sabit tutuyor. Ama şu anda bana bakan gözleri neden oluyor.

"Seni suskun mu bıraktı?"

Detaylar benim en iyi olduğum . Küçük şeyleri fark etmede iyi oldum. Her zaman da öyleydim. Bu beni işimde çok iyi yapıyor. Ve bana bilmek istemediğim şeyleri söylediklerinde onları görmezden gelmeye çalışmak kolay oldu.

Vücuduma bakarken nefesinin nasıl kesildiğini fark ettim. Bir zamanlar aylarca süren düşkünlüğüm yüzünden kilo almak kendimi kötü hissetmeme neden olurdu, ama artık değil. Kırmızı elbisem, bırakın , hiçbir zaman kullanma lüksüne sahip olmadığım kıvrımlarımı sarıyor. Hayat, boş karbonhidratlar ve kalın kalçalar hakkında çok fazla ters yorum ve ima ile doluydu. Sağlıklı olmanın herkes için farklı olduğunu fark etmemi engelleyen sözler. Bana bakışı eleştirel değil. Meraklı. Hatta belki de kaba. *Neden bu kadar iyi hissettiriyor?*

Sessiz kalıyorum ve sessizliğimin onu korkutmasına izin veriyorum. Ama o etkilenmemiş görünüyor. "O zaman kullanmamı bir isim var mı?"

"Kraliçeyi çok severdim ama kendi adımı her zaman erkeklerin bir kadının hatırlamak zorunda kalmamak için kullandıkları saçma sapan sevimli tercih ederim."

"Bunu aklımda tutacağım."

Başını eğiyor ve yüzündeki ifadeden söylediklerimi anlamaya çalıştığını anlıyorum. *Belki de şöhretinin ima daha zekidir.* Bir şey söylemiyor ama kim olduğumu anlamaya çalıştığını görebiliyorum. Akıllı , giderdim. Onun tahminlerini eğlendirmek için kalmazdım. Ama görünüşe göre bu gece akıllı kararlar departmanında bin vuruş yapıyorum.

"Demek sensin?"

Başımı kaldırdım ve gözlerim onu buldu. Beni yerleştirmesini ve sonra bu kadar çabuk söylemesini beklemiyordum. Sessiz kaldım. *O*, binlerce anlama gelebilir ve pek çok insana atıfta bulunabilir. Duymaktan biraz endişelendiğim bir sonuca atlamak üzere değilim.

Sesi alçak ve tınısı derin ve engebeli, sanki heceler çakıl taşlarının üzerinde geziniyor. "Beni bilerek mi aradın? Yoksa bu karma sonunda beni yakaladı mı?" Sözlerinden güven akıyor. Bir suçlamadan tahrik olmak dikkat dağıtıcı ve açıkçası sinir bozucu.

dikilen adama bakıyorum, pervasız bir bakışa karşılık veriyorum. Topuklu ayakkabılarımı çıkarsam benden neredeyse bir daha uzun. Geniş omuzları sert bir duruşa sahip ama kendinden emin duruşunda bir şakacılık var. Law Riggs ve onun çılgınca kaygısız yaşam tarzı hakkında pek çok söylenti var; bunlar ailesinin işini pazarlamaya yönelik "vizyoner" yaklaşımıyla ilgili konuşmaları geride bırakıyor.

Bir eli takım elbisesinin cebindeyken, diğeri önce göğsünde geziniyor. Bu tipik bir gerginlik ifadesi değil, ama belki de ona aittir. Parmaklarının bembeyaz gömleğe sürtünmesini izlerken dikkatim dağılıyor. Onu iğneleme dürtüsü neredeyse ona dokunmak kadar güçlü.

"Benim *o* olup olmadığımı sormak özel birini arıyormuşsunuz gibi görünüyor. Burada özel bir şey yok, sadece bedenler ve merak var. Sana dokunmak istedim. Burada olan şey bu," sakın ve kendinden emin dış görünüşünü dürtmek için duraklıyorum, "belirsiz. Ya da bu işte yeniysen."

Bana ters ters bakıyor. *Bundan hoşlanmıyoruz, değil mi?*

"Yani..." Önemli bir değilmiş gibi omuzlarımı silkiyorum. "İzin istedim. Sonra işim bitti. Bu basit. Şimdi yoluma devam etmek istiyorum. İzninizle." Etrafindan dolaşmaya çalışıyorum, ama hareketimi takip ederek beni durduruyor.

"Ama beni açıkça tanıyorsunuz. Bulmayı beklediğin şey ben değil miydin?" Bunu söylerken gülümsüyor, düşündüğü şeyle eğleniyor. "Bu yüzden mi oradan kaçtın?"

Bana bir adım daha yaklaştı. Bir adım geri atıyorum. Sonra duraklıyor, dikkati benim ondan uzaklaşmamda. Poker suratı onun gücü değil, çünkü gözlerinin içine baktığımda zihninin döndüğünü görebiliyorum. Tekrar yaklaştığında ben de aynısını yapıyorum, ama bu sefer duvar arkamda.

"Seni hiç tanımıyorum. Sadece gösteriş yaptığın versiyonunu." Boğazımda oluşan yumruyu yutuyorum, bana susmamı ve gitmemi söylüyor. Ama görmezden geliyorum. "Hiçbir beklentim yok. Hiçbir erkekten. Örnek olarak, sıkıldığımı ve artık başka bir şey yapmak istediğimi anlamıyorsun."

"Size katılabilir miyim?"

Oh, o aptal. burada. Nasıl kadar , başarılı ve sekse sos gibi bulanmış olduğunun sırrı. Bir süre ona baktım. Tam bir serseri. "Buraya ayak uydurmakta zorlanıyor musun, Riggs?"

"Size söz veriyorum, dayanıklılığım mükemmeldir."

Gülmeyin. Belki de aptal yanlış kelimeydi. Bilmesi gereken son şey onu komik bulduğum. "*Bir kadını güldürebiliyorsan, ona her şeyi yaptırabilirsin*" falan. Hiçbirini yapmayacağım.

O anki dikkat dağınıklığı çok . Onun yakınlığına dikkat etmiyordum. Ne kadar . Şimdi benden sadece birkaç santim uzakta. Ön tarafım kızarmış ve sıcak hissederken duvardan gelen serinlik sırtıma sızıyor. Ona bu kadar çekilmemden nefret ediyorum. Bu şekilde yakın olmamam gereken *tek* kişiyi bir şekilde arayıp ve ona yaklaşmaya çalışmam anlaşılır *gibi* değil.

"Sana dokunabilir miyim?" diye sorarken bana gülümsüyor. Israrcı. Ama *şu anda şaka mı yapıyor?*

"Altında beni anlamaya görebiliyorum. Sadece aptal ve güzel miyim beklediğin biri değil miyim karar vermeye çalışıyorsun."

"*Kesinlikle* beklediğim gibi değilsin." İşin güzel kısmını halletmiş. Yüzümdeki sırıtışa engel olamıyorum. Onunla biraz dalga geçilmesi gerekiyor, "Ama aptal ve güzel olduğunu düşündüğümde cevap vermemi isteyeceğinden şüpheliyim."

"Ya sana benim hakkımda ne düşündüğünün umurumda olmadığını söylersem? Şu anda sadece ellerini tekrar üzerimde hissetmeyi düşünüyorum." Dişlerini gıcırdatıyor. "Sikimi nasıl sertleştirdiklerini ve acıttıklarını." Avuçlarımda altında nasıl hissettiğini düşünerek kalçalarımın sıkılmasına içerliyorum. "Bu gece hâlâ arzuladığın şey ben miyim?"

"Peki canımın çektiğini düşündüğün şey ne?" Gülümsüyorum. Üstünlüğü ele geçirdiğini görmesini istemiyorum. "Birkaç dakika önce ne istediğim konusunda çok net olduğum için."

Ama ben bunu söylerken daha da yaklaşıyor, o kadar yakın dudakları benimkinden bir nefes uzakta dans ediyor. "Söyle bana *kraliçem*." Bana gülümsüyor. *Saçma bir lakap.*

Kibir sanki aurasıymış gibi etrafında dans ediyor. Ve eğer rengini görebilseydim, muhtemelen parlak kırmızı - şu anda bana karşı saygıyla dalgalanan tüm bayraklarla aynı renk.

"Bu gece kim olduğumu unutsan, dudaklarını tatmama izin verir ? Senin kokun gibi tatlı mı olurlardı? Yoksa bana karşı takındığın tavır gibi tuzlu mu olurdu?"

Dalga mı geçiyorsun benimle? Bundan kurtulmam lazım. Ağzını aptallıkla açtıkça, kararlılığım daha da bulanıklaşıyor - lanet olası bir nedenden dolayı. Burada olmamam gerekiyordu. Onunla bu şekilde etkileşime girmemeliyim. Ve bundan hoşlanmamam gerektiğine de eminim.

Ellerime bakıyor ve parmaklarını bileğimde gezdiriyor. Bu hareket omuzlarıma kadar ürpertiyor ve vücudumun geri kalanını .

Cevabı bilmek istemiyorum ama sormak zorundayım. "Benim kim olduğumu düşünüyorsun?" "Tam olarak beklediğim kişi."

Dokunuşuna doğru eğildim. Bunun yanlış olduğunu biliyorum. Bütün bunlar. Onunla çalışacağım. Ama yine de bedenimi ondan çekemiyorum. Neden yakınında olmak bu kadar iyi hissettiriyor? Bir süredir kimseyle birlikte olmadığımın değil. Neredeyse yarısında bekâr kaldığım on yıllık evliliğimi unutturmaktan çok daha fazlasını yapan muhteşem bir intikam seksi yaşadım.

Ona bakmak için başımı arkaya eğiyorum. Bana söylediklerinin satır okumak için. Peruğumdaki saçlar duvara sürtünüyor. *Gözlerini kapatma. Gözlerini kapatma.* Ama yine de kapatıyorum ve soruyorum, "Peki kimi ?"

"Rakibim."

Sözleri karşısında gözlerim faltaşı gibi açıldı. Öfke seline . Arkasına yaslanıyor ve sanki elindeki kâğıtları yere atıp potu kazanmış gibi yüzünü bir gülümseme .

Lanet olsun. Kim olduğumu biliyor. Burada birine rüşvet verip isim istemek o kadar da kolay olmazdı. Kurallara aykırı ama her şeyin bir bedeli olduğunu biliyorum.

Erkeklerin son sözü söyleyebileceklerini düşünmelerinden bıktım. Law Riggs bu akşam içinde kaybolmak istediğim adam olabilirdi, ama şimdi işler değişti. Şimdi sadece onun kaybolmasına ihtiyacım var.

Bir adım daha yaklaşıyorum ve bana verdiği gülümsemenin aynısını yansıtıyorum. Cesur bir yüz takınmakta çok iyiyim ve tam da bunu yapmam gerekiyor.

"Ben senin rakibin ," diyorum yanından geçerken. Ve beni izlemek için döndüğünü anladığımda, yan tarafa bakıyorum ve olduğu gibi söylüyorum. "Aptal çocuk."

Kendi kendine bir kahkaha mırıldandığını duyuyorum ve bir yanım son sözü söylediğim için kendimi başarılı hissederken, tüm bunların nasıl olduğunu anlamam gerekiyor.

"O zaman sen kimsin?" diye bağırıyor.

Gülümsüyorum, çünkü bir aydan kısa bir süre içinde kim olduğumu tam olarak öğrenecek. "Yeni patronun."

Hukuk

"BANA SATMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEYELİ BİR AY OLDU. NE DEMEK İSTİYORSUN?
Satıldı mı?"

Joanie beklediğim duble pastırmalı çizburgeri getirirken, "Bunun çok fazla anlamı yok, Law," diyor. Bana alaycı bir gülümseme veriyor. İnsanların bunu yapmasından nefret ediyorum.

"Sana sordum-" Elimi kaldırıyorum ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Hayır, hayır, aslında Joanie, o kulübeyi tatil sonrasına kadar için sana neredeyse yalvardım ve işte buradayız-" İfademin dramını artırmak için saatime "-Aralık'ın yirmi altıncı günü ve sen bana onu sattığını söylüyorsun. Sanki Emlakçı Kardeşler'den gibi."

Not defterini önlüğünün içine geri sokuyor. "O şovları seviyorum. Taklalar ve pazarlıklar. Çok ilginç."

Evet, gerçekten çok ilginç. İlk etapta sadece kulübemi satın aldım çünkü ona bağlı olan evi istiyordum. Dağ mülküne yatırım yapmak kadar iyiydi, ancak arazide inşa edilmiş her iki eve de sahip olabileceksem paraya değerdi.

Geçirmek istediğim öfke nöbetini durduruyorum ve bunun yerine tepki vermemek için nefes alıp veriyorum. Ailenin asabi çocuğu ben değilim. Ona kızgın olmak istemiyorum. Sadece bugün bu haberi almayı planlamıyordum. Aslında son zamanlarda o kadar gerginim ki günde sadece bir doz boktan haberle başa çıkabiliyorum. Öğle yemeği vakti geldi ve kar arabası bu sabah çalışmadığında kotamı çoktan doldurmuştum.

Kendimi toparlamak için masaya bakıyorum. Joanie bu tavrımı hak etmiyor. Tekrar başımı kaldırıp son bir yıldır komşum olan garsonuma gülümsüyorum. Bu konuyu önce benimle konuşmaması hiçbir neden yok. Anlamıyorum.

"Joanie, kulübelerimiz ortak bir odayla birbirine bağlı. Satmaya hazır olduğun zaman seni memnun etmek amacıyla yatırım yaptığım *gerçekten* çok güzel ve eğlenceli bir oda. Ve şimdi bana çoktan satıldığını söylüyorsun. Puf, öylece?"

"Benimle bu şekilde konuşacaksan hemen şimdi gidebilirsin genç adam." Uzaklaşıyor ve bu şehirde benden yaşça büyük çoğu duyduğum tipik cümleyi kuruyor. "Sonra babanı arayacağım ve ona en küçük çocuğunun ne kadar saygılı söyleyeceğim."

Bugün berbat bir gün. Bugünkü toplantıdan önce ruh halimi biraz hafifletmek için buraya geldim ama şimdi tokat yemiş gibi hissediyorum.

"Ben ne ?"

"Yok bir şey, tatlım. Seninle ilgili değildi."

Saçmalık.

"Arkamdan iş çevirip onu satacak kadar canını sıkacak bir şey yapmış olmalıyım." Etkili olmak için yüzümü buruşturuyorum, derdimi anlatmaya çalışıyorum. "Sanki seni tanımıyorum bile."

Tezgâhın arkasına geçerken gözlerini deviriyor.

"Gece yarısı marglarından mı?" diye bağıryorum. Parmaklarımı alnımdan saçlarıma ve boynuma doğru gezdiriyorum. Bu hiç iyi değil. Yandaki eve yabancı bir ailenin taşınacağı kısmını bir kenara bırakalım, ama tüm alanla ilgili planlarım için yeni bir çözüm bulmam gerekecek. "Gürültülü mutfak yenilemesiydi, değil mi? Adamım en iyisidir ama akşamları çalışır. Sakıncası var mı diye sordum. Hayır dedin."

O da bana bakıyor. "Hayır, tatlım. Öyle bir şey yok. Bu sadece çok iyi bir fırsattı. Evet demek zorundaydım." Sanki komik bir şeymiş gibi gülümsüyor. Sanki en can alıcı noktayı kaçırmışım gibi.

Telefonum çalıyor ve biliyorum ki ya kardeşim ya da babam arıyor, neden hâlâ ofiste olmadığımı merak ediyorlar. Bugün nasıl hissedeceğim konusunda ikiye bölünmüş durumdayım. Bir orada olmaya hevesli. Onu görmek için. Ama diğer yanımda yeni bir unvan yerine yeni bir patronum olduğu için kızgın.

Bu hafta iskelet bir ekip var, ancak rehberlerimiz ve grup keşif gezilerimiz tüm hızıyla devam ediyor. Strutt's Peak turistik bir kasaba ve Riggs Outdoor buraya geldiğinizde aradığınız şirket marka. Bana kalırsa Kuzey Amerika'daki en iyi doğa sporları şirketi biziz. Bir dağda oynamak istediğinizde bize gelirsiniz. Sadece tipik kayak, boarding ve toz sporlarından bahsetmiyorum. Doğa sporları tutkunlarının sadece burada alabileceği gezileri de sunmaya başladık. Bu, markamızın en yüksek yatırıma sahip olmasına rağmen en çok büyümesi öngörülen kısmı.

Joanie hamburgerimi bırakırken "bakalım tatlım," diye şarkı söylüyor.

"Pekâlâ, sensiz ne yapacağıma karar vermek için ne kadar zamanım var?"

"Yeni sahibinin buraya yerleşmeye hevesli olduğunu düşünürsek, taşınmanın hızlı olması gerekiyordu. Toplayacak fazla bir şeyim yok, bu yüzden kapanışa kadar onlara kiralamaya razı olursam tüm taşınma masraflarımı karşılamayı teklif ettiklerinde hemen kabul ettim."

Bu aciliyet, bir sonraki sorumun cevabından hoşlanmayacağımı . "Joanie, kulübeyi kim satın aldı?"

"Sweets, işe dönmem gerek. Dışarıdan biri taşıyor." Sonra hemen uzaklaştı. *Ne oluyor be?*

Ayağa kalktım ve milkshake'imi aldım. "Joanie, lütfen bana burada neler olduğunu anlatır mısın?"

Boğazımı temizliyor ve önündeki tezgahı temizlemeye başlıyor.

"Dinle tatlım, nakliyecilerim eve , sonra da buradan gideceğim. Tulum'da dul destek grubumdan bazı kızlarla buluşacağım. Bu gece." Kalçalarını sallıyor. "*Stella Groove'unu Geri Aldı* şeyini yapıyoruz."

Şu anda ona attığım bakışın dehşet dolu olduğunu biliyorum çünkü o da hemen veriyor. "Hızlı, ama teklif edilen buydu-" Yanaklarını ve kahrküllerini karıştırarak bir nefes çekiyor.

"Ben de pek çok şey teklif ettim Joanie." Müstehzi bir şekilde gülümsedim.

"Law bebeğim, bunu konuşmuştuk. Teklifin çok hoştu ama benim senden daha büyük."

Onu tanıdığımdan beri çocuğu olduğunu bile bilmiyordum.

Dramatik olmak için göğsümü sıktım. "Beni yaraladın, Joan."

Kalemini kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Yirmi yıl kadar önce babanla birkaç kez çıktım. En küçüğüyle iki kere çıkamadım."

Kaşlarım havaya kalktı. Bu benim için yeni bir şey. "Ne? Sen mi yaptın?" Boğazımı temizliyorum.

"Babam mı?"

Babamı romantik bir ilgi alanı olarak görebileceği insanlarla nadiren dışarıda gördüm. Biz bu kasabadaki çoğu kadın onunla konuşmak için can atardı, ama o hiç

Etrafta kimse yok. Babamın partner zevklerinin tam olarak ne olduğundan emin değilim ama onu biriyle mutlu görmek . Belki yarı emeklilik dönemine , bu yönünü keşfetmek için daha fazla zamanı olur. Güldüğümü gizleyemiyorum. "Çift dalma demiştin."

Bana gözlerini deviriyor. "Konu bu değil. Ben buradan ve sen de iyi olacaksın. Söz veriyorum. İçimde iyi bir his var."

"Ben de finansal bir tekliften bahsediyordum. İsteseydim size verirdim" diye ama o çoktan başka bir müşteriye oluyor. *Lanet olsun.*

Telefonum yine çalıyor.

MICHAEL

Neden hala gelmedin?

HUKUK

Öğle yemeği yiyeceğim. Bu sabah evden çalıştım. Orada olacağım.

MICHAEL

Son zamanlarda çocuk gibi davranıyorsun.

HUKUK

Harika. Belki senin kız gelip bana dadılık yapar.

MICHAEL

Dikkat , sikik.

Michael klişe olanı yaptı ve çocuğunun dadısına aşık olmaya karar verdi. Ondan önce de yıllardır arkadaşlardı ve kadın ona daha da uzun süredir aşıktı, ama geldiğinde onu kızdırmayı seviyorum. Ve Grace kolay bir bölge.

Hamburgerimden bir ısırık alıyorum ve ardından fotoğrafını çekiyorum. Lanet olsun, buradaki yemekler en sevdiklerimden. "Joanie, bu konuşma daha bitmedi."

Çeki masaya bırakıyor ve sonra tepemden pencereye bakıyor. "Üzgünüm tatlım, bir saat içinde gidiyorum." Eğilip yanağımı çimdikliyor.

Gerçek şu ki, iyi bir arkadaş oldu ve içimi dökmek istediğimde ailemle ilgili yakınmalarımı dinledi. Bu kasabadaki çoğu insanın aksine dedikodu yapmaz, bu da dramın ailemin duvarlarının dışına taşmasını her zaman zorlaştırmıştır. İnsanlar kaynatmamıza izin verdiğimiz her dramayı .

Ben bir Riggs'im. Bu da ailemin her üyesinin bir şekilde dikkat çekici olduğu anlamına geliyor. Son zamanlarda ilginin çoğunu özellikle spor ve ünlülere odaklanan bloglar aracılığıyla çekme eğilimindeyim. Birlikte olduğum kadınlardan -modeller, aktrisler ve birkaç müzisyen- biraz dikkat çektim. Bu, profesyonel rugby ve birinci lig beyzbol oynayan bazı arkadaşlarımla birleşince, etkinliklerden fotoğraflarım internette dolaşıyor. Bir de sosyal medya paylaşımlarım var ki onlar da susuzluk tuzaklarına yöneliyor. Ama bir zamanlar biz sadece Asher'ın çocuklarıydık. Babam küçük bir kasabaya gelerek ve burayı doğa sporları için bir destinasyon haline getirmeye yardım ederek kendine bir isim yaptı. Riggs Outdoor ile saygın bir mağaza işletmeyi planlıyordu ve şimdi bu devasa bir marka. Bir gün tüm dizginleri ele almamızı istediğini hiç söylemedi, ancak inşa ettiğimiz şeyin devam ettiğini görmenin onu gururlandıracağını biliyorum.

Kız kardeşim Everly, kendi giyim markasını kurmak için aile işini bıraktı. Hissedilen bir hamleydi ama o buldu. En büyük kardeşim Henry de kısa bir süre sonra onu takip etti ve

şimdi Strutt's Peak'te ABD'nin en çok rağbet gören restoranlarından birine sahip. Kardeşim Michael ise işi bırakmayarak burada kendine bir yer açtı ve yaz spor programlarını yürütüyor. Ayrıca boş zamanlarında profesyonel tırmanış turlarına katılıyor ki bu gülünç çünkü yeğenlerim Sammy Miles'a sahip. Hala ne zaman uyuduğunu anlamıyorum. Kız arkadaşı Grace ise spor terapisi kliniğimize profesyonel sporcuları ve olimpiyat düzeyindeki yarışmacıları çekiyor.

Etrafımın başarılarla çevrili olduğunu söylemek hafif kalır. olsam da, etkileyici yaşam seçimleri söz konusu olduğunda listeyi tamamlamıyorum. Ben eğlenceli olanım, komik olanım. Bebeğim. Reklamcılıkta başarılı oldum ama hep Riggs'e dönmek istemiştim. En genç olduğum için şovu yönetme fırsatım olacağını hiç düşünmemiştim ama sonra ailemdeki herkes kendi başarısını buldu. Böylece, babam tamamen emekli hazır olduğunda, liderliği üstlenmek istediğime karar verdim. En azından plan buydu.

Telefonum yine çalıyor. Bu sefer arayan babam.

BABA

Bugün geç gelmek sana şey kazandırmayacak. ?

"Joanie, ne zaman döneceksin?"

HUKUK

Yola çıkıyorum. Kamyonun sorunları vardı.

"Hayatıma etme vaktim geldi, tatlım. Hayat bana yeni bir seçenek sunduğunda işaretleri görmeyi öğreniyorum.

O yüzden bunu ben alıyorum."

BABA

Az önce bir hamburger resmi gönderdin. Ve kurul bekliyor.

Kahretsin.

Gerçek şu ki, iyi uyuyamıyorum. Ya da etrafta uyuyamıyorum. Geçen ay Londra'dan döndüğümünden beri. Şirketimdeki yeni görevinden ayrılması gereken kadını unutmaya çalışarak çok fazla zaman geçirdim. Ama bunun yerine, yapabildiğim tek şey onun düşünmek oldu. O koridorda bana nasıl baskı yaptığını. Gözlerinin içime işleyişini ve sözlerinin kalıcı bir bırakışını. Belki iş dışında başka bir şekilde düşünmemem gereken tek kişi o, ama Contessa Costa beni mahvetti. Ve şimdi herkese göre onunla resmen tanışmak zorundayım ve onun neden en fantezim değil de en büyük sorunum olduğunu hatırlamaya çalışıyorum.

Ben ayağa kalkarken Joanie sarılmak için kollarını önünde kavuşturuyor. Bana sessizce, "Sen iyi bir adamsın Lawrence Riggs. Bunu unutma. Kendi yolundan çekil ve geri kalanımızın zaten ne yaptığını gör."

"Büyülü olduğumu mu?"

Geri çekiliyor ve gülümseyerek kollarımı sıkıyor.

Nazik anları mahvetmekte çok iyi olduğum için ona "Orada akıllı ol. Cinsel yolla bulaşan hastalıklar gerçektir, altmışına merdiven dayasan bile, Joanie. Ne kadar karın kasları olursa . Toparlan."

Bir kahkaha attı. "Oh, siktir , tatlım."

Otuz dakika sonra ofise giriyordum ve geç gelmek için kabul edilebilir sınırı aştığımı fark ettim. Yollar öğleden sonraki kar fırtınasından dolayı birikmeye başlamıştı, bu yüzden normalden biraz daha uzun sürdü. Buna ev ofisimden aldığım sabah toplantılarını ve uzun öğle yemeğini de ekleyin. Gerçekten geç kaldım.

Ve şimdi her zamanki yerime park etmiş saçma bir arabaya bakıyorum. Kamyonetimi kiraz kırmızısı Fiat'ın arkasına çekip aceleyle binaya giriyorum. *Burada kim böyle bir araba kullanır ki? Bu kasabada. Hem de kışın ortasında.* Sırtım dikleşiyor ve muhtemelen onun olduğunu fark ediyorum. Dün gece bir metre kar sürülmüştü ve iş günü bitene kadar yeni bir hava dalgası daha gelirse bir metre daha kar olacak. O arabanın hiç şansı yok.

Binaların önüne geldiğimde her zaman bu manzarayı hayranlıkla seyrederim. Riggs Outdoor'merkezi, ben henüz üniversitedeyken Ana Cadde'deki vitrinini aşmıştı. Babam o zaman genişledi ve zamandan bu yana geçen on yıl içinde dağın bu kısmını ele geçirdik. Dört büyük depoyu, zamanımın çoğunu geçirdiğim ofislerimiz, kapalı tırmanma ve spor salonu tesisi, spor terapisi ve spa tesisi ve ardından kapalı Olimpik antrenman sahası arasında bölünmüş tek bir alana dönüştürdük. Her bina işimizin önemli bir bileşeni ve sürekli geliyor. Babam biz doğmadan önce kış sporları malzemeleri ve kıyafetleri satan bir mağaza açmış. İşin böyle bir canavara planladığını hiç sanmıyorum. Ama bu benim yönetmek istediğim bir canavar. Babama ve yönetim kuruluna, babam hazır olduğunda bu görevi üstlenmesini isteyecekleri kişinin ben olduğumu kanıtlamaya hazırım.

Ancak oraya ulaşmanın önünde küçük bir engel var. Bu yüzden ortama karışmaktan ve burada gereğinden uzun süre bulunmaktan kaçınıyorum. Alacağım yorumları ve soruları zaten biliyorum.

Boon lobide sözümü keserek, "Neden yeni bir CEO alıyoruz?" diye soruyor. "Başkan," diye düzeltiyorum.

"Ona geçici CEO dediler, bu yüzden onun olduğunu hissediyorum-"

"Boon, o değil. Babam CEO. O sadece işleri sarsmak için geliyor." Teslim olmak için ellerini kaldırdı.

"Kusura bakma dostum, planladığımdan daha geç geliyorum," diye karşı çıkıyorum. Ona pislik yapmakla ilgilenmiyorum. Sadece oynanması gereken oyunu bilmiyor. İş bana öylece vermeyecekler.

Pazarlama Müdürlüğünden Başkanlığa kabul ederdim ama bu konuda söz hakkım olmadı. Bunun ne kadar acı verdiğinden nefret ediyorum. Geçtiğimiz yıl boyunca araştırma ve geliştirmeden operasyonlara kadar işin her alanına el attım. Bu geminin nasıl hareket ettiği hakkında daha fazla bilgi edinmeyi kendime iş edindim. Pazarlama benim en sevdiğim alan olsa da, dümende oturmak istiyorsam her yerde elim olması gerektiğini biliyordum.

Elbette, proaktif davrandığımı düşündüğüm yerde, babam kendimi çok daralttığımı söyledi. *"İşine odaklanmalısın. İşini yap. Ve bunu iyi yap, o zaman bunun uzun vadede ne anlama geldiğini konuşabiliriz."*

Yaz sporları işinin kendi tarafında gayet memnun olan Michael bana sürekli genç olduğumu ve daha fazlası için hazır olmadığımı söylüyor. Satır aralarını okuyorum. Bana yeterince olgun olmadığımı söylüyor. Boyumdan büyük işlere. Ama ben 32 yaşındayım ve "çok genç" saçma bir bahane. istiyorum. Ve herkesin şüpheleri daha çok istememe neden oluyor.

Ofis odalarına doğru ilerlerken kakhaha sesleri beni karşılıyor. Ofis, büyük şehirlerdeki en güzel ofislere bile rakip olabilecek son teknoloji ürünü bir alan, ancak insanlar yaratıcılığı artırmak için açık alan masalarında, kanepelerde ve dinlenme alanlarında çalışıyor. Bunun , iş kıyafeti kodunda kimse fazla iş kıyafeti giymiyor. Özellikle de dışarıda kar fırtınası varken. Ki bizim Colorado'da bu oldukça sık olur.

Merkezi konferans salonuna , saat 16.00'da başlaması gereken yönetim kurulu toplantısı erken başlamış gibi görünüyor. *Kahretsin.*

Kapıyı itip açıyorum ve odayı hızlıca gözden geçiriyorum. Toplantı erken başlayacak gibi görünmüyor. Bitiyor gibi görünüyor. Ne.. Ne. Lanet olsun.

"Law," diye bağıyor babam ve beni, masanın ön yarısında bir kahkaha tufanının daha yankılandığı, içinde toplandığı yarım daireye doğru el sallıyor. Etrafta dolanırken yönetim kurulu üyelerinden birkaçının elini sıkıyorum ve işte o zaman onu görüyorum. Sadece ona bakarak bile kalp atışlarım hızlanıyor. Göz kamaştırıcı. Gün ışığında daha da güzel. Kısa sarı saçlarının peruk olduğunu biliyordum. Araştırmacımdan onunla ilgili detayları aldığımnda, resimlerinde uzun siyah saçlı bir kadın vardı. Ben de ilk başta bunu . Bugün, arkaya doğru düşük bir düğümle toplanmış. Uzun saç ve hemen onun nasıl vahşi ve görüneceğini hayal ediyorum. Parmaklarımı içine onu kendime çekmek için kullanmanın nasıl bir his olacağını, böylece o güzelim pelüş dudakların onu sarabileceğini...

Cebimden kendimi çimdikliyorum. Bu düşünce treni beni iyi bir yere götürmeyecek. Bunu biliyorum. Ve başım çok büyük belada, çünkü profesyonel olmak bu ara dönem saçmalığını atlatmak için tek seçenek. Onun hakkında rahat edeceğinden emin olduğumdan daha fazla şey biliyorum ama şu anda bunların hepsi yok oluyor. Kim olduğuna, Manhattan'dan ayrıldığından beri geçen bir yıl boyunca nerede olduğuna ve Londra'da ne yaptığını dair ayrıntılar. Şu anda sadece güçlü bir takım elbise giymiş, cilalı bir prensesin gelip benim olanı çalmasına bakıyor olmalıydım. Onun yerine, o oyun partisinde tanıştığım kadını görüyorum. Onun bu toplantı odası yüzeyinin altındaki versiyonunu. O geceye geri dönebilseydim her şeyi farklı yapardım. Onu takip eder ve ikimizin de başladığı şeyi bitirirdim. Her şey o şekilde kalmasaydı belki hayatıma devam edebilirdim. Onu burada istemiyorum ama lanet olsun, hâlâ onu istiyorum. Şimdi onu düşünmüyormuş ve o gece söylediği her şeyi irdelemiyormuş gibi davranmak zorundayım.

Boğazımı temizliyorum ve kendimi gerçekliğe geri döndürmeye çalışıyorum. Planlarımı bozuyor. Çok uzun zamandır uğraştığım bir işe adım atıyor. Bir an bakmayı odaya bakıyorum; tüm gözler onun üzerinde, ki bu şaşırtıcı değil. Herkesin etkilemek istediği parlak yeni oyuncak o.

Babamın sesi araya girdi.

"Law, buradasın. Gezilerden zamanında dönebileceğini düşünmemiştim." Bana bir bakış attı ve bunu yapmasına gerek yoktu ama beni korudu. Burada kaydardığım gerçeği midemi bulandırıyor. Onu hayal kırıklığına uğrattım. Tekrar. "Sizi Kontes Costa ile tanıştırmak istiyorum."

"Bayan Costa," diyorum başımla onu selamlayarak.

"Bunu zaten biliyorsun evlat, ama o ilerlememize yardımcı olmak için burada. Yeni kilometre taşlarına ulaşmak için."

En büyük rakip spor markamızın kızını işe almak mı? Evet, bu işleri biraz sarsar. Söz konusu şirketin şu anki CEO'su ile evli olduğundan bahsetmiyorum bile. Cesurca bir hamle ama babamı tanırım. Bunu enine boyuna düşündü. Bir planı var ve bahse girerim bu plan rekabet avantajından daha derinlere iniyordur. Sadece onunkini bilmiyorum.

"Gelecek yıl ve muhtemelen daha uzun bir süre için..."

Hah! Hiç şansın yok.

Yüksek sesle söylemedim ama verdiğim tepki yüzümden okunuyor olmalı ki, "Geçici CEO olarak burada" dedi. Bana tereddütle bakıyor, sanki bunu söylediğini aylardır duymamışım gibi. Endişelenmiyorum. Yol boyunca bir yerlerde onu etkilemişti ama son şirketinde fazla ilerleyememişti. Bunun bir nedeni olmalıydı ve ben onun eksik yeteneklerinin er ya da geç ortaya çıkacağına güveniyordum.

Ayağa kalkıyor ve yaklaşırken elini uzatıyor. "Law. Sonunda seninle tanışmak bir zevk."

Oh, tanışmıştık. Bunu biliyorsun. Eline bakıyorum. Bunu istiyor.

"Test ettiğiniz gezi programı hakkında mükemmel şeyler duydum. Bunu nasıl konusunda beni bilgilendirmeniz gerekecek."

O iri mavi gözler benimkilerle buluşuyor ve beni bir anlığına geriye savuruyor. Onu ilk kez gerçekten görüyorum. Maske yok. En azından kolayca çıkarılabilecek türden değil. Güzelliği ortada, ama dahası da var. Bir duruşu var; kısa boyuna rağmen odayı ele geçiriyor. Ondan yayılan özgüven, onun bana gülümsemesini sağlamak için duyduğum dürtü, bu ezici bir şey. Sanki ondan bunu hak etmek kişisel bir zafer olacakmış gibi. Ama uzattığı eli ve ikimizin de benimle daha önce tanışmış olduğunu bilmemiz, zırhımı öne doğru itiyor. Onunla sevişmek istiyorum. Sadece birazcık. Bakalım onu kı mıyım?

Ona en iyi, en çekici gülümsememi veriyorum. Bir yumruktan hemen önce gelen türden.

"Bayan Costa, daha önce tanıştığımızı unutuyor olmalısınız." Eline tekrar bakıyorum ve hemen sıkamak için hareket etmiyorum. Bunun yerine ellerimi ceplerimde tutuyorum. Hareketini durduruyor ve kısa bir an için yüzündeki ifade korkmuşluktan vahşiliğe hızlı bir geçiş yapıyor, çünkü aklına gelen her tehditkâr kelimeyi içten içe haykırıyor olmalı.

İtalyanca olup olmadığını merak ediyorum

Elini gezdirmekten vazgeçiyor. "Özür dilerim, bana hatırlatman gerekecek. Geçtiğimiz yıl çok fazla insanla tanıştım." Sanki kendisinin de aynı şekilde tanıştığı *pek* çok insan olduğunu ima edercesine sırtıtıyor.

Bundan şüpheliyim.

"Sektörel bir etkinlik miydi yoksa bir *gösteri* mi?" Başparmağımı dudağımın üzerinde gezdiriyorum. "Oh, belki birkaç yıl önceki X- Oyunları'ydı. Sen hâlâ kocanın şirketindeyken."

"Eski kocam. Ve babamın şirketi. Teknik olarak." Beni düzeltmekte tereddüt etmedi.

"Ama artık senin değil. Çünkü sen... artık buradasın?" Odaya bakıyorum. Herkes onun geçmişini ve daha önce nerede olduğunu biliyor. Aile şirketini terk etmekle buraya, en büyük rakiplerine gelmiş olması, dürüst olmam gerekirse, cüretkâr ve sadakatsiz bir davranış. Ama kimse bana sormadı. *Bu* yüzden onun gelişine uyum gibi bir niyetim yok. Hak etmediği bir göreve geldi ve burada bulunma amacı ne olursa olsun bu görevi bırakmayacağından emin değilim.

"Doğru," diyor kırpılmış bir ses tonuyla. Bir akor yakaladım. "Bu senin için bir sorun olur mu?" Gülümsüyor ama bu görmek istediğim türden bir gülümseme değil. Beni anında sinirlendiriyor, alaycı ve çenemi kapatmaya yönelik.

"Sorun değil. Sadece bir çıkar çatışması gibi görünüyor. Sizi rekabet yasağınızdan nasıl kurtardığımızı merak ediyorum."

Babam ellerini çırttı. "Pekâlâ. Burada işimiz bittikten sonra sorgulamaya devam etmenize izin vereceğim."

Ama Tessa araya giriyor. "Ben hiç rekabet etmeme sözleşmesi imzalamadım. İşte bu yüzden. Ayrılmamı hiç beklemiyorlardı."

Sanırım bu beni yakaladı. Başımı eğiyorum. "Ama burada bir tane imzaladın?"

Çenesini kaldırıyor ve ben gülümsememi saklamak zorunda kalıyorum. Seyircilerin önünde bile benden geri adım atmakla ilgilenmiyor. "İK ile benim aramda, ama seni daha iyi hissettirecekse, Riggs, evet, yaptım."

Babam tekrar araya giriyor, "Sanırım bu her şeyi açıklıyor." Bana bir bakış attı, babamın sık sık kullandığı bir bakış. "*Kapa çeneni ve bir yetişkin gibi davran.*" İlerleyerek konferans odasının kapısını açık tutuyor. "Tessa, içki ve akşam yemeği için yeniden toplanmadan önce yeni Olimpiyat tesisini gezmeni istiyorum. Michael?"

Kardeşim ayağa kalktı ve telefonunu cebine koydu. Cebimde deli gibi vızıldayan benimkini görmezden geliyordum.

Bana o tipik yargılayıcı bakışını attı. *Evet, geç kaldığımı biliyorum.*

"Michael yeni ekipmanlardan bazılarını test edecek ve Spor Terapisi Grace de bizimle bu bahar uygulamaya koyacağımız iyileşme ve fizyoterapi programları hakkında konuşacak." "Mükemmel," diyor gülümseyerek. Dizüstü bilgisayarını büyük boy bir çantaya yerleştirmesini izliyorum ve sonra şöyle bir bakıyorum

parıltı gibi görünen bir şeyle yolumu kesiyor.

Kurulun geri kalanı koridora çıkıyor ve "tur" adını verdikleri köpek ve midilli gösterisine devam ediyor. Bana baktığını fark ediyorum ve nedense bana doğru fırlattığı hançerler beni biraz heyecanlandırıyor.

"Bayan Costa," diyorum, sonunda tokalaşmak için elimi uzatıyorum.

Elimi tutup sıkıca kavırıyor ve biraz çekiştiriyor. Gülümsemesi bozulmadan, "Hayatım boyunca erkeklerin benden üstün olduğunu düşündüm, yüzden sana oynadığın oyunla ilgilenmediğimi söylediğimde ciddiym" diyor.

"Testy, testy," dedim kendi kendime rahat bir gülümsemeyle. "Sana üstünlük sağlamak gibi bir niyetim yok." Omuz silkiyorum. "Eğer altta ya da üstte olmaktan bahsediyorsak, üstte olan kadınları tercih ederim."

"Çok şirin." Mizahtan yoksun bir kahkaha atıyor. "Tahmin edilebileceği gibi küçümseyici ve sınırdan cinsiyetçi. Bunu geride bıraktığımı sanıyordum."

"Bana bir küfür kazandırmadığına şaşırdım." Kaşlarımı , o da başını sallayarak bunu taklit etti.

"Senin için bir sürü büyük sözüm var. Birçoğunu anlamayabilirsin, yüzden basit tutacağım." Vücuduma bakıyor ve tekrar yukarı çıkıp gözlerimle buluşuyor. "İkimiz de hiç bir kadınla birlikte olmadığını biliyoruz. Duyduğuma pek çok kızla birlikte olmuşsun ama kadınlarla değil. Ve benim burada olmamdan rahatsız olmamış gibi görünmek için istediğin kadar rol yapabilirsin, ama ben bunu görüyorum." Bakışlarında zerre kadar arzu olmasa da bunun bir önemi yok. Gözleri üzerimdeyken kendimi çok iyi hissediyorum. "Belden aşağı vurmak mı istiyorsun? Ben sana karşılık vereceğim. fark, benden çok senin canın yanacak. İnsanların beni hafife almasına alışkınım, tıpkı buradaki yerini abarttığın gibi."

Ve bu zinger ile odadan ve ben onun gidişini izlemek için döndüğümde gülümsüyorum. Aptal gibi, çünkü az önce beni sözlü olarak tokatladı ve hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Telefonumu çıkarıyorum, kardeşimden beni bekleyen sürü mesaj olduğunu zaten biliyorum.

MICHAEL

Benimle dalga geçiyorsun.

Onu tanıyorsun. Lanet , Law. Onunla yattın mı? Son zamanlarda bu kadar kötü olmanın sebebi o mu?

Ona kafasını ve kıyafetlerini koparmak ister gibi bakmanı izliyorum. Kendine gel, küçük kardeşim.

Boku , değil mi? Evet. Boku yedin.

Cevap vermeyeceğim. Çünkü o haklı. Benim odak noktam onu şehirden çıkarmak ve mümkün olan kısa sürede rolünü devralmak olmalı. Onunla ne zaman tanıştığımızı ve o gece başladığımız şeyi bitirmek istediğimi konuşmaya değil. Boku yedim.

Tessa

"I DÜŞÜN BİZ CAN KESİNLİKLE REACH BİZİM SATIŞ HEDEFLER VE YAPI MARKA TANINMA

Eğer bu yılki büyük hedef buysa, uluslararası alanda. Hukuk, pazarlama harcamaları konusunda aşırı hevesli olabilir ama-" Gözlerimi yuvarlak masanın diğer tarafına kaydırıyorum ve onu telefonunda gezinirken, esnerken buluyorum. Ama bütçeden ve adından bahsedince dikkatimi çekiyor: "-Bütçeyi nasıl daha verimli bir şekilde dağıtabileceğimiz ve belki de diğer tüm spor markalarının markalaşma konusunda yaptığı gibi aynı döngüden nasıl çıkabileceğimiz konusunda bazı fikirlerim var."

Asher içkisinden bir yudum alır. "Kafanın olduğu yeri seviyorum, Tessa. Taze bir bakış açısı tam da bu yüzden buradasın."

Diğer dört yönetim kurulu üyesine bakıyorum, başlarıyla onaylıyorlar. Uzun bir gün oldu. Tüm gün yolculuk ve geldiğimden beri "açık" olmak zorunda arasında, hala ayakta olduğuma şaşıyorum. Boş ver, bu kalabalığın cazibesi. Ama Asher'a güveniyorum. Bu yüzden bazı egoları okşamak ve işe alınmam konusunda endişeli olanları şımartmak için akşam yemeği için bir şeyler atıştırmamızı önerdiğinde, yorgunluğumu bastırdım ve ikinci bir rüzgar buldum.

"Sektördeki değişimlerle ilgili olarak üzerinde çalıştığım bazı fikirler üzerinde çalışmama izin verin," diyorum gülümseyerek. "Bunları şirkete sunabilirim ve kolektif grubun ne düşünebileceğini görebilirim."

Law'ın piyasaya sürülmeye hazır bir pazarlama planı olduğunu biliyorum. Tahminimce bu tam da benim düşündüğüm şey. Profesyonel sporcuların markayı onaylamasını sağlamak için bir oyun. Sonra da pazarlama ve yaratıcılığı kimi ona göre ayarlayacağız. Yorucu. Sıkıcı. Ve tam olarak geride bıraktığım şey. Aynı şeyi sadece farklı bir yerde yapmakla ilgilenmiyorum.

Asher nihayet telefonunu cebine koyan ve tekrar iş arkadaşlarıyla dolu masaya odaklanan oğluna doğru eğiyor. "Belki de sen ve Law bunları birlikte çalışabilirsiniz. İdeal olarak, bir sonraki toplantımızda ikinizin de aynı fikirde olmasını isterim."

Law bir kahkaha attı. "Baba, bu işe yaramayacak. Pazarlamanın zaten bir planı var. Onu sunacağız ve Bayan Costa'nın çalıştığı şeyle nasıl bir uyum sağlayacağını göreceğiz." Dudakları şeytani bir yakışıklılıkla gülümsüyor. Bir dakikalığına dikkatimi dağıtıyor, gardımı hafifçe kaldırıyor ama sonra tekrar yerine oturtuyor. "Hepiniz onun bir şeyleri sarsmak ya da bizi ileriye götürmek için burada olduğuna inandırılmış olabilirsiniz." Gözleri bana doğru kayıyor. "Belki de rekabeti kızdıracak. Ama bu tür küçüklükler satışları artırmaz. Ayrıca, uzun vadede bize daha fazla iş çıkarması kaçınılmaz olan tüm bir pazarlama ve marka kampanyasını yeniden ele alma konusunda tam olarak yetenekli olduğuna ikna olmadım."

Bu. Oğlum. Of a..

Gülümsüyorum, çünkü hiçbir şey bir hakarete karşılık gelen gülümsemeden daha fazla acı vermez. Söylemek istediğim şeyle tepki vermek yerine tekrar Asher'a odaklanıyorum. Yüzündeki ifadeden sinirli olduğu anlaşılıyor. Hatta belki de oğlunun sözlerini süzgeçten geçirmemesinden utanıyor. Ya da sıradan bir iş yemeğinde böyle bir şey yapmasının onu daha az önemsiz göstereceğini düşünecek kadar olgunluktan yoksun. Neler olduğunu ve Law'ın neden şu anda benim yerimde oturmadığını anlamaya başlıyorsam, bunun nedeni onun sahibi olmayı sevmesi ama nadiren dönmeye istekli olmasıdır. Bu, insanları liderlikten ya da en azından kazanılmış ve saygıyı koruyan liderlikten uzak tutan bir .

"Ne zaman hazır olursanız, bahsettiğim kavramları tartışmak için takvimim açık."

Bunu eğlenceli bulmuş gibi omuzları kalktı. Komik bir öneri değildi. Sonra elini cebine atıp telefonunu geri çıkardı, parmakları bir şeyler yazıp kaydırıyordu. Eğer şöhreti doğruysa, odağını yemek sonrası planlarına kaydırmıştır, muhtemelen yanında fotoğrafını çektiği uzun bacaklı sarışınların sayısıyla birlikte. Tavırları, Londra'da karşılaştığım adama hiç benzemeyen somurtkan bir erkek-çocuk gibi. Belki de rahatlamalıyım.

Michael masadan kalkıyor ve Law'ın sandalyesinin arkasına geçerken bana küçük bir gülümseme atıyor. Bu jesti sessiz Riggs kardeşin bir zaferi olarak kabul ediyorum.

Asher ekibin geri kalanı bir gün önce gerçekleştirdikleri helikopterle kayak macerası hakkında konuşmaya başlıyorlar ve neyse ki dikkatleri grubumuz arasında yer kaplayan sürtüşmeden uzaklaştırıyorlar.

Görmek istediğimi asla kabul etmeyeceğim tek kişiyi yatıştırmakla karar verdim. Onunla müttefikim olacağını ummuştum ama şu anda o kampın yakınında bile değil gibi görünüyor. Ve aramızda bulanık çizgiler kalmasını istemiyorum. Ona karşı çok net olmalıyım. Eğer zor olacaksa, onunla orada buluşmaktan mutluluk duyarım.

Ayağa kalkıyorum, peçetemi sandalyemin üzerine atıyorum ve masanın onun tarafına doğru yürüyorum.

Parmakları hareket etmiyor. Sağındaki boş koltuğa oturacağımı biliyor, çünkü benim için tekmeliyor; *tam bir centilmen*.

Oturuyorum, sağ bacağımı sol bacağımın üzerinden geçiriyorum, eteğimi çok yukarı çıkmayacak şekilde aşağı çekiyorum ve ona doğru eğiliyorum. "Riggs, sana karşı gerçekten şeffaf olacağım."

Gözlerime bakmıyor, onun yerine öne doğru eğilip bardağını alıyor ve koyu karamel renkli sıvıyı yudumluyor. "Dinliyorum, Bayan Costa. İyi bir şeffaflık uyarısına bayılırım."

Tam bir pislik.

Sözlerinden damlayan alaycılık yumruklarımı sıkmama neden oldu. Artık hak sahibi erkekler tarafından kolayca sarsılmak istemiyordum. Ama buradayız. Zararsız olması gereken kibirli bir playboy tarafından mahvedilen planlar. Ama hemen karşılık verebilirim, bu yüzden bardağı elinden alıp kalan kadehi bitiriyorum. Boş bardağı masaya geri koymaya odaklanıyorum ve şöyle diyorum: "Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Aynı şekilde sen de benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun. İlk tanıştığımız ana dikkat çekmek gereksiz ama hayatımı nasıl yaşamayı seçtiğim konusunda hiçbir utancım yok. Dolayısıyla bu konudaki tehditleriniz beni etkilemez." Bir nefes daha alamadan ya da tepkisini ölçmeden konuşmaya başladı. Sanki bunu gibi.

"Burada hak etmediğiniz bir işte çalıştığınızı biliyorum. Ve *bunu* bu masanın etrafındaki herkese açık hale getirmek için her türlü niyetim var." Bana yaklaşıyor ve yanağımı neredeyse kendi yanağına değdirmesinden kadar nefret etsem de, yine de tenimin ısınmasına ve midemin bulanmasına neden oluyor. "Ama benim hakkımda çok şey biliyorsun. Sanırım ev ödevini yapmışsındır. Benim kaç videomu izlediniz Bayan Costa?"

Sonunda başımı çevirip sinir bozucu mavi gözlerine, sonra da ağzının küçük gülme çizgilerine bakıyorum. Bu kadar baştan çıkarıcı olmaması gereken bir ağız. Bacaklarımı açıyorum ve onun

dikkatini izliyorum

Bakışlarımla tekrar buluşmadan önce onlara fiske vur. *Bu oyunu ikimiz de oynayabiliriz.*

"Yetişkin bir adamın yarı çıplak olduğu, snowboard üzerinde çalıştığı bunu ilgi için değil de iş için yapıyormuş gibi davrandığı videoları izlemek hiç ilgimi çekmiyor."

"Snowboard serisini seviyorsun o zaman?"

Kahretsin.

Yüzüm ısınıyor ve etkilenmemiş bir ifade takınmak için elimden geleni yapıyorum, oysa içimden geçen ay boyunca üstsüz snowboard yaparken, file şort ve spor ayakkabıdan başka bir şey giymeden ip atlarken ve şu anda açıkça oynadığı kendini beğenmiş işadamı değil de bir tür gibi odun keserken durmadan izlediğim için sessizce kendimi tekmeliyorum. Hakkını vermeliyim; görevlerini sonuna kadar yerine getiriyor.

Bana doğru eğilirken sessizce, boğuk bir sesle, "Boynun," diyor, "ve yanakların pembenin güzel bir tonuna dönüştü, Londra'dan beri beni takıntı haline getirdiğini tahmin ediyorum."

Gülümsüyorum. Yavaşça büyüyen, gergin dudaklı bir gülümseme. "Kendine çok değer veriyorsun. Özgüven güzel bir özellik. Ama bugüne kadar seni hiç düşünmemiştim. Çoktan bitmiş bir toplantıya kabaca daldığında." Ağzım onunkine çok yakın, ama oynadığı bu yakınlık tavuğu oyunundan geri adım atacak değilim. "Londra'daki varlığın garip bir tesadüftü, ama ayrılır ayrılmaz seni unuttum ve kendimi tam da umduğum gibi bir akşamda buldum."

Son yorumum üzerine yüzündeki sırıtış kayboldu.

Yakaladım seni.

Ayağa kalkıyorum ve grupla göç ettikleri ön barda buluşuyorum. Gitmem mükemmel bir zaman. Bunu tekrar kişiselleştirmeyi planlamamıştım ama oraya gitmek istiyorsa bana uyar. Bir daha beni ezip geçmesine izin vermeyeceğim.

"Bayan Costa?" diye sesleniyor arkamdan. "Henüz ne söylediğinizi bilmiyorum ama öğreneceğim. Ve öğrendiğimde, az önce yalan söylediğinizi keşfedeceğime dair bir his var içimde."

Bara doğru dönüp yürümeye devam ediyorum. İki hevesli orta parmağımla onu terslemek istesem de bundan kaçınıyorum. Şimdi her şeyin profesyonel kalması gerektiği her zamankinden daha açık. Daha önce hiç on dakika içinde birini yumruklamak, öpmek ve sonra da terslemek . Ve tüm bunlardan kaçınmamın tek yolu, onunla gereğinden fazla zaman geçirmekten kaçınmak.

Artık onun da dahil olduğu böyle akşam yemekleri yok. Onunla sadece ofiste görüşeceğim ve bunu minimumda tutacağım. Az önce söylediklerimi gerçekleştirmeliyim. O gecenin bende bıraktığı huzursuzluğu ve sonunda olmak yerde olmaya odaklanmalıyım.

Tessa

NUMARA YAP. NUMARA YAPMAKTA İYİYİMDİR. KENDİME NUMARA YAPMAYI BIRAKACAĞIMA SÖZ VERMİŞTİM AMA İŞTE .

Yeni şehrimde, yeni hayatımda ilk günüm ve şimdiden numara yapmaya o kadar dalmışım ki, şimdi kendimi bu Polly Pocket büyüklüğündeki arabanın içinde donarak ölmeyeceğime ikna etmek zorundayım. Bip sesleri ve yanıp sönen ışıklar bana saldırırken hızla büyüyen bir kar yığınının içine gömülmüş durumda.

Avucumun içiyle direksiyona vuruyorum.

"Kıçımın kar lastikleri," diye mırıldandım kendi kendime. Bu arabanın saçma bir seçim olduğunu biliyordum, ancak uçuş rötarlarımdan sonra ofise gitmem gerekiyordu ve bir kiralama, etrafta dolaşmanın tek yoluydu. Sevimli kırmızı Fiat tam istediğim şeydi ve ayrıca paramın yettiği tek şeydi ama bu hava için uygun değildi. Ben bundan daha zekiyim. Başımı koltuk başlığına yasladım ve derin bir nefes aldım.

Tamam, bunu düzeltebilirsin.

Arabanın etrafına baktım. Çantamdaki ve iş çantamdaki her şey düşmüştü. Bavullarımdan biri kırılıp açılmış. Gösterge panelinde iç çamaşırlarım, yere dökülmüş kitaplarım ve yolcu koltuğunun her yerinde tüylü çoraplarım var.

Telefonumu bir yığının içinde görüyorum ve bir an kimi arayabileceğimi düşünüyorum. Normalde araba ile ilgili olsa babamı arardım ama artık böyle bir seçeneğim yok. Kız kardeşim başka bir ülkede. Çekici servisi üyeliğim yok. Bunun acil durum 911'i gerektirdiğini düşünmüyorum ama polisi ya da aramalı mıyım? Frene basıyorum ve kontak düğmesine basıyorum ama gösterge panelindeki her ışığın yanıp sönmesinden başka bir şey olmuyor. Ortalık sessiz ve çok hızlı bir şekilde bir plan yapmazsam paniklemeye başlayacağım.

Tamam, 911 olmalı, ama tam yeşil simgeye bastığımda, bir polis sireninin *bip bip* sesi beni yukarı ve arka görüşümden dışarı baktırıyor. Parlak farlar ve yanıp sönen kırmızı ve maviler beni kör ediyor. Ve tabii ki onları açık bırakıyor. Sanki arabama saldıran lanet olası kar iken ben bir tür suçluymuşum gibi. Pencereme vurulduğunda gözlerime bir el feneri tutuluyor.

"iyi misin?" diye bağılıyor memur. ve sürücü tarafındaki kapıyı açmaya çalıştığımda da yerinden oynamıyor. Burada sıkışmış olmalıyım. Ağır çekim bir 360 derece dönüş ve bir kar setine yumuşak bir çarpma oldu. Ya da ben öyle sanıyordum.

"Camlar ," bağııyorum. "Kapı sıkışmış. Beni çıkarabilir misin?"

Buğulanmış camı siliyorum ama pek işe yaramıyor. Beni duymak için çömeliyor ve sadece gözlerini ve göğsünün sol tarafında işlemeli bir Şerif rozeti olan ceketini görebiliyorum. Ayağa

kalktığında, kalçasında kılıfında duran silahla göz hizasındayım.

Arabanın etrafında dolaşması bir dakika daha sürdü. Tekrar yanıma geldiğinde, "Kilidi aç, sonra da bagajı aç" diye bağıyor.

Düğmeye bastığımda otomatik olarak açılmıyor ama o dışarıdan açıyor ve arabanın içinden dondurucu bir rüzgâr eserek nefesimi kesiyor. Yerde kabarık paltomu görüyorum ve hızla üzerime geçiriyorum, sonra da arabanın kısa boyundan geçip bagajdan çıkmak için vücudumu döndürüyorum.

"Teşekkür . Aman Tanrım, teşekkür ederim memur bey."

"Sorun değil hanımefendi. Sizi olmanız gereken yere götürelim, ben de Jonas'a fırtına dindiğinde bu şeyi çekmesi için buraya söyleyeyim. Birkaç saat içinde olur," diye bağıyor karı savuran rüzgârın üzerinden. Hâlâ kar yağıyor mu yoksa rüzgâr çoktan yağmış olanı sürüklüyor mu anlayamıyorum.

Kamyonetine ulaşmam ondan daha uzun sürdü. İçeri girdiğimde, şimdi ıslak ve soğuktan yanan ayaklarıma bakıyorum. Hâlâ ofisteki ayakkabılarımı giyiyorum. Acemice bir hareket. İşe giderken kar botu giymeliydim. Ben daha iyi bilirim. Ama bugün uzun ve yorucuydu. Nefes almak için bir dakikam bile yoktu - uçuşum ertelendi, sonra o kırmızı ölüm tuzağını aldıktan sonra ofisi buldum ve Law'ı göreceğimi bilerek nefesimi tuttum. Sonra akşam yemeği vardı. Şimdi de bu. Yorgunum ve biraz yenilmiş hissediyorum.

"İyi misin? Herhangi bir kesik ya da çürük görmüyorum ama başını mı çarptın?"

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. "Muhtemelen. Ama ondan değil. Yavaşça savrulduktan sonra şu kar yığınının ." Dağınıklığı .

Polis aracının içi sıcak ve nane gibi kokuyor. Memur şapkasını ve kışlık yüz maskesini çıkarıyor ve nefesim göğsümde sıkışıyor. *Tanrım, bu suyun içinde ne var?*

"Kontrol için seni acile götürmemi ister misin?" "Gerek yok. Ama teşekkür ."

Gösterge panelinin ortasına yerleştirdiği tabletinde birkaç tuşa ve "Tatile gelmiş olmalısınız?" diyor.

"Hayır. Burada yaşıyorum. Yeni taşındım. Aslında bugün." Vay be, kelimeler kifayetsiz . "Peki o zaman, Strutt's Peak'e hoş geldiniz, Bayan..."

"Costa. Tessa. Tessa Costa." Kendime gözlerimi deviriyorum.

"Ah, evet. Bayan Costa. bir şeyler duymuştum," diyor polis kamyonunu geri geri . "Öyle mi?" İçimden gergin bir kahkaha yükseldi.

Dikkatini bana çeviriyor ve gülümsüyor. *Vay anasını.*

"Küçük bir kasaba. Riggs ailesiyle de yakınım. Sizi bir süredir tanıyordum. Ash yaklaşık bir yıl önce New York'tan döndüğünde senden . Sonunda onu arayacağınızı umuyordu. Sonunda buraya geldin." Elini karla kaplı arabama doğru sallayarak bana bakıyor. "Şey, burada değil. Ama ne demek istediğimi anlıyorsun."

Bunu duyunca gülümsedim. Asher'ın bana gösterdiği nezaket hâlâ çok büyük bir his. Ve ben bunu hak etmediğimi hissediyorum.

"Bunu benden duymadınız."

Başımı salladım. "Hayır, sır güvende, memur bey?"

"Şerif Muldowney. Ama şu anda teknik olarak görevde değilim. Yani sadece Callen var."

"Merhaba. Ve teşekkür ." Öne doğru eğilerek ellerimi havalandırma deliklerinden gelen sıcak havanın önünde tutuyorum. Pencereden dışarı bakıyorum, karanlık gökyüzünün koyu mor bir tonu var ama çoğunlukla görebildiğim tek şey beyaz. "Callen, beni yeni evime bırakırsan sevinirimsonra sabah çekiciyi ne yapacağıma karar ."

"Sorun değil, Tessa. Adres nedir?"

Telefonumda görüntülüyorum ve ona gösterdiğimde bana gülümsüyor. Adamın dişleri mükemmel. Her gülümseyişinde gamzesi yanağına daha da batıyor. "Evet, biliyorum."

Yirmi dakikalık, yavaş tempolu bir yolculuktan sonra, ikiye ayrılan kısa bir araba yoluna çıkıyoruz. Benimki solda, tek bir garajın ve ön giden ve arkaya doğru kıvrılan yürüyüş yolunun önünde yer alıyor. Sadece onu görmek bile içimden bir memnuniyet dalgası geçiriyor. Benim diyebileceğim bir yer. Benim olan hiçbir şey olmadı. Henüz tamamen sahip olmayabilirim ama olacağım.

Bu bir ev ya da yeni bir iş bulmanın en geleneksel yolu değildi. Hatta hayatımı baştan yaşamak için bile... Ama Asher bana Londra'daki evini teklif ettikten neredeyse bir yıl sonra onunla konuştuğumda, kendi hayatıma hızlı bir başlangıç yapmaya hazırdım. Ve bunun olacağını biliyordum ama bana Riggs Outdoor'da işe başlamam için bir bulundu; yapabileceğimden çok daha fazlasını yapabileceğimi bildiğim bir işe adım atmaktı bu. İkimiz de bunun büyük bir yıkıma neden olacağını biliyorduk ama ben hazırdım. Şu anda da hazır. Geliştirebileceğim bir kariyer ve sıkı çalışma ve akıllı kararlardan başka bir şeye dayanmayan bir hayat. Artık iyilik yapmak ve aile dostlarının elini tutmak yok. Artık erkekler beni aşır geçerken kanatlarda oturmak yok.

"Vay canına. Beklediğimden çok daha güzelmış."

"Önceki sahibi, Joanie, onunla tanıştın mı?"

"Sadece telefonda." Ona Asher'ın bulmama yardım ettiğini söylemedim. İmza ikramiyemin bir parçası yaptı. "Bu kadar çabuk taşındığı için bana çok yardımcı oldu. Bir süre otelde kalmak zorunda kalacağımı sanıyordum ama o seyahat etmeye hevesliydi. Ya da öyle söyledi."

"Burası kayakla girip kayakla çıkma özelliğine sahip birinci sınıf bir konum. Bu dağ erişimine sahip çok fazla mülk yok."

Ona bakıyorum ve gülümsüyorum - bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Yüzüm bunu yüksek sesle ve net bir şekilde söylüyor olmalı, çünkü gülüyor ve "Arkadan bir patikaya doğru kayabilir veya sörf yapabilirsiniz" diyor.

"Ah." Başımı salladım. "Gerçekten kayak yapmıyorum."

Kaşları saç çizgisine kadar kalkıyor. "Tessa, yapacağını garanti ederim. Ve komşun..." Başını sallar ve gülümser. "Bunu yapman seni zorlayacak."

Kibarca gülümsüyorum. "Artık itilip kakılmakla ilgilenmiyorum."

Callen özür dileyen bir gülümsemeyle başını sallıyor. Açık ve net olmasa da ne anladığını düşünüyorum. "O iyi bir adam. Biraz abartılı ve burası da kesinlikle bunu gösteriyor. Burası dağımızdaki en güzel kulübeler bloğu. O bundan emin."

Kulübe düşündüğümünden çok daha büyük ama sanırım bizzat görmeden evet diyerek aldığım risk de buydu. Kulübe kulağa rahat geliyordu. Kompakt. Ama burası koyu renkli, tahta kaplamaları ve üst kat balkonlarını çevreleyen kablo korkuluklarıyla modern. Yuvarlanan kar tepeliklerinin arasından parlayan ışıklandırma burayı rahat gösteriyor ama beklediğimden çok daha büyük bir ev.

"Nakliyecileriniz ne zaman ?"

Telefonumu çıkardım ve içeri girmek için gereken kodu içeren e-postayı aradım.

"Nakliyecisi yok. Sahip olduğum her şey kamyonunuzun arkasında ya da az önce çıktığımız kar yığınının içinde."

Gülüyor. "Sen ciddi misin?"

"Evet. Son bir yıldır yurtdışında yaşıyordum. Ondan önce biriktirdiğim her şeyi New York'ta bıraktım."

"Yani bu yeni bir başlangıç mı?"

"Evet," diyorum nefes verirken. Kapıyı açmadan önce ona gülümsüyorum. Geçen yılı çoğunlukla yalnız geçirdim. Öyle olmasını istiyordum, tabii canımın belirli türden bir arkadaş çekmediği sürece. Günlerimi çoğunlukla daha önce denemediğim şeyleri deneyerek, okuyarak ve hatta yemek yaparak geçiriyordum. Ama şimdi, yeni bir başlangıç bana kendi hayatımı kurmanın bir yolu gibi geliyor.

istiyorum. Farklı görünen bir şey. Hatta belki işlemsel olmayan ilişkiler. Kız kardeşim dışında sahip olduğum her arkadaş ya eski kocamla bağlantılıydı ya da yüzeysel brunchlar ve avantajlı hayır etkinliklerinden başka bir şey değildi.

"Yarın sabah izinliyim. İsterseniz dokuz gibi uğrayıp sizi kaportacıya "

"Senin için olmaz mı?" Teklifin bu kadar güzel olmasına

şaşıracak soruyorum. "Hiç de değil."

Eğer küçük kasaba hayatı böyle bir şeyse, o zaman düşündüğüm gibi şehir kızı

olmayabilirim. "Bu harika olur. Teşekkür ."

"alayım."

Onu durdurdum. Zaten yeterince şey yaptı. "Bende var." Çözülen ayaklarıma bakıyorum ve o da benim düşünce tarzımı takip etmiş olmalı çünkü arkasına uzanıp koltuğunun arkasından bir çift iş botu çıkarıyor.

"Bunlar çok büyük olacak ama onlardan daha iyi olacaklar." Elimdeki ıslak ve soğuk Louboutin'lere başıyla işaret ediyor.

Haklı; çok büyükler ama onları çevirmeyeceğim. Yolcu koltuğu ile ön kapım arasındaki elli metre boyunca ayaklarımı kuru tutacaklar.

Botlarımı bağlayıp kapıyı açıyorum ve iki çantamı omuzlarıma atıyorum. "Tekrar teşekkür ederim. Seninle tanışmak da güzeldi Callen," diyorum ama kapıyı kapatmadan önce arkama yaslanıyorum. "Ah, sormadım. Yeni komşum kim? Arkadaşın."

"O daha çok kardeşim gibidir. Bugün Riggs'e gittiyseniz onu zaten tanıyorsunuzdur."

Midem kasılıyor, yumruk hazırlanıyorum çünkü içimden bir ses kim diyeceğini bildiğimi söylüyor.

"Law Riggs."

Hukuk

"KAYGANLAŞTIRICI EKLEMENİN PEK ÇOK YOLU VAR," DIYORUM ELİMİ YÜZEYDE GEZDIRİRKEN en yeni üst düzey snowboard'umuz. "Ama bu, daha ıslak olanın daha iyi olmadığı senaryolardan biri." Telefona göz kırpyorum ve şakama gülüyorum. Çünkü gerçekten de... tamam, vay canına, şu anda bunu CANLI olarak izleyen yaklaşık iki bin kişilik bir kitleyle konuşuyorum. Bunlar benim için oldukça iyi rakamlar. Bakalım tişörtümden kurtulursam artırabilecek miyim?

Henley'imi boynumun arkasından çekip başımın üzerine geçiriyorum. Dışarıdaki havaya rağmen odanın köşesinde şömine yeterince sıcak. Telefonum, snowboard'umun üzerinde durduğu testerelerin birkaç metre ötesindeki bir tripoda yerleştirilmiş. Arkamdaki kar ve mehtaplı dağ, bu nasıl yapılr videoları için mükemmel bir fon oluşturuyor. Bunların bizim için iyi bir gelir akışı sağlamasını hiç planlamamıştım. Tamamen sıkıntısından başladım ve sonra susuzluk tuzağı geçit törenine katılabileceğimi ve korumak için çok çalıştığım vücudumu gösterebileceğimi düşündüm. İzlenme oranımı artırıyor, bu da izleyici kitlesini genişletiyor ve ailemin şirketine daha fazla dikkat çekiyor.

"Sıcak bir cila ekleyeceğiz ve ardından kazıyarak geçen sezondan kalan her şeyi çıkaracağız ve bu sezon için hazır hale . Ama önce bağlamalarımızı çıkaracağız. Yeni çıkardığımız kademeli bağlamaları deneyelim ve tokalar kadar iyi tutup tutmadıklarını görelim."

Sağ tarafımdaki tablete bakıyorum, canlı videodan bir sohbet açık ve çok sayıda yanıt var. "Görünüşe göre LunaTink84 bağlamalardan daha fazlasını çıkarmamı istiyor." Tornavidayı kaptığım gibi onları gevşetmeye başlıyorum. "HarrisonForward69 dedi ki-" Bir kahkaha atıyorum. "Tamam, olabilecek en hafif şekilde, pantolonumu çıkarmamı öneriyor. Sanırım bu gece pantolonumu çıkarmayacağım, ama belki bu ayın sonunda stoklara girecek olan yeni el ve kafa ısıtıcılarını gösterdiğimde bir pantolon kapma dansı yaparız."

Bu videolarda nesneleştirilmekten hiç endişe duymuyorum. Markayı geliştiriyor. Kardeşlerim ne düşünürse düşünsün. Ya da herhangi birinin, bu konuda.

Ayrıca günümünden tamamen farklı bir gün. Her şeyi berbat ettiğim gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum. Bir kadınla görüşmekten kaçınmaya çalıştığım için yönetim kurulu toplantısını hiç de iyi bir görüntü değildi. En iyi anım değildi ve bunun için hala kendime kızgınım. Böyle şeyler yapmaya devam edersem marka yönetiminde oy kazanamayacağım. Ben daha iyi biliyorum. Sonra akşam yemeği. Tüylerinin diken diken olduğunu görüp gülümsememden nefret ediyorum. *Kahretsin, onun damarına basmayı seviyordum.*

Marka büyümesi ve Strutt's Peak'in sunduğu benzersiz şeyler hakkındaki meraklı düşünceleriyle tüm kurulu büyüledi. Yemeğimizin sonunda, onun orada olması beni o kadar heyecanlandırmıştı ki

dikkatimi dağıtacak bir şey çalışıyorum. İstedigimi aldı. Ona söylediğim her şey, yüksek sesle söylemek ne kadar canımı yakmış olursa olsun, doğru. Burada olmasının eski kocasından intikam almanın bir yolundan başka bir şey olduğuna ikna olmadım. Bu bana uymuyor. Kimsenin piyonu olmayacağım ya da ailemin şirketinin ikincil zarar görmesine izin vermeyeceğim. Boynumu eğerek omuzlarımı silkeliyorum. Bütün bu olanlar beni çok gerdi.

Sosyal canlı etkinliği bir saat sonra tamamliyorum ve üzerinde çalıştığım şeyin tıklama oranlarını kontrol doğrudan satışlarımızla karşılaştırdığımda, mükemmel bir yüzde olduğunu görüyorum.

Mikrodalganın üzerindeki saat gece bir buçuğu gösteriyor. Ellerimi saçlarımda gezdirerek yorgunluğumun geçmesine izin veriyorum. Ama sonra alt kattaki ışıkların düğmesine bastığımda, ev hub sisteminde bir giriş uyarısı yakalıyorum. Dışarı baktığımda, karın hala dış etrafına yağdığını görüyorum. Davetsiz bir misafirin bu havada herhangi bir yere girmeye çalışması için tamamen aptal olması gerekir.

Umarım bir hayvan değildir. Bu civarda sürü geyik ve ayı var ama daha küçük hayvanlar böyle havalarda pek dışarı çıkmazlar. Hem de gece vakti.

Joanie kamarasında hiçbir şeyi açık bırakmamış olsa iyi olur.

Her iki kabinin açık konsepti, "eğlence odası" olarak adlandırdığım bağlantılı ortak alana doğrudan bir görüş açısı sağlıyor. Tavan pervazına yerleştirilmiş loş mavi aydınlatmanın etrafında herhangi bir hareket görmüyorum. Ama sonra farlar parlıyor ve hareket ediyor, garaj yolundan geri geri çıkıyorlar. *Garip.* Arka pencerelerden dışarı baktım. Buradan görebileceğim bir şey yok. Kar küreme araçları çalışıyor olabilir. Ve şiddetli rüzgar alarmı harekete geçirmiş olabilir.

Ama merdivenlerden yatak odama çıkmadan hemen önce bir şey beni tekrar geriye bakmaya zorluyor. Karanlık ama gözlerim alıştı ve orada birini görebiliyorum. Bir an için midem bulanıyor ve seçeneklerimi gözden geçiriyorum. Polisin gelmesi çok uzun sürecek. Doğrudan şerifi arayabilirim.

Telefonumu alana yerleştirdiğim kameraları açıyorum. Neyle karşı karşıya olduğumu ve bunun bir saklan ve bekle durumu mu yoksa oraya gir ve tehdit et senaryosu mu olduğunu da görebilirim.

"Bu olmalı..." Saldırganın görüntüsüne bakarken nefes alıyorum. Kısa, yumuşak kıvrımlar, görünürde silah yok. "...bir çeşit şaka." Haneye tecavüz etmesinin imkânı yok, bu da tek anlama geliyor. Contessa Costa benim yeni komşum.

Bağlantılı kapımı açıyorum ama odanın uzak tarafındaki tur havuzundan gelen filtre sesi, çıkarması gereken sesi bastırıyor. Arkasını dönmüyor. Birkaç dakika boyunca odanın kenarında dolaşıp elektrik düğmesini aramasını izliyorum. Duvar da bulamıyor. Elini kolunu sallayarak merdivenlerde bir dokunmatik yüzey. Biraz eğlenmekte yanlış şey yok. Buraya bir panik odası mı kursam yoksa bir şok tabancası mı alsam diye düşünmeme ramak kalmıştı. *Belki de ikisini de.*

Kendi kendine diyor ki. "Buranın bir kulübe olduğunu sanıyordum... Kendimi neyin içine soktum? Bir havuza mı?" Ellerini kalçalarına , odanın duruyor buranın sunduğu olanakları incelemeye çalışıyor. Sadece loş mavi renk tonu ve kabinden odaya yayılan ışıkla, hala bugün giydiği kıyafetlerini giydiğini görebiliyorum. Biraz olsun rahatladığını gösteren tek işaret yalınayak olması. Neden bu kadar kısa boylu olmasından hoşlandığımı tam olarak anlayamıyorum. "Bu bir tur havuzu. Ve evet, burası teknik olarak bir kabin olarak kategorize ediliyor."

Hareket etmeyi bırakıyor, vücudu kaskatı kesiliyor ama arkasını dönmüyor.

Ben de konuşmaya devam ettim. "Uzak kalamadın mı?" Merdivenlerden iniyorum. "İnsanlar üzerinde böyle bir etkim var. Sana göstermekten mutluluk duyarım-"

Başını iki yana sallıyor, yüzünü hâlâ bana çevirerek sözümü kesiyor. Tek söylediği "Hayır," ve sonra geldiği yoldan geri dönüp merdivenlerden yukarı, evine doğru ilerliyor.

Gölmekten kendimi alamadım çünkü böyle bir şey yapmasını beklemiyordum. Londra'da bana yaptığı gibi onu da şaşırtma fikri hoşuma gitmişti. Belki de hazırlıksız yakalandığım için sıçrayacaktım. Ama ben olduğumu fark ettiğinde homurdanmadı bile.

"Bu mı? Sadece *hayır* mı? Bu pek komşuluk değil Bayan Costa."

Merdivenlerden yukarı yürümeye devam ediyor. Kalçalarının beni hipnotize eden bir metronom gibi ileri geri hareket edişini izlememek mümkün değil. Biriyle yatmayalı bir dakika oldu. Onunla tanışmadan önce, şimdi düşünüyorum da. Kadınlar konusunda o kadar da ayyaş değilim. Sarhoş gibi sallanmadan yürüyüp giden birini görebilirim. Ama burada, karanlıkta durmuş, bir kadının beni görmezden gelmesini izliyorum ve bu, kaybolmak istemeyen bir entrikayı körüklüyor. Kimse, özellikle de kadınlar beni görmezden gelemes. Ama onun benden ikinci kez uzaklaştığını görmek beni ileri itiyor ve elimde olmadan biraz daha zorluyorum.

"Bu talihsiz bir tesadüf mü, yoksa beni mi gözetliyorsun?"

Sahanlığın tepesinde durdu. *İşte başlıyoruz.*

"Bunu size daha önce de ama tekrar edeceğim. Bu tür bir yardıma ihtiyacın olursa anlarım."

İğneleme karşısında sııttım.

"İki kez düşünmemi kadar önemli değilsin."

Ouch.

"Casusluk yapmak ya da üstünlük sağlamaya çalışmak konusuna gelince, istediğin işten çıkarılan sensin," diye ekliyor ses tonunda bir ısırlıkla. "Ne casusluğu yapıyorum? Nasıl terfi ettirilmeyeceğimi mi?"

"Bu hiç hoş değildi." Kaşlarımı çatıyorum ama üzgün bir yüz ifadesi bile

işe yaramıyor. "Kibar olma konusunda ne zaman anlaştık?"

Ağzında her şey için bir cevap var. Ve o haklı, hiç güzel bir konuda anlaşımadık. "Buraya ilk ben geldim. Kaçtığın odayı da ben inşa ettim."

Kısa bir süre için etrafına bakınır. "Belli oluyor. Görünüşe bakılırsa bu mekânı bir erkek çocuk tasarlamış."

Lanet olsun.

"Buradaki her şey üst düzey ve eğlence amaçlı," diye karşılık verdim.

"Işıkları bile açmadım ve dört oyun konsolu saydım, boş bir duvar, muhtemelen eğlence merkezinden çıkacak bir açılır ekran veya büyük bir düz ekran var. Bir basketbol atıcısı, Ms. Pacman atari salonu ve o duvarda dekor olarak kullanılan çok fazla snowboard." Sağına doğru başını sallıyor. "Ve bahse girerim buzdolabına daha yakından bakarsam, bir dizi IPA ve enerji içeceği olacaktır."

Sinsice doğru.

"Burası *eğlenceli* bir oda. Herkes, ama tavana doğru geri çekilen OLED ekranın keyfini çıkarıyor."

"Bu harflerin ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye mırıldanarak merdivenlere doğru geri döndü.

"Burası eğlence için bir alan. Bir vay canına faktörü var." Bu mekânı savunurken hüsrana uğruyorum ama kendime engel olamıyorum. "Ve IPA'lar rafine bir palet içindir," diyorum öfkeyle. Ve şimdi telaşlanan kişinin ben olduğumu fark ediyorum. *Bunu nasıl yaptı?*

"Oh, sinirlendin mi?" Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Aptal çocuk," diyor sessizce.

"Beni hiç düşünmemiş birine göre, tanıştığımız ilk geceyi bana hatırlatmayı seviyorsun."

Sırıttıyor. Ve lanet , bu beni kızdırıyor çünkü çok seksi. Farkında bile olmadan savaş ilan ediyor.

"Bir an yaşadığınızı görebiliyorum, yüzden sizi yalnız bırakayım."

Ben daha cevap veremediğim kapısı kapandı ve sürgüsü kilitlendi.

O tehlikeli biri. Bir succubus. Şu ana kadar beni ne kadar sikip attığını fark ettiğimi sanmıyorum.

Onu her gördüğümde, karşılık versin onu kızdırmak mı yoksa sırf adımı söylesin diye şeftali gibi kıcına şaplak atıp onu becermek mi istediğime karar veremiyorum. Aklımı başıma toplamam gerekiyor, çünkü zekâsıyla alt etmem gereken kadın, bana dokunduğu ilk andan beri beni aptal yerine koyan kadınla aynı kadın.

Bu seviyede bir akıl tutulması daha önce hiç başıma gelmemişti. Ve şu anda, istediğimi elde etmek stratejik olmaktan başka bir şey yapma lüksüm yok. Sorun şu ki, o tatlı bir jest ve bir gülümseme ile bunun gerçekte ne unutmamdan çok uzakta.

Tessa

"DAĞI GÖRME ŞANSIN OLDU MU?"

"Buraya daha dün geldim. Ve Rina, olmak gerekirse, senin dağı 'görme' versiyonun ile benimki çok farklı."

İhtiyacım olan son şey, kız kardeşimin kayak koşullarını kontrol etmediğim için beni azarlaması ve *biraz daha uğraşırsam* kış sporlarını nasıl seveceğimi *söylemesi*.

"Elemelerle ilgilenme zamanınız nasıl geçiyor?"

Aklımda bir sürü başka şey var ve akıl sağlığımı kontrol altında tutan tek şey kız kardeşimle benim *değil*, onun hayatı hakkında konuşmak.

"Gerçekten iyi." Bir an sessiz kalıyor ve bunun nedeninin ne olmasını istediğini söylemekten hiç hoşlanmaması olduğunu biliyorum. Karma ve kadere sıkı sıkıya inanır. Bence sadece batıl inançları var. "Bu yıl olacak, Tessa. Bunu hissedebiliyorum. Bu son şansım ama beklediğim şans olduğunu biliyorum. Uğruna çalıştım."

Mutfak adasındaki birkaç çekmeceyi açıyorum, bardağımın şekeri karıştırmak için geride bir tür çubuk veya alet bırakılmış olmasını umuyorum. Dün beni ofis mutfağından birkaç pembe şeker paketi ve çay poşetini cebe atmaya iten neydi bilmiyorum ama bunu yaptığıma memnunum. Ayrıca kendimi biraz acınası hissetmeme neden oluyor.

"İçimde iyi bir his var, Rina." Ben de öyle hissediyorum. Bulunduğu noktaya gelmek için çok çalıştı. Geçen yılın başlarında köprücük kemiği kırılmış olmasına rağmen, kendisinden yirmi yaş küçük yarışçıları geride bırakmayı başarıyor.

"Bu . Eğer o altını istiyorsam, bu benim son şansım."

"Biliyorum. Bunu başardığında seninle birlikte kutlamak için orada olacağım."

Bağlantılı "eğlence odası "ndan bir hareket gözüme çarpıyor ve Law'ın tur havuzundan izlemekten kendimi alamıyorum, su vücudundan aşağı ağır çekim gibi iniyor çünkü suyun parıltısı her yağsız kası vurguluyor. Midem bulanıyor, neden aval aval bakmamam gerektiğini irdelemek istemiyorum ama kahretsin. Gözlerimi . Sanki daha önce hiç ateşli bir adam görmemişim gibi. Sanki burası daha da sıcaklaştı. Lavabodan bir bardak su dolduruyorum. Belki de çay iyi bir fikir değildi. Bakışlarım kendiliğinden ona geri dönüyor. Mayosunun kalın ve biçimli kalçalarına nasıl yapıştığına ve ellerimin çok iyi hatırladığı, çok güzel büyüklükte bir sakin çok detaylı bir taslağını nasıl sunduğuna odaklanmayacağım. Parmaklarım köprücük kemiğimin üzerinde kayıyor. İnci takıyor olsaydım, şu anda onları tutuyor olurdum.

Bu tavandan tabana pencerelerin önünde panjur veya perde olmaması bir sorun olacaktır. Kim komşusuyla böyle ortak bir alana sahip olur ki zaten? Sonsuzluk havuzu aptallık sınırında. Gün ışığında, dağların manzarası burayı kartpostallara layık kılıyor. Uyanıp yüzmek ve her gün bunu görebilmek fikri hoşuma gidiyor.

"Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Seni özledim, Tessa." "İçkiler ve karın kaslarıyla kutlama yapacağız."

Gülüyor, bu da beni transımdan çıkarıyor. "Abs?"

Görüntüyü silmek ve o gece ona dokunmanın nasıl bir his olduğunu düşünmemek için havaya el sallıyorum. "Kusura bakmayın, belli ki çoklu görevi iyi yapamıyorum. Ateşli komşu kendini bir gösteri haline getiriyor."

"Tamamdaha fazla detaya ihtiyacım olacak. Üstsüz seksi bir komşun olduğunu mikrofonla söylemiyorsun."

"Detayları İtalya'da konuşabiliriz."

Kollarımda bir ürperti dolaşıyor. O kısa sıcak basması dışında dün gecedan beri ısınmadım. Kış havasını severim ama topuklu ayakkabılarla diz boyu karda yürüdükten sonra sıcak bir banyo iyi gelirdi. Tabii ki, burada olmayan tek şey bu. Büyük bir duş var ama küvet yok. Law'ı tur havuzuna bakıyorum. Bu benim olacak.

"Babamın geleceğini biliyor musun? Asistanı akşam yemeği için bana bir mesaj bıraktı."

Babamı düşünürken bir an donup kaldım. Gittiğimden beri düşünmemeye çalışıyorum. "Biliyorum. Öyle olacağını tahmin etmiştim. Onunla konuştun mu?"

"Sadece seni birkaç kez. Nereye gittiğini söylemeyince aramayı bıraktı. Şimdi sadece altın için hazır olduğuna dair rastgele e-posta kontrolleri alıyorum."

Nefes veriyorum ve bunun ne kadar acı verdiğini hissediyorum. Sonunda, onun tarafından tercih edilmemenin nasıl bir his olduğunu anladım. Rina hiçbir zaman onun favorisi olmadı. O hep bendim. "Özür dilerim, Rina."

"Olma. yaşadığın dram onunla olan ilişkiyi değiştirmede; sadece sen hatırlattığında aradı. Dışlanan benim, Tessa. Sen değilsin. O onaylanmama gemisi uzun zaman önce yelken açtı ve ben onunla barıştım." Bunu duymak her ne kadar berbat olsa da, o haklı. "Olimpiyat yılı olmadığı sürece. O zaman ondan daha çok şey duyuyorum çünkü yarışan bir kızı olması onu ve Costa Athletics'i iyi gösteriyor."

"Terapi nasıl gidiyor?"

"Kapa çeneni." Bir kahkaha atıyor. "Ve harika gidiyor. Ben mükemmelim, belli ki." "Belli ki."

Başımı arkaya eğip nefes veriyorum. Yeniden nefes almak iyi hissettiriyor. "Bir tane bulmam lazım terapist."

". Bunu zaten biliyorsun ama babam neyse o. Sadece o boktan kocanı önerdikten sonra onu azarlayamadığım için üzgünüm."

"Eski kocam."

"İyi ki kurtuldun, pislik." Ondan en az benim kadar nefret etmekte hiçbir sakınca görmemesine gülümsüyorum. Sadakatsiz olan o olmasına rağmen kabul etmek zorunda kaldığım şey utanç verici. Karmanın Taylor Swift'in ve bu dünyadaki diğer iyimserlerin vaat ettiği şey olduğunu umuyorum. Eğer öyleyse, Maxim Cavanaugh bunu fazlasıyla hak ediyor.

Ev gelen bir düdük ve zil sesi ile birlikte ön kapıya iki kez vurulur.

"Rina, gitmem gerek. Ateşli şerif beni almaya geldi, böylece dün gece bir kar setine sürmüş olabileceğim arabayı geri alabileceğim."

"Um, ne?! Konuşmaya böyle başlamalısın, Tessa. Sen

"Beni daha sonra arayacak ve şu seksi şerifle ilgili bilgi verecek."

Vedalaşıyoruz ve başımı kaldırıp cam kapıdan dışarı baktığımda Law'ın bana baktığını görüyorum, sakinleştirici rahatlığım bir anda sinir bozucu bir karmaşaya dönüşüyor.

aşağıya doğru ayarlıyor, böylece kalçalarından sarkarak belirgin V-kesimini ortaya çıkarıyor. Bunu yaparken onu izlememek imkânsız. Dudaklarımı yalıyorum, ona bu geçici bakıştan daha uzun süre ne kadar çok istediğimi düşünüyorum. Duygu konusunda her zaman olağanüstü olmuşumdur. Bu yüzden ona en iyi dinlendirici yüz ifademi takınıyorum ve topuğumun üzerinde dönerek bu kasabadaki en yakışıklı ikinci adamın beni ön kapıya doğru ilerliyorum.

Kapıya doğru ilerlerken önce kazağımı, ardından kabarık paltomu ve şapkamı giyiyorum.

"Cal, burada ne işin var? Bayan Costa'nın başı çoktan belaya mı girdi?" Boşlukta yayılan sesleri duyuyorum ve kendi kendime gözlerimi deviriyorum.

Kapıyı açtığımda Law ön merdivenlerde duruyor, elleri kalçalarında, kendinden emin ve bir o kadar da gülünç görünüyor. Hala gömleksiz, boynunda havlusu ve ayağında botları var. Gözleri bana kayınca ona abartılı, alaycı bir gülümseme veriyorum. Sürüklenen kar ve rüzgâr, eksi sıcaklıkları kolayca hissettiriyor. Donuyor olmalı.

"Yeni kızı kahvaltıya ve arabasını almaya götürüyorum. Sorun yok," diye bağıyor Callen birkaç metre önümden.

Law tekrar bana bakıyor, kaşları çatılmış, bir an duraklıyor. "Ne zamandan beri karşılama komitesindesin Cal?"

Callen bana gülümsüyor ve omuzlarını silkiyor. "Görünüşe göre şu andan beri." Law kapı aralığında eğilirken kupasından bir yudum alıyor. "Brews & Books?" "Elbette."

"Bayan Costa," dedi çenesini bana doğru uzatarak, "bana bir Kouign-amann getirin." Sonra ön kapıdan geri dönmek için dönüyor. "Bir daha düşündüm de, iki olsun," göz kırparak ekliyor, sanki bana böyle bakma ve benimle böyle konuşma hakkını kazanmış gibi küstahça yukarıdan aşağıya bakıyor, sonra da kapısını kapatıyor.

sanmıyorum.

Kamyonetine doğru yürürken Callen, "Ona alışacaksın," diyor. "O iyi bir adam. Sadece insanları biraz dürtmeyi seviyor."

"Umalım öyle olmasın," diyorum sessizce. "Ah evet, birinin sinir bozucu davranışlarına alışma fikrinden daha çok sevdiğim bir şey yok."

Callen alaycılığıma gülümsüyor.

"Ve ona hiçbir şeyi geri getirmem mümkün değil."

"kadar pislik biri değil." "Pislikleri yönlendirebilirim."

Bir kahkaha attı.

"Yanlış söyledim." Ben de burnumu kıvrarak gülüyorum. "İleri ve hızlı, Tessa, ama..."

Onun alayını kestim. "Demek istediğim, sinirlerimi bozan daha çok kendini beğenmiş, ukala bir havası var.

Her neyse, beni almaya geldiğin teşekkür ederim." "Ne zaman istersen. Buradan çok uzakta değilim."

Son derece çekici ve hoş biri. Burada yaşayan erkeklerin kalibresi neredeyse gülünç. Yeni sürülmüş yollardan geçerken bana kasabanın bizim bölgesiyle ilgili her şeyi anlattı. Onun evi benimkinin sadece birkaç mil kuzeyinde. İki atı, bir köpeği ve üç kedisi olan küçük bir çiftlik.

"Hava nereye gidiyorlar?"

"Atların sıcak olması ama yine de hareket için bir ahır inşa ettim. Tamamen ısıtmalı.

Kediler orası ile benim evim arasında gidip geliyorlar. Köpeğim içeride benimle birlikte. Bazen uzun vardiya larım varsa onu istasyona . Law, herhangi bir nedenle geri dönemezsem onları kontrol ."

Bana bakıyor ve sırtışıyla karşılaştığımda kendimi tutamayıp ben de gülümsüyorum. "Ne? Devam et, bana ne bildiğini sandığını söyle."

"Hiçbir şey bilmiyorum." Gülüyor.

"Ama benim hakkımda bir şeyler biliyorsun?"

." Tekrar gülümsüyor ama bu kez uzanan yola odaklanıyor. Yol hâlâ zar zor kürekli ve kar yığınları yüzünden bu devasa kamyonla bile tehlikeli olabilir. Benim küçük arabam bu havada zorlanacak.

"Bu küçük kasaba dedikodusu iş başında mı?"

"Hayır, öyle bir şey yok. En azından henüz değil. Kesinlikle bir sohbet konusu olacaksın, eminim." Sonra bana baktı. "Riggs ailesi ve ben yakınınız. Onlarla birlikte büyüdüm. Onlar benim komşularımdı. Onlarla okula gittim. Hayatımın büyük bölümünde öyle ya da böyle onların ailesinin bir parçası oldum."

Bir dakika boyunca ona bakıyorum, profilini inceliyorum. Biraz gizemli biri. Alyansı ya da omzunda çipi olmayan iyi adam kasaba şerifi. daha fazlası var.

"Bir ortaktan bahsetmediniz."

Bana yan gözle ve gamzeli bir gülümsemeyle bakıyor. "Ben ." "İlginç..."

"O kadar da ilginç değilim, Tessa, söz veriyorum." "Bundan şüpheliyim," diye veriyorum.

"Ama öte yandan sen. Küçük kasabamızdaki en büyük şirkette çalışan yeni kız, büyük, kötü New York City'deki hayatından yeni çıkmış. Bu oldukça ilginç."

"Güzel dönüş," diye takılıyorum. Dikkatimi uzaktaki dağlara, bulutlar tarafından nasıl gizlendiğine, hala pul pul dökülen gri gökyüzüne veriyorum. Sanırım manzaranın tamamını göremesem de de güzel. "Arkamda ne olduğu yerine önümde ne olduğu hakkında konuşmayı tercih ederim, eğer sorun olmazsa."

"Benim için sorun değil," diyor kamyonu park ederken. "Bunu sık sık teklif etmiyorum ama iyi bir dinleyiciyimdir. Şunu da belirtmeliyim ki, bu sana bir gönderme değil. Çok güzelsin, ama ben daha çok iyi bir arkadaşlığın peşindeyim."

Bu kadar gerçekçi olmasını beklemiyordum. Ama hoşuma gitti. Dürüstlük. "Ben de aynısından istiyorum. Uzun zamandır içmemiştim. Yetişkinler böyle mi yapar? Sadece bir arkadaşla ihtiyaçları olduğunu mu söylerler?"

"Hiçbir fikrim yok, ama yeni olduğun gerçeğine ve seni kandırabilirim." "Beni kahvaltıyla ikna et."

"Aynen öyle. Sonra da arabanızla ilgili ne yapacağımıza karar veririz." "Ekonomik ve eğlenceli bir şey istemiştim..."

"Eğlenceli bir araba ama ben bunu daha çok yazlık bir olarak düşünürdüm. Randy'ye bir tarçınlı çörek ve sade kahve borçlusun."

"Randy?"

"Çekici şoförü. Bu sabah çıkarması için uyandırdım. , ben de ona Brews & Books'tan bir şeyler alabileceğini söyledim."

"İsmine bayıldım. Bana tam olarak adında gibi olduğunu söyle."

Gülümsüyor. "Elbette öyle. Kahveler, hamur işleri, çaylar ve kitaplar. Ama kitapların çoğu aşk temalı. da iyi. Bir sürü bağımsız yazar var. Ayrıca mikro biralar, kokteyller de yapıyorlar..."

"Yani cennet mi? Beni cennete götürüyorsun." Yine gülüyor.

Birini güldürmek iyi hissettiriyor. Kim olduğunuz hakkında hiçbir şey bilmeyen biriyle tanışmak. Geçen yılı tek başıma iyileşerek geçirdim. İstedğim zaman yanımda birileri oluyordu ama herhangi ilişkim yoktu. Sadece kendimi keşfettim.

Callen'ın kamyonetinden aşağı atladığımda en az bir metre karın içine düşüyorum ama bu gerçek hayattaki kar küresinde yürüyen insanların sayısı sıradan bir Cumartesi sabahı gibi etrafta geziniyor. Belki burada öyledir.

Butik bir giyim mağazası, modaaya uygun bir dövme dükkanı, bir çiçekçi ve hatta küçük bir Riggs Equipment vitrini var. Bu bloktaki her dükkan açık ve işlek. New York'ta buna yakın bir kar fırtınası bile nadir görülen bir şey değildir. Orada yeterince uzun süre yaşarsanız, belki birkaç yılda bir olur. Ama genellikle şehri . En azından sabah saatlerinde ve kesinlikle hafta sonları, köprü ve tünel kalabalığı banliyölerdeki evlerinde araba yollarını kardan temizlerken. Strutt's Peak'te, kırbaçlanan rüzgarlar ve sessiz bulutlu güneş ışığı, herkesin günün başlayabileceğini bilmesini sağlayan çalar saat görünüyor.

Bu kadar farklı işleyen bir yerde olmak çok ferahlatıcı. Evet dediğim için rahatlamamın bir başka nedeni de bu.

Kapının zili çalıyor ama içeri girdiğimizde duymuyorum bile çünkü bir sıcaklık duvarı ve daha da çökmekte olan kokular tarafından hoş bir şekilde saldırıya uğruyorum. Karamel ve kahve kokusu, kitaplarla kaplı ve pelüş kanepe ve sandalyelerle bezeli canlı bir odayla karışıyor. Beyaz ve gri karla örtülü dışarısı ile tam bir tezat oluşturuyor. Burada, dokuların ve mücevherli tonların sıçramaları omuzlarımı anında rahatlatıyor.

Callen önümde yürüyor ve sadece üç ya da dört kişinin bulunduğu sıraya katılıyor. "Umutsuzca kahveye mi ihtiyacınız var yoksa...?"

"Ben aslında bir çay insanıyım."

Kaşlarını kaldırdı. "Senin hakkında bunu tahmin edemezdim. Koyu kavrulmuş, kremasız bir hava veriyorsun."

Bu değerlendirmeye gülüyorum, çünkü bir yıl önce olsa o kadar da haksız sayılmazdı. "Son zamanlarda pek tahmin edilebilir değilim." Gülümsüyorum, çünkü sadece içecek seçimlerinden bahsediyor olsak bile bu halimi çok daha fazla seviyorum. Artık farklı olduğumu seviyorum. Ve hala değişiyorum. Mutlu bir evlilikte, zehirli ve bazen taciz içeren bir ilişkide, sorumluluk yüklediğim ve karşılığında hiçbir şey alamadığım bir işte olmak hoşuma gitmiyordu. Olmak istediğim kişinin bir kabuğuydum. Kocamın beni bu kadar bariz bir şekilde aldattığını görmek içimi parçalamış olsa da, beni yeniden bir şeyler hissetmeye zorladı. Hayatımla ilgili kararları başkalarının arzularına ve onayına göre vermeyi bırakmamı sağladı.

"Hayatımın büyük bölümünde *damardan buzlu kahve* içen biriydim ama son bir yılımı İngiltere'de geçirdim ve çay insanın ruhuna işliyor." Omzumu kaldırıyorum. "Sıkıştı."

Yirmi dakika içinde, Law'ın kendisi için geri getirmemi istediği Kouign-amann'lar olan vanilya şekeri ile aşılınmış gevrek kruvasanları ısıyoruz.

"Hafta sonları ne yapıyorsun Callen? Muhtemelen şehirde düzenli olarak kurtardığın yeni bir kız yoktur. Tabii bu senin olayın değilse?" Alay ediyorum.

"Bu onun işi olabilir," diye araya giriyor arkamdan gelen yumuşak, derin bir ses. Omzumun üzerinden baktığında Callen'in gülümsemesi tüm yüzünü kaplıyor.

Koltuğumda döndüğümde beni Asher Riggs adındaki cilalı gümüş tilki karşılıyor. Üstüne tam oturan ceketi ve kot pantolonu, onu bir şekilde daha genç gösteren kar şapkası ve sıkıca kesilmiş tuzlu ve biberli sakalı sıcak gülümsemesini çevreliyor.

"Asher. Selam."

Bu kasabanın Yenilmezleri taklit ediyormuş gibi hissettirdiğini düşünmek çok mu abartılı? Özellikle de hepsi bir araya gelmek için bir yere çağrıldığında, ama süper kahramanlar yerine, eşit derecede başarılı ve görünüşte nazik olan gösterişli yakışıklı erkekler. Eskiden evim dediğim yerden çok uzaktayım. Buna bayılıyorum.

"Görünüşe göre mücevherlerimizden birini bulmuşsun." "Şerif mi yoksa kahve dükkanı mı?"

Gülüyor ve sonra Callen'aralarında tanıdığım bir gülümseme geçiyor. Saygı duyduğunuz, verdiğiniz ve hatta belki de baş ettiğiniz bir insanı gördüğünüzde minnettar bir gülümseme. Boğazını temizliyor. "İkisi de diyebilirim."

"Dün gece biraz yerleşebildin mi? Bazı yönetim kurulu üyeleriyle işleri geç bitirdiğini biliyorum," diye soruyor Asher kanepemizin karşısındaki boş sandalyeye otururken.

Callen'a bakıyorum. "Arabam beni kulübeme götürürken biraz sorun yaşadı ve Callen bana yardım etmek zorunda kaldı. Ama evet, oraya ulaştım. Sonunda." London Fog'umu yudumluyorum ve duraklıyorum. "Komşumla ilgili bir uyarı iyi olurdu."

Kalkık kaşlarıma nazlı bir gülümseme veriyor. Ne planlıyorsun, Asher? "Siz ikiniz şimdiden ayak uydurmakta zorlanıyor musunuz?" Kahvesinden bir yudum alıyor. "Hukukun işleri hafifletmek için bir yolu . Buraya geldiğinizde bundan biraz isteyebileceğinizi düşündüm." Ona duygusuz bakışlarımı yönelttiğimde gergin bir şekilde gülüyor. "Ama yüzündeki ifadeye bakılırsa, belki de bu iyi bir karar değildi."

"Yeni bir patronu olduğu için heyecanlanmıyor."

"taşınma konusunu konuşmak isterseniz, saygı duyduğum markalarda baharda bildiğim birkaç seçenek var. İstersen senin için etrafa sorabilirim?"

Bir an için teklifi düşündüm. Dışarı çıkmalıyım. Law Riggs'e ve onun yargılayıcı, kendini beğenmiş, silahsızlandırıcı derecede güzel mavi gözlerine bu kadar yakın olmanın karmaşıklığını azaltmalıyım. Ve onun seksi bir meydan okuma gibi hissettirmemesi gereken ama bir şekilde hissettiren küstahlığını. Bu yüzden evet demek yerine kendime biraz işkence etmeye karar veriyorum. "sadece fazla . Her şey girecek."

"Aksine karar verirseniz, benimle konuşun, tamam mı?"

Çayımдан bir yudum alırken ona gülümseyerek evet anlamında başımı sallıyorum.

"Henüz yerleşmediğinizi biliyorum ama eğer uygunsanız, yarın sizi Pazar akşam yemeğine davet etmek isterim."

Hala ona borçlu hissediyorum. Benim için yaptığı her şey için. Asher Riggs birçok açıdan kendimi toparlamama yardımcı oldu ve bana yeniden başlamam için bir yol gösterdi. Birine bunun karşılığını nasıl ödersiniz bilmiyorum ama denemekten asla vazgeçmeyeceğim.

"Çok isterim. Bir şey getirebilir miyim?"

"Sadece kendin," diyor telefonunu çıkarırken, dikkati orada ne varsa ona odaklanmış. "Gitmem gerek ama hâlâ araba sorunu yaşıyorsan Law seni . Yarın akşam altı gibi görüşürüz." Şerifi işaret ediyor. "Cal, sen de geliyor musun?"

"Çalışmam gerek ama sana yetişirim."

İkimiz de Asher'ın gidişini izliyoruz, başka bir masada durup birkaç kişiye merhaba diyor, sonra da tezgâhın arkasında içecek hazırlayan çocuğa el sallıyor. O bir varlık. Duyduğuma hepsi öyle. Her Riggs üyesi.

"Buradaki herkesi tanıyor, değil mi?"

Callen koltuğunda geriye yaslanıyor, gözleri hâlâ Asher'da. "Burada yaşayan herkes hakkında biraz bilgi sahibi olmayı kendine iş edinmiş, evet."

"Peki birbirinizi *tam olarak* nasıl tanıyorsunuz?" Gülümseyerek soruyorum.

Kahvesinden bir yudum daha alıyor. Ama cevap vermiyor. "Sen ve Law ilginç bir başlangıç yapmışsınız gibi görünüyor."

Dirseğimi kanepenin koluna dayadım ve çenemi yumruğuma dayadım. "Ne soruyorsunuz Şerif? Çünkü ateşli şerifin Asher Riggs'le arkadaştan öte bir şey olmadığını sordum, belki çok nazlanıyorumdur diye."

Ayağa kalkarken boğazını temizliyor. "Yeterince adil."

Ön kapıya doğru yürürken bana yaklaşıyor ve "Ayrıntıları ancak sen de paylaşmaya istekliysen öğrenebilirsin, Tessa" diyor.

Sırları paylaşmayı önemsemediğimden değil, sadece benden ne kadar çok sır saklandığını hatırlamama neden .

"Beni dinliyor musun, Tessi?" Maxim elimi sıkıca kavradı. "Karılarla öğle yemeği yemen ya da saçma sapan bir şeyler yapman gerekiyor."

"Max, elimi acıtiyorsun," diyorum uzaklaşmaya çalışarak.

Beni daha sıkı kavırıyor. "Romberg'lere girme şansına zarar veriyorsun. Profesyonel futbolda ne kadar etkili olduklarını biliyor musun? İşimi yapabilmem için yeşil sahaya çıkmam gerek. Bu da senin kendi rolünü oynaman gerektiği anlamına geliyor." Beni arkasından golf kulübüne çekerken, resepsiyonun arkasındaki kızların selamlamasıyla yüzünün nasıl tatlı bir ifadeye büründüğünü görünce irkiliyorum. Artık bana öyle gülümsemiyor.

Belki ona karşı dürüst olursam bana daha az kızar. "Eşlerden gerçekten hoşlanmıyorum. Dedikodu yapmak ve ev sahipliği yaptıkları etkinlikler hakkında konuşmak istiyorlar. Her zaman. En son bu kadar nefret ediyorlarsa neden ev sahipliği yaptıklarını sorduğumda bana sanki onlara hakaret etmişim gibi baktılar."

"Çünkü sen yaptın. Kocaları çalışırken meşgul olacakları bir şeye ihtiyaçları var."

Şef garsona gülümsüyorum. "Bunun kulağa ne kadar küçümseyici ve cinsiyetçi geldiğinin farkındasın, değil mi?" "Ev yapmaktan hoşlanmadıklarını varsayan sensin. Eminim bazıları işe yarıyordur. Dur

bildiğinizi varsayıyorum."

Belki de . Yargılayıcı davranıyorum.

Orada durmuş, el ele, kulüpte Pazar akşam yemeği için oturtulmayı bekliyoruz. Bu zorlama görüntülerden nefret ediyorum. Evde bir şeyler yapmayı ve Pazartesi gelmeden önce hafta sonundan geriye kalanların tadını çıkarmayı tercih ederim.

Maxim bana yan gözle baktı. "Bart'ın karısı Midge'in West Village'daki bir galeride gönüllü olarak çalıştığını biliyorum."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Ama o cevap veremeden, tenis kortundan gelen dört kadın tarafından sözümüz kesiliyor. Midge onlardan biri. Diğer ikisiyle daha önce tanışmıştım ama isimlerini hatırlayamıyorum. Ama nereden tanıdığımı sorguluyorum. Ya da onu daha önce nerede gördüğümü. "Aman Tanrım, Tessa ve Maxim, sizi görmek ne güzel," diyor uzun boylu sarışın.

Sanki onu yerleştirmeye çalışıyormuşum gibi bakmalıyım. "Ben Bijou. Geçen yıl Cadılar Bayramı partisinde tanışmıştık."

Hatırlıyorum. Maxim'in ayrıldığı Cadılar Bayramı partisiydi. Birinin hemşire gibi giyinmiş bir kadınla gittiğini söylediği parti.

Bijou düşündüğümü doğruladı. "İkiniz de süper kahraman gibi giyinmişsiniz." "Ben kütüphaneciydim," diye kestirip attım.

Maxim elimi daha sıkı sıkıyor.

Kocama baktı ve ben de o zaman gördüm. Görmezden gelmek için kendimi zorladığım bakışı. Hepsi sahte olduğu halde bu dostluk görüntülerinden nefret etmemin nedeni.

"Yine ne gibi giyinmiştin, Bijou?"

Midge araya giriyor, "Bak, masamız hazır. Tessa, bu Cuma bir şeyler içmek için bize katılmalısın.

Kulüpte bir briç oyunu düzenliyoruz." "Hayır-"

Maxim araya giriyor. " isterdi."

"Tessa? İyi misin?"

Callen'a başımı sallayarak anılarımı bastırmaya çalışıyorum.

"Al," diyor telefonumu geri verirken. "Tekrar kurtarılmaya ihtiyacın olduğunda bana mesaj at.

Benim hakkımda her şeyi bilmeyen ya da sanmayan çok fazla insanım yok. Yeni bir arkadaşla gerçekten ihtiyacım var."

Telefonuma baktığımda adını Callen "Ateşli Şerif" Muldowney olarak programladığını görüyorum.

İkimiz de gülümsüyoruz ve içimden bir ses, son birkaç gündür yaşadığım onca şey arasında kesin olan tek şeyin kendime yeni bir arkadaş bulmuş olabileceğimi söylüyor.

"Ben de bunlardan bir tane alabilirim."

Hukuk

ONAYLANMAK İYİ HİSSETTİRİYOR. AMA BİRİ BENİMLE GURUR DUYDUĞUNDA, SIKI ÇALIŞMAMI ÖVDÜĞÜNDE, BU BENİ daha fazlasını istiyorum. Bu duygunun peşinden gitmek istiyorum.

En büyük kardeşim Henry ve ben nihayet birbirimizi arkadaş olarak gördüğümüz bir yerdeyiz. Her zaman değildi. Gençken yaptığımız aptalca seçimler yüzünden bir gözü kör oldu ve Hava Kuvvetleri'ndeki kariyerini bırakmak kaldı. Uzun beni suçladı ve ben de bu yüzden ondan nefret ettim, ancak bu kadar öfke ve duygunun komik yanı, bunlardan kurtulmaya hazır olduğunuzda özgürleşmenizdir. Ayrıca ondan onay alma ya da kendimi yumuşatmaya çalışma ihtiyacı da duymuyorum. Ailem beni olduğum gibi kabul ediyor ama çok fazla olabileceğimi de biliyorum. Ama nedense Henry ile hissetmiyorum. Diğerlerine her zaman söyleyemediğim şeyleri ona söyleyebiliyorum.

Kar motosikleti yavaşlayıp benimkinin yanına yanaşırken, "O virajlarda çok yavaşsın, Law," diye bağıyor.

"Sana sigara içirmeyeceğim, yaşlı adam. En son içtiğimde benimle bir hafta konuşmamıştın. Lanet olsun bebeğim," diye bağıyorum.

"Aramızda bir sürü kar ve bu makineler olmadığında bunu yüzüme söyle, tatlı çocuk." Gaza basıyor ve arkasında bir kar yığını bırakarak havalanıyor. *Şerefsiz*.

Öğleden sonranın çoğunu evime giden yeni patikalarda koşarak geçirdik. avantajlarından biri de kayakla girilip kayakla çıkılabilen bir mülk olması, yani snowboard yapmak, patikalarda bisiklet sürmek ya da kar motosikletlerini için dağımıza istediğim zaman erişebiliyorum. Strutt's'ta bu tür erişime sahip yalnızca birkaç nokta var, bu da burayı birinci sınıf gayrimenkul haline getiriyor. Joanie'nin yan taraftaki arazisini istememin bir başka nedeni de buydu. Birkaç yıl kız kardeşim ve erkek kardeşlerimle birlikte yaşadım, ancak yavaş yavaş her biri eşlerini buldu ve taşındı, ben de o da sevmediğim büyük bir evle baş başa kaldım. Onlar içindeyken seviyordum ama onlar sonra sadece bir ev oldu.

Henry buzdolabından iki bira çıkarırken, "Cuma günü yönetim kurulu toplantısının iyi geçtiğini duydum," diyor.

Bana bir tane uzatıyor, ben de bir yudum alıyorum. "Sana bir şey söylemem ama bana homurdanmaya başlamadan önce hepsini söylememe izin ."

Şişe ağzının yarısına kadar gelmişken duraklar. "Kendine yaptığın saçmalıkları önce oyunun başlamasına ve kanatların hazır olmasına ihtiyacım olacak."

Dönüp benim kulübeme yöneldi, ben de duvar ekranının kumandasını çıkardım ve

Odadaki her şey açık. Çevresel ses sistemi , kolej futbolu oynanıyor. Ayrıca havuz ışıklarını, ısıtıcıyı ve dışarıdaki jakuziyi de açıyorum. Tessa'nın henüz gelip gelmediğini fark etmedim, bu yüzden bu odayı tüm ihtişamıyla görmesi güzel olurdu. İlk tepkisinin bunun saçma olduğunu söylemesi beni rahatsız etti. Bugün tam bu odanın inşa edildiği bir gün - dışarıda kış eğlencesi sonra geri gelip mümkün olan her türlü konforun tadını çıkarabilirsiniz.

"Tamam, duble kirli kanat. Bu taraf tatlı ve sıcak ballı." Henry mutfaktan getirdiği devasa kanat tabağının sağ işaret ediyor. "Bu taraf bufalo kanadı, ama ona ekstra bir yumruk verdim." Bana bakıyor. "Ağlayabilirsin."

"O bir kereydi. Ve bana kanadı habanero kaplarsam vücudumun her yerini yakacağını söylememiştin."

Bana gülüyor ve "Peki, bu yeni CEO'yla mı ilgili?" demesi için iki kanadı olması gerekiyor. "Geçici. Ama evet. Aynı zamanda benim yeni komşum."

Bu sefer güldüğünde neredeyse kontrolsüzce gülüyor. "Joanie'ye ne oldu böyle?"

"Biliyorsam ne olayım." Biramdan bir yudum alıyorum. "Şehirden hemen ayrılmaya karar verdi ve dün gece, muhtemelen soyulduğumu ya da bir vaşağın odaya girmenin bir yolunu bulduğunu düşünüyorum, ama hayır, oydu. Yeni eviyle tanışıyor."

Gülmeyi bırakmadı. Sonunda güldüğünde, "Ah, evet, yine ne diyordu, *'Rüzgar doğudan çıktı, ne insan ne de hayvan için iyi değildir'?*" "Bu her şey demek değil."

Arkasına yaslanarak, kulaklarına dolanacağını bildiği şeye hazırlanıyor. İşin içine ettiğim seviyeler ve yollar söz konusu olduğunda söyleyecek çok şeyim var ve bu seferki hem epey aptalca hem de biraz kontrolüm dışında gibi geliyor. "Kanun, seninleyken asla öyle olmaz. Ne yaptın sen?"

Ayaklarımı sehpaye vuruyorum.

"Babam ve Michael geçen yılın büyük bir bölümünde geçici bir CEO getirmekten bahsediyorlardı. Bunun geleceğini biliyordum ve onların ve yönetim geri kalanının neden benim buna hazır olmadığımı düşündüklerine odaklanmamıştım."

Boğazını temizliyor. "Sadece seninle ilgili olduğunu sanmıyorum. Bence babam henüz her şeyi devretmeye hazır değil. Ve," diyeceğini zaten bildiğim şeyi yumuşatmak için duraklıyor, "yaratıcı rollerde, hatta operasyonlarda gerçekten iyisin. Markamızı biliyorsun. Ve açıkçası şirkette payı olan herkesi korkutan büyük fikirlerin var."

"Bunu istiyorum, Hen. Bunu değiştirecek hiçbir şey yok."

"Tamam. O zaman sadece ." . "Herkesin kankası gibi davranıyorsun. Maceralar programını yürüten insanların büyük bir kısmıyla yattın." Ona bir bakış attım. "Ve bu konuda hiç de ketum değildin. Sen bir yüksün, Law. Ama sen daha çok insanların seni ciddiye almamasıyla ilgilenmelisin. Çok fazla hareket alanın var, çünkü herkes seni iyi zaman geçiren adam sanıyor."

Kardeşimin bunu söylediğini duymak acı veriyor. Onun ben olmadığımı biliyor. Değil mi? "Tanrım, Hen. Kendini tutma," diye nefes alıyorum.

"İyi o zaman. O zaman CEO'nun oğlu olduğun için şanslısın, çünkü bu bizim kadar tanınan başka bir büyük marka olsaydı, uzun zaman önce mazur görülürdün. Harika fikirler ya da değil."

"Bu doğru değil," diye itiraz ediyorum. "Doğru. Ve sen de bunu biliyorsun."

Boynumun arkasını ovuyorum. Bunların bir kısmını biliyordum. Marka için bazı fikirlerimin çok riskli olduğu ve insanlarla nasıl etkileşimde bulunduğum konusunda çok dürüst bir bakış açısına sahip olduğum gerçeğini. Yatıp konusundaki açıklığımı. Ama bu özeti duymak canımı yakıyor. Ve görünüşe

göre, sahip olduğum itibar

İyi vakit geçirdim. Ama ciddi değil. Ve liderlik için yapılmadı.

"Tamam, peki..." Tuttuğumu fark etmediğim bir nefes verdim ve sonra gözlerimi kapattım. "Dışarıdan birini işe planladıklarını biliyordum ve babamın bu açık sözlü olmayacağını biliyordum, bu yüzden onu birkaç kez New York'a kadar takip etmiş olabilirim."

Henry bana bakıyor, gözlerini kırıştırıyor, daha fazlasını bekliyor dinleyeceğini söyleyebilirim ama işim bittiğinde büyük kulağıma bir şeyler .

"Ve sonra Londra."

Hiçbir şey söylemiyor.

"Özel bir dedektif tuttum ve iki yerin ortak paydasını araştırmasını istedim ve bana Contessa Costa ile geri döndü. Onun bir rol oynayacağını biliyordum ama *onu* biraz daha takip edip Londra'da kocasıyla birlikte olmadığını fark edene kadar bunu bilmiyordum. Ya da babasıyla. Aslında onlarla aylardır konuşmamıştı."

Dirseklerinin üzerinde öne doğru eğiliyor, gözleri hafifçe kısılıyor. "Bana şu anki komşunuzu ve patronunuzu New York'tan takip ettiğinizi ve sonra onu başka bir ülkeye kadar takip ettiğinizi söylüyorsunuz."

"Yani, ben öyle demedim." Başımı eğdim. "Ama evet, tamam. Yaptığım şey buydu. Ama hepsi bu değil. İşte burada bir sorunum var."

Başını sallıyor, başka ne söyleyeceğimi bekliyor. Bunu ona söylememeliydim.

"Bunu tekrarlayamazsın. Özellikle de G'ye." Onu işaret ediyorum. "Söz ver."

"Buna söz veremem. açmamak için elimden geleni yapacağım ama sorarsa ya da beni zor durumda bırakırsa karıma yalan söylemem."

"Peki, tamam. Onu merak ettiğim için birkaç kulübe ve bir oyun partisine kadar takip ettim ve sonunda bu lüks oyun partisine kendi davetimi aldığımda bana asıldı. Ve..."

"Açık konuşayım, Tessa'dan mı bahsediyoruz?"

"Evet. Devam et."

Başını sallıyor ve ayaklarını da havaya kaldırıyor. "Çok fazla soru var ama devam edin. Ve..."

"Bu bir aydan uzun bir süre ve onu düşünmeden edemiyorum. Onun hakkında. Ve biliyordum, biliyordum..." Sesim yükseliyor ama şu anda atıp tutuyorum, o yüzden devam ediyorum. "Onun şirkette olacağını biliyordum. Bir dereceye kadar patronum olacağını biliyordum."

"O senin patronun, sadece bir dereceye kadar değil."

diye araya girdi. Onu tersledim.

"Ama şimdi yan dairede yaşıyor. Ve dürüst olmak gerekirse, bunun benim için iyi biteceğini sanmıyorum. Beni sinirlendiriyor. Costa Athletics'e fikir götürmek için bir tür yönetici casusu olarak burada olmadığına güvenmiyorum. Komik düşünmüyor, ki bu oldukça saçma." Kollarımı kaldırıp yanımda çırpıyorum çünkü ne kadar berbat durumda olduğumu anladığını sanmıyorum. "Ve onu becermeye çalışacağım. Onu kaç yerde görmek istediğimi düşünmeye başladım bile. Ve patronunu aramak zorundayım."

Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Aslında ona patron demek zorunda değilsin."

Onu görmezden geliyorum ve söylenmeye devam ediyorum. "Biliyor musun, bunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor. Ama tüm bunları bir kenara bırakırsak, onu alt etmenin bir yolunu bulmam gerekiyor, böylece içeri dalabilir ve çok iyi olacağımı bildiğim rolü devralabilirim."

Nefesim kesildi.

Gülmeye başladı. Tekrar.

"O kadar da komik değil," diye .

Ayağa kalkarken gülerек omzuma bir tokat attı.

"Peki ne yapmam gerekiyor? Çünkü o CEO oturan kişiden nefret etmek istiyorum."

Onu görmezden gelmek ve bu işi yürütmek için en uygun kişinin ben olduğumu herkese göstermek istiyorum."

Henry iki IPA daha çıkardı ve birini bana uzatarak, "Tessa konusunda ne yapacağın hakkında hiçbir fikrim yok. Belki onunla yatmaya çalışmazsın? Ama o CEO işini istiyorsan, hayatın hakkında daha ciddi düşünmeye . Hayata senin bakan birini atamayacaklar."

Bu da ne? "Hayata nasıl bakıyorum?"

"Sanki bir şaka gibi. Sizin için her şey komik ya da harcanabilir. Şaka olmadan da eğlenceli ve komik olabilirsiniz."

"Sadece mikrofon düştü."

"Oldukça iyi, değil mi?" Gülümsüyor.

"Şu anda senden biraz nefret ediyorum ama bu yeni bir şey değil."

Küçük bir kargaşa ve boğuk sesler duyuyorum. Başımın üzerinden bakarak el sallıyor, gülümsemesi daha da büyüyor.

"Bu o mu?"

"Kesinlikle

o."

Arkamı dönmedim. Bunun yerine Henry'nin söylediklerinin bir kısmının yerleşmesine izin verdim. Onun varlığını görmezden gelmek ve sadece işimi yapmaya odaklanmak kolay olurdu. Yapılacak en olgun şey bu olurdu; bunu biliyorum. Ben aptal değilim Ama nedense ona bakıp konuşmaya başladığımda tek yapmak istediğim onunla kavga oluyor. Ya da kıyafetlerini . İkincisi, bana puan kazandıracağını düşünmediğim daha büyük bir İK sorunu.

"Hey, Hen," diyor Cal. "Tessa'yla tanıştın mı?"

Kardeşim gözlerini bana çeviriyor. Sakın bir şey söyleme Henry.

"Biz de tam senden bahsediyorduk, Tessa." Hain. Ayağa kalkıyor ve benim oturduğum kanepenin önüne onun elini sıkıyor.

"İyi şeyler, umarım," diyor. Mavi gözleri benimkileri yakalıyor ve ona çekici bir gülümseme vermekten kendimi alamıyorum.

"Sadece burada o kadar uzun kalmayacağın için." Kar botlarının içine soktuğu dar kot pantolonu ve dünkü yönetim kurulu toplantımızdaki etek ve topuklu ayakkabılardan daha az yersiz görünmesini sağlayan kabarık siyah ceketle ona yukarıdan aşağıya bakıyorum. Her ne o eteği giymiş olsa da, boğazımı kurutan ve boynumu sıcak hissettiren kot pantolon. Rahat ve daha az korkutucu görünüyor. Onun bu halinden hiç hoşlanmadım. Benim alanımda duruyor, kollarını kavuşturmuş, karşılık vermeye hazır. Kot pantolon ve botlarla.

Bana kısa süreli, sıkı dudaklı bir gülümseme veriyor. "Bu çok olgunca." Parmaklarını şıklatıyor ve bir şey unutmuş da şimdi hatırlamış gibi tavanı işaret ediyor. " arada o hamur işlerini tavsiye ettiğin için teşekkür ederim."

Henry soruyor, "?"

"Kouign-amann'lar," diye cevaplıyor Cal. *Neden onu kahvaltıya götürüyor? Ve neden hâlâ burada?*

Ona sözsüz olarak *"Ne yapıyorsun lan sen?" anlamına gelen* bir bakış attım.

"Benimkiler nerede?" Bakışlarımı ona çeviriyorum.

Bu sefer çok tatlı gülümsüyor ve ben bunu şimdiden hissedebiliyorum. Onları bilerek almadı. "Oh. Ciddi miydin?" Gülüyor. "Benden şey istiyorsan bir dahaki sefere kibarca sorman gerekecek." Ve birlikte, kabarık dudaklarına yapıştırdığı sahte gülümsemeyi siliyor ve ikimiz de birbirimize bakıyoruz. Sessiz bir meydan okuma, karşılık vermeme bekliyor Belki o da bu ana kendini . Her iki durumda da, Cal boğazını temizlediğinde çabucak sona eriyor.

"Henry, yarın ben işe gitmeden önce antrenman yapıyor

muyuz?" "Elbette. Akşam yemeğine gelebilecek misin?"

"Yarın değil, ama Tessa orada olacak," diyor ve ona göz kırpmıyor. Bu da neydi böyle? Hiç hoşuma gitmedi.

"Yemeğe geliyor musun?"

Sadece sallıyor ama yüzünde küçümseme dolu bir ifade var. Yemin ederim hayatım boyunca hiç kimsenin egosunu boğazına tıkmak istememiştim. beni daha çok sinirlendiriyor bilmiyorum; nefret etmek istemem mi, dudaklarını alaycı bir şekilde eğmesi mi, yoksa onu kızdırmak için mı?

Bir kısa bir süre sonra Cal gitti ve Tessa evine döndü, ben de kendimi toplamak için kaçış noktası olarak kullandığım yere verdim. Ve Henry bana gülümsüyor. Adam genelde günde bir kereden fazla gülümsemez. Bu noktada, bu haftaki kotasını doldurdu.

Onu işaret ediyorum. "Hiç komik değil."

Kumandayı elimden aldı ve güldü. "Evet, öyle."

Tessa

BUGÜN TEMBEL BİR GÜN OLACAKTI. RAHATLAYACAK VE KAHVALTILIK BİR HAMUR İŞİ İLE KİTAP OKUYACAKTİM. Bir elimde Brews & Books'tan eve getirdiğim bir fincan çay, diğer elimde de dışarıda yağın karı seyrediyordum. Sonra da internetten yatak alışverişı yapacaktım çünkü yerde uyumak belimi ve boynumu mahvetmeye başladı bile. Başımı sadece sola çevirebiliyorum, o kadar sıkı ki yutkunmak bile acı veriyor.

Rina'dan kalan azıcık parayla ofis için birkaç mantıklı kıyafet alabilirdim ama bu beklemek zorunda. Paranın tamamı bin doların altında bulabileceğim en rahat yatağa gidiyor. Evlendikten hemen sonra Maxim'le birlikte aldığımız yatak için yirmi üç bin dolardan biraz fazla para harcadığımı düşünüp gülüyorum. Bu tür bir ciddiyetsizlik nasıl da sıra dışı bir şey değildi. İstedğim her şeyi, fiyatı ne olursa olsun satın almak. Zengin olarak büyüdüm ve uzun süre öyle kaldım. Yakın zamana kadar. Hiç bu kadar fakir olmamıştım. Ama yine de hiç tek başıma kalmamıştım. Ve gerçekten mutluyum. Parasızım ama kendimle daha da gurur duyuyorum. Anla işte.

Şu an hariç. Başımı arkaya yatırıp kırmızımsı pembe gökyüzüne bakıyorum, nefesim görülür bir hayal kırıklığı yaratıyor çünkü hava çok soğuk. Kendime bunun benim yeni olduğunu hatırlatıyorum. Ve yeni başlangıçların rahatsız edici olması gerekir. Ama parmaklarım uyuşmaya başlıyor ve çift balkon kapısının düğmelerini hangi yöne çevirirsem çevireyim, kilitli olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Kendimi kendi evimin dışında kilitledim.

"Kahretsin, kahretsin, . BOK!"

Banyonun balkonunda incek merdiven yok ve ne halt edeceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

"Bu New Yorkluların güneşı selamlama versiyonu mu?" diye seslenen kalın bir ses, neredeyse yerimden fırlayacakmışım gibi irkilmeme neden oluyor.

Elimi göğsümün üzerine koyuyorum ve vücudumu saran havlunun düğümünü kavırıyorum. "Cazzo (siktir)," diye mırıldanıyorum.

"Bu sabah değil ama henüz erken Bayan Costa. Önce benimle biraz tatlı dille konuşmanız gerekebilir." Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoydum. Biraz İtalyanca bildiğini unutmuşum.

Küstah büyücüye hitap etmek için başımı çeviriyorum ve eğer bir şey içiyor olsaydım, boğazımda kalırdı. Gömlek giymiyor. Ve ne düşündüğünüzü biliyorum: Ne olmuş yani? Sadece çıplak bir göğüs. Aman ne önemli. Ama kötüsü bu değil. Saçları dağınık ve uykudan ya da

Parmaklarını içinden . Ve ince siyah çerçeveli gözlük takıyor. Gözlüklü erkekler benim kriptonitimdir. Buna de kalçalarından aşağı sarkan siyah eşofman altını ekleyince ne diyeceğimi . Ağzımı kapatıyorum ve sulanırken yutkunuyorum. Onun bu kadar iyi görünmesinden ve benim de ona bakmaktan bu kadar hoşlanmamdan nefret ediyorum. Eski sevgilimin her zaman yakışıklı bir adam olduğunu düşünmüşümdür, yüz hatları yakışıklı olarak kabul edilenden daha serttir ama gençken onu çekici bulurdum. Law Riggs tamamen farklı bir spor dalında, bırakın oyunu. Şu anda orada dururken ne kadar seksi ve çocuksu derecede sevimli görüldüğüne sinirlenmek daha kolay.

Rüzgâr tekrar esiyor ve kar parmaklıklardan üstüne doğru sürükleniyor.

"Law, ilk adımı kullanabilirsin. Yani, şu halimize bak." Elimi bir aşağı bir yukarı sallıyorum. Şu anda birbirimizle çıplak olmadan olabildiğince gayri resmi olduğumuz çok açık. Fanteziler kurmak için berbat bir zaman.

"O havlunun içindeyken ne güzel bir sabah selamlaması." Gözlerini yavaşça çıplak bacaklarımdan yukarı kaldırıp bakışlarımı karşılıyor. Bu yorum karşısında yanaklarımın ısınmasını görmezden gelmek için gerçekten çok çalışıyorum. Bunu duymaktan ne kadar hoşlandığımdan nefret ediyorum.

"Kendimi dışarıda kilitledim," diyorum fazla yüksek sesle. *Kahretsin, sesim gergin çıkıyor.* Bunu bastırıyorum ve omuzlarımı geriye itiyorum. "Evime nasıl gireceğimi bulmanı ve beni tekrar içeri almanı istiyorum."

Bana gülümsüyor ve bu kocaman bir sırıtiş. Gözlerinin kenarlarında kırıksıklıklar yaratan ve beni bir yorumla devam bildiğim bir gülümseme.

Buna hazırım.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Bana kibarca sorman gerekecek," diyor.

Bir nefes çekiyorum, çünkü onun kendini beğenmiş gülümsemesi bende de gülümseme isteği uyandırıyor. Bunun engellemek için yanaklarımın içini ısıırıyorum. "Evime girip beni tekrar içeri alacak mısın?"

"Lütfen deyin."

İki balkonumuzun arasından ona bakıyorum. Adam ciddi.

Bir başka rüzgâr daha etrafımdaki karı savuruyor. Gerçekten üşüme geçtim; kalan tüm vücut parçalarım için ıslak uyuşma bölgesine giriyorum. Ki bu banyo havlusu bahanesi sağ olsun, çok fazla var. Buraya sadece manzarayı görmek için geldim. Ve belki de bu küçük açık alanın büyüklüğü hakkında bir fikir edinmek. İleride Law'inki gibi bir ısı lambası ve hatta belki bir şezlong eklemek istiyorum. Rüzgar arkamdan kapattığında kapıların kilitleneceğini fark etmemiştim.

Öfkelendim, çünkü başka seçeneğim yoktu. Onun yardımına ihtiyacım var. Başka yolu yok.

"Tamam, lütfen." "Özür dilerim, o da neydi?" Ellerini eşofmanının ceplerine sokuyor. Ne yapmazdım

Şu anda pantolon giymek için. Ve cepler.

Bu durum çok saçma ve onun fazla memnun ve fazla yakışıklı yüzü de öyle. Dudağımı ısırarak gülüşümü maskeliyorum ve bunu bir hakaretle değiştiriyorum, ama yine de küçük bir gülümseme araya giriyor. "Sen bir pislisin ve ben donuyorum."

"Bu pek samimi gelmedi Bayan Costa."

Kollarımı kavuşturuyorum ve kendimi olabildiğince küçültmeye çalışıyorum çünkü rüzgâr dönüp duruyor. Vücuduma her değdiğinde, ağlamamak için kendimi sabitlemek amacıyla hafif bir nefes . Hayatım hiç bu kadar üşümemişim.

Sadece birkaç dakika sonra, Fransız kapıları banyoma doğru sallanıyor ve sıcak eller beni tekrar içeri çekerken büyük kollar sarıyor. Dişlerim takırdıyor, gözlerim sulanıyor. Eminim oldukça güzel bir görüntüm vardır. Titremeyi geçtim ve tüm vücudum başladı. Soğuk mermer zemin, az önce durduğum yere kıyasla sıcak geliyor. Terliklerim sıırıslıslam.

Kapıları kapatıyor ve sıcaklık o kadar iyi hissettiriyor ki, içeri sızması için bir dakikaya ihtiyacım var

daha teşekkür edemedim. "İyi misin?"

Dişlerim takırdayarak başımı sallıyorum. "Evet, evet."

Arkamdan beni makyaj masasına doğru yönlendiriyor. Ellerini kaldırıyor ve tenimi ısıtmak için kollarımın ve omuzlarımdan aşağıya fırçalıyor.

"Ben iyiyim," diye kekeliyorum, tam o sırada bir başka soğuk sarsıntı sırtıma ve tüm vücuduma yayılıyor. Soğuk kaçıyor ya da adrenalin azalıyor, bu kadar sert titrememe neden olduğuna karar veremiyorum.

"Sen değilsin." Bir adım uzaklaşıp duşu açtı. "Ben iyiyim. Artık gidebilirsin."

Geri döndüğünde beni belimden kavradı ve tezgâha oturmam için kaldırdı. "Hayır."

Beni hareket ettirme ve hayır deme kolaylığı nefesimi kesiyor. Öne doğru eğilirken bacaklarını benimkilerin dışına doğru açıyor ve ellerimi birleştirip ağzına götürüyor. Onları geri çekmeye çalışıyorum. "Sen ne-"

Sıcak nefesini avuçlarıma üflerken gözlerimin içine bakıyor. Bu duyguyla sarhoş olabilirim. Bu adam bana kamçıya benzeyen ya da en azından nasıl tepki vereceğimi tam olarak kontrol edemediğim bir dizi duygu hissettiriyor.

"Havluyla orada ne yapıyordun?" diye sorduğunda ağzının sağ tarafı gülümsemeyi ima edercesine yukarı kalkıyor.

Sadece başımı hayır anlamında sallıyorum.

Sesi daha sessiz, daha alçak çıkıyor. "Bana hayır demeyi seviyorsun."

Tekrar ellerime üflemesini izliyorum, ancak bu sefer mavi gözleri hareket ediyor ve benimkileri hiç bırakmıyor. Neden bu kadar iyi hissettiriyor? Ağzı parmaklarıma yakın. İlgiye bu kadar aç değilim. Onda beni çeken bir şey var. Bana bakmaktan çekinmemesi ve göz temasını sürdürmesi. Onu korkutmuyorum, çünkü bana sadece güven ve memnuniyetle üflüyor ve tutunuyor. Trans .

"Uyanmak için fena bir yol değil," diyor nefes verişlerinin arasında. Sanırım dışarıda olmamı ve sabahları soğuk, temiz hava almamı kastediyor, ama sonra sesi biraz daha derinleşiyor. "Sadece bir havluyla penceremden küfrediyorsun."

Ayağım bacağına değiyor ve sıırıslıklam soğuk pantolonundan tenine ulaşıyor olmalı çünkü yere bakıyor ve çömelip her bir terliği çıkarmak için iki kez düşünmüyor.

Islak terlikleri lavaboya götürüp sıkıyor ve işi bitince kuru bir havlunun üzerine koyuyor.

Titremem yavaşladı, artık daha çok ürperiyorum ve yanaklarım sıcaklık değişiminden dolayı sıcak. Tünediğim yere döndüğünde sağ elimi tutuyor. "Parmakların hâlâ donuyor." Havlunun uzunluğuna bakıyor ve birden üzerimdeki tek şeyin nemli bir Türk keten havlusu hatırlıyorum - en azından daha kalın bir pamuk olsaydı, daha az açıkta hissederdim.

İşaret parmağıyla sağ dizimi hafifçe yana itiyor ve kalçasını bacaklarımdan arasına sıkıştırması için ona yeterli alan sağlıyor. Meslektaşlar böyle davranmaz. Buna bir son vermeliyim. Boğazımı temizliyorum.

Ama ben bunu kapatamadan, "Endişelenmeyin Bayan Costa. Ben sadece düşünüz hazır olana kadar sizi çalışıyorum."

İki elimi tekrar içine alıp üflerken biraz daha oturuyorum. Nane ve deodorant gibi kokuyor. Odunsu ve erkeksi. Bu hiç yardımcı olmuyor. Ama durduramıyorum. Tezgahtan inmeliyim. Onu alanımdan itmeliyim. Bunun uygun olmadığını söylemeliyim. Ama bana yakın hissetmesi hoşuma gidiyor. I

O bu kadar yakinken hissettiklerim gibi.

Duştan çıkan buhar tnediğim yere doğru yaklaşmaya başlıyor. Kollarıma ve boynuma yayılan nemli hava şimdi daha sıcak. Gözlükleri . Hiç düşünmeden ellerimi onunkilerden çekiyorum ve gözlüğü yüzünden kaydırıyorum. Hatamı hemen anladım, çünkü ikimiz de hareketsizdik. Sadece teşekkür etmek ve bunu onu görmek istemiştim. Ama ikimiz de kılımızı bile kıpırdatmıyoruz ve ben ellerimi çektiğimde onun ellerinin nereye düştüğünün aşırı derecede farkındayım. Avuçlarını kalçalarımın üstündeki tüyleri diken diken olmuş deriden ayıran tek şey bir havlu. Dili dışarı fırlıyor, alt dudağını yalıyor ve dilimi aynı yoldan geçirmemek için aklımın her zerresini kullanmam gerekiyor. Belki farklı bir durumda yapabilirdim. Onun patronu olmadığım ve beni başarılı olmayı çok istediğim bir işten çalışmadığı bir durumda.

"Teşekkür ederim," diyorum, ancak fısıltıdan daha yüksek bir sesle. Aptal değilim, bu an tehlikeli. İçimdeki aklı başında iş kadını, her zerremde olduğu gibi ona eğilmek yerine sözümü kesiyor. Gözlüğünü havlumun bir parçasıyla siliyorum, az önce başlayan şeyi taklit ediyorum. "Artık gidebilirsin."

Eğiliyor, gerçekten istediğimin bu olup olmadığını szszce sorgulayan bir hareketin sadece bir kısmı. Ben de arkama yaslanıyorum, sırtım arkamdaki aynaya çarpıyor.

"şu anda istediğin bu mu? Gitmemi mi?"

Hayır demek çok kolay olurdu. Eğilip tadına bakmak. Ellerimi onun oymalı göğsünde ve kollarında gezdirmek. "Evet." Boğazımı temizliyorum. "Senden başka ne isteyebilirim ki?" Sözlerimin sertliğinden nefret ediyorum ama bu anın geçmesi gerekiyor.

Oyalanmıyor ya da . Anladığını belli eden bir baş hareketi yapıyor ve sonra geri . Açıkçası, eğer bu işte hayatta kalacaksam, en az dramla kurmaya çalıştığım bu yeni hayatın tadını ıkaracaksam, o zaman ihtiyacım olan son şey patronun oğlu, geç komşu ve içime göz diken kendini beğenmiş bir tembel ile uğraşmak. En azından onu ait olduğu yerde, kafamın dışında ve bedenimden mümkün olduğunca uzakta tutmak için onun hakkında inanmam gereken şeyler bunlar.

Parmaklarını kapıya vurarak beni hafifçe sersemletti ve *"bu çok mu sert oldu? "dan "o kibirle onun tarafından becerilmek nasıl bir duygu? "ya kadar uzanan sorularla dolu içsel bataryamdan kurtardı.*

"Muhtemelen o istiyorsundur."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "?"

Dudaklarını yalıyor, gözleri önümde geziniyor ve tekrar gözlerimle buluşmak için geri dönüyor. "Babamın evine. Akşam yemeği, bu akşam." Sırıtıyor. "Başka nasıl bir yolculuktan bahsettiğimi sanıyorsunuz Bayan Costa?"

Ama ben bir şey söyleyemeden gülümseyerek gidiyor ve ben de oynadığımı fark etmediğim bir oyunu kazanmış gibi uzaklaşmasını izliyorum.

Hukuk

"NEDEN ÖYLE GÖRÜNÜYORSUN?"

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. "Ne gibi?"

"Sanki ciddi bir şey olmuş gibi," diyor Michael. "Ne yaptın sen? Grace seni yine kızlar gecesinden dışladı mı?"

Ona az önce yarı takıntılı yarı da şehirden nasıl kaçacağımı bulmaya çalışan bir kadınla arabada oturmak zorunda kaldığımı söylemedim. Tüm bu süre boyunca camdan dışarı baktı, ısıyı düşürmemi istemesi dışında yol boyunca beni görmezden geldi. Bu sabah olanları unutmam gerekiyordu. Kıyafetsizliğini ve göğüslerinin mükemmel kıvrımlarını nasıl görebildiğimi bir kenara bıraktım. Onu çok fena öpmek istiyordum. Ve biliyorum... Bunun kötü bir fikir olduğunu *biliyorum*, ama hayatım boyunca umursamıyor gibi .

Kardeşimle alay ettim. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, kız gecelerine sadece bir kez dahil edilmedim. Ve şimdi sürekli bir davetim var. İyi vakit geçiriyorum." Sırf onu kızdırmak için kaşlarını oynatıyorum. "*Ghost'u* tekrar izlediğimizde kullanmak üzere bize bir çömlekçi çarkı aldım."

Michael ağzına bir üzüm atıyor ve bana gülümsüyor. Son zamanlarda bunu daha çok yapıyor. Gülümsüyor. Her iki kardeşim de kendi insanlarını bulduklarından beri çok daha mutlular ve söylemeye cesaret , etraflarında olmak daha kolay. "Saçmalıyorsun, ki bu yeni bir şey değil. Ama sen..." Başını yana eğip beni inceliyor. "*Kapalı*."

İğnelemelerine ters ters bakıyorum. Gerçek şu ki, bir kız yüzünden kafam çok karışık ama bunu ona söyleyemem.

En azından kız oturma odasının karşısındayken.

"Law Amca, Law Amca!" diye bağıyor yeğenim Sammy, benim oturduğum sandalyeye atlarken. "Yakında yatıya kalabilir miyiz?"

"Elbette."

Kulağıma tekrar bağıyor, "Miles, evet dedi!"

Erkek kardeşinin tünediği yere baktım, küçük bir gibi Tessa'yı yemekten önce bir tur 'Bil Bakalım Kim' oynamaya ikna etmişti. evet demesine biraz şaşırdım. Bir çıkış yolu aramadı ve "belki sonra" diyerek onu yatıştırmadı. Bunun yerine, kırmızı tahtayı aradı ve ona oyunda usta olduğunu söyledi.

Yeğenlerim de benim üzerimde aynı güce sahip; onlara hayır demek imkansız. Onları gaza getirip eğlendirdikten sonra eve bırakma konusunda son derece iyiyim. Michael ve Grace hiç sevmezler, bu yüzden şimdi hepsi yatıya kalmayı tercih ediyor, çünkü o zaman seçimlerimin kaosunu temizlemek bana kalıyor. Ve bu bir mola veriyor, böylece sadece ikisinin olduğu bir zamanın tadını çıkarabiliyorlar.

"Sugar Valley'de durup eğlence odasında bir kale yapabilir miyiz?"

"Kesinlikle."

"Gracie, Law Amca'da yatıya kalabilir miyiz?"

Kaşlarını çatarak bana bakıyor ve gülümsüyor. "Law Amca bu ayın doğru baban ve ben Jack Amca ve Everly Teyze'yle gözümüze soka soka anlattıkları hafta sonu gezilerinden birine gitmek ister mi?"

Everly mutfaktan bağıyor, "Evet, duydum Grace. Evet, Law Amca onları hafta sonu için alacak."

"Cidden, neden herkes bağıyor ve kulak misafiri oluyor?" Michael yanımda soruyor. "Onlarla bütün bir hafta sonu geçirmek istemiyorsan evet demek zorunda değilsin."

Etrafımda hevesle gülümseyen yüzlerine bakıyorum. Şimdi bundan nasıl vazgeçebilirim ki? "Asla olmaz. Ben hallederim."

"İhtiyacın olursa yardım edebilirim-" diye araya giriyor babam.

"Sağ ol baba, ama ben halledebilirim," diye araya girdim. Bir hafta sonu için iki çocukla başa .

"Bana ihtiyacın olursa buralardayım. Şelalenin aşağısındaki arazi hakkında benimle konuşmalısın. I satın aldığını fark etmemiştim" dedi. Ben de onun bunu bu kadar çabuk öğreneceğini fark etmemiştim. Bazen bu küçük kasaba sinirlerimi bozuyor.

"Sadece bir yan proje. Biraz kendimi toparlayayım, sonra aklımdakileri paylaşırım."

Duraksıyor, içkisini yudumluyor. "Eğer işle bir ilgisi yoksa, sorun değil evlat. Ben sadece öyle olduğunu varsaydım. Başka bir şeyse bana söylemene gerek yok."

Başımı sallıyorum, çünkü bunun bizim işimizle bir ilgisi yok, ama öylece bırakıyorum. Şu anda herkesle bu konu hakkında konuşmak istemiyorum.

Oda fesleğen ve taze pişmiş ekmek gibi kokuyor. Henry'nin yaptığı yemeklere her zaman hayran olmuşumdur ama Giselle'le birlikte İtalyan yemeği yapınca daha da güzel oluyor. Henry , "Yemek zamanı millet."

"Senin evinde hep eğleniyorlar." Michael öyle diyor. "Tüm evlerimiz arasında en eğlenceli olanı. Yeni kapalı havuz ve tüm oyun sistemleri arasında."

Tessa bize doğru yürüyor, boyalı kot pantolonunun paçaları dışarı taşıyor ama nabzımı hızlandıran şey solmuş kumaşın yuvarlak kalçalarını sarması değil. Omzunun hemen üzerinden sarkan kırmızı büyük boy kazağı. Hayatım boyunca bir omuza dokunmayı, ısırmayı ve yalamayı hiç bu istememişim. Bunu hayal ederken yüzümde beliren sırtmaya engel olamıyorum. "Bunu tekrar söyleyebilir misin, Michael?"

Önce Tessa'ya, sonra bana bakıyor ve yavaşça tekrarlıyor. "Law, senin evin çocuklar için bir rüya gibi mi?"

Sanki bana sözlü bir tokat atacakmış gibi gülümsüyor. "Çocuklar için harika bir yer. Orada yaşayan büyük çocuk da bana buranın ne kadar eğlenceli olduğunu söyleyip duruyor."

"Bu değil-" Söylemeye başlıyorum ama o çoktan uzaklaşıyor. Michael da benimle birlikte onun masaya oturuşunu izliyor.

"Aptal gibi gülümsemeyi kes," diyor. "Az önce sana hakaret etti. Bunun farkındasın, değil mi?" Onu tersledim.

Gerçek şu ki, bu kadının beni aşağılama şekli, egomu besleyen kadınlardan daha iyi ön sevişme. Bu beni caydırmıyor. Aksine, beni sertleştiriyor ve motivasyonumu . Belki düşmanım o değildir. Belki de o benim ilham perimdir.

Parmağıma vuruyor. "Akıllı olacaksın. Seni tanıyorum ve eninde sonunda o işi istiyorsun, o yüzden akıllı . Değil mi?"

O haklı. İş istiyorum. Tek sorun şu ki, ne kadar geri itersem iteyim ya da düğmelere basarsam basayım, şimdi onu da istiyorum. fikirlerini, onayını ve bu sabah ellerini ısıttığımda bana baktığı gibi bakmasını. Gözlüklerimi çıkardığı zaman.

Kırk sekiz saattir burada ve şimdiden gördüğüm tek şey haline geldi.

Law'ın hemen yanında oturuyorum.

Çocukların yanına oturmaya ve Law ile aramda bir tampon oluşturmaya çalıştım. Ayrıca, onlarla oynamayı seviyorum. Oyun oynayabildiğim ve ne söyleyeceğimi fazla düşünmediğim uzun zaman olmuştu. Çocukların bu yönünü hep sevmişimdir. Ne görürsen onu alırsın. Ama sonra Asher oturmamı istedi ve bu da Law'ın yanında olduğum anlamına geliyordu. Bu sabahтан sonra aramıza biraz mesafe koymak istedim ama işte , yemeğe giderken aynı arabayı paylaşıyoruz ve şimdi bir kez daha birbirimizden bir kol boyu uzaktayız.

"Bana guiche piercinglerini hiç duymadığını söyleyemezsin."

Homurdanıyorum, çünkü gerçekten de yemeğe başladığımızdan beri geçen on beş dakika boyunca, Giselle'in ağzından çıkanları dinlerken neredeyse iki kez yemeğimde boğuluyordum.

"Sevgiyle grundle olarak da anılır," diyor elleriyle konuşurken.

Law bir lokma ekmek yedikten sonra söze karışıyor. "Biliyor musun, Ev, leke? Zafer şeridi? Serseri pisti?" Gülmek istemiyorum, çünkü sadece onu cesaretlendirmiş olacağım, ama küçük bir homurtu .

O da duydu, çünkü yan gözle bana bakıp gülümsediğini gördüm.

Masanın diğer ucuna bakıyorum, çocuklar konuştuklarımızı duymazdan geliyorlar, neyse ki. Michael bütün bunları duyabildiği için Law'ın yüzünün yan tarafına bir bakış fırlatıyor.

Everly ağzını açarak şok olmuş bir yüz ifadesi takındı ve sonunda Giselle'in neden bahsettiğini anladı. "Orası göbek deliğinden daha çok talep edilen bir yer haline mi geldi?"

Bir parça İtalyan ekmeğini yağlıyorum ve uygun bir şekilde dinliyorum. Dövme ve piercing gibi dışavurumcu trendlerin çok dışında hissediyorum.

Law'ın daha da yaklaştığını hissediyorum ve nedense yüzüm sıcaklıkla kızarıyor. "İşte sana baldızım. Sofra adabı benimkinden bile iyidir."

Ben de fısıldıyorum, "Ondan hoşlanıyorum."

Ağzı makarna doluyken yüksek sesle "Ben de senden hoşlanıyorum tatlım" diyor.

Everly bana gülümsüyor. Giyim hattını kurduğundan beri Riggs Outdoor ile ilgilenmediği için onunla pek . Riggs markasıyla daha çok vakit geçiren kişi kocası Jack. "New York'tan Strutt's Peak'e geçiş sizin için nasıl oldu? Bir süre ikisini bir arada yürütmek zorunda ve uçaktan her indiğimde hayatın ne kadar farklı olduğunu hissetmek inanılmazdı."

"Burası New York değil; indiğim anda bu çok açıktı. Hudson'ı değil dağları görüyorum. Ama henüz gerçekten keşfedecek kadar uzun süredir burada değilim. Şimdiye kadar..." Bu kasırga için doğru kelimeleri bulmaya çalışarak bir dakika duraksıyorum. "Biraz kaotik ve hiç beklemediğim bir şey. Ama hoşuma gitti." Law'ın dikkatinin üzerimde olduğunu fark ederek aşağıya ve yana bakıyorum. Beklenmedik kaosa bir de o eklendi.

"Kayakçı mısın yoksa snowboardcu mu?" Miles masanın diğer ucundan bağıırıyor.

Önümdeki kırmızı şaraptan bir yudum aldım. Cevaplamak için can atmadığım tek soru buydu. Genelde geçiştiririm ya da konuyu değiştirim ama on kişi bana bakıyor ve bir cevap bekliyor.

"Ben de pek sayılmam."

Çoğunlukla sessizlik ve çatal sesleriyle - bu eninde sonunda ortaya çıkacaktı, ama biraz zaman almasını planlıyordum. Açık havada spor yapmadığım gerçeği. Bu konuda hiç iyi olmadım. Koordineli değilim ve daha çok incinmemek için zaman harcıyorum. Eğlenceli değil, bu yüzden bunu bir şey haline getirmeye çalışmayı bıraktım. Babamın şirketinde bu hiçbir zaman sorun olmadı, çünkü hala

Bir sporun arkasındaki tutku, eğlence amaçlı gibi bir kariyere de dönüşebilir, ancak her iki durumda da aynı heyecanı uyandırmaya devam eder. Ayrıca, hizmet ettiği sektörü yaşamadan veya solumadan da işimde olağanüstü olabileceğime inanıyorum.

Asher'in bıyık altından duyuyorum ve sağ tarafımdaki Law'ın bakışlarını hissedebiliyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Masanın karşısındaki Everly'ye bakıyorum. Onun bir kayakçı olduğunu biliyorum, çünkü kocasıyla birlikte dünyanın dört bir yanındaki dağlarda fotoğrafları çekildi ve birçok medya kuruluşunda yer aldı. Beni burada kurtarmayacak.

Nefesimi üfleyerek kendimi bunun için sağlamlaştırdım. "Ben daha çok ," diyorum parmesanlı tavuk parçamı kayıtsızca keserken. "Spor salonunun rutinini ve kendimi formda tutmayı seviyorum ve yüzmeyi seviyorum ama atletik genlerin hepsi kız kardeşimde var. Özellikle de kış sporlarından bahsediyorsak."

"Rina bir güç. Bu yılki oyunlarda onun hakkında çok iyi şeyler hissediyorum," diyor Grace bana. Umarım bu dikkatleri kardeşime .

Ona gülümsüyorum. Rina'nın sakatlığının yarattığı handikapı silmek için deneme antrenmanlarında ona yardım . Rina Grace'e mucize yaratmış biri gibi bakıyor. Ve diğer sporcular arasında duyduğum kadarıyla, onun programı heyecan yaratıyor. "Ben de," diye karşılık ona.

Law araya giriyor, "Markamızın hitap kış sporlarından hiçbirine katılmıyor musunuz?"

Gülümsüyorum. Beni yüksek sesle ve net bir şekilde duyduğu için kelimelerle karşılık verme zahmetine bile girmiyorum. Yorumuna sinirleniyorum çünkü kayak ya da snowboard yapmadığım için işimi yapamayacağımı ima ediyor. "Henüz sunduğumuz her şeyi denemedim, belki biraz yaz sporu yapmak isterim. Michael, belki bunu gelecek hafta konuşabiliriz?"

Başını sallıyor ama başka bir şey söylemiyor.

Tamam o zaman.

"Ben de aynı kamptayım Tessa," diyor Giselle. "Spor sonrası etkinliklerin hepsini seviyorum. Après Ski benim uzmanlık alanım. Bana ateşin yanında tüm içkileri, tuzlu ve tatlı şarküterileri, oh, ve jakuziyi verin! İşte benim hızım bu."

"Hangi atıştırmalıklar?" Sammy masanın uzak ucundan soruyor. "Baba, bütün makarnamı yedim. Giselle Teyze'nin atıştırmalıklarını istiyorum."

Giselle Law'ı işaret ediyor. "Jakuziniz çalışır çalışmaz, onu kullanmaya geleceğim."

Masanın canlılığına, herkesin konuşmasına ve söz kesmesine gülümsemeden edemiyorum. Hiç böyle bir aile yemeği yediğimi hatırlamıyorum.

Asher'in eli ön kolumu sarıyor. "Biz gürültülü bir grubuz. Muhtemelen seni önceden uyarmalıydım."

"Ailenizin harika olduğunu düşünüyorum. Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim." Ailesine duyduğu sıcaklık ve sevgi, her birine bakışından yüzüne yansıyor. Onunla çevrili olmak iyi hissettiriyor. Geçen yıl zamanlar, bırakın bu şekilde olmayı, hiç bu kadar çok insanla bir arada olmamıştım ve bu iyi hissettiriyor.

Giselle bir parça daha ekmek koparır. "Costa?"

Başımı salladım.

Bir ısıruk daha aldıktan sonra etrafına ve başka konuşmalar da olduğu için, "Possiamo parlare di merda in italiano insieme?" diyor. *Birlikte İtalyanca konuşabilir miyiz?*

"Sì."

Law araya giriyor, "Orada her ne -" ikimizin arasını işaret ediyor "- iyi olmayacağını zaten biliyorum. Jakuzi davetini iptal edeceğim."

Giselle onu tersler. "Tessa kullanmama izin verecek."

"Ortak alanımızda değil, arka güvertemin dışında."

Onu görmezden geliyor ve yemeğinden bir ısırık daha alıyor.

Law bana bakıyor ve beni baldızına gülümserken yakalıyor. "Bir dakika, kız kardeşin Rina Costa mı? Bu yıl altın madalya alması beklenen Olimpik Alp Disiplini Kayakçısı mı?"

"Evet." Bunu bilmemesine şaşırdım. Bu masadaki herkes, babam ve eski sevgilim yüzünden beni işe almanın ses getireceğini, ancak kız kardeşimin bu yılki Olimpiyat Oyunları'yla da bir yararı olduğunu bilmeliydi.

"Neden bundan hiç bahsedilmedi?" Law önce babasına, sonra da Michael'a bakarak, "Belki de dikkatin dağılmıştır," diyor. "Belki de dikkatin dağılmıştır, dostum," diye ekliyor Henry ve kardeşine öyle bir bakış atıyor ki

Tam olarak deşifre edemesem de, bedenini bana doğru çevirmeden önce Law ona bir bakış gönderdi.

"Evle ilgili yorumunu unuttuğumu sanma," diyor, sadece benim duyacağım kadar sessiz bir .

"Baba, oyunlar için İtalya'ya gitmeyi mi planlıyordun?"

"Almayacaktım. Bunu senin alman gerektiğini düşündüm," diyor Asher sandalyesinde arkasına yaslanıp şarabını yudumlarken.

Bu bir saniyeliğine çığnememi durdurdu. Law'ın orada olmasını planlamıyordum ama Strutt's'a gittiğimden beri İtalya hakkında çok fazla ayrıntılı düşünecek zamanım olmamıştı.

"Kız kardeşime destek olmak için zaten orada olacağım. Markayı temsil etmekten ve ayarladığınız tüm toplantılara katılmaktan mutluluk duyarım," diye teklifte bulundum.

"Bence ikinizin orada olması daha mantıklı. Ama bunu Pazartesi günü daha fazla tartışabiliriz. Yemek yerken daha fazla iş konuşmak yok," diyor Asher, bana ve Law'a dikkatle ama şakacı bir şekilde bakarak, sonra da gayri resmi bir şekilde konuşmanın bittiğini ilan ederek ayağa kalkıyor. "temizlenirken kim dışarıdaki s'mores barını kurmama yardım ister?"

Peçetemle ağzımı sildim. "S'mores bar?"

Giselle ayağa kalkıp kendisinin ve Henry'nin tabaklarını alırken, "Tatlım, bekle," der.

Henry onun yanında durur. "Ben , bebeğim. Sen git biraz kızlarla takıl." Onu öpüyor ve dürüst olacağım, hatta biraz bayılıyorum. Küçük jestler, yer kaplamayan ama karşısındakine değer verildiğini hissettiren jestler, evliliğimde eksik olduğunu hiç fark etmediğim jestler.

Gözlerim Law'ın profiline kayıyor. O da onları izliyor. İnsanların birbirlerini böylesine açık bir şekilde sevmelerine tanık olmanın bulaşıcı bir yanı var. Sadece bir anlık bir bakış ama çenesindeki hafta sonu kirli sakalını ve bu sakalın zahmetsizce favorilerine karışmasını fark etmek için yeterli. Bu sabah bana ne kadar yakındı. İyi olduğumdan emin olmak için ne kadar endişeliydi. Onu bu ortamda, ailesiyle birlikte görmek ve gitmesini söylemeden önce iyi olduğumdan nasıl emin olduğunu hatırlamak, onun gerçekte *böyle* biri olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Sevecen kardeş. Şakacı arkadaş. Genç, kibirli, küstah oyuncu yerine, ona yaslanmayı ve hatta onu güçlendirmeyi seviyor.

"İnanılmaz değil mi?" diyor odağını bile değiştirmeden. Bunu benim duyabileceğim kadar yüksek sesle söylüyor. En azından beni özel olarak utandırıyor.

"Egonu okşayacak birine ihtiyacın varsa, yanlış kişiye bakıyorsun demektir." Başparmağımla yanağını okşuyorum, sanki yanağından bir şey çıkarıyormuşum gibi yapıyorum. Beni ona dokunmaya iten şeyin ne bilmiyorum ama bunu bir günde ikinci kez yapıyorum. Ve şimdi bana sorgularcasına, detaylandırmam ya da boyun eğmem için meydan okurcasına baktığı için pişmanlık duyuyorum.

"Egom yeterince okşandı. Artık sadece vücut dilini okuyorum."

O şey olmadığını görmeden parmağımı siliyorum. "Sos. Bir süredir oradaydı.

Hissetmediğine şaşırdım."

Yanaklarım çağrıldığım için pembe . hissedebiliyorum. Ve bu sefer, suçu soğukta kilitli kalmaya atma lüksüne sahip değilim.

Oturduğu yerden kalkıyor, ama uzaklaşmadan önce benim alanıma doğru eğiliyor. Onun nefis kokusunu içime çekmemek mümkün değil. Beklenmedik yakınlığı karşısında bir nefes çekiyorum. "Oh, bunu hissettim. İçimde senin de hissettiğine dair bir his var Kontes."

Ben cevap vermeden ellerini yüksek sesle çırttı ve "Sammy ve Miles, hadi gidip atları görelim ve battaniyelerini aldıktan sonra s'mores'a başlayalım" dedi.

Masanın diğer tarafına baktığımda Michael ve Henry yüzlerinde aynı sırıtişla bana bakıyorlar. Az önce tüm bu etkileşimi izlediler. *Ne halt ediyorum ben?*

Sonraki birkaç dakikayı battaniyelerin çıkarılmasına yardım ederek ve Everly ile Giselle'in ev yapımı olduğu için tadına bakılmasını istedikleri limoncello'dan yemek sonrası shot'ları doldurarak geçiriyoruz. Beni gecelerine dahil etme şekilleri o kadar iyi hissettiriyor ki için sadece bir yabancı olduğumu unutuyorum.

Etrafıma daha yakından baktığımda, Asher'ın evini gerçekten muhteşem kılan tüm detayları fark etmeden edemiyorum. Üstümüzdeki kemere stratejik olarak yerleştirilmiş ısı lambaları. Verandanın karşısında tamamen dolu, atıştırmalık ve içecek servisi hazır bir bar. Yumuşak müziği filtrelemek için evin köşelerine yerleştirilmiş hoparlörler. Ateş çukurunun etrafındaki büyük boy Adirondack sandalyeler, suni beyaz kürklü örtülerle kaplanmış ve ekşi, limonlu içeceğimi yudumladıktan sonra popomu göğsüm kadar sıcak tutuyor. Kendimi rahatlamış hissediyorum. Etrafımda yeni insanlar olsa bile. İş arkadaşlarım. Ve hatta beni germesi gereken bir .

"Kardeşimle ne zaman evleneceksin?" Everly ateş çukurunun karşısından Grace'e sorar.

Grace gülümser. "Sadece sormasını bekliyorum."

"Siz ikiniz ne zamandır birliktesiniz?"

"Resmi olarak mı? Sanırım sadece bir ay oldu," diyor. Yüzümdeki şaşkınlık ifadesi açıkça belli oluyor.

Hafif bir kahkaha attı. "Ama yaklaşık on altı yaşımdan beri ona aşığım."

Genç yaşta birine aşık olmayı anlıyorum. Ben de Maxim için ilk başta böyle hissetmiştim.

"Benden daha yaşlı, o yüzden bu onun hiç düşündüğü bir şey değildi. Ama uzun süre arkadaşlık. Beni yıllarca popüler olmayan arkadaş bölgesine koydu. Sonra geçen yıl -" omzunu silkiyor "- beklemekten bıktım. O da öyle yaptı."

Giselle, "Kulaklıklar, Everly." diyor.

Everly gözlerini devirir. "Lütfen, ben sadece bana Henry hakkında açıklayıcı görseller vermek istediğinde iğreniyorum. Bu iyi."

"Tamam, iyi," diyor Giselle, dikkatini bana çevirerek. "Tüm bu sapıkça şeylerin bir listesini yaptı... Son zamanlarda tüm gece başlattığını söylediğin şey neydi?"

"G!" Everly bağırıyor ve sonra kulaklarını kapatıyor. Elimde olmadan gülmeye başlıyorum. Bu kadınların olmak çok iyi hissettiriyor. ve hikayeleriyle gülmek canlandırıcı.

Grace bana doğru eğildi. "Kısıtlamalardı."

"Gerçekten mi?" Bir kahkaha attım. "Sende mi, onda mı?"

Üçü de gülmeye başlar. Everly kadehini selamlamak için havaya kaldırıyor. "Düşündüğümünden daha iyi uyum sağlayacağını hissediyorum, Tessa." Giselle ve Grace'e kısa bir bakış ve "Kızlar gecelerimizden birine gelmelisiniz" der.

Tüm yüzümü kaplayan geniş, kolay gülümsemeyi bastırmak imkansız. "Bunu çok isterim."

Ateşin parıltısı gökyüzünün tonlarını taklit ediyor. Tadını için başımı sandalyemin başlığına yaslıyorum. Yılın bu zamanında güneş daha erken batıyor ama bu renkler arka kapıdan çıktığımızdan beri devam ediyor. Derin kehribarlar ve birkaç pembemsi kırmızı vuruş. İlk defa bir gökyüzü görüyorum. Nefes kesici. Manzaradan mı yoksa gökyüzüne bağlanmanın böyle bir olduğunu fark etmekten mi emin değilim.

art niyeti olmayan insanlarla birlikte olmaktan . O kadar uzun zaman oldu ki bağlantı kurmayı ne kadar arzuladığımı ya da belki de sadece yeni bir bakış açısı bulmayı fark etmemiştim. Belki de ikisi de.

"Ben de burada fırsat buldukça yukarı bakıyorum." Giselle kayarak ısıtılmış battaniyeyi daha sıkı çekti. "Parçacıkların saçılması ve onlardan yansıyan ışık. Her seferinde farklı oluyor ama lanet olsun, burası her yerden daha güzel."

Buna gülümsüyorum. Geniş açılı manzara, dağların zirveleri ve arkadaşlarla birlikte. Uzun zamandır geçirdiğim en güzel gecelerden biri.

Grace soruyor, "Tessa, görüştüğün biri var mı?"

Aynı anda Asher elinde bir tepsi içkiyle dışarı çıkar. "Hanımlar, her biriniz için s'mores martini var. Sonra da erkekler için burbon içmeye gideceğim." Bana gülümsüyor. "Tessa, bunlardan birini isteyeceğini düşünmüştüm ama istersen senin için de burbon yapabilirim."

Burnumu kıvırıyorum, çünkü eski ben martini içerdi, burbon istememe rağmen. Ama artık o değilim. "Çok zahmet olmayacaksa burbonu alayım."

"yok." Göz kırıyor.

Sandalyede arkama yaslanıp çiftliği seyrediyorum. Böyle bir yere sahip olmak inanılmaz olurdu. Çok fazla arazi ve alan; büyük bir şehirde her zaman alışkın olduğum minimal gayrimenkulden çok farklı. Kızların hepsinin bana baktığını fark etmem bir anımı alıyor, hala ilişki durumumla ilgili soruya cevap vermemi .

"Kimseyle görüşmüyorum." Daha fazla detay vermek isteyip istemediğimi tartıyorum ama ediyorum. Belki de rahat bir ortamda kırılganlık daha kolaydır. "Evliydim." Önce Everly'ye, sonra da Grace'e bakıyorum. "Eski şirketimi bildiğinizi düşünürsek, muhtemelen bunu zaten biliyordunuz." Sonra Giselle'e bakıyorum, çünkü biri ona söylemeseydi bu bilgiye sahip olamayacaktı. "Kocam, eski kocam," diye düzeltiyorum, "babamın şirketinin CEO'su. Her neyse, dostane bir boşanma olmadı. Tüm yaşadıktan sonra bir ilişki yaşamakla ilgilenmiyorum. Bu yüzden bekârım ve bu statümü korumaktan da çok mutluyum." Onlara sıkı bir gülümseme sunuyorum. Ama bunu söylerken bile "bekar" ve "mutlu" sözcükleri içimi burkuyor. Söylediğimi bilmediğim bir yalan gibi. Bir daha asla böyle incinmiş ve kaybolmuş hissetmek istemiyorum.

Sammy ve Miles koşarak yanımıza geliyor ve her biri Grace ile Everly'nin kucaklarına atlıyor. Bunu görünce . bebek bakıcılığı yaptığımdan beri hiç çocukla takılmamıştım. Maxim her zaman çocuk istemediğini söylerdi. Ve tanıştığımızda o kadar gençtik ki, çocuk sahibi olmak daha sonra konuşacağımız bir şey gibi görünüyordu. Benim için daha sonra demek, hayatı biraz yaşadıktan ve belirlediğimiz hedeflere ulaştıktan demektir. Şimdi otuzlu yaşlarımda ve artık bunun benim bir seçenek olmadığını hissediyorum. Bu konuda ne hissettiğime henüz karar vermedim. Ama şu anda hiç çocuğum olmadığı için mutluyum. Eğer olsaydı, acaba kalır mıydım ve tüm sadakatsizlik ve diğer sorunların bakmaya çalışır mıydım? Yerimde duracağımı ve yine de kendimi burada bulacağımı düşünmek istiyorum ama kim bilir. Bu yüzden, "daha sonra "nın ne zaman olduğunu asla anlayamadığımız için minnettarım.

Asher ve Law'ı verandada gözlemliyorum. Biraz görünen bir konuyu tartışıyor ama Law'ın gözleri benimkilerle buluştuğunda gülümsüyor. Bu adamın gülümseme biçiminde beni yumuşatan bir şey var. Hafifliği bulaşıcı ve ilgisi rahat hissettiriyor. Basit. karşı ne kadar basit olduğumuzu ve kendimi ona dokunurken ne kadar sık bulduğumu düşünürsek bu çok saçma. Artık bunun doğru bir karar olmadığını bilsem bile.

"Tessa," diyor Asher, bana içinde üç parmak burbon ve havada asılı duran bir duman tabakası olan ağır kristal bir bardak uzatarak. Dudaklarıma götürdüğümde, yanmış odun vişne odunu alt tonlarının kokusunu alabiliyorum. Bunun sıcaklığını ve ısırığını, tatlı tarzı bir içkide paketlenmiş tatlılığa tercih ederim.

martini.

Everly'nin sandalyesinin koluna oturuyor, bana bakıyor ve ilk yudumunu alıyor. "Bu özel partinin içicisi sanırım onu..."

"Mükemmel," diye cümlesini bitirdim. "Tüm bunlar mükemmeldi."

Asher bana gülümsüyor. Onunla birlikte gelen sıcaklık, ne demek istediğimi tam olarak anladığını düşünmeme neden oluyor.

Ama ona varsayımlardan daha fazlasını borçluyum. "Teşekkür . Sadece davet için değil, her şey için."

Bana bir göz kırptıyor ve sonra dikkatini grubun geri kalanına çeviriyor. "Kim s'more ister? Sugar Valley'den çikolata aldım. Sütlü, bitter ya da şekerleme parçalarım var."

Sanırım hayatıma girdiği ve ihtiyacım olduğunda ortaya çıktığı için ona teşekkür duymaktan yoruldu. Hâlâ anlamıyorum. Ama bu bana, şirketinin belirlediği hedeflere ulaşmasına yardımcı olmak için CEO olarak bu rolde ona en az bir yıl borçlu olduğumu hatırlatıyor.

Büyük boy bir uzun tahta şişe geçirip ateşin üzerinde tutuyorum. Kızarması için sürekli çevirirken Law'inkinin alev almasını izliyorum ama o gülümsüyor.

"Ebegümecimi yargılama, Kontes."

"Değildim," diyorum, yanmış tabakayı kaldırıp ağzına atarken yan gözle bakıyorum, artık beyaz olan ortasını dans eden alevlere geri veriyor.

Benimki mükemmel. Koyu şekerlemeli graham krakeri beni bekliyor ve ben de üzerine yapışkan ebegümecini eziyorum. İlk ısırık her zaman en iyisidir. Graham krakerinin çıtırtısı, yapışkan, sıcak hatmi ve özellikle bunun pürüzsüz, erimiş bir çikolata katmanı var. "Mmmhmm." Tadını çıkarmak için gözlerimi kapatıyorum.

Bir başparmak ağzımın köşesine dokunuyor.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve Law yanımda belirdi, görünüşe göre onun bu hareketine en az benim kadar şaşırmıştı.

am.

"Marshmallow," diyor sessizce sandalyemin yanına çömelirken. Gözleri benimkilere kilitlenirken aynı parmağı ağzına alır.

Vücudum bu manzara karşısında titriyor. Hain, karıncalanan tenimi uzak tutmam gereken tek kişi ve sonra tekrar içeri dalıyor, görünüşte nazik bir şey yapıyor ve bedenim ona doğru eğiliyor. *Lanet olsun, başına topla Tessa!* Burada her ne oluyorsa bunun bir sonu olmalı. Ve bunun net olması gerek.

Hukuk

MÜZİĞİN SESİNİ KISARKEN "İLGİLENMİYORUM," DIYOR.

Arabayı ilk sürmeye başladığımızda Tessa bir süre sessiz kaldı. Ailemden ama görünüşe göre ayağını yere vurmanın bir yolunu çalışıyordu. Bunu kolaylaştırmak için bir planım yok.

"İçeride mi?"

"Marşmelov ve sonra bu sabah banyomda olanlar. Ve bu gece seni birkaç kez bana bakarken yakaladım. Bana çok fazla gülümsüyorsun. Ve-"

"Ve?" Bana attığı bakışa gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Ve kes . Onu çağırıyorum ve sana ilgilenmediğimi söylüyorum."

"Londra'yla ilgileniyordun," diye karşı çıkıyorum, ama bunun anlamsız olduğunu biliyorum. Sadece ondan ne kadar şey görmek .

"O gece kim olduğunu bilmiyordum. Benim için bir yabancıydın ve *bu* beni cezbetti." "Evet, ama şu anda beni hala çekici buluyorsun," diye itekliyorum, başımı eğerek ona doğru bakıyorum.

Dikkatini pencereye ve "Öyleydi. Nasıl biliyorsun. Kendini nasıl tuttuğun. Nasıl olduğunu..." Düşüncesini durduruyor ve bana bakıyor. Yola odaklanmaya devam ediyorum.

"Ne şekilde, Kontes?"

"İltifat için balık avlamayı bırak. Eminim şu anda mesaj atabileceğin ve egonu okşamaya bir sürü kadın vardır."

"Muhtemelen, ama ya beni okşamayı istersem?" Alay eder gibi ve biraz da şaşkınlıkla karışık bir nefes verdiğini duyuyorum.

Cevap vermesi bir dakika sürüyor ama onu yakalayışımı kaçırmadım. Neye baktığını görmek için baktığımda gözlerim onunkilerle buluşuyor ve o gözlerini kaçırmıyor. göz teması, ne kadar kısa olursa olsun, lanet olası bir çevirmek gibi. Her yerde hissediyorum. Boynumun arkasında. Göğsümde baskı. Yüzümde sıcaklık. Ani bir sertleşme. , hiç denemeden bana yapabildikleri gerçek dışı.

"Hayır."

"Yani bu mı?"

"Evet," diyor hemen.

Bunu zorlamaya devam etmemeliyim ama elimde değil. "Ya sana bana on dakika vermeni söylesem. On dakika sonra fikrini değiştireceğim," diyorum

gülümseyerek. "Kendine gel."

"Bu seni geriyor mu? On dakika içinde neler başarabileceğimi merak ediyor olman? İkimiz için de istediğimizi yapmamız için ücretsiz bir geçiş izni. Tıpkı o oyun partisindeki gibi. Yankı ya da yargılama yok. Sadece sen, on dakikalığına bana boyun eğiyorsun."

"On dakika bir sürü kadını tatminsiz bırakıyormuşsunuz gibi geliyor." "Yani oraya mı gitmek istiyorsun?" Ters ters bakarak söyledim.

Gülümsemekten kendini alamıyor.

"Seks hakkında hiçbir şey söylemedim. On dakika sonra fikrini değiştireceğimi söyledim. Benim hakkımda. Aramızdaki şeyin ne olduğu hakkında."

"Bu olmuyor. Ve *hiçbir şey* olmuyor."

"Yalancı," diyorum iç çekerek, bölmeye yaslanarak.

Sanki bedenimin yakınlığı ona çok ağır geliyormuş gibi çok küçük bir hareketle yer değiştiriyor. Bu çileden çıkarıcı. Ben ona o kadar ki, o ise aramıza mesafe koymaktan başka bir şey istemiyor. Akıllıca davranıyor ama ondan uzak neden en iyi seçenek olduğunu gerekçelendirmeye çalışma sınırına ulaşıyorum.

"Neden Londra'daydın?"

"Neden oradaydın?" Ben de karşılık verdim. Onu takip ettiğimi, planlarımın bu işi elimden kimin aldığını bulmak ve sonra zayıf noktalarını bulmak olduğunu itiraf etmeye hazır değilim. Kirli oynamak ve kazandığımı geri almak. Ama sonra tüm bunları çevirdi.

"İhtiyacım olduğunda baban bana bir çıkış yolu verdi." Boğazını temizliyor. "Koşulsuz dedi ama sanırım ikimiz de ona borçlu olacağımızı biliyorduk. Yine de kabul ettim. Eski kocamın kim olduğunu ve birlikte geçirdiğimiz yıllarda kendimden ne kadar çok şey kaybettiğimi nihayet gördükten sonra kafamı toparlamaya ihtiyacım vardı."

Açık sözlülüğü beni şaşırttı. Bunu beklemiyordum. şehirden uzaklaştıranın boktan eski sevgilisi olduğunu düşünmüştüm ama bunu doğruladığını duymak beni inanılmaz derecede öfkeliendirdi. Çenemi sıkıyor, adama karşı duyduğum yeni küçümsemeyi bastırmaya çalışıyorum. "Onunla bazı etkileşimlerim oldu. Maxim," diyorum açıklığa kavuşturmak için. "O..." Kadınlara karşı aşağılık biri olduğunu zaten biliyorum ama acaba o ne kadarını biliyor mu? Daha fazlasını söyleyerek onu incitmek istemiyorum.

"Bir yalancı. Aldatan. Büyük bir manipülatör," diyor sanki bir alışveriş listesini işaretler gibi. Minimum duygusallıkla, acıyı çoktan hissetmiş ve umursamamayı geride bırakmış gibi konuşuyor. "Ve sonra babam..." Duraksıyor ama merak ediyorum çünkü daha fazlası olduğunu fark etmemiştim. "Şöyle diyelim, babam ona olduğunda beni seçmedi." Sonunda sesi yumuşuyor. Sanki bu itirafın yarattığı duygular hâlâ canını yakıyormuş gibi. "Yıllardır yoktu, o yüzden ne bekliyordum bilmiyorum." Yüzünü bana dönmek için vücudunu kaydırıyor ve baktığını hissedebiliyorum, bu yüzden arkama . "Kendimi tüm bunlardan uzak tutmam gerekiyordu."

"Yani kızgınsın ve ödeşmek mi istiyorsun?"

O da hemen bir şey söylemeyince tekrar bakıyorum. Dikkati yukarıya, karanlık gökyüzüne doğru yöneliyor.

"Kızgınım, evet. Öyle de denebilir." Yine de dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve ben de kendimi tutamayıp gülümsüyorum. Kızgın hoşuma gidiyor. Öfke, boktan insanların kendi yerlerini bulmalarını sağlayan güzel bir yol.

"Bu intikamcı bir hareket. Doğrudan rakiplerine geliyorlar. Babamdan yardım kabul etmek." Bunu bir iltifat olarak söyledim ama daha çok bir suçlama gibi geldi. Burada bulunma nedenini anlıyorum, ama gerçek şu ki, bu karışık bir durum.

"Bana kariyer hamlesi diy, kendinizi daha iyi hissetmek için ne dersiniz deyin. Ama bir erkek olsaydım, buraya CEO olarak gelme fırsatı ve kararı stratejik olarak değerlendirilirdi."

Sikeyim.

"Bunun kurnazca bir hareket olduğunu söylemeliydim." "Kurnazca mı?"

Kahretsin. "Taktiksel."

Alay ediyor ve kendini hareket halindeki araçtan dışarı atmadan benden mümkün olduğunca uzağa, kapıya yaslanıyor.

Düzeltmeye çalışıyorum, onu istemeden aşağıladığım düşüncesiyle göğsüm sıkışıyor. Özellikle de bana içini açtıktan sonra. "Fırsat . Ve benim için ne anlama geldiğini sevmesem de bu fırsatı değerlendirmiş olmana saygı duyuyorum."

Geri adım atmamı görmezden geliyor.

Ve tam konuşmayı , beni susturduğunu düşündüğümde, "Eğer hiçbir şey olmasaydı

kocamı ofiste başka biriyle sevişirken yakalamak ya da beni şehirden kovmakla ilgisi olsaydı, o zaman daha az skandal olurdu, ama gerçek bu. Bir erkek olmadığım için hak ettiğim rollerde göz ardı edildim. Bunu babam yaptı. Bir şekilde aynı seviyede olmadığımı inanmak ve bunu haklı çıkarmak içime . "Başını sallıyor, neredeyse bu kavramı zihninden silkeleyip atıyor.

Hayatındaki erkeklerin bunu yapmasından nefret ediyorum. Ona gerektiği gibi davranmadıkları ya da saygı göstermedikleri için. Bir an için bile olsa onu herhangi bir şekilde aşabileceklerini düşünmelerinden.

"Sempatiye ihtiyacım yok ama saygıya ihtiyacım var. Sırtınızı sıvazlayıp bu şirketteki rolüm hakkında daha iyi hissetmenize yardımcı olmayacağım. Kadınları erkekler için daha sevimli hale getirme işinde . Buraya gelmeden önce bu bir hayatım vardı. Ama şimdi benim işim Riggs Outdoor'un bu yılki hedeflerimizi aşmasını sağlamak ve ardından önümüzdeki birkaç yıl için daha büyük hedefler belirlemek. Babanıza yapabileceklerimin en iyisini borçluyum. O yüzden bunu yapacağım. Benimle ya da bana karşı çalışabilirsin, ama her iki durumda da yapacağım. Tüm bunlarda nasıl bir rol oynamak istediğine sen karar ."

Arabayı garaj yoluna çekiyoruz ve bunu duyduktan sonra onu kucaklayabilirmişim gibi hissediyorum. "Tessa," diye nefes alıyorum.

Arabanın kapısını açmadan önce duraklıyor, ama ben daha fazla bir şey söyleyemeden arabadan iniyor ve evinin önündeki patikadan yukarı doğru yürüyor. Tekrar benden uzaklaşmasını, aramıza mesafe koymasını izliyorum ve bundan nefret ediyorum. Babamın beni aşağılık hissettirdiği tek bir an bile olmadı. Bu CEO rolü için seçilmemden sonra bile benimle bu konuda konuştu ve bunun konusunda beni uyardı. Ama bana asla yeterince iyi olmadığımı söylemedi, sadece henüz hazır olmadığımı söyledi.

Maxim Cavanaugh, içinde bulunduğu her çevrede kötü bir üne sahip. Birçok meslektaşım onun etik yoksunluğundan, küçümseyici iş yaklaşımından ve hatta kadınlara karşı sert tavrından bahsediyor. Adam kötü biri ve Tessa'nın ona bağlı olduğunu düşünmek içimi kemiriyor.

Ön kapısı arkasından kapandıktan sonra, söylediklerinin bir kısmıyla oturuyorum. Benden sempati değil, destek ve saygı istiyor. Bu çok fazla bir şey değil ve en başından beri bunu ona vermediğim için kendimi gerçekten bir pislik gibi hissediyorum.

Gecenin çoğunu etkileşimlerimiz üzerine düşünerek geçirdim. Ve bana ne hissettirirse hissettirsin, ona hak ettiğinden daha azını hissettirmek ya da göstermek gibi bir niyetim yok.

Ertesi sabah her zamanki gibi kahvemi yaptım, kahvaltıda e-postalarımı okudum ve gerçek bir suç podcast'i dinlerken duş aldım. Yol boyunca bir yerde, hıyarlıktan vazgeçmeye karar verdim. Bu beni nereye ? Onun bir düşman olduğunu düşünmek tepkiseldi. Tehdit edilmenin pislik olmak anlamına geldiği herhangi bir kategoriye girmeyi reddediyorum. O bunu hak etmiyor.

Pazartesi sabahı brifingimiz , pazarlama ekibi ciro sözleşmeleri için yaklaşmayı planladığımız tüm sporcuların listesini çıkarır. Pazarlama ve reklam ekibindeki herkes NHL, MLB ve NBA'in en iyilerinden bazılarını markamızın logosunu giymeleri için ekibimize katmak için can atıyor.

Tessa toplantıya katılır, notlar alır ama asla araya girmez.

"Beyzbol oynayan birinin logomuzu taşımasını ve ücretli içeriğimizin odak noktası olmasını neden istediğimizi hala anlamış değilim."

"Tanınan, saygı duyulan ve taklit edilen görünür sporculardan bahsediyoruz. Neden bundan faydalanmayalım ki? Sporla ilişkili büyük markalarla birlikte hareket etmeliyiz," diye cevap sosyal medya yöneticimize.

Tessa hemen dikkatimi çeken küçük bir iç çekiyor. "Eklemek istediğin bir şey var mı?"

"Sadece sosyal tarafla aynı fikirdeyim," diyor, kendini bana doğru çekerek. Sanki kavgaya hazırmiş gibi.

Elimi kaldırıp onu orada durduruyorum. "Bayat bir reklam kampanyası ya da daha önce yapılmış bir şey yapalım demiyorum. Ekibin bu oyuncularını kış sporlarımıza nasıl dahil edeceğimiz konusunda harika fikirleri var. Onları oyun sahasımızda gösterelim."

"Konseptin uygulanmasına yönelik fikirleri göz ardı etmiyorum. Sadece genel konseptle karşı çıkıyorum."

"Daha iyi bir planın var mı?" Sandalyemde arkama yaslanarak, cevabını duymaya hazır olup olmadığını emin değilim.

"Benim başka bir görüşüm var." Masanın etrafındaki pazarlama ekibinin her birine bakıyor. "Hepiniz burada iyi iş çıkarıyorsunuz ve harcadığımız her dolardan yararlanmayı planlamanız hoşuma gitti."

Sonra dört kişilik küçük bir ekip olan sosyal medya grubuna bakıyor ve genellikle benden alarak "Ne düşünüyorsunuz?" diye soruyor.

Sanki kimse onlara bu soruyu sormamış gibi birbirlerine bakıyorlar. Ve o anda fark ediyorum ki, ben kesinlikle sormadım. Takımın kendi kendini lider eden Tyson konuşmaya başlıyor. "Bence dikkate almadığımız çok sayıda sporcu var. Bazıları sırf markamızı sevdikleri için bizi defalarca etiketliyor."

Ona gülümsüyor. Ben de neden bu kadar kolay gülümsediğini merak ediyorum. "Ve Sienna, değil mi?" diye soruyor sessiz medya müdür yardımcısına. Dürüst olacağım, adının Santana olduğunu sanıyordum.

Genç kız başını sallar.

"Law'ın TikTok içeriğinden çok fazla ilgi var ama -" başka ne söylemesi gerektiğini tartarak bana bakıyor "- daha fazla etiket kullanırsak ve hatta bazı sporcuları onun içeriğini remikslemeye teşvik edersek, o zaman viral olması için daha fazla fırsat olur. Yüzeyde markayla daha az ilgili hale gelir ama..."

Tessa araya giriyor, "Düşünce sürecini sevdim."

Bana döndü. "Benimle gelebilirler mi? Cuma günkü toplantıda sunmadan önce planlarımı istiyorum."

Ona başımla selam veriyorum. Konuşurken odayı ele geçirme şekli, ayrılmak için ayağa kalktığında beni neredeyse eğilmeye zorluyor. Kendimi tehdit altında değil, aksine enerjik hissediyorum. İş konusunda böyle hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. Son birkaç yıldır iyi işler çıkardık, ancak sadece onun geri bildirimlerini duymak bile yeni fikirleri besleyen o itme ve çekme gücünü kaçırdığımı hissettiriyor. Belki de her şeye rağmen işleri saygılı ve platonik kategoride tutabilirim.

Siyah tayı fark etmedim bile. Ya da kazağının kışının hemen altından nasıl sıyrıldığını. Hayır, hiç fark etmedim.

Hukuk

"DIŞARI ÇIKMALISIN DOSTUM. SADECE BİRKAÇ GÜNLÜĞÜNE ŞEHİRDEYİM. KONUŞMAK İSTER MİSİN? ve ben de tavşanları tarayayım mı? Bana uyar."

"Yapamam," diyorum dostum Sean'a. Eğlence odasına bakıyorum ve Tessa'nın hâlâ orada olduğunu görüyorum.

"Olmaması için bana iyi bir neden söyle. Seni Cadılar Bayramı'ndan ve o ikizlerden beri görmedim."

Yere nasıl gülümsüyorum. Sanki devasa seksiyonel kanepenin için yeterince rahat olmayacakmış gibi. "Gelemem. Yarın hazırlanmam gereken büyük bir sunum var ve iyi bir geceye ihtiyacım var." İçip sevişmektense gidip yan odadaki patronumla aramı düzeltmenin bir yolunu bulmayı tercih ettiğim kısmı atlıyorum.

" oluyor, Law? Sonunda o maaşı hak etmeye çalışıyorsun."

Ne oluyor lan? "Bunu söylediğini unutacağım ve sana benim dağımda olduğunu hatırlatacağım. Ayrıca, siktir git."

"yapma..."

merdivenlerden iniyorum ve ortak odamıza giriyorum. Tessa yastık ve battaniyelerden oluşan bir denizin üzerinde rahatlamış, birkaç kitabı yüzüstü açmış ve Kindle'ını eline almış. Bacaklarını duvara dayamış, saçları dağınık ve kalçalarının hemen üstüne denk gelen büyük boy soluk pembe sweatshirt'ü biraz daha yukarı kayarsa altında bir şey kalır mı diye merak ediyorum.

"İşe hiç ara vermiyor musun?"

Soru karşısında gülümsüyor. "Ben de öyle yapıyorum."

Ne okuduğunu daha iyi görebilmek için yanından geçip şöminenin düğmesini çeviriyorum. Yaklaşık bir saat önce Everly ile bir şeyler yedikten sonra eve geldim ve bana Tessa hakkında binlerce soru sormaya başladı.

"Ondan hoşlanıyorsun."

Bir Old Fashioned karıştırdım ve ona neredeyse hiçbir karşılık vermedim. Kız kardeşime bunu yapmak zordu. Her zaman benden bilmediğim detayları öğrenmenin bir yolunu bulur. Tek sorun, ben ne olduğumu bilmiyorum. Ona karşı mı? Elbette. Ama aynı zamanda, proaktif bir şekilde işimi kavramaya çalışıyorum ve onun isteğine saygı duyuyorum - *"Tüm bunlarda nasıl bir rol oynamak istediğine sen karar ver."*

Bu hafta biraz geçti. Mesafemi korumak için gerçekten çok uğraştım. Tessa'yı platonik, iş arkadaşı kategorisinde tutmaya çalışıyordum ama şimdi kitabının bir sayfasında "sık" kelimesini ve Kindle'ına sırtışını görünce istediğim rolleri değerlendiriyorum. Saat kaç? Kafam karıştı. Buraya sadece ona her kadar saygılı olmak de hâlâ işine talip olduğumu söylemek için gelmişim. Şimdi odada aptal gibi dolaşıyorum.

Hayatımdaki seks eksikliği de olabilir. Ama benden sadece birkaç adım ötede yaşayan, vanilya şekeri gibi kokan bir tür feromon damlayan bir kadının bomba gibi patronunu görmezden gelmek için elimden geleni . Ağzım sulanıyor.

"Neden dönüyorsun?"

Onun rahat düzenine oturuyorum. Sorusunu bir davet olarak kabul ediyorum ve açtığı kitaplardan birini .

"Bunların hepsini mi okuyorsun?"

Okuma gözlüğünün arkasından bana bakıyor, şeffaf kenarları ve büyük boy stili gözlerini daha büyük ve geri kalanını küçük gösteriyor. Lanet olsun, ona çok yakışmış. Biliyorum o değildi

bekliyor, ama burada saygınlığıma zar zor .

"Hangi ruh halinde olduğuma karar veremedim, bu yüzden birkaç tanesine başladım ama hiçbiri doğru gitmiyor."

"Kindle'ına sırtıyordun." Gözleri benimkilere kaydı. "Sanki bir şey doğru vuruyor gibiydi."

Az önce ondan aldığım gülümsemeyi saklayamadı. Kendini tutmaya çalıştı ama ben onu yakaladım. Bana böyle cevap vermesini sağlamak neden bu kadar bağımlılık yapıyor?

Yığına bakıyorum ve en üstteki kitabı alıyorum. "Kont ve Bakiresi," diyorum başlığı okuyarak.

"Tarihi romantizm."

Beline doğru eğilerek diğer açık kitaba uzandım. Üzerine devrilmemek için elimi koymak zorunda kaldım. Dokunduğum yere bakıyor ve bunu yapmam için bana izin vermediğini hemen anlıyorum, bu yüzden geri çekiliyorum.

Boğazımı temizliyorum. "Bu çekici görünüyor." . "Aralık Geceyarısı. Bana bunda gerçekten kirli bir şeyler yaptıklarını söyle."

Kaşlarını çatarak bana sırtıyor. "Okuduklarımla dalga geçmeye iznin yok."

Gülüyorum. ". Söz veriyorum. Sadece bir QED raporu ya da sıkıcı bir şey okuduğunu düşünmüştüm. Bu kulağa çok daha ilginç geliyor." Tiyatro için boğazımı temizliyorum ve açtığı sayfaya göz gezdiriyorum. "Boynumu yalamasında ve sikimi sıkmasında hiç de tatlı bir şey yoktu..." Kaşlarımı kaldırıyorum ve adını söylerken sesimi alçaltıyorum. "Contessa..."

Cevap verirken gözünü bile kırpmıyor. "Bu romantizm, Law. Bazıları kirli. Bazıları tatlı, ama ben her ikisi de olanları seviyorum. Bunu zaten okudum. Daha çok bir tatil kitabı. Karda geçen güzel bir sahne var-"

O içini dökerken ben de ona gülümsüyorum. Bu yaptığımız en kolay konuşma. Hoşuma gitti. Sadece konuşmak ve takılmak.

Bana bakıyor ve bu anı onun an haline yerine dikkatimi tekrar kitaba veriyorum. Birkaç satır daha okurken beni izlediğini hissedebiliyorum.

"Erkekler kadınların okumayı sevdiği şeyleri okusalar bir iki şey öğrenirler."

"Muhtemelen haklısın. Ödünç alabilir miyim?"

Bir kahkaha ama ciddi olduğumu anlayınca gülümsemesini bastırıyor. Onu şaşırtmayı seviyorum.

"Kız kardeşim, G ve hatta Grace -şimdi düşünüyorum da- hepsi bu şeyleri okuyor. En azından ne olduğunu büyük anlaşıma."

"Eğer bunu atlatabilirsen evimde iki büyük kutu kitap var."

Odanın etrafına bakıyorum ve nereye koyabileceğini düşünmeye çalışıyorum. Duvara eklemek için spor hatıraları ya da eğlence merkezinin yanındaki kuleye katkıda bulunmak için video oyunları ile gelmedi, ama belki burada da sevdiği şeyler için bir alan yaratabilirim.

"Neden kendi evinde değil de buradasın? Buradaki mobilyalardan yararlanmıyorsun, o yüzden..."

"Arka pencerelerden güneşin batışı -" başını havuzun hemen diğer tarafındaki tavandan tabana cam olan arka duvara doğru -" kaçırılmayacak kadar güzel. Bu yüzden eğlence odanızı eğlenceli bulduğum şeyleri yapmak için kullanıyorum."

"Kendine geleceğini biliyordum. Bak..." Sonraki kelimelerimi telaffuz ediyorum. "Eğlenceli oda." Mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve sonra gülümseyerek başıyla küçük bir selam veriyor.

"Ve bu sadece benim değil. Burası bizim. Benim olduğu kadar senin de alanın. Burada rahat görünüyorsun." Sesim gerginmişim gibi çıkıyor. "Seni burada seviyorum."

Sessizlikle karşılaştım, ki bu iyi bir şey. Şimdi havayı biraz yumuşatmak için iyi bir zaman. "I

hala işi istiyorum. Senin . Planlarım değişmedi, yüzden gerektiğinde ya da aynı fikirde olmadığımızda geri adım atmaya devam edeceksin. Ama bence ayrılmadan önce markayı iyi bir yere getirme yeteneğine sahipsin. Ve sana saygı duyuyorum. Her zaman vardı, gerçekten. Ama bunu bilmeni istedim."

Bana bakıyor, gözleri gözlerimden ağzıma doğru geziniyor. Gülümsememek ve sözsüz *bir şekilde* "Ben de bunu istiyorum" dememek mümkün değil. Ama herhangi bir hamle yapmak ve bu ateşkes anının ikimizde de yankılanmasına izin vermek yerine, kalkıp yanıma dönüyorum.

Tam kapıma geldiğimde, "Ya bir yıldan fazla kalırsam? CEO pozisyonu geçici olmaktan çok kalıcı olursa."

Şimdi yere geri dönüyorum, okuma kafasına tünemiş, sweatshirt'ü bir omzundan düşüyor. Onun tüm bu parçalarını görmek beni acıktırıyor, hatta ilkelleştiriyor. Sanki bana vermek istediği her şeyi yiyip yutacaktım gibi. Ve o zaman bile, bu yeterli olmayabilir. Onunla geçirdiğim zaman arttıkça onu arzulama şeklim de güçleniyor. Bu his, bir sonraki söyleyeceğim şey için kendimi zorlamamla tam bir çelişki oluşturuyor.

"O zaman dövüşe hazır olsanız iyi olur Kontes."

Saatine , az önce söylediklerimi görmezden gibi görünüyor. "Bu arada, az önce on dakikan doldu." Çıplak omzunu silkiyor. "Meh."

"Adil oynamıyorsun." Başımı sallayarak onu işaret ediyorum ama gülmekten kendimi alamıyorum.

Gülümsüyor ve bunu yapmasını hem seviyorum hem de nefret ediyorum. Bunu bir silah gibi kullanıyor. En seksi gülümsemesini takınıyor ve sonra sanki egomu tokatlamamışım ve tehdidim bana geri dönmemiş gibi kitabını okumak için arkasını dönüyor.

Yüksek sesle nefes verir ve şöyle der: "Aptal çocuk. Kimse adaletten bahsetmedi."

Tavana bakıyorum, çünkü az önce çok gerçek iki şey oldu: Birincisi, aletim bacağıma yumruk . Yeni bir şey değil, ama sanki çok etkilenmiş gibiydi, onu doğru duyduğumdan emin olmak istiyordu. Ki duydum da. İkincisi, ihtiyacım olduğunda kullanmam için bana bir bahane verdi. Ve içimden bir ses bunu kullanacağımı söylüyor.

"Umarım hazırsınızdır, Bayan Costa."

Hukuk

BU HAFTA HER SABAH OLDUĞU GIBİ OFİSE GELDİĞİMDE TESSA'NIN GÜLÜNÇ KIRMIZI FIAT'I benim yerime park etti. Telefonumu çıkardım.

HUKUK

Benim yerime park etmeyi bırak.

TESSA

Callen?

Ciddi misin?

HUKUK

Bu kanun.

TESSA

Yani polis değil mi?

Vay be. O zaman hayır, park etmeyi bırakmayacağım. adını görmedim. Bana aksini söyleyen polisler de siz değilsiniz, yani orası benim yerim gibi görünüyor.

Gözlerimi kapatıp nefes alıyorum. Bu saçmalık için çok erken.

"Hukuk, üçüncü çeyrek için belirlediğimiz bütçede bir tutarsızlık var." Masamın köşesini döndüğümde beni karşılayan bir sonraki yorum bu oldu.

"Nick, üzerinde çalıştığın son desteyi bana e-posta ile gönder ve nelerin değiştirilmesi gerektiğini görelim." "Hukuk. Law. Dinle dostum," diye bağıyor Boon . "Az önce biri bana İtalya'ya gideceğini söyledi.

Olimpiyatlar mı? Bekârlığa veda partisi için burada olman gerekiyordu." "Ben sen misin?"

"Dostum, cidden mi?"

Ofisimin kapısının hemen dışında durdum. "Boon, eğer bunun üstesinden gelebileceğini düşünüyorsan, yapacağına inanıyorum.

Sizi destekleyecek birine ihtiyacınız varsa, size yardımcı olabilecek biri var."

Ama "Hayır, ben " diye mırıldandıktan sonra başka ne dediğini duymuyorum.

Masama geldiğimde, ortada duran bir pasta kutusu ve üzerinde el yazısıyla bir not vardı: "Hazır."

Üstünü açtığımda, Brews & Books'tan yarım düzine taze Kouign-amann böreği var. Şekerli vanilya gibi kokuyorlar. *Tıpkı onun gibi*. Bunların Tessa'dan gelmiş olması gerektiğini düşününce yüzümü kaplayan gülümsemeye engel olamıyorum.

Nota tekrar baktım: *Hazır*. Bu bir meydan okuma ve zeytin dalı gibi.

Ama bir ısıruk bile alamadan, babam ofisimin kapısında oyalanırken sözümü kesiyor. "Hukuk. Hazır mısın? Yönetim kurulu az önce geldi. Yönetim ve macera ekibimizi büyük odaya yerleştirdim."

"Evet, her şey hazır." Onu mekâna kadar takip ettim. İlk kez böyle her şeyi kapsayan bir etkinlik yapıyoruz. Bu, markayı götürmek istediğimiz yönler konusunda herkesin fikir beyan etmesi için bir fırsat. Bazıları çok fikir eşittir kaos diyebilir ama bence herkesin çalıştığı markayı sevmesini sağlamanın tek yolu onları işin içinde tutmak.

Babam büyük ekranın önünde dururken herkes sohbete dalıyor. Çoğumuz

Çalışanlar amfiteyatrosu tarzı mekândaki merdivenlere tünemiş durumdadır.

"Yoğun bir sezon ve bugün herkesi önemli bir şeyden alıkoyduğunun farkındayım ama bu iş yemek için ön tarafa bir taco kamyonu park ettim. Bugün benden."

Güzel bir yuhalama ve bağırma sesi yankılanıyor. Buna gülümsememek elde değil. İnşa ettiği kültür. Bir vitrinden büyük bir markaya dönüşmek için duyulan heyecan ve gösterilen gerçek özen. İlham verici ve bunun bir parçası olmaktan gurur duyuyorum.

Herkesi görmek için odaya bakıyorum ama özellikle bir kişiyi aramadığımı söylersem şaka yapmış olurum. Tessa tam karşımda duruyor ve sosyal medya ekibinden Ross'la sessizce konuşuyor. Rossa daha önce hiç bakmamıştım ama yakışıklı ve yirmili yaşlarının başında. Çocuksu bir havası var, *denesem bile sakal bırakamam*. Ama onu hep sevmişimdir. Biraz ukala ama TikTok trendleri konusunda zeki. Bunlardan bazıları kendi kanalımı güçlendirmeme yardımcı oldu. Ama şu anda, Tessa ile bu kadar yakından konuşmasına hayran değilim. Bir parça bile hayran değilim.

Babamın sesi, bebek yüzlü Ross'a karşı giderek büyüyen nefretimi bölüyor. "Önümüzdeki yıl Riggs Outdoor'u neyin ileriye götüreceğine dair iki fikrimiz var." Önce bana, sonra da Tessa'ya bakıyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, benimkilerin bilerek vücudunun ön aşağıya düşmesine izin veriyorum, dar siyah V yakalı süveterine bakıyorum. Kahretsin, çok dar. Kısa ve kıvrımlı bir vücudu var ve onu bu görmek benim için her santimini ısıtıyor; takıma uyum sağlamak için kazak ve kot pantolon giyiyor ama bu onu öne çıkarıyor. Dikkatimi tekrar yukarı çekiyorum ve bana kilitlenmiş bir çift mavi gözle karşılaşıyorum. Az önce onu izledikten sonra çenesini kaldırdı. İşin komik tarafı, bu onun gözünü korkutmak içindi ama şekilde etkilenen ben oldum. Avuçlarım terliyor, ağzım sulanıyor. Kot pantolonum her zamanki gibi dar geliyor.

"Law bize pazarlama ekibinin bir kısmıyla birlikte üzerinde çalıştığı profesyonel sporcu teklifinin detaylarını anlatacak. Ve sonra Tessa'nın hepimizin dikkatini çekeceğini düşündüğüm bir görüşü var. Tepkileri duymak istiyorum. Soruları duymak istiyorum. Yönetim kurulu üyelerimiz burada olduğu için bu konuyu sektör perspektifinden değerlendirecekler. Geri kalanınız ise hem tüketici hem de şirket içi ekip üyeleri olarak düşüneceksiniz." Ellerini çırpı. "Harika. Hukuk, hepiniz."

Cazibeyi açma zamanı. İşte ben burada geliyorum. Kalabalıkla bağlantı kurmak, büyük bir fikri ele almak ve bunu öyle bir şekilde ifade etmeye çalışmak ki sanki onlara konuşuyormuşum gibi değil de sohbet ediyormuşum gibi hissettirmek.

"Dünya çapında en iyilerin en iyisi olarak kabul edebileceğim yirmi sporcu var. Hakim oldukları sporu değiştiren ve yeni nesil hayranlar için tamamen yeni bir şey haline getiren oyuncu tipleri."

Sonraki otuz dakika boyunca gülümseyen yüzlere bakıyorum. Hedef sporcular ve onları yeni çıkan bir markayı denemeye nasıl ikna edebileceğimiz hakkında konuşuyoruz. Bu ihtimal odadakilere enerji veriyor, çünkü spor dallarında herkesin tanıdığı isimler var. Markamızı bu büyük ilişkilendirebilmenin güçlü bir yanı var. Odanın kenarındaki yerimi alıp Tessa'ya söz hakkı verirken kendimi iyi hissediyorum.

Yanımdan geçerken bana dudak bükerek gülümsüyor ve ilk kez gülümseyen yüzlerin sadece birlikte çalıştığım ekipler olduğunu fark ediyorum - pazarlama müdürlerimizin çoğu ve Ar-Ge ekibinin kısmı. Ama daha ileriye baktığımda sosyal medya ekibi, maceracı işe alım görevlileri ve yönetim kurulu... heyecansız görünüyor.

Kollarını kavuşturmuşlar, babama fısıldadıklarını, yaklaşımımı hızla gözden geçiriyorum. Ve kafama dank etti. Bu yeterince iyi değil. Ve bunun farkına varmam içgüdülerimi sorgulamama neden oldu. Belki de bu markayı büyütmek için gerekenlere sahip değilim. Belki de dağılmıştı ama

Fikirlerimin tutmadığı ve yeterince iyi hissettirmedeği bir durumla hiç .

"Elit düzeydeki sporcuları hedefleme konseptini seviyorum ama bu fikri biraz daha farklı bir şekilde ele almak istiyorum" diye söze başlıyor. Rekabete iltifat etmek akıllıca. Belki bu bir yarışma değil ama ben yaratıldım. Bu her zaman bir oyun. Sağlıklı bir mücadele. Ama ciddi olduğunu söyleyebilirim ve geri kalanı da öyle, çünkü bir sonraki söyleyeceklerini duymaya anında hazırlar.

Bir haftadan biraz fazla oldu ve şimdiden buraya aitmiş gibi görünüyor. Dik duruyor, göğsü dışarıda ve tam bir patron gibi görünüyor. Bu manzara karşısında önünde diz çöküp "Sizin için ne yapabilirim *kraliçem*?" diye sorasım geliyor.

"Senin için ne ?" soruyor, sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi. Odanın içinde dolaşırken ona bakıyorum. "Bu en basit soru. Yine de bu soruyu sorabilen tek marka biziz çünkü sporculara ve halka para ya da sponsorluktan daha fazlasını sunabiliyoruz." Duraklıyor ve dramatize etmek için babama bakıyor. En yeni oyuncağının çalıştığını yeni öğrenmiş bir çocuk gibi gülümsüyor. Ve iyi çalışıyor.

"Böyle bir yerimiz var. Strutt's Peak daha önce bulunduğum hiçbir yere benzemiyor. Dünya çapında pek çok yerde bulundum. Ama burası gibisi yok." Durduğu yeri işaret ediyor. "Dağlar, küçük kasaba havasının akışkanlığı ile büyük, sürükleyici bir şehrin bu çok lüks hissi bir arada. Ve hepinizin burada geliştirdiği seçenekler olağanüstü. Klasiklere sahipsiniz: kayak, snowboard, kar motosikleti, kros. Ama daha da ileri gidip trendlere ayak uydurdunuz. Spor tırmanışı, yağ bisikleti, kızak gezileri, kar kedileri... Neyi kaçıyorum?"

Boon arkadan "Helikopterli kayak" diye bağıyor.

"Ruhani yürüyüş balık tutma turları," diye Lenny odanın uzak tarafından. Bu herkeste bir kıkırdama yaratıyor, çünkü herkes onun bu turlardaki çanak çan seslerini ve ilahileri ne kadar *sevdiğini* biliyor.

Tessa bana bakıyor ve gülümsüyor. "Bunu denemeliyim."

"Ayrıca, seçilmiş maceralarınız var," diye belirtiyor, sanki konuşurken düşünüyormuş gibi.

"Bunlarla yapılabilecek daha çok şey var. Kutunun dışında da."

O söylediğinde, yeni fikirler titreşmeye başlıyor. Bir barajın yıkılması gibi, çünkü tam olarak onun söylediği şeyle kavramlarla dolup taşıyorum.

Herkes sohbet ederken o gülümsüyor. Fısıldanan fikirleri duyabiliyorum. Bulaşıcı bir şey. Yaratıcı fikirler ve bunun için duyulan heyecan.

"Bunların hepsi sizde var. Ve bu işteki tek bir rakibiniz bile bunlara sahip değil. Bir tanesinde bile. Herkes bir sonraki Nike ya da Adidas olmak istiyor, ancak bu markaları gerçekten büyük yapan şey sadece logolarını giyen sporcular değil, markalarını ileriye taşımak için yaptıklarıdır. Elit sporculara odaklanmak her kadar heyecan verici olsa da, benim oyum spot ışıklarının altında olmayanlara ya da en azından *o kadar* parlak olmayanlara odaklanmaktan yana."

Duvara yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum. Şu anda ben de odanın geri kalanı kadar merak içindeyim. Daha fazla değilse bile, ama bunu gösteremem.

"Bence beyzbol, rugby, hokey ya da ESPN'de sürekli yer herhangi bir spor dalına girmemeliyiz. Ben etkili olan sporcuları hedef almamızdan yanayım, evet. Ama ben tecrübeli Olimpiyatçılardan, emekliliğe hazır sporculardan, hatta profesyonel olmayan sporculardan bahsediyorum. O çılgın Iron Man etkinliklerinde koşan kadın ve erkeklerden, Netflix'teki BeastMaster yarışmacılarından. Buraya seyahat edip konfor alanlarından çıkmayı, yeni bir şeyler denemeyi ve bunu izleyicilerine göstermeyi çok isteyen bir sosyal medya fenomenleri listesi var. Bu markanın kurulduğu yerin turizm yönünü öne çıkaralım. Köklerimiz öne çıkaralım. Strutt's Peak'e en büyük varlığımızmış gibi davranıyor ve onu kullanıyoruz."

"Son birkaç yıldır bu işle hiç uğraşmadık değil, ama sizi doğru anladıysam, o büyük isimli sporculara yaklaşma çabalarından vazgeçmemizi mi söylüyorsunuz?" Michael soruyor. *Sağ ol kardeşim, ama o beni de kazandı.*

"Evet." Odayı gözden geçiriyor. "Burada herkes soyadımı biliyor."

Odanın arkasından biri "Costa" diye , bu da pazarlama kampanyalarının çoğunun olduğu gibi bir gibi geliyor. Yine de bir şekilde bazı büyük franchise'ları yakalayıp sponsor oluyorlar.

Gülümüyor ve saçlarını kulağının arkasına topluyor. "Costa Athletics. Aynen öyle. Bırakın eski şirketim ve büyük spor markaları birlikte oynasın. Hayranları ve onlara saygı ama neden ihale oyunu oynuyoruz? Çünkü Riggs..." Tüm odanın yediği bir gülümseme için duraklıyor. *Kahretsin, o gülümseme.*

Şu anda onun şovmenliğine gözlerimi devirmekten kendimi alamıyorum. Bu, onun buradaki anının tepesindeki lanet kiraz.

"Riggs Outdoor, odak noktasını değiştirerek sadece bu yıl üç kat büyüme kapasitesine sahip. Üç yıl içinde sporcuların menajerleri marka sponsorluğu için bize başvurabilir."

Üç yıl sonra burada olmayacaksın ama bu başka bir konuşma konusu. Bunun yerine, babama başkalarıyla iyi oynayabildiğimi göstermek için doğru zaman olduğuna karar verdim. Ve bu onu biraz şaşırtacak. "Hoşuma gitti."

Oda bir an . Kimse benden böyle bir şey beklemiyordu. Ama burada diğerleriyle iyi oynamam gerektiği gerçeğine rağmen, olağanüstü şey duyduğumda anlıyorum. Ve bu, hepimizin etrafında dolandığımız şey tam olarak buydu. Belki de bize burada sahip olduklarımızı hatırlatacak bir yabancıya ihtiyacımız vardı. Bunu nefret ediyorum ama seviyorum.

"Bir aç olması lazım. Yapışacak şey. İlgi çekici ve beklenmedik bir şey ama yönünü beğendim."

"Ben de öyle," diye yanıtlıyor babam. "Eylem planını görmek istiyorum. Law ve Tessa, lütfen Kış Olimpiyatları için ayrılmadan önce ekibin geri kalanıyla birlikte bunun üzerinde çalışın. Yapılacakları belirlemek ve ilerlemek isterim." Duraklıyor ve odaya şöyle bir göz . "Yönetim kurulundan itirazı olan yoksa?"

Michael, Jack ve Henry ile birlikte bir avuç danışman başlarını sallıyor ve nasıl çalıştığını görmeye ve bunu destekleyecek bazı rakamları görmeye hazır olduklarını söyleyebilirim. Bu tartışma daha sonra olacak ama şimdilik Contessa Costa herkese düşündüğüm gücü göstermiş gibi görünüyor. Bir Riggs arkasında olduğu için şanslı. Şimdi bunun beni nereye bıraktığını bulmam gerekiyor. Telefonumu çıkarıp bir mesaj yazıyorum.

HUKUK

Üçlüler hakkındaki konuşmayı hatırlıyor musun?

HAZİRAN

Nasıl unutabilirim ki?

HUKUK

Bir şeyler içmek için buluşalım mı?

HAZİRAN

Elbette, hayatım.

Tessa

"GÖRÜNÜŞE GÖRE ELLERİNİZİN KULLANDIĞI SIHIR HAKKINDA INANILMAZ ŞEYLER DUYDUM."

Grace kahvesini karıştırırken gülümsüyor. "Bunu Rina söyledi sanırım?"

"Kız kardeşim haftalardır seni övüp duruyor ama ben burada da duydum." Eğer bir memleket tanımı yapılacak olsaydı, bu Grace olurdu. Herkese yaklaşımında tatlı ve nazik bir şeyler var. Kendimin o parçasını kaybettim. Korkutmak yerine hoş karşılayan parçamı. Onu özleyor , yoksa bu yeni versiyonum her zaman olduğum kişi mi, hâlâ emin değilim. Nezaketin altında. Çok fazla yer kaplayan adamların arkasında.

"Hayatınız boyunca burada yaşadınız. Neredeyse Riggs için ve bugünkü sunumum hakkında ne düşündüğünü merak ediyorum. Dikkatleri buraya getirmek istediğiniz sporculardan uzaklaştırıyor."

Benny'nin az önce getirdiği çaydanlıktaki sıcak suyu büyük boy çay fincanına boşaltıyorum. Yasemin, kiraz ve vanilya karışımı anında burnuma çarpıyor ve beni gülümsemeye zorluyor. Londra bana bir şey , o da iyi bir ikinci çayının değerini öğrenmem oldu.

"Sanırım ihtiyacın olan insanları kazandın." Öne doğru eğiliyor. "Ve erkekler kulübünün bir dakikalığına durmasını ve herkesle aynı kum havuzunda oynamak zorunda olmadığımızı görmesini sağladın. Tüm sahipken olmaz." Kahve dükkanının ön işaret ediyor. Kasabadaki en iyi manzara bile değil ama yine de güneşin dağların altından batışını bir anlığına görebiliyorsunuz. "Dümende bir kadının olması ferahlatıcı. Everly gittiğinde bunu hissettim. Burası kesinlikle erkek egemen bir arena, bu yüzden senin geleceğini duyduğumda rahatladım. Hatta belki biraz heyecanlandım."

Gülümsüyorum ve bu duyguyu not ediyorum. Riggs'te çok çeşitli bir ortam var, ancak ekleyeceğimiz şeylerle birlikte daha fazla kişiyi işe almamız gerekecek.

" nasıl alışyorsun? New Yorka göre büyük bir alışma süreci olduğunu tahmin ediyorum." "Öyle ama geçen yıl Londra'daydım," ona.

Gözlerini fincanından kaldırıyor, detaylandırmak isteyip istemediğimi sessizce soruyor. Ve bunu istemek çok kolay.

Onu.

"Buna ne diyeceğimi bilmiyorum. İyileşme yılı. Klişe bir şey söyleyip buna iyileşme yılım diyebilir miyim?

kendini keşfetme."

"Anlıyorum. Lisans eğitimimi Avrupa'da geçirdim. Farklı bir yerde olmak ferahlatıcı bir nefes. Yeni insanlar. Yeni düşünme biçimleri ya da en azından hayata ve iş dengesine yaklaşmanın farklı yolları." Çay bardağına doğru başını sallıyor. "Buna hiç devam etmedim ama gün içinde gerçekten güzel bir mola oldu. Daha sonra akşam yemekleri. Hepsini çok sevdim."

O zamanın, eksik olduğunu fark etmediğim yanlarımı ne kadar doldurduğunu düşünüyorum. Sadece bir evliliği bitirmekle ilgili olan kısmı değil, neyi sevdiğimi de yeniden öğrendim. Kim olmak istediğimi. Yalnız ve zordu ama beni getirdiği yeri sevdim.

"Peki, sen yaptın mı?"

"Kendimi keşfetmekten mi ?" Tüm detayları ifşa etmemek zor, bu yüzden "Evet. Üniversiteden hemen sonra o kadar uzun süre bir ilişki içindeydim ki artık eğlenmek için ne yaptığımı bile hatırlayamıyordum. Ya işle ya da kocamın hoşlandığı şeylerdi."

Genelde kadınlarla bu kadar kolay iletişim kuramam. Hayat hakkında konuşma eğiliminde olduğum tek kişi kız kardeşim. *Belki bu da farklı bakmaya değer bir şeydir.*

"Ne gibi?"

"Yüzmeyi sevdiğimi hatırladım. Okumayı seviyorum. Yemek yapmayı da çok severim ama yapmaktan zevk alacak zamanım hiç olmamıştı. Bu yüzden tüm , daha doğrusu zamanımın çoğunu yine bu şeyleri yaparak geçirdim."

"O zaman yeni evinizde tur havuzu olması mükemmel." Gülümsüyor ve bir sonraki adımın ne olacağını biliyorum. Henüz resmi olarak bir Riggs olmayabilir, ama bir Riggs gibi çalışıyor. Meraklı, sınırdan istilacı. "Nasıl gidiyor?"

"Komşumdan mı bahsediyorsun?"

"Belli ki." Kahvesini tekrar yudumluyor ve göz ucuyla Michael'ın dükkâna girdiğini görüyorum.

Görüş alanımı takip ediyor ve kocaman gülümsüyor. "Gitmeye hazır mısın?" Michael soruyor.

"Evet." Adam eğilip alnından öperken gülümsüyor. Gözlerini kırıştıtararak açtığında bana . "Seni eve bırakabilir miyiz, Tessa?"

Michael zoraki bir gülümsemeyle bana başını sallıyor. Bu kasabada en azından bir kişinin bu acemiden bıkmış olmasını takdir edebiliyorum.

"Birazdan gondolla gezintiye çıkacağım. Sen önden git. Eşlik ettiğin için teşekkür ederim Grace."

"Sen de," diyor ve beklemediğim bir sarılma için eğiliyor. "Bir dahaki sefere bana daha fazlasını anlatabilirsin. Burada olmana sevindim, Tessa."

Ve bu kelimelerle ilgili bir şey, ne kadar basit görünseler de, boğazımda bir ağırlığa neden oluyor. Giderken ona cılalı bir gülümseme veriyorum ve tuttuğumu fark etmediğim nefesimi bıraktığımda, bu kelimeleri en son duyduğum zamanı hatırlıyorum.

"Kontes, burada olmana sevindim," diyor babam deri koltuğundan kalkarken. Benimle yüzleştğinde, nihayet lekeli yüzümü ve makyajsızlığımı fark ediyor. Ve yüzünde bir şeyin kaydedildiğini görüyorum. Beni telaşlandıran ve istediğim şeyi yapmayacağını söyleyen bir şey.

"Max'in gitmesini istiyorum."

"Ofisime gelip bunu talep edemezsiniz. Kendisinin hakları var ve uygun bir gerekçe gösterilmeden kovulmasını hoş karşılamayacak bir ekibimiz var."

"Ofis mülkünde stajyerlerden birini nasıl becerdiğine ne dersiniz?"

Sanki aşırı tepki veriyormuşum gibi beni başından savdı. Ve bu içimde bir ateşi tutuşturdu. Bugünün iyi bitmeyeceğini bildiğim bir ateş.

"Bu yeterli bir sebep gibi görünüyor."

"Kontes, lütfen. Şaşırdınız mı?"

Başımı tokat yemiş gibi geriye atıyorum. Birçok açıdan öyleydim. Siyah saçlarına gümüş rengi serpiştirilmiş, beyaz yakalı gömleği ve üniforma gibi giydiği siyah takım elbisesiyle karşımda duran adama göz kırpıyorum. Sanki onu ilk defa farklı görüyormuşum gibi hissediyorum.

"Kocamın başka bir kadınla yatmasına şaşırdım mı-" "Dil," diye araya giriyor.

Ama konuşmaya devam ediyorum. "Benim stajyerim, ekleyebilirim. Bu kadar açık bir şekilde konferans salonumuzda mı? Evet, baba, evet, şaşırdım."

"Tanrım, sarhoşsun," diye mırıldanıyor.

"Belli ki sarhoşum. Az önce ne dediğimi duymadın mı?" Duvara yaslanıyorum, çünkü bu gece çok karmaşık bir karmaşa oldu ve şimdi oda dönmeye başlıyor.

"Kocanı kovmuyorum. Bunu . Erkeklerin iştahı vardır, Kontes. Bunu sen de biliyorsun. Onlara ayak uydurmazsan, başka yerlere bakarlar."

Ağzımı açıyorum, ama bu kadar sarsılmışken kelimeler . Mutlaka

Çoğu kadının hayatının bir noktasında uğraşmak zorunda kaldığı ataerkil şovenist zihniyete, ama bunun babam tarafından kusulduğu gerçeğine. Sanki bu eninde sonunda halledeceğimiz küçük bir meseleymiş gibi. Midem bulanıyor. Aklıma annem hakkında söylediği tüm o korkunç şeyler geliyor.

Çenemi kaldırıp bakışlarını karşılıyorum, gözlerim sulanıyor.

"Eğer onu uzaklaştırmazsanız, o zaman ben kendimi uzaklaştırırım."

Babam sözlerimi inceliyor. Bunun ciddi mi yoksa boş bir tehdit mi olduğunu tarttığını söyleyebilirim, ancak bu hükmedici duygunun yakın zamanda ortadan kalkmayacağı çok açık. Öfkeliyim. İncindim. Ve daha konuşmaya başlamadan ne söylemek üzere olduğunu biliyorum. Bunu ve belki de bekliyordum. Belki de şu anda hissettiğim kalp ağrısının bir parçası da budur.

Benden istediği her şeyi yaptım. Maxim, uğruna çok çalıştığım rol, istediğim iş için hazırlanırken kenarda oturdum. Ama babama güvendim. Kocamı CEO olarak işe alma kararının şirket için en iyisi olduğuna inandım. Şu anda sadece bacaklarımın arasında bir sık olmadığı için mi böyle olduğunu merak ediyorum.

"Şu anda çok duygusalsın. Biraz zaman ayır ve . Kararın buysa onunla kalmak zorunda değilsin ama bu kişisel mesele yüzünden onu kovmayacağım."

"Kişisel mesele mi? KİŞİSEL MESELE MI? Baba, çıkan kulağın duyuyor mu senin?"

"Dil."

"İstifa ediyorum. Derhal geçerli olmak üzere."

"Pişman olacağın bir şey yapma, Kontes. Bu iş değil. Maxim'le olan hayatın senin hayatın; bunun işle hiçbir ilgisi yok."

Gözlerimi açtım. İşi kuran adam. Çoğunluk hissesine sahip olan kişi. Hayatım boyunca saygı duyduğum kişi, hazır olmadığım bir şekilde dünyamı terk etti. Kaçmak isteyen çığlığı yutuyorum, düşmek üzere olan bir sonraki gözyaşı dalgasını göz kırparak geri çeviriyorum. O anda karşımdaki adamı artık tanımadığıma karar veriyorum. İnsanların asla tamamen iyi ya da kötü olmadıklarını, sevmediğimiz ve sevdiğimiz yanları olduğunu hep biliyordum. Ama bu gece, hayatımı bu kadar etkili bir şekilde şekillendiren iki adam bana kendimi çok daha az hissettirdi. Titremeye başladım ama içimdekileri boşaltmak yerine arkamı dönüp kapıdan çıktım, beni bekleyen siyah arabaya oturdum ve hayatımı geride bıraktım.

Gözümün kenarından kaçan yaşı siliyorum. Artık buradan önceki hayatım için ağlamakla ilgilenmiyorum. Gondoldaki manzara bana her şeyi yapabileceğimi hissettiriyor. Bu kadar güzel bir yerde olmak ve bir fırtınadan sonra güzelliğinin nasıl değiştiğini görmek bana iyileşmenin hiçbir şeyi silmek anlamına gelmediğini düşündürüyor. Ama onu atlatmak ve yeni bir manzara bulmak.

Telefonumu çıkardım ve biraz daha açılmanın zamanı geldiğine karar verdim.

TESSA

Gelip benimle pizza yapmak ister misin?

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Çalışıyorum, ama başka bir zamana ertelemeye ne dersin?

TESSA

Anlaştık.

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Kardeşini görmeye ne zaman gidiyorsun?

TESSA
Gelecek hafta.

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Bu gece yeterince erken çıkarsam, size tatlı getiririm. Bingo Gecesi'ndeki bayanlar kalanını istasyona bıraktı.

TESSA

Bu cümlelerin tamamı "Artık küçük bir kasabada yaşıyorum..." diye bağılıyordu.

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Dikkatli olun. Bir yıldan fazla kalırsan kasabalı sayılırsın.

Komik olan şu ki, kulağa hoş geliyor.

Hukuk

"BU 929 SEFER SAYILI MILANO UÇUŞU İÇİN SON ÇAĞRIDIR."

"Kahretsin." Hızımı artırdım. O ofisten çıktığında benim de gerektiğini biliyordum ama bir hafta boyunca farklı bir zaman diliminde kalmadan önce pazarlama ekibiyle halletmem gereken birkaç iş vardı. Bu seyahat iş için olabilir, ancak bu yine de o kadar uzun süre şehir dışında olacağım anlamına geliyor ve pek çok şey . Sunmak üzere olduğum bir fikre çok şey bağlı.

Kapıma ulaşmaya çalışan birkaç kişiyle omuz omuza verirken "Affedersiniz," diyorum. Havaalanı tıklım tıklım. Herkes bir sonraki fırtına gelip her şeyi yerle bir etmeden önce dışarı çıkmaya çalışıyor. İlk olarak Açılış Töreni ve tüm sponsorlar ile medyayı karşılayan resmi bir etkinlik için Milano'da olacağım. Olimpiyatçı olmayan herkesi en az bir nebze de olsa önemli kılan abartılı bir gece. Oradan Alp yarışları için Cortina'ya gideceğiz. Bishop Jones bizim sporcularımızdan biri. Dağlarımızda antrenman yapıyor ve sadece sporun kendisinde değil, pazarlardaki bir dizi etkili kişi arasında da büyük bir nüfuza sahip. Onu desteklemek, bizim için başka kimlerin faydalı olabileceğini araştırmak ve tabii ki uçuşumuzda onu köşeye sıkıştırdığımda neler başarabileceğimi görmek için buradayım.

"Efendim, gemiye hoş geldiniz. Taksiye başlamadan önce size hemen bir şeyler getirebilir miyim?" Uçuş görevlisine hızlıca gülümsedikten sonra etrafıma bakıyorum. Koyu renk saçlarını hemen fark ettim. Bir şeye odaklanmıştı ve henüz beni görmemişti. "Sade ve tek şekerli bir kahve alacağım."

Business class'ta yerime oturdum ve sağıma baktım. Yanındaki koltuğa dikkat etmiyor. Mutlu olmayacak ama bu on dakikadan fazla zamanım olduğu anlamına geliyor. Ve buna ihtiyacım olacak, çünkü hırslı bir şey yapmaya çalışacağım. Yeni patronumu kazanacağım ve sonunda onun işini alacağım.

Tam bulmuşken telefonum çalıyor. Bavulumu yerleştirip telefonumu çıkarana kadar beni fark etmedi.

"Ne halt ?"

"Koltuk komşunuzu bu şekilde karşılayamazsınız, Kontes."

"Uçağında nasılsın?" sallıyor ve gerçekten sinirli mi yoksa öyleymiş gibi mi yapıyor anlayamıyorum.

"Sadece o on dakikayı almaya çalışıyorum."

Başını çevirdi ve tam bana baktı. Yüzündeki her türlü duygu izini bundan hoşlanmadığını anlıyorum.

Beni bekleyen kısa mesajı okudum. Tabii ki HELM grubundan. Henry, Everly, Law ve Michael. Grup isminden nefret ediyorlar ama ben dahice olduğunu düşünüyorum.

HENRY

Law, muhtemelen aptalca bir şey yapmak için İtalya'ya gideceğini duydum.

EVERLY

Oooo, söyle bana. Söyle bana! Bu Tessa hakkında mı?

MICHAEL

Yapmayın, tekrar ediyorum, yeni patronunuzla yatmaya çalışmak gibi aptalca bir şey YAPMAYIN.

HENRY

Çok geç.

EVERLY

Kanun!

Bekle, ikiniz birlikte mi yattınız? Onunla görüşüyor musun?!

Neden sessiz kalıyor?

MICHAEL

Spor salonuna gitmeyi bırakırsan belki bir ipucun olur, Ev.

EVERLY

Meşguldüm. Çocuklarını bir geceliğine çalmama izin ver, sonra bana detayları verirsin.

MICHAEL

Pazarlığın gerçekten kötüleşti.

Onları şımartmak yerine, şimdilik cebime atıyorum. İndiğimde onlarla konuşurum. Ailemin beni mesajla azarlamasına ihtiyacım yok. Bir planım var. Ve bu uçuşu beni geçirecek.

Onun yanındaki pencere kenarındaki koltuğa sıkışmış olan iri yarı adam boğazını temizliyor, yaptığımız konuşmaya muhtemelen biraz fazla yüksek sesle kulak misafiri olmuş gibi görünüyor.

Öne doğru eğildim. "Merhaba efendim. Yer değiştirmek ister misiniz?" "Ne?" diye sordu çok hızlı. "Hayır. Orada oturmuyorsunuz."

Adam öne doğru eğilir. "Sakıncası yoksa bu iyi . Kırmızı gözde koridor koltuklarını tercih ederim."

" de değil," diyorum eşyalarımı . Onun karşısındaki koridorda olmam tesadüf değil. Stajyerleri onun uçuş detaylarını öğrenmeleri için görevlendirdim ve bundan sonrası oldukça basit bir . Bir sunumum var ve bunu duymasını istiyorum. Ayrıca, yalnız uçmaktan nefret ediyorum.

"Benim de üzerine tırmanmamı ister misin, yoksa sen mi istersin?" Ona gülümseyerek soruyorum. O kirli kitabı elinden kaptığımdan beri ona hiç bu kadar yakın olmamıştım. Ona tekrar baktığımda, gerçekten de şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadın olduğunu fark etmemek mümkün değil. Herhangi bir modelin ya da sporcunun ötesinde. İnsanların durup baktığı türden bir güzelliğe sahip. Bana attığı bakışlar korkutmak için olsa bile.

Ona gülümsüyorum ve büzülmüş dudaklarını ve kavuşturulmuş kollarını görmezden geliyorum. Vücudumu onun önünde kaydırmaya başlarken, "Nasıl öyle olsun," diyorum.

"Hayır. Bekle." Ama çok geç söyledi. Ayağa kalkarken nefesinin kesildiğini duyabiliyorum, tam ben onun önüne kayarken.

Tessa

Yüzüm lacivert kazağıyla doldu ve kolonyayla ıslatılmış bir kamp ateşinin erkeksi kokusu tarafından saldırıya uğradım. Uçağın içindeki geri dönüştürülmüş soğuk havayla tam bir tezat oluşturuyor. *Lanet olsun, bu çok iyi.* Tekrar içime çekerken gözlerimi kapatıyorum. Aramıza biraz mesafe koymaya çalışıyordum. Bu adam beni ona bu kadar yakın olamayacak kadar tahrik ediyor. Kendi seyahatimi ayarlamamın nedenlerinden biri de buydu. Başka birinden bunu benim için yapmasını istemedim ve daha da önemlisi yalnız seyahat etmek istedim. Tüm planım tam da bu senaryodan kaçınmaktı. Ne tarafa dönersem döneyim, neden orada olduğunu anlamıyorum. Su şişemi çıkardım ve koltuğumun bardaklık kısmına sıkıştırdım. Sonra hızla havalandırmayı kapatıyorum, çünkü her zamanki gibi donuyorum.

"Ellerine üflememi ister misin? Bundan ne kadar hoşlandığını biliyorum."

gelen kahkahayı bastırıyorum ve onu görmezden geliyorum.

Pilot bize kalkış için sıradaki yerimizin özetini veriyor ve uçuş görevlileri güvenlik gündemlerini gözden geçiriyor. Kindle'ımı açıyorum ve sinir bozucu derecede yakışıklı koltuk komşumdan çıt çıkmadığını fark ediyorum. Yine de ona doğru döndüğümde, görmeyi beklediğim şey bu değildi. Uçmayı sevmeyen birini tanıyacak kadar çok uçuş yaptım ve Law her seferinde hava .

Koltuğun kollarından birine beyaz parmak eklemleri. Kulaklıklar takılı ve gözler kapalı. Uçak hareket etmeyi bıraktığında bir gözü açılıyor ve bana bakıyor.

"Kalkış ve inişi pek sevmiyorum. Biliyorum, çok saçma ama başım dönüyor ve gibi hissediyorum."

Normal bir görüntü değil, Law Riggs'in ciddi ve gergin bir versiyonu diyebilirim. yumruk yaptığı eline dokundum. Birini yatıştırmaya çalışmalıyım, başka bir nedeni olmayan bir şekilde birine dokunmalıyım uzun zaman olmuştu. Geçen haftayı ona yakın olmaktan kaçınmaya çalışarak geçirdim. Onunla yalnız kaldığımda ne hissettiğimi biliyorum ve bu akıllıca değil, tamamen tehlikeli olması bir yana, çünkü burayı sevmeye başladım. Strutt's Peak. Yeni arkadaşlarım. Kurduğum hayat. Bir mayına istemiyorum. Ve Law tam olarak bu. Olmayı bekleyen patlayıcı bir hata.

Elimi onun elinin üzerine koymak yerine yumruğunu ters çeviriyor, avucunu açıyor ve parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor. Kahretsin. Sıcaklığı soğuk ellerime sızıyor ve bir an sonra uçak ileri sarsılıyor ve daha hızlı hareket etmeye başlıyor, kalkışa hazırlanıyor. Elini hafifçe sıkıyor ve kaşlarının burnunun köprüsünde kısıtılmasını izliyorum. Başparmağımı hafifçe onunkine sürüyorum. Seni benimkinden daha pürüzlü ama farklı olması hoşuma . Daha önce ellerini tuttuğum erkeklerden çok farklı. Belki her şey farklı olurdu.

Başka biri olsaydı, ellerimi kendime saklardım. Onu bir kol boyu uzakta tutma planımda çılgınca başarısız oluyorum. Başparmağım ileri geri kayarken, ona dokunmaktan hoşlandığıma karar veriyorum. Akıllı ve temkinli olmayı unutmak istiyorum. yüzden uçak tırmanmayı bıraktığında ve pilot kabini tercih edilen irtifada olduğumuz uyardığında, "kemerlerinizi bağlayın" ışığı söndüğünde bile onu bırakmıyorum.

Tırmanış ve kabin basıncı sırasında bir noktada uyuyakaldı. Endişesi yatıştı ve sonra ölçülü nefes alışını fark ettim, parmaklarındaki küçük seğirmeleri hissettim ve sonunda başımı çevirip dudaklarının hafifçe izledim. büyüklüğünü, geniş omuzlarının neredeyse koltuğu fark ettim. Benden çok daha büyük, ki bunu başarmak o kadar da zor değil, ama cüssesi bana kendimi... güvende hissettiriyor.

Kumlu kahverengi saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiştir. Sakalları her zaman sıkı bir şekilde kesilir, böylece daha fazla görünür.

sakaldan çok saat beş gölgesi gibi. alıyorum. Uyurken bile mıknaş gibi beni. Ve evet, o gördüğüm en güzel adam, ama sadece bu değil. Onda, içimdeki ağırlığın deneyimlemek istediği bir hafiflik var.

Ama ben yapamam. Ve bu, profesyonel sınırları aşacağımız gerçeğinden daha fazlası. Yapamam. Buna dahil olamam ya da olamam. Ve kendimi bir daha birine .

"Sen delisin," diyor vurdumduymaz bir sesle. Sanki söylediğim şey, neden söylediğim kadar önemsizmiş gibi.

"Max, söyleme. Sanki söylediklerim hiç mantıklı değilmiş gibi."

"Tessi, kışını yırtarak çalışıyorsun. Kimse bunu senden esirgemiyor tatlım, ama sana sadece bu kadar az deneyimle başkan yardımcılığı görevini üstlenmenin mümkün olmadığını söylüyorum."

"Max, ikimizin de bu şirkette geçirdiği yılların sayısı aynı. Sen satışa yöneldin, ben de pazarlamaya ama bu geçen yılları azaltmaz. Neden beni terfi ettirmiyor?" Ona sordum. Şu anda öfke nöbeti geçiriyormuşum gibi görünmekten nefret ediyorum, ama tekrar gözden geçirildiğim için çok üzgünüm.

"Bebeğim, her şeyden önce, fikirlerin iyi, ama sonuca ulaşmıyorlar. Benim yaptığım gibi değil," diyor üst yakasının düğmelerini açarak. Ayaklarını sandalyeye vuruyor ve dizine vuruyor, sanki bir tür fino köpeği gibi itaat etmem gerekiyormuş gibi. Bundan hoşlanmayı ne zaman bıraktım?

"Şu anda Satış Başkan Yardımcısı olarak görev yapıyorum çünkü rakamlarımı tutturdum ve bir sonraki çeyrek için tahminleri aştım. Bu, sizi bu role getiren ve yılların deneyimine ihtiyaç duymadan yapabileceğiniz en üst düzey iş."

Sesinin doğru çıkmasından nefret ediyorum.

Tekrar kucığına vuruyor. "Gel buraya, bebeğim."

Hareket etmiyorum. Şu anda kendimi tutmaya çalışıyorum ve bunun neden partnerime içimi dökmek yerine bir karşılaştırma oyunu gibi geldiğini anlamaya çalışıyorum.

"İyi, iyi. Söylediklerimden hoşlanmıyorsun, bu yüzden birlikte geçirdiğimiz özel zamana da yansımaya izin vereceksin. Sana dokunmamı istemiyor musun?"

"Bu değil-"

Sözümü kesti. "Eğer biraz ayrı istiyorsan, söylemen yeterli." "Max.

Alternatifin bu olmasına gerek yok. Ben sadece-"

"Biliyorum bebeğim, ama daha başarılı olduğum için beni cezalandırıyormuşsun gibi hissediyorum. Biliyorsun baban sana tapıyor ve aldığı yeni sporcular onu çok heyecanlandırıyor."

İltifat karşısında geri çekildim, çünkü kimseyi işe almadım. Takımın pazarlama harcamalarımızı götürmek istediği yönü beğenmedim. Birçok kez farklı bir yaklaşımı savundum çünkü sponsorluklara para harcıyoruz çünkü her zaman yapılan buydu. Ne yatırımın ne de marka bilinirliğinin geri dönüşünü alamayacağız. Ancak takım, New York ve Boston'dan oyuncuların logolarımızı giymeye hazır olduğunu duyduğunda kimse meselesini umursamadı.

"Tessi, bugün Cuma gecesi. Haftayı unutalım ve eğlenelim, bebeğim."

"Hiç havamda değilim, Max."

Benimle alay ediyor. "Siktiğimin rakamları." Sonra ayağa kalktı ve arkasına bile bakmadan kapıyı çarparak çıktı.

Sarsılarak uyandım. Battaniyem belime kadar düşüyor. Sağıma bakıyorum ve Law'ın uyanık olduğunu, film izlediğini görüyorum. "Elin gerçekten çok soğuktu. Daha önce üfleme hayır dediğin için battaniyeden zarar gelmez diye düşündüm," diyor, gözlerini önündeki defterden ayırmadan kendi sözlerine sırtarak

onu. Kalemiiyle çizgiler ve bloklar çizerken onu izliyorum.

"Uykunda da konuşuyorsun." Gözlerini kaydırıyor ve bir anlığına o mavi gözlere kilitleniyorum. "Kulağa oldukça yoğun geliyor. İyi misin?"

"Tamam." Doğrudum ve battaniyeyi üzerimden çektim. Gerçi bu bir yalan. Ne zaman Maxim'le ilgili bir rüya görsem, ondan kurtulmam biraz zaman alıyor. Onu şahsen görmek için sabırsızlanıyorum. Boşanmamızla ilgili her şey ben Londra'dayken uzaktan halledildi. Onu görmek gibi bir niyetim yoktu ve bana kalsa bir daha asla görmek zorunda kalmazdım.

Yanına gidip eskizinin üzerinden bakıyorum. "Kitaplıklar."

"Ne?"

"'Eğlence' odasındaki düz duvar için kitaplıklar."

Küçük moleskin defterinde iki sayfayı kaplayan ölçülerle birlikte rafların ve tasarımın bir an göz kırpyorum.

"Bunları mı inşa edeceksin?"

Gülümsüyor, sanki sorduğum için gülünçmüşüm gibi. "Evet, bunları ben yapacağım. Sadece yakışıklı olmam sizi şaşırtabilir."

"Genelde senin gibi adamlar bu tür için adam tutarlar." Babam ve eski kocam hep böyle yapardı.

"Kontes, benim gibi erkek yok." Bunu ben de fark etmeye başladım.

"Artı, iyi bir içerik." Sonra mahvediyor.

"Bu arada, bu konu hakkında konuşmalıyız. İçeriğiniz."

"Onaylamıyor musunuz? Bana bunun marka için iyi bir görünüm olmadığını mı söyleyeceksin?"

"Rakamlara kararı onlara bırakmayı tercih ederim." Telefonumu çıkarıp sosyal etkileşime ve bununla bağlantılı satış rakamlarına . "Bunu zaten , değil mi?" Ona bakarken .

"Tabii ki. Kendimi nesneleştireceksem, bunun faydalarından yararlandığımızdan emin olmak isterim. o."

Ve düşünmeden, çünkü görünüşe göre filtresiz uyandım, diyorum ki, "Eminim videolarınızdan bolca fayda sağlıyor. Ne derler, DM'lere kaymak mı?"

Telefonumdan başımı kaldırdığımda bana gülümsüyor ve bilmiş bir bakış atıyor. "Bu cümleyi bilmiyormuş gibi davranma. Eminim sürü DM'e girmişsindir." Büyüleyici çok kolay bir kelime. Tüm dikkati ve çapkın tavrı bana odaklanmışken, yanaklarım ısınıyor. Suyumdan bir yudum alırken telaşlandığımı hissediyorum. "DM'lere kayan insanlar, istediğim ölçülebilir bir sayı değil."

"İlgileniyor gibisin."

Onun koltuğuna doğru eğiliyorum. Üstünlüğü ele geçirmek için karşımızdakini rahatsız etmeye çalıştığımız bu oyunu oynayabilen tek kişinin kendisi olduğunu sanıyorsa, bu konuda çok daha iyi olmaya başladığımın farkında değil demektir. "Teklif ettiğin şeyle ilgilenseydim bilirdin Riggs. Ama ben erkeklerle oynamam. Bunu sana zaten söyledim."

Emniyet kemerimi çözüyorum ve ayağa kalkıyorum. Hızlı bir bakış attığımda yüzünü okuyamıyorum ama önemli değil. Ondaki uzakta bir dakikaya ihtiyacım var. Ayağa kalkıp hareket . Önümüzdeki haftayı nasıl idare edeceğimi bulmam gerekiyor çünkü az önce uzaklaştığım adam birdenbire beni tamamen oyundan düşürdü. Ve şimdi, her zamankinden daha fazla, zinde kalmam gerekiyor.

Ben yerime döndüğümde, bir paket çikolata ve patlamış mısır atıştırıyordu.

"Biraz ister misin?"

Başımı hayır anlamında sallıyorum ama boş bardağına ikisinden de biraz koyup bana uzatıyor. "Bir dakikalığına varlığıma sinirlenmeden sana bir şey söyleyebilir miyim?"

"Tutamayacağımı bildiğim sözler vermem."

Bir kahkaha . "Bir fikir üzerinde çalışıyorum, ama bu kolay bir satış olmayacak." "Bu güçlü bir başlangıç değil." Gözlerim kısılıyor ama ilgimi çekti.

Gözlerimin içine bakıyor ve samimiyeti onu ciddiye almamı sağlıyor. "Sunumunuz üzerine bir yapı."

"Dinliyorum."

"Planladığımız seçilmiş maceralar özeldir. Her zaman bu şekilde faaliyet göstermeleri gerekiyordu. Başka hiçbir yerin sunamayacağı bir şey isteyen üst düzey müşterilere benzersiz bir şey sunabileceğiz. Tatil köyleriyle ortaklık yapıyoruz ve bağımsız olarak da sunuyoruz. İşe yarıyor."

Bu maceraların şirkete katılmamı sağlayan yaratıcı fikirlerden biri olduğunu bilerek başımı sallıyorum. Başka hiçbir yerde Riggs Outdoor'un yaptığı gibi yapılmıyor. Bu genellikle bir tatil köyünün yapabileceği bir şey. Üst düzey bir konsiyerj gibi ama bir spor markası değil. Law'ın öncülük ettiği bir konsept bu. "Bu maceralar beni Strutt's Peak'i pazarlama kampanyalarımızda nasıl daha verimli kullanabileceğimiz konusunda düşünmeye itti. Açık hava maceralarına daha az meyilli olan turistleri de dahil edebilmemiz ve onları cezbedebilmemiz için bu kampanyaları geliştirmenin bir yolu olduğunu düşünüyorum."

Kapalı alan kalabalığı."

Buna gülümsüyor. Ben de o kalabalığın bir parçasıyım.

Koltuğunda dönerek çikolata bana uzatıyor. Derin bir nefes alıyor ve "Londra'dayken bir partiye ..." diyor.

Çantadan daha fazlasını almaktan vazgeçiyorum, kalbim tekliyor.

"Hayır."

Hukuk

"NE DEMEK HAYIR? DAHA BENİ DINLEME BULAMADAN BUNU ILAN EDİYORSUN.

Hava karardıktan sonra gerçekleşen etkinlikler için sağlıklı bir iştah var."

Bana bakıyor. Yüzünde tek bir duygu bile yok - onun süper gücü. Ve bu beni tedirgin ediyor, ki bu çok şey ifade ediyor, çünkü beni genellikle pek bir şey tedirgin edemez.

"Cinsel türden," diye ekliyorum, bu da yardımcı olmuyor. Kaşları kalkıyor. Bunu devam etmem için bir işaret olarak kabul ediyorum.

"Strutt's Peak'in yüz mil çevresinde tek bir oyun partisi, fetiş kulübü, burlesk gösterisi ya da radarın altından geçip keşif amaçlı bir şeyler düzenlemek isteyen bir çift bile yok. Bunun herkes için olduğunu söylemiyorum, ancak bir teklifi ilgi çekici bulacak çok sayıda turist ve hatta çok sayıda yerli olmalı. Değil mi?"

"Hayır."

Ona ters ters baktım. "Haklı olduğumu biliyorsun."

Başka bir şey söylemeden önce önündeki deri koltukta bir noktayı inceliyor. Sessiz kalmayı pek beceremiyorum ama bunun ağzından çıkacak bir sonraki kelimenin yine "hayır" olmayacağına dair bir işaret olmasını umuyorum.

"Tamam, diyelim ki bu bir şey..." Doğru kelimeyi ararken boğazını temizliyor. "Düzenlenmiş." Sonra nefes alarak bana bakıyor. "Londra'da gittiğimiz etkinlik türü son derece özeldi. Bu turistlere sunabileceğiniz türden bir şey değil. Güvenlik faktörü ortadan kalkardı ve-"

"Tamam, o zaman bir oyun partisi fikrini, lojistik ve yasal engelleri bir an için görmezden gelin ve bunun bize avantaj söyleyin."

"Elbette olur, ama kurul onayını nasıl alacağınızı ve sonra bunu radarın altında ama aynı zamanda keşfedilebilir tutmaya çalışacağınızı anlamıyorum. Karmaşıklık bana pek cazip gelmiyor." Bana hızlıca yukarıdan aşağıya bakıyor ama ben . karşı böyle olduğumuzu biliyorum. Karmaşık.

"Bir kadın var." Bana

göz kırptıyor.

"Hayır. Öyle biri değil. birkaç bekârlığa veda partisinde sahne alan biri." "Detaylandır."

"Yıllardır burlesque sanatçısı ve cinsel keşif konusunda çok sağlıklı bir bakış açısına sahip. Bu yüzden ondan bölgede daha fazla burlesk gösterisi, tanıdığı dansçılar, tüm erkeklerin değerlendirmeleri, oyun partileri ve hatta yetişkin oyuncak mağazaları olup olmadığını öğrenmesini istedim. Bu benim için bir web aramasının bulduğu bir şey değil, bu yüzden daha fazla bağlantısı olan birine gittim. Ayrıca o etrafa sorup soruşturarak bir şeylere dikkat çekmezdi, oysa ben çekerdim."

"Hala anlatacaklarının devamını bekliyorum." İfadesinde bir hareket yok ama daha fazlasını duymak istediği gerçeği içimde bir heyecan yaratıyor.

"Her neyse, Nevada'ya varana kadar hiçbir şey yok. Büyük şehirlerde ve yoğun nüfuslu bölgelerde bolca var ama bizim yerde yok. Bunun markamız için bir odak noktası olması gerektiğini söylemiyorum, ancak aralarından seçim yapabileceğimiz daha fazla gece hayatı çeşitliliğimiz olsaydı sunabileceğimiz gezi türleri hakkında düşünmemi sağladı."

Kısa bir an için gözlerimi kaçırıyor. Gözleri ağzıma kayıyor. O anda gözümü kırpmış , kaçırmış olurum. Onu etkilemenin nasıl bir his olduğunu seviyorum. Bana bakması hoşuma gidiyor.

Birinin ilgisine hiç onunkine duyduğum kadar açlık hissetmemiştim.

"Hoşuma gitmesinden nefret ediyorum."

Yumruğumu havaya kaldırıyorum. *Siktir* . "Kendini aşma. Hoşuma gitti ama markadan ayrı kalması gereken bir şeye yatırım yapmaktan . takdirde işler karışır."

"Ama yine de hoşuna gidiyor."

Yapmamaya çalışıyor ama yine de gülümsüyor. "."

Sonraki birkaç saati bunun neye , influencer hafta sonunu nasıl etkileyebileceğini ve markamızla doğrudan bağlantılı olmaması için ne tür önlemler almamız gerektiğini tartışarak geçirdik. Elde edeceğimiz kazanç buna değecekti ve işin en güzel da henüz kullanılmamış bir pazar olmasıydı.

"Bununla birlikte koşacak ve yol boyunca karşılaşabileceğimiz her olası engeli bulacak ve her biri için bir acil durum planına sahip olacaksınız. Buradaki ayrıntılar çok önemli."

"Zaten çalışıyorum."

"Kadın mı?" diyor tereddütle.

Başımı salladım. "June. Kendisi biraz göçebe ama geçtiğimiz yıl boyunca Strutt's Peak'e girip çıktı. Bir arkadaşım için düzenlediğim bekârlığa veda partilerinden birinden sonra bir gece tanıştık."

Tessa bana sorgulayan bir bakış attı. Belirsiz olmaya çalıştığımı biliyor.

İtiraf ederken daha sessiz konuşuyorum, "Üçlüler. Üçlü seks hakkında konuşuyorduk."

Gözleri hafifçe açıldı. Sanırım oraya gitmemi beklemiyordu. Aynı şekilde ben de onun cevabını beklemiyordum. "Hiç içtin mi?"

Sanırım geride kalmaya çalıştığımız bu çizgiyi aşıyoruz ve ben de yemi yutacağım. "Evet. Sen mi?"

Sırıtişını gizlemeye çalışırken eli ağzına geliyor. Cevabı boğuk ama şöyle diyor: "Sadece izledim. Londra'da yapılacaklar listemdeydi. Katılmak için ama hiç gerçekleşmedi."

"O listede başka neler olduğunu bilmek

isterdim." O sırtış bana doğru kayıyor. "Dörtlüler

eğlencelidir." Peki. Sikeyim. Beni. Anlamsız.

Cevap vermem bile bir saniye sürdü. İtirafı ama bundan kesinlikle tahrik oldum. Kahretsin, bu uçak çok sıcak. Yukarı uzanıp havayı daha da açıyorum.

"Sen mi?"

Gülümsüyor. Sadece bir gülümseme, başka bir şey yok. Yanıt yok. Ve muhtemelen bunu uçuşumuzdan ve az önce geçtiğimiz dörtlü tartışmadan çok önce biliyordum, ama o gülümseme başımın büyük belada olduğunu doğruluyor.

Parmağımı oynatarak onu işaret ediyorum. "Adil oynamıyorsun."

Vücudu bana biraz daha yaklaşıyor. Bir dirseği aramızdaki kol dayanağına yaslanırken bir altına sıkıştırıyor. Eğer ekonomi sınıfında olsaydık, birbirimizin üstünde olurduk. Uçuş durumumu takdir etmediğim tek an bu.

"İçinde bulunduğunuz odayı bu yüzden mi seçtiniz? Birden fazla oyuncu mu?"

"Evet." Suyundan bir yudum alıyor ve sonra sessizce şöyle diyor: "Her şeyi merak ediyordum. Ve sonra bir şey gözüme çarptı."

Kalın koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve yemin ederim hayatımdaki en seksi göz teması bu.

Ve kendime yardım edemiyorum. İtmek zorundayım. "Bir şey mi yoksa biri mi?"

"Az önce bir çizginin üzerinde dans ettik, bu yüzden aptalı oynamayalım" diyor.

Başımı sallıyorum çünkü haklı. Ama eğer bu çizginin ötesinde oynayacaksak, o zaman onu konuşturmak istiyorum. Bir sonraki sorunun biliyorum ama bana gerçeği söyleyip söylemeyeceğini merak ediyorum. "O şey

İlk kez mi bir oyun partisine katılıyorsun?" "Hayır."

Gerçek. Bunu düşünmemesini neden sevdiğimi bilmiyorum. Sadece cevap verdi.

"Tanıştığımız gecedan sonra geri döndün mü?" Bunun cevabını bilmiyorum. Eğer gittiyse, dedektifim bu detayı eklememiş.

"Evet."

Kaşlarım kalkıyor ve bunu umursamaz bir tepki gibi göstermeye çalışıyorum.

"Kim olduğumu bildiğin için çok kızmıştım. Organizatörün kıcını yırttım." Omzunu silkiyor.

"Geri dönmen için başka bir neden yoktu. Ya da belki biri?"

Ona beni bulmak için mi geri döndüğünü sorduğumu biliyor, ama "Hayır" demeden önce hayır diyeceğini zaten biliyorum. Başka bir nedeni yok." Nazlı gülümsemesi bana o gece sarsılan tek kişinin o olmadığı umudunu veriyor ve ben de buna tutunuyorum.

Biriyle seks hakkında konuşmak sizi ona bağlar. Onlardan etkilenmeseniz bile, ki burada durum kesinlikle değil. Ben *delicesine etkilendim*. Onu seks ve yakınlık hakkında konuşurken , zaten yatmadığım biriyle yaptığım en olgun sohbetlerden biri. Şehre geldiğinden beri çizmeye çalıştığı her çizgiyi aşıyor, ama benim için sorun değil. Onunla bu şekilde devam edebileceğim anlamına gelseydi, hepsini tekrar çizmesini memnuniyetle izlerdim. Duvarlar parçalanıyor. Kabuk yumuşuyor. Bana sadece onu gösteriyor.

"İlk gittiğimde meraklıydım. Kendimden hiç beklemediğim şeyler yapmak istedim." Vücudunu tekrar kaydırıyor ve hala içinden akan güven bağımlılık yapıcı ve çok seksi. "Eski kocam ne kadar istemediğimi çok açık bir şekilde dile " Boğazını hafifçe temizliyor. "Her şeyi ne kadar basit tuttuğumuzu. Ben basitlikte iyiydim ama o bana öyle olmadığını hiç söylemedi. Benden ne kadar iyi ya da zeki olduğunu hatırlatmayı severdi ve yeterince hatırlattıktan sonra buna inanmaya başladım." Sözüünü kesiyor, gülümsüyor ve kırılmasını geri itiyor. "Bu tam olarak kendinden emin, cinsel enerji uyandıran bir duygu değil."

"İyi bir av gibi görünüyor."

Gülüştüne çok kolay. Eski kocası hakkındaki değerlendirmeme katılarak başını sallıyor. "Bu iş arkadaşları arasındaki uygun bir konuşmanın çok ötesinde."

"Tessa..." Daha yakına eğildim. "Sanırım iş arkadaşından biraz daha fazlası olduğumuz konusunda ." Gülümsüyor, gözleri benimkilerde. "Komşu mu?"

"Aynen öyle."

Saçlarını kulağının kelepçeliyor; bunu gergin olduğunda yapıyor. Gözlemleyebildiğim tek bu. İstemiyorsa bana başka kişisel bir şey anlatması onu ilgilenmiyorum. Yaptığı şeyi paylaşmasına şaşırdım.

"Onu görmedim." Battaniyeyi kucağına çekerken bana bakıyor. "Onu stajyerimle yakaladığım gece şehri terk ettim. Sonra bir yıl ortadan kayboldum," diye itiraf ediyor. "Ve sonra en büyük rakibinin geçici CEO'su olarak yeniden ortaya çıktım."

Şimdi bunları zaten bildiğimi söylemek için iyi bir zaman olmayabilir.

"Bunu sana daha önce de söylediğimi biliyorum ama baban bana bir fırsat verdi ve ben de değerlendirdim. Ve bunun ona asla ödeyemeyeceğim ama ne olsun deneyeceğim."

Babama ne kadar saygı duyduğunu ve onu ne kadar takdir ettiğini duymak hoşuma gidiyor. O tanıdığım en iyi adam.

"Bence burada gerçekten iyi bir şey var. Bakalım işe yarayacak mı? Eğer ana markamızdan uzaklaşıyorsa, o zaman bırakırız."

Başımı sandalyenin arkasına yaslayıp onun samimiyetini ve dürüstlüğünü izliyorum. O doğal bir lider. Bu

sunumlarında, sadece birkaç hafta içinde farklı ekiplerle kurduğu bağlantılarda, hatta az önce söylediklerinde bile açıkça görülüyor. Risklerin farkında ama bu konuda pragmatik davranıyor. Belki de CEO rolü için daha uygun...

"Gözünüzü bir işten dolandırılarak çıkarılmanın nasıl bir his olduğunu bilirim. Ama kimsenin elinden bir şey almayı planlamadım Law. Fırsat , ben de değerlendirdim."

"Buna saygı
duyuyorum."

Gülüyor. "Ama?"

"Ama hiçbir şey. yere saygı duyuyorum."

"Ama sen hâlâ burada ne kadar kalacağımı anlamaya çalışıyorsun ki bu rolü devralabilesin."

Ona yarım bir gülümseme veriyorum çünkü tamamen haksız olmasa da, acaba yanlış mı düşünüyorum diye merak .

"Bence biraz sağlıklı rekabet asla kötü değildir, Contessa. Tıpkı bir savaşı ne zaman kazandığını bilmek gibi. Bunu ben kazandım. Kazanacağım."

Uzanıp tepe lambasını kapatıyor. Sonra battaniyesini çekip sandalyesine yaslanıyor. "Bu kadar mı? Şimdi uyuyacak mısın? Son sözün yok mu?"

Gülümseyip gözlerini kapatıyor ve ben ondan uzaklaşıp ışığımı kapatır kapatmaz, "On dakikadan fazla sürdü" diyor.

Tessa

BİP SESLERİ, SON ZİL ONA GITMESİNİ İŞARET EDENE KADAR GERİ SAYIYOR. SALLANIYOR

slalom hareketlerini zihnine yerleştirmek için sağa sola koşuyor. Güneş dağın üzerinde parlak, kardan yansıyor. Güneş gözlüklerimle bile gözlerimi kısıyorum ama hava dün aynı dağda erkek alp takımını izlediğimiz zamanki kadar soğuk değil. ABD takımı gümüş madalya aldı ama bu milisaniyelerle ölçülüyordu.

Yarışmaya başladığından beri yaptığı bir ritüel olan sıriklarını iki kez tıklatıyor. Sonra son zil sesi duyulduğunda tepenin ucundan itiyor. Bir ağız dolusu soğuk hava emiyorum ve nefesimi tutuyorum. O ilk iki turu atarken seyirciler sessiz. Bu onun son koşusu ve eğer bir öncekinden daha iyi bir zaman yapabilirse, altın madalya için kolayca geçilecek zaman . Spikerlerin gerçekten güzel teknik dönüşler olduğunu söylediği dönüşlerle dağlardan aşağı uçuyor ve haklılar; temiz ve sıkı kayıyor. Rina sıriklarını her iki kolunun altına sıkıştırıyor ve dönüş yapmadığı zamanlarda zamanından milisaniyeler alıyor. Evinden sadece beş kapı uzakta ve Olimpiyat rekoru kıracak. *Vay anasını, altın madalya alacak ve olimpiyat rekoru kıracak. O benim kız kardeşim.*

"Gidelim, Rinaaaaaaaa!" çıktığı kadar bağıryorum.

Son bayrağın etrafından dolanıyor ve hava alıyor. Saate bakıyorum ve sonra tekrar inişine dönüyorum, NBC spikerlerinin sağ tarafımdaki standlarından kulaklıklarına bağırdıklarını duyuyorum. Tam yere inip bitiş çizgisi boyunca tozu dumana katarken kalabalık alkışlıyor. Direklerini havaya . Az önce şansını yendiğini biliyordu. Kariyerini bitirmesi gereken bir sakatlıktan bir yıl uzakta ve kadınlar alp takımındaki en yaşlı Olimpiyat . Durup yere çömeliyor ve koçu yanına koştuğunda başını salladığını görebiliyorum. Başardı. Kız kardeşim az önce altın madalya kazandı ve olimpiyat rekoru kırdı.

Yıllardır, hatta yetişkin hayatının bir bölümünde bunun için çalışıyordu ve şimdi sahip. Gözlerim yaşla doldu. Onunla çok gurur duyuyorum. Herkes ona bunun mümkün olmadığını söylediğinde bile başardı. Diplomasını bitirmek yerine antrenman yapmayı seçtiğinde babamız, emekli olması gerektiğini söylediğinde eski antrenörü ve sakatlandığında onunla olan sözleşmelerini iptal eden tüm sponsorları. O sadece altın madalya kazandı ve bunu sıradan bir dağ koşusu gibi gösterdi.

"Bu yılın onun yılı olacağına dair bir his vardı içimde." Sesini duyunca omuzlarım gerildi. Onu gördüğümde duygusal olmak istemiyordum ama o bana ne zaman yaklaşacağını biliyordu. Önemli bir anda ve bu kesinlikle onlardan biri. Başımı çeviriyorum ve babamı solumda, Danimarka'dan gelen bir sonraki kayakçı koşuya hazırlanırken kalabalığın geri birlikte alkışlarken buluyorum. Dikkatimi podyuma çıkmak için kayan kız kardeşime . Bu son kayakçı en iyi ihtimalle bronz madalya için yarışıyor.

"Kontes, sizinle konuşmak istiyorum."

"Bu çok güzel." Madalya podyumunu daha iyi görebilmek için karşı tarafa doğru ilerlemeye başladım.

"Lütfen konuş benimle."

Başımı çevirdiğimde beni takip ettiğini görebiliyorum. Şu anda bunu onunla yapmak istemiyorum. "Bu seninle ya da benimle ilgili değil baba. Rina için buradayım."

"Hayatının geri kalanında benden uzak mı duracaksın?"

Bunun nasıl bir his olduğundan nefret ediyorum - babamla ilişkiyi bitirme fikrinden. "Senden kaçmıyorum.

Kendim için en iyi olanı yapmayı seçiyorum. Ve buna sen dahil değilsin. En azından şu anda."

Bundan hiç hoşlanmıyor. Kulak misafiri insanlar olmasaydı, acaba

bırakabilirdi. Ama o bırakmadı. Ondan aldığım bir şey varsa, o da son sözü söyleme ihtiyacıydı.

"Huysuz bir çocuk gibi davranıyorsun Kontes. Seni bundan daha iyi yetiştirdim."

daha fazla mesafe koymaya çalışarak etrafımda dönüyorum. "Beni hayatından çıkardığına pişman olacaksın," diyor.

Bu beni durduruyor. Beni ne kadar incittiğini hala görmüyor. "Sana şunu sorayım baba. *Onu* bana tercih ettiğin için pişman mısın?"

"Evliliğinizin ve başarısızlığının benimle hiçbir ilgisi yok, Contessa. Maxim benim kurduğum markayı yönetiyor. Bu iş için en uygun kişi oydu. Bu kadar basit."

O kadar basit değil.

"O gece sana geldim ve sen bana, çok da fazla olmayan kelimelerle, bunu düzeltmemi söyledin. Ve beni seçmeyeceğini. BENİ!" Daha yüksek sesle söyledim. "Kocamın beni incitmesini, yeminimize ihanet etmesini ve bunu iş yerimizde yapmasını umursamadın. Neredeyse onu savundun."

"Sarhoştun ve duygusaldın. Kadınların yaptığı gibi her şeyi havaya uçuruyordun," diye karşılık verdi. "Sen benim kızsımsın ve seni seviyorum ama kişisel bir sorun yüzünden benden işle ilgili bir karar vermemi istedin."

Buna ne diyebilirim ki? Beni teselli etmesine, beni seçmesine ihtiyaç bunu yapmadığını hala görmüyor. Ne kadar incinmiş olursam olayım, ona söyleyebileceğim hiçbir şey, onun kadınlara karşı kırılmış bakış açısını değiştirmeyecek. Maxim'i babamın gözünde bir kaide olmaktan çıkarmayacak. Ve en önemlisi, kendimi daha iyi hissetmemi sağlamayacak.

"Uzun yıllar boyunca iyi bir baba oldun baba. Ama şu anda ihtiyacım olan sevgi senin verebileceğin türden bir sevgi değil. Benden istediğin her , vermekle ilgilenmiyorum."

Aile adını mahvetmekle ilgili yorumunu görmezden geliyorum. Riggs'te sadece bir piyon olarak işe alındığıyla ilgili küçümseyici sözlerini bile geçiştirdim. Yürüyüp gidiyorum. O beni seçmezse, ben seçerim. Benim için kim olduğu yüzünden bir ilişkiyi sürdürmeyeceğim. Artık böyle bir hayat istemiyorum. Çenemin sallanmasını engellemek için dilimi dudağıma bastırmaya odaklanıyorum. Ağlamayacağım.

Aramıza birkaç metre mesafe koyana kadar topladığımız izleyicileri fark etmiyorum. Birkaç kameranın sesi duyuluyor ama içimden kaçmak gelmesine neden olan şey bu değil. Yolun karşısından benimkilerle birleşen bir çift soluk mavi göz. Law Riggs şaşırmış, hatta belki de kızgın görünüyor.

Ona gülümsüyorum, yatıştırıcı bir işaretle "*Ben iyiyim*" diyorum. *İyi* bile. Ama o değişmedi. Bunun yerine, ABD Ulusal Marşı çalmaya başlayana kadar gözlerini kırpmadan bana bakmaya devam ediyor ve ben başka tarafa bakıyorum. Omuzlarım her şeyin yoluna gireceğini bilecek kadar gevşiyor.

"Sizden biraz ayrılmam gerekecek," diyor Rina bileziğini sıkarken. "Menajerimin kokteyl saati bitmeden konuşmak istediği birkaç marka var."

"Sanırım başımın çaresine bakabilirim." Göz kalemimi kirpik çizgimin altına sürerken aynada ona gülümsüyorum. "Makyajını benim yapmamı istemediğine emin misin?"

"Bu gece sade olacağım," diyor Rina dudaklarını nude bir tonla . Benimkiyle aynı koyu renk saçlara sahip ama onunki kısa kesilmiş. "Bana aldığın stilettoları giyeceğim. Bu kadar çaba yeter."

Gülümsüyorum. "Sen altın madalya sahibisin. Ne istersen onu yaparsın."

"Aynen öyle. Ve eğer kartlarımı doğru oynarsam, bu partiden emeklilik fonumu doldurmama yardımcı olacak en az bir büyük marka ve daha sonra bana tapacak kesinlikle lezzetli biriyle çıkacağım."

"Özel biri var mı?"

"Bir mi? Lütfen Tessa, bu gece bir kutlama olmalı ve benim naçizane yaşlı kadın görüşüme göre, kutlamalar altın madalya kazanmak kadar büyük ve cesur olmalı."

Bir kahkaha attım. "Bunu destekliyorum."

"Güzel. Senin de aynısını yapmana ihtiyacım olacak."

Anında soluk mavi gözleri hayal ediyorum. Bugün beni nasıl izlediklerini. Onları sürekli üzerimde bulmam. Göz temasını ama bir dikkatini ağzıma kaydırması. Onu çok sık düşündüğümü biliyorum. Sadece Strutt's'a geldiğimden beri değil, onu ellerimin altında hissettiğim gecedan beri.

Rina kafamın nereye gittiğini anlamış gibi, "Law Riggs şahsen daha yakışıklı" dedi.

"Hayır," diye karşılık veriyorum. İhtiyacım olan son şey onun bunu zorlaması. Onun ve benim durumumuz hakkında hiçbir şey paylaşmak istemiyorum.

"Hayır mı?" Gülüyor. "Neden olmasın?"

"Çok güzel biri. Aynı zamanda iş arkadaşım. İşyerindeki bir ilişki felaketini yeni bir ilişkiyle takas edecek değilim. Ayrıca, o benim komşum."

"Law Riggs seksi karın kaslı

adam mı?" Kahretsin.

Günün en komik haberiymiş gibi kıkırdamaya başlıyor. "Seni görmezden geliyorum."

"Öyle mi? Yoksa o karın kaslarını mı hayal ediyorsun?" *Ondan nefret ediyorum.* "Ve okuduklarıma göre, o *çok* deneyimli."

Ona sıkılmış bir bakış atıyorum ve sözsüz bir şekilde bitip bitmediğini soruyorum.

"Hayatınızın şu anda tam da ihtiyacı olan türden bir deneyim olabilir. Biraz eğlenin. Sen , başkası eğlenir. Sınırdayım."

yapmak istemiyorum ama o söylediğinde başım dönüyor.

Gözlerini kısarak bana bakıyor ve dilini çıkarıyor.

"Nasıl görünüyorum?" Elbisemin açık arka kısmına zarifçe uzun altın zinciri görebilmesi için ona biraz dönüyorum. Önü oldukça , boyundan askılı siyah bir kokteyl elbisesi, ama arkası tamamen açık ve eğilmeye başladığı yerin hemen üzerinde kesiliyor.

"Bunun sende harika duracağını biliyordum. Menajerim benden çok senin tarzına bir sürü kıyafet gönderdi," diyor kocaman bir gülümsemeyle. "İyi olacağına emin misin?"

Sorduğunu biliyorum çünkü Costa Athletics bu akşamki partinin ana sponsoru. Hem Maxim hem de babamız orada olacak. "Evet. Maxim'i hayatımın sonuna kadar görmeme şansım olsaydı ama bu benim gerçekliğim değil. Yani-" Omuzlarımı kaldırıyorum "-umarım dikkatini dağıtacak pek çok şey onu uzak tutar."

Debriyajını kapatıyor ve aynaya son bir kez bakıyor. "Güzel. Şimdi gidip nasıl altın madalya kazandığımı kutlayalım."

On dakikadan az bir süre sonra tesisin ana girişine yaklaşıyoruz. Bu kokteyl ABD Alp Takımına özel. ABD'ye döndüklerinde tüm ABD Takımı için tane daha olacak ama İtalya'nın Alp yarışlarının yapıldığı bu bölgesinde, katılan markaların madalya kazanan sporcuları tebrik etmeleri ve onlarla tanışmaları için bir yol. Sporculara ve Olimpiyatlara dokunan her sektör burada. Spor kıyafetleri ve ekipmanlarından takviyelere ve içeceklere kadar her türlü marka. Herkes dirsek sürtmek ve ortaklık teklif etmek için burada olacak.

Günün sonunda, iş her zaman rakamlara kalıyor. En iyi sözleşmeleri kim teklif edecek, ama

Bazen böyle bir etkinlikte bir sporcuyla ilişki kurmak ya da en azından olumlu bir yakınlık kurmak, zamanı markaların beğenisini kazanmaya yardımcı olacaktır.

Arabanın kapısı açıldığında, her açıdan flaşlar patlamaya başlar. Kız kardeşim bu yılki oyunlarda hakkında en çok konuşulan Alp disiplini sporcusu. Bunun son Olimpiyatları olacağını açıklaması, sakatlıktan dönüşü ve şimdi bugün başardıkları arasında, herkes bu gece onun zamanından bir dilim isteyecek.

"İyi eğlenceler," diyorum ve elini sıkıyorum.

"Yapacağım. Sen de öyle." Ve sonra kocaman bir gülümseme yüzünün her santimini kapladı. Kız kardeşimi hiç bu kadar mutlu gördüğümü sanmıyorum. "Kahretsin, Tessa. ."

"Evet, . Şimdi git kutla. Bu gece senin gecen."

Fotoğrafçılar için ayrılmış geniş bir alan var ve tüm büyük ABD kanallarının yanı sıra birkaç İtalyan ve Kanadalı haber kuruluşu da burada yer alıyor. Gerçek şu ki, Olimpiyatlar göz alıcı partiler ve abartılı etkinliklerle dolu değil. Saatlerce süren sıkı bir çalışma, bir saatin üzerindeki dakikalara adanmış ömürler ve bu uğurda ter ve gözyaşı döken her sporcunun aşılmaz azmidir. Ancak bu gece, bu ihtişamı fazlasıyla hak ettiler ve her an kendilerine tapıldığını hissetmeyi hak ediyorlar.

Mekâna çıkan merdivenlerin dibinden izlerken, Rina'nın adı her yönden haykırılıyor. Bu, ilk yarışmasından bu yana görmediği türden bir ilgiydi. O zamanlar Olimpiyat Oyunları'nın en genç adayıydı ve babamın arkadaşlarına ondan bahsetmesini çok kıskanırdım. Bunun göstermelik olduğunu anlamam uzun zaman aldı. Babam onun kendisine karşı gelmesinden ve okulu bitirmek yerine yarışmasından hoşlanmıyordu. Kendine bir isim yaptığında otomatik olarak onun şirketini desteklememesinden de nefret ediyordu.

İlk beton merdivenleri çıkıyorum ve kırmızı halıya ulaşır ulaşmaz ceketimi görevliye verip ilerlemek için sıramı bekliyorum. İleride, birkaç bobsled takım arkadaşı röportaj ve fotoğraf çektiirmek için çılgınca isteklerde bulunarak kortejin engelliyor. Rina hemen .

Kamera önündeki muhabiri izlemek için hafifçe öne eğiliyorum, ancak görüşüm hafifçe sağa kayan siyah bir takım elbise tarafından engelleniyor. Dikkatimi kadar halıda heyecan yaratanların sadece Olimpiyatçılar olmadığını fark ediyorum.

"Law. Law, buraya gel" diye bağırıyor birkaç fotoğrafçı.

Dikkati kameraların üzerindeyken, bir an için onu izleyebiliyorum. Muhtemelen özel bir takım elbise içinde mükemmel giyinmiş. Saçları sıkı kesilmiş ve şekillendirilmiş. Duruşu güçlü ama sert değil. Kendinden emin ve baskın. Eğer tanışmadıysanız, dünyanın en iyi atletlerinden bazılarının yanında bile korkutucu bir duruşu var.

Çenesinin esnemesini ve fotoğrafçılara tam olarak peşinde oldukları şeyi vermesini izliyorum. Yakışıklı bir yüz, kendine has seksilikle harmanlanmış. Küstahça komik. Şanslılarsa onu Olimpiyatlarla ya da Riggs markasıyla ilgisi olmayan bir konuda konuşturabiliyorlar. Eşleştirilen son kardeş o ve medya onun bekârlık statüsüne bayılıyor. Sanki yakışıklı bir adamın bekâr ve zengin olması ustaca bir hile ya da başarıymış gibi. Sosyal medyadaki etkisi ve yarattığı içeriklerle bunu körüklüyor. Pek çoğunu izledim ve sağlıksız sayıda yorum okudum. İnsanlar onu seviyor.

Gözlerimi ondan alamıyorum. Komaya girmiş , olduğum yerde donup kaldım ve elinin cebinde rahatça hayran kaldım. Diğer eli beyaz gömleğini aşağı yukarı . *Gergin misin, güzel çocuk?* Muhabir utanmadan onunla flört ederken ona kendinden emin bir gülümseme sunması aksini söylüyor ama ben onun beden dilini okumaya başlıyorum. Etrafıma baktığımda, dikkatlerin ne kadar çok onun üzerinde toplandığını fark etmemek zor.

Bu yüzden hazırlıklı değilim. Vardiyanın yerleştiğini hissetmedim. Dikkatim dağılmıştı. "Farklı görünüyorsun, Tessi."

Başımı çeviriyorum ve Maxim'in vücudumu davetsizce incelemesiyle karşılaşırım. Her zaman ilgisini hevesli olduğum bir adam. Hayatımın büyük bölümünde bana bakmış biri, ama şu anda bu bana mahremiyetimin ihlali gibi . Odaklanacak bir kusur bulmak istercesine vücuduma bakması midemi bulandırıyor.

"Eskiden olduğundan çok daha dolgunsun," diyor aldatıcı bir şekilde çekici bir tonda. Gözlem kılığına bir hakaret. Siktir et onu.

Ona cevap vermiyorum, onun yerine solundaki tanıdık süslemeye bakıyorum. Şaşırdığımı söyleyemem.

Bir merhabayı ya da ters bir iltifatı bile hak etmiyor, ama kendime engel olamıyorum.

Gözlerimi yüzünde ve ince bedeninde gezdiriyorum. "Daha yaşlı görünüyorsun."

Buna gülümsüyor, ama bunun onu biraz yaraladığını biliyorum. Maxim kibirli değilse hiçbir şeydir. Onun tüm kırmızı bayraklarını fark etmem nasıl bu kadar uzun sürdü?

Gözlerimi eski şehir kulübümüzden tanıdığım kadına çeviriyorum. "Bijou, umarım zamanının karşılığını alıyordur."

Sol elini kaldırıyor. Parmağında büyük, iğrenç bir elmas var. Görünüşe göre ödeme.

Tepki verme. Tepki verme.

"İndirimli alışveriş mi?" Ona soruyorum. Bana ters ters bakıyor ve yüzüğüne bakıyor. Evet, o benimdi. Sanki onları aşağılamam eğlenceliymiş gibi bir kahkaha atıyor. *Salak herif.*

"Bu dişler nereden geldi, Tessi?"

Arkamı dönüp onlardan uzaklaşıyorum. Bu kadar yeter. Ama ben ileri doğru adım atarken, Maxim elini üst koluma doluyor. Ve anında gerildim. Kavrayışı sıkı ve yazık ki tutuşu tanıdık. Ondan uzaklaşmamdan hiç hoşlanmazdı.

Öne doğru eğilirken beni hafifçe geri çekiyor. Sözleri kulağıma çok yakın. Ses tonu kesik ve doğrudan. "Beni bir yıl boyunca görmezden geldin ve bak bu seni nereye getirdi. Kazanan bir pozisyonda olmadığın kesin. Beş parasızsın. Sınırdasın. Senin için üzülecek birinden ilgi bekliyorsun. Riggs'in yaptığı da buydu, biliyorsun. Asher ve onun kanayan kalbi sana asla hak etmediğin bir iş verdi."

Bu yorumun tam bir pisliğin saçmalıklarından başka bir şey olmadığını biliyorum, ancak hala devam eden birkaç kendinden şüphe çatlağına sızıyor.

"Beni aptal yerine koymana izin vereceğimi sanma." Onu terk ettiğim için utanıyormuşum gibi dilini şaklatıyor.

"Bunu kendi başına yapıyormuşsun gibi görünüyorsun. Metresleri eşlere mi dönüştürüyorsun?"

Kolumu daha sıkı kavıyor ve her ne kadar çenemi kaldırıp ona geri çekilmesini söylemek istesem de paniklelemeye başlıyorum. Neden benimle uğraşıyor ki? Ben onun hayatından çıktım. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Gözlerim dikkat eden biri olup olmadığını görmek için etrafımızda dönüyor. Cesaretim başlıyor.

Etrafımda kız kardeşimi arıyorum ama onu göremiyorum. Onun yerine bakışlarım Law'ınkilerle birleşiyor. Mavi gözleri yüzümün etrafına bakıyor, durumu okumaya çalışıyor. Sonra koluma doğru kayıyor. Tekrar yukarı baktıklarında, sanki *"İyi misin?"* diye soruyor. İyi . Ama bunun nasıl görünmesi gerektiğini düşününce gözlerimi kaçırıyorum.

Maxim kulağıma yaklaşıyor ve tüm vücudum onun yakınlığından geri çekiliyor. Bir zamanlar hayatım seveceğime yemin ettiğim bir adamdan şimdi fiziksel olarak iğreniyorum.

"Şimdi onunla mısın?" Durduğumuz yere yaklaşırken yüzünü Law'a doğru çeviriyor. "Senin yatakta ne soğuk bir balık olduğunu biliyor mu? güven fonuna bile değmediğini, çünkü o artık benim."

Kolumu tekrar çekmeye çalışıyorum ama o daha da sert kavıyor. Morluk bırakacak.

"Bütün parayı almayı planlamamıştım, Tessi. Sadece birlikte inşa ettiklerimizi." "Bırak gitsin."

"Ama sonra sen gittin. Bunun beni nasıl biliyor musun? *Karımın* gitmesi. Nerede dair hiçbir fikrim yoktu. Baban polisi aradı."

Bunu duyduğuma biraz şaşırdım. Babamın beni aradığını biliyordum ama de bir şey duymak istemiyordum.

"Ben de sordum ve sen de aptalca her şeyi teslim etmeyi kabul ettin. Evleri, arabayı aldım." Daha sıkı sıkıyor ve irkilmeme engel olamıyorum. "Tüm o tasarım çantalar ve ayakkabılar yeniden hediye edildi ya da satıldı. Ayrılmayı o kadar istedin ki, lanet olası kağıtları imzalamaya bile gelemedin."

Nerede umursamasının tek sebebinin görünüş ve ego olduğunu biliyordum. *Siktiğimin piçi.*

Bu sefer kolumu daha büyük bir güçle geri çekmeye çalışıyorum ama bu onu ancak sarsıyor. Duygularımı kontrol altında tutuyorum ama bedenim ondan uzaklaşmak için çılgık atıyor.

"Her şey dostane olabilirdi, Tessi. Yaşam tarzını koruyabilir ve benim ders dışı aktivitelerimi görmezden gelmeye devam edebilirdin. Ama bunun yerine babana koştun. Onun gözüne tekrar girmek aylarımı aldı."

Küçük bir parçam, babam ortadan kaybolduğum için ona zor anlar yaşattığı için mutlu. Maxim'in ne yaptığını bilip bilmediğini merak ediyorum.

"Sonra da lanet Asher Riggs için çalışmaya gidiyorsun. İhtiyacın olan ilgi acınası. Bunun beni rahatsız edeceğini mi düşündün?"

"Artık umurumda değil, Max. Stajyerimi beceriyordun." Dişlerimi sıktım. "Bir sürü insanla yatıyordum."

Bunu biliyordum ama daha fazla yapamayana kadar görmezden geldim.

"Çek şu lanet ellerini onun üzerinden." Döndüm ve Law'ın bir adım durduğunu gördüm.

Sonunda kolumu tekrar sarsıyorum ve o da elini gevşetiyor. Onun yerine Law'ın sıcak, hoş eli belimi sarıyor. Beni kendine doğru çekiyor ve sessizce, sadece benim için, "Bana iyi olduğunu söyle." diyor.

Göz kırpıyorum. Ve tekrar göz kırpıyorum. Donmuş ve utanmış hissediyorum. Ne kadarını duydu? Başımla evet işareti yapıyorum ve dudakları şakağımın kenarına hafifçe .

"Ona bir daha , memnun bir gülümsemeyle yapmaktan çekinmeyeceğim şeyler listesine hadım etme ve cinayeti de eklerim."

"Devam et. Yaklaşık yarım düzine insan az önce bu boş tehdidi duydu."

"Ben tehdit etmem. Sadece söz veririm," diyor büyüleyici bir gülümsemeyle. Ben de kendi gülümsememi bastıramıyorum. Bunun olmasından nefret ediyorum ama kendimi güvende hissediyorum. Çok uzun zamandır olmadığım kadar güvende.

"İlginç bir hareket, Tessi. Şimdi de gençleri beceriyorsun. Gördün mü? Eğlenceliler," diyor Maxim, bu durum karşısında eğlenerek.

Ama Law hiç vakit kaybetmeden bana bakıyor, elleri ve parmakları çıplak belimde geziniyor, tutuşunu olabildiğince güçlendiriyor. "Hepimize bir iyilik yap, Maxim. Kız arkadaşımın uzak dur. Ve yarım düzine kez içine pompaladığın herhangi birinin bunu eğlenceli bulmayacağını garanti edebilirim."

Max çenesini sıktı. Bu hiç hoşuna gitmedi.

Law bana gülümsüyor ve göz kırpıyor. Lanet olası göz kırpıyor. Ne diyeceğimi ya da ne yapacağımı şaşırmış durumdayım. İma ettiği her şey yalan, ama düzeltmek için fazla iyi hissettiriyor. Üzerine eğilmek çok kolay.

Boştaki elini Maxim'in flörtüne doğru uzatıyor. Ya da görünüşe göre nişanlısına. "Bijou, iyi görünüyorsun. Seni epeydir görmemişim."

Ona gülümsüyor ve tam orada, o bakış, o biliyorum. *Seni çıplak gördüm* bakışı. Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama şimdi ondan çok nefret ediyorum.

". Bir ara arayı kapatmalıyız."

Kahretsin, ağzım kurudu. Yer dönüyormuş gibi hissediyorum. Ama Law cevap verdiğinde, tüm o kıskançlık dağılıyor. "Bijou, az önce yaptığımız şey bu değil miydi?" Elini işaret ediyor. "Tebrikler. Siz ikiniz birbirinizi fazlasıyla hak ediyorsunuz."

Eğiliyor ve omzumu öpüyor. Dudaklarının basit bir fırçası ama ardından kollarımdan aşağıya kadar inen bir rahatlama ve karıncalanma dalgası bırakıyor. Bizi onlardan başlıyor, şakağımı tekrar öpüyor ve onların duyabileceği kadar yüksek sesle, "Gidelim, Bunny" diyor.

Kesinlikle olmaz.

Dışlerimi sıkıyorum. "Bunny?"

Ve şu anda hissettiğim duygular arasında - lakabın saçmalığına kızmak, kolumda oluşan morluk yüzünden kenara çekilmek - en şaşırtıcı olanı korunmak. Law'ın kolu bana sarılıyken, az önce olan her çirkin şeyin arasına mesafe koyuyoruz. Az önce yaptığı şeyin derinliğini fark edene kadar yaklaşık on metre ilerledik.

Kolu sırtımdan aşağıya doğru iniyor, beni yanına çekerken parmakları belimde geziniyor. Bu kez eğildiğinde ağzı kulağıma yaklaşıyor ve "Umarım performans için hazırsındır" diyor.

Başımı eğip yüzüne bakıyorum, ne önerdiğini sorguluyorum ve yapacağımı varsaydığı şeyden nefret ediyorum.

"Beni istiyormuş gibi yapabileceğini mi sanıyorsun?"

Ama tam o sırada kameralar yanıp sönmeye başladı ve tüm paparazzilerin dikkati ikimize odaklandı. Yanıma geldiğinde ilk birkaç flaşın farkında değildim, ama şimdi düşünüyorum da, tüm etkileşim kaydedilmiş olmalı. Ve en büyük sorunum, bizi içine düşürdüğü durumdan dolayı ne kadar sinirli da, fazla rol yapmak zorunda kalmayacağım.

Hukuk

BENİ ÖLDÜRECEK. ONUN KIZGIN *BAKIŞLARINI*, SINIRLI YÜZÜNÜ GÖRDÜM.

henüz çayımı içmedim, ama şu anda gerçek cinayet titreşimleri alıyorum. Ama tüm bunlara verdiğim anlık tepkiden pişman değilim. Vücut dilini net bir şekilde okuyabildim. Gergin omuzlar, okullu panik ve ellerini onun üzerinde gördüğümde iki kez düşünmedim. Bu kadının kurtarılmak istemediğini biliyordum ama bildiğim tek yolla araya girmekten kendimi alamadım: onu yasak bölge ilan ederek. boktan eski kocasına artık ona dokunamayacağını söyleyerek. Buna hakkı olduğundan değil, ama şimdi bunu yapmaya kalkarsa, ödeyeceği bedel cehennemden çok daha fazlası olacak.

"Hukuk! Bu tarafa," diye bağıyor fotoğrafçılar. Tessa'yı sıkıca yanıma çekiyorum. Eğer bunu inandırıcı , en azından bu gece için, o zaman ona yakın olmanın faydalarından da yararlanabilirim. Lanet olsun, aylardır bunu düşünüyordum.

Bir dizi web sitesi için yaşam tarzı ve sınırdaki dedikodu yazan muhabir, onu şımartmam için hazır. Geçen yaz *Thirst Trap Influencer*'lar hakkında benim de içinde bulunduğum bir haber yayınlamıştı. Gülümsüyor, gözleri Tessa ile benim aramda gidip geliyor ve "Lütfen bana daha önceki sohbetimiz sırasında hakkında çok ketum davrandığın kadının bu olduğunu söyle" diyor.

Tessa'ya bakıyorum, o da bana bakarken kaşlarını kaldırıyor ve sessizce bana muhabirin neden soruyor. İşin ilginç yanı, muhabir son zamanlarda hayatımda yer edinen özel biri olup olmadığını düşündüğüm kişi oydu. Nasıl olmasın ki? O kadın hayatımın her alanını işgal etti. *Ve denesem bile onu aklımdan çıkaramıyorum.*

"Bu o." Gülümsüyorum, ama daha fazla soru için durmuyorum, bu yüzden bizi halı boyunca ilerletiyorum. Şu anda medyanın önünde bu yalanı sürdürmenin onu rahatsız ettiğini gerilmesinden anlayabiliyorum. Ya da sözlü bir saldırıya .

Muhabirin "Hadi ama, bana bundan daha fazlasını vermelisin" diye bağırdığını duyuyorum. Tessa fısıldıyor, "Az önce ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?"

Sonunda eşliğini geçiyoruz, içerisi sohbet ve müzikle çalkalanıyor ama Tessa bara ve yüksek masalara doğru ilerlemek elimden tutup beni odanın sağ tarafına doğru sürüklüyor. Beni uzun bir koridordan aşağıya, mekânı vatanseverce aydınlatan kırmızı, beyaz ve mavi ışıklardan uzağa çekiyor. Ona uzun uzun baktım ama arkasından ilerlerken giydiği elbise vücudunun kıvrımlarına tam oturuyor. Uzun, ince bir altın zincir sırtının ortasından doğru sallanıyor, uzun siyah saçları yana doğru savruluyor. Zinciri çekip onu tekrar kendime yaklaştırmak ve böylece kışının kıvrımlarından boynuna kadar uzanan bir yolu yalayabilmek için duyduğum istek o kadar güçlü ki elini bırakıyorum. Eğer ona , bunu yapacağım. Nereye gidiyorsak, beni oraya açıkça oymak için getiriyor. Duruyor ve tekrar elimi tutuyor, sanki ayak uyduramayan yaramaz bir çocukmuşum gibi beni kendine çekiyor.

"Beni nereye götürüyorsun, Bunny? Burası bunun yeri değil," diye gülümseyerek takılıyorum, yanından geçtiğimiz tuvaletlerden iki kadın çıkarken gösteri yapıyorum. İkisi de bana gülümsüyor ve fısıldaştıklarını duyuyorum, kim olduğumuzu ve nereye tahmin etmeye çalışıyorlar.

Loş koridorun sonunda durdu, bana doğru döndü ve fısıltıyla "Ne ediyorsun?" diye bağırdı.

Ses tonu bana noktasını çoktan geçtiğini, hatta belki de gerçekten üzgün olduğunu söylüyor.

Ama bunun için özür dilemeyeceğim. "Senin o durumdan kurtulman gerekiyordu. Ve onun da geri çekilmesi gerekiyordu."

Gülüyor, ama bu iyi gülüş değil. Tam olarak manyakça değil ama beni kesinlikle korkutuyor.

Neden onu çalıştırmayı seviyorum?

"Yani ne düşündün? Beni kurtaracağını mı? Sonra da dünyaya aramızda bir şey olduğunu mu söyleyecektin?"

Ona yaklaştım ve elimi göğsünün ortasına koydum. Tam muhteşem göğüslerinin arasına. Kalp atışları hızlanıyor ama elimi düzleştirip onu geriye doğru yönlendiriyorum. Sırtı duvara çarpana kadar ilerlemeye devam ediyoruz. *Gidecek hiçbir yer kalmadı, Bunny.* Belki bunu iyice düşünmedim, ama bunun olmasına izin vereceğimi nasıl düşünebilirdi? Birinin onu nasıl hırpaladığını göreceğini ve bunu görmezden geleceğini mi? Hayatta olmaz. "Sakin ol, benimle güvendesin."

Nefesi kesiliyor, göğsünün ve yüzümde daha fazlasını aradığından adrenalininin tavan yaptığını anlayabiliyorum. Ama birkaç şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyor.

"Her şeyden önce, ben asla. Tekrar ediyorum, bir erkeğin bir kadına eski kocanın sana yaptığı gibi ellerini sürmesini *asla* onaylamayacağım. Tahminimce bu ilk kez de olmuyor. Ama bunu sonra konuşabiliriz."

Yaklaşıyorum ve nefesi hızlanıyor, daha derin ve daha hızlı, sanki bana sahip izin vermek üzereymiş gibi. Ama daha işim bitmedi.

"Ve sana baktığımda ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikrin yok." Biraz daha yaklaşıyorum, öyle ki dudaklarının tadına bakabilmem için öne doğru eğilmesi yeterli olacak. Ama şu anda bundan daha fazlasına ihtiyacı var. Daha fazlasını hak ediyor. Bu yüzden dikkatimi dudaklarından çekip güzel gözlerine geri veriyorum. Mavi havuzlar gibi, birçok duyguyu barındıran bu gözler bazı cevaplar için benimkileri arıyor. "Kızgın olmak mı istiyorsun? İyi o zaman. Kızgın ol. Ağlamak mı istiyorsun? Ben buradayım, Tessa. Ama böyle bir şeyi görüp de hiçbir şey yapmayacağımı sanma. Neye ihtiyacın onu çıkar. Ben . Az önce olanlar için bir özür bekleme."

Göğsümün ortasına bakıyor. Belki tüm söylediklerimi özömsüyor, belki de bu oyunu nasıl oynamak istediğine dair kendi kararını veriyor. Çünkü saniyeler sonra bedenini duvardan kaldırıyor, elimi aşağıya itiyor, göğsünü bana bastırıyor. Nerede olduğumuzu neredeyse unutuyorum - az önce ona olacağıma dair söz vermiştim. Ve saniyeler sonra, sadece onu hissederek neredeyse adımları unutuyorum. Onu isteyerek.

Sonra etrafımda dönerek pozisyonlarımızı değiştiriyor. Kollarını başımın iki yanına doğru kaldırırken sırtım duvara çarpıyor. Bana bakarken sesi alçalıyor, tonu aldatıcı bir şekilde yumuşuyor. "Özür dilemekten fazlasını yapacaksın. Dersini emin olacağım."

Anında. Sikeyim. Sert.

Ağzım bir tarafa kayıyor. Bu kadının beni kış üstü yere sermesi çok gülünç. "Benimle dalga geçme, Kontes. Bu tehdit düşündüğün şeyi ."

Vücutuma bakıyor ve dikkatini önce ağzıma, sonra da gözlerime vermeden önce çok kalın ve bariz tepkime odaklanıyor. "Evet, öyle." Ve sırtlıyor. *Sırtlıyor amina koyayım.* Ve sonra çekiliyor. Göğsüm inip . Artık nefes nefese olanın ben olduğumu fark ettim.

Benden uzaklaşmaya başlarken omzunun üzerinden bakarak, "Gidelim. Yalan söyleme zamanı."

Lanet olsun. Ben de patronumu dinledim. Her zaman taktığım maskeyi takıyorum, ki bu da toparlanmış iş adamını gösteriyor. Ukala bekar. Herkesin istediği ya da olmak istediği kişi. Derin bir nefes alıp duvarı itiyorum, takım elbise ceketimin düğmelerini ilikliyorum ve bir elimi cebime sokuyorum.

Hızımı artırıyorum ve ona ulaştığımda elini tutup parmaklarımı onunkilere geçiriyorum. Elimini tutmak çok doğal bir şeymiş gibi karşılıyor ve bunun göğsümde yarattığı etki beni pantolonuma baskı yapan daha fazla etkiliyor.

Büyük balo salonuna girdiğimizde ortam oldukça hareketli. Dikkatlerin çoğu sporculara odaklanmış durumda, bu yüzden çeşitli konuşmalar arasında yolumuzu buluyoruz ve her ayrıldığımızda gözler ve fısıltılar bizi takip ediyor. Belli ki söylentiler çoktan yayılmaya başlamış.

"Ben bir içki alacağım. Sen bir şey ister misin?" Tessa'ya soruyorum ama o bir yatırımcıyla tartışmaya dalmış durumda. Barın kenarına Maxim Cavanaugh'un bakışlarını ve yeni nişanlısının devam eden bakışlarını tekrar yakaladım. Bijou tanıdığım spor menajeri için çalışıyordu. Çok güzel ama statü peşinde koşan biri için mükemmel bir örnek. Birinden diğerine atlıyor, hep seviye atlamak. Onunla ilk kez birkaç yıl önce X-Games sırasında tanıştım. Birlikte bir şeyler içtik, selfie çekmek için zorladı ve sonra yüzümü yalamaya başladı. Sonra da paylaştı. Bana temizlikçilik oynamak zorunda bıraktı, onu hatırlamamın tek nedeni de bu. İnsanların daha fazlası olduğuna inanmasına izin verdi, ama yoktu.

"Bu arada, iyi hamle."

Sağıma bakıyorum ve Rina Costa'nın martinisinden bir zeytin ısırdığını görüyorum.

"İkinizin arasında bir şey olsaydı bana söylerdi." Yan adımlarla yaklaşıyor. "Yani son bir saat içinde benim kaçırdığım bir şey mi oldu?"

Ona yalan söylemeye devam etmene gerek yok. "Eski sevgilisi oldu. Kolunu çok sıkı tutuyordu, ben de ellerimi ona sürmeden aklıma gelen tek yolla olayı yatıştırdım."

"Yani şimdi herkesin ikinizin birlikte olduğunu düşünmesine izin mi vereceksiniz?"

Kızgın mı yoksa eğleniyor mu ama görünüşe arkasında vızıldayan ve ABD'nin Olimpiyat Altın Madalyalı sporcusuyla konuşmaya hevesli kalabalığın bir önemi yok. Kız kardeşinin iyi olduğundan emin olmak istiyor.

"Bir hamle yaptım." Barmene başka bir içki için işaret ediyorum.

"Koruyucu kız kardeşlik. Ama bir ricada bulunmak istiyorum." "Tamam..." Güldüm çünkü bunu beklemiyordum.

"Onun biraz eğlenmesini sağla. Ve sadece Londra'da yaşadığı seksi eğlenceyi kastetmiyorum."

Bunun ne anlama geldiğini düşünürken içimden bir kıskançlık geçiyor. Asla kıskanmam; dikkatim asla bu kadar güçlü bir duyguya sahip olacak kadar uzun süre odaklanmaz. Ama şu anda, Tessa'nın Londra'da benden başka insanlarla vakit geçirdiği fikri karnıma yumruk yemiş gibi hissettiriyor.

"Ve evet, bana her şeyi anlatıyor." Kaşlarını kaldırarak benimle ilgili sorulmamış soruyu yanıtlıyor. "Geçen yılı kendini toparlamaya çalışarak geçirdi. Ondan önce de-" Doğru kelimeleri bulmaya çalışarak içkisine bakıyor. Ama içimde zaten bildiğime dair bir his var, çünkü bugün önce babasıyla, şimdi de eski kocasıyla yakaladığım küçük kesitler zehirli olduğunu haykırıyor. "Ona kanıtlaması gereken bir şey olmadığını hatırlatın. Muhtemelen onun çoğu insandan daha zeki, yaratıcı olduğunu ve işinizi sonuna kadar götüreceğini zaten biliyorsunuz, ama onun da buna bir ara vermeye ihtiyacı var. Kolay ve eğlenceli bir şeye ihtiyacı var. Buna var mısın?"

Taze kokteyliyi yudumluyorum. Viskinin sıcaklığı dilimi kaplıyor ve ardından gelen acı portakalın tadını alabiliyorum. Sorunun yerleşmesine izin veriyorum. *Bunu yapabilir miyim? Bu benim her zamanki oyunum, ama o her zamanki oyuncu değil.*

Arkamı döndüğümde Tessa'yı kalabalığın içinde buluyorum. oluşan küçük grupla gülüşmesini izliyorum. Elleriyle yüksek sesle konuşuyor ve ona nasıl verdiklerini görmek büyüleyici. Dinleyicilere hükmetme konusunda her zaman iyi olmuşumdur ama o, bittikten çok sonra bile gülümsemelerini sağlayan kişiliği ve cazibesıyla insanları kazanıyor. Etkileyici. Etkileyici biri.

Göğsüme iki kez vurulması beni geçiriyor. Rina kız kardeşini izlerken, "Sana sadece kolay ve eğlenceli şeyler verebilir," diyor.

"Bu benim uzmanlık alanım."

"Güzel."

Ama yalan söylüyorum, çünkü hafif ve eğlenceli olmak yeterli olmayacak. Bu kadının beni neden bu kadar etkilediğini anlamaya çalışıyorum ve cevaba yaklaşmasam da sadece eğlenceli olamayacağımı biliyorum. Belki de ilk defa eğlenceden daha fazlasını istiyorum.

Rina bize bakan kalabalık bir grubun yanına dönmeden önce, "Bence onun için iyi , Law Riggs," diyor.

"oldum Rina," diye bağıriyorum .

Kalabalığa baktığımda Tessa beni buluyor. Solundaki başka bir adam ona bir şey sorarken gülümsemiyor, sadece bana bakıyor. Benimle ya da belki de yeni ilişki durumuyla ilgili olduğunu söyleyebilirim çünkü bana doğru başını sallıyor. Adam bana doğru baktığında başını sallıyor ve içkisini kaldırıyor. Ona kibarca gülümseyerek müsaade istiyor ve bana geliyor. Bu odada çok sayıda yüksek profilli isim var. Güzel erkekler ve kadınlar etrafı sarmış durumda ama o, diğer gürültülerden daha ağır basan türden bir güzellik. Böyle bir elbise giyip nabzımı hızlandırabilecek türden bir kadın. İşin kötüsü bunun farkında olduğunu bile sanmıyorum. Yakaladığı ilginin ve onu takip eden, onun gibi olmak ya da onunla birlikte olmak isteyen gözlerin farkında beni boğan bir şey var. Kırmızı o saçmalıktan sonra bile hala odadaki en özgüvenli görünen kişi. Bu düzeyde bir öz farkındalık ve saygınlık şiirsel bir şey.

"Kardeşim seninle ne hakkında konuşuyordu?" "Bizden."

Bara yaslanıp barmene bir el kaldırıyor. "Çok hızlı hareket etti. Onunla konuşma fırsatım olmadı."

"Bunu eğlenceli buldu."

Bu onun dikkatini çeker.

Daha yakına eğildim. "Eve dönene kadar bekle. Garanti ederim ki bu, orada çoktan başlayan dedikodu değirmeninin yanında hiçbir şey. Eğer o yayın organlarından biri bu gece fotoğraflayarlarsa, sabaha telefonum havaya uçar."

Sırtım bara dönük, kalabalığa bakıyorum. "Bence bu ilişki birkaç açıdan bizim lehimize olabilir."

"Öyle mi düşünüyorsun, ha?" Gözlerini bana dikerken başını eğiyor. "Sizin için bayan," diyor barmen ona yaklaşırken.

Bana şaşkınlıkla bakıyor. "Seni Kaliforniya'daki temsilciyle konuşurken gördüğümde bir tane kullanabileceğini düşündüm."

Bir yudum alarak bana bir adım daha yaklaşıyor. Onu şaşırtmayı seviyorum. neyin etkileyebileceğini ve potansiyel olarak gülümsetebileceğini tahmin etmek. "Ne içmek istediğimi nereden bildin?"

"Awe, Bunny. Neyi sevdiğini biliyorum," diyorum alaycı bir şekilde. Ona doğru dönerken sırtıyorum. Yudumlarken mavi gözlerinin benimkileri takip edişine bakılırsa, bu bakışla ve benimle kurduğu temastaki kendinden emin tavırla ne yaptığını çok iyi biliyor. Flört ediyor ve bu vücudumu sararak beni kızarmış hissettiriyor.

Salon müziği daha kulüpvari bir havaya bürünür, bu da içkilerin daha sert bir şekilde doldurulacağı ve iş anlaşmaları etrafında dönen her şeyin sona ereceği anlamına gelir. Gecenin geri kalanı Olimpiyatçıları ve onların buraya gelmesine yardımcı olan ekiplerini geçecek. Rahatlayabilir ve biraz dağılabilirler. Çoğu medya mensubu, eğer henüz ayrılmamışlarsa, kısa süre içinde ayrılmaları için kendilerine eşlik edilecektir. Ancak, bu geceki partiden sonra telefonlardan çok sayıda fotoğraf ve video ortaya çıkacaktır. Rina hariç bu sporcuların çoğu kimsenin umurunda olacak kadar ilginç değil. Ama bu bizim için bir fırsat.

"Bana güveniyor musun?"

İçkisini barın üzerine koyarken benden hafifçe uzaklaşıyor. "Tabii ki hayır."

Yaklaşarak açtığı mesafeyi düzeltiyorum. Kolum onunkine değiyor ve ona söyleyeceklerimi sadece onun duyabileceği kadar yaklaşarak eğiliyorum. O kadar güzel kokuyor ki, şekerli vanilya kokusu ağzımı sulandırmadan durabileceğimi hiç sanmıyorum. Müzikle birlikte sallanıyor, alanını tamamen işgal etmemize yetecek kadar. Beni duymasını, hissetmesini istiyorum.

"Bu odadaki en seksi kişi sensin. Ve pek çok insan bunu fark etti." Güzel ağzına ve iltifat duymaktan hoşlanma şekline bakıyorum. "İlişkimizin yarattığı heyecanı kendi lehimize kullanabiliriz. *Karanlıktan Sonra* Maceralarımızla ilgili teaser az önce sosyal medyamızda yayınlandı. Pek çok insanın merak edeceğini garanti ederim. Aynı şekilde pek çok insan benim çıktığım ve aynı zamanda markayı yöneten seksi kadın hakkında dedikodu yapacaktır."

"Yaptığımız şeyin, bu yalanın, *Karanlıktan Sonra* fikriyle bağlantılı olacağını mı düşünüyorsunuz?"

"Bence insanlar trendler yaratıyor ama oraya ulaşmak için hissettiklerine dikkat ediyorlar. Biz ruh hallerine ve enerjiye dikkat ediyoruz. Markalara bu kadar güç veren de bu. İnsanlara sadece ne satın aldıkları değil, nasıl hissettirdikleri de önemli. Kalıcı olanlar bunlardır." Bunu o da biliyor; ben sadece meramımı anlatmak için onun söylediklerini tekrarlıyorum. "Bu kampanyanın geçmişte yaptıklarımızdan farklı hissettirmesini istiyorsak, o zaman bu ilgi çekici şeye odaklanalım-" Sesimi daha da alçaltıyorum, boynuna yaklaşıyorum, böylece nabzının her ağzım tenine değiyor "- turistlere sunmak istediğimiz seksi vibe. Kapalı mekanda olmayı seçtiklerinde neler olacağını gösterelim. Aramızdaki bu kimyayı Riggs Outdoor'un daha seksi yanını göstermenin yolu olarak kullanalım."

Sözlerime eğiliyor. Vücudunun ağırlığı onu yakaladığının tek göstergesi. Bir şey söylemiyor ama ben onu yakaladığımı biliyorum. Ben de önden gidip içkiyi elinden alıyorum ve arkasındaki barın üstüne koyuyorum. Barın diğer ucundaki iki kadının telefonlarını çıkardıklarını ve dikkatlerini bize verdiklerini fark ediyorum. *Mükemmel*.

"Bana güvenmiyor olabilirsin ama beni geri öpeceğini neredeyse garanti edebilirim."

Parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum. Görüş alanımdan bize doğrultulmuş telefonları takip ediyor. "Sakın yapma!" diye fısıldıyor.

Yaklaşıyorum ve başparmağımı alt dudağına sürterek parlatıcısından kalanları siliyorum. Odanın geri kalanının nasıl beyaz bir gürültüye dönüştüğünü görünce büyüleniyorum. "Bundan emin misin? Çünkü bence ağzın... o kadar karşı konulmaz ki. Onu düşünme şeklim. Ona yapmak şeyler. Bana zaten olduğu şeyler."

"Isırırım," fısıldıyor ve vücuduma bir ürperti gönderiyor. "Oh,

biliyorum," diyorum, bu düşünceye sırtarak.

Parmakları karnıma dokunuyor ama beni itmiyor. Göğsüm yükselip alçalırken parmak uçları karın kaslarımın her bir tepe ve vadisinde geziniyor.

Hayatımın en şehvetli anlarından biri ve dudaklarım henüz onunkileri sıyırmadı bile.

"İşte buradaki işi yapıyor. En az yarım düzine insan bunu ne kadar çok istediğinin fotoğrafını çekiyor. Yani beni öpsen de öpmesen de ihtiyacımız olanı aldık bile. Ne dersin?" Öne eğilip kulağının hemen yanına yumuşak bir öpücük. "Dudaklarının tadına bakmama izin ver."

Nefesinin ve bana doğru kendini tutmak için elinden geleni yaptığını anlıyorum. "Ben almayayım."

İnatçılığına gülümsüyorum. Ve başparmağımı tekrar dudağında gezdiriyorum. "Yakında bana yalvaracaksın."

Boğazını temizliyor ve sanki odanın geri kalanı izliyormuş gibi bana gülümsüyor. "Ne zaman farkına varacaksın-" elini karnımdan aşağıya, sertleşmiş sikimin ucuna çarpacak kadar indiriyor "-

Ben diğ er kızlarınız gibi değıl miyim? Kolayca talep edebileceğıim Şeyler için yalvarmıyorum."

Sonra arkasını döndü, bardan içkisini aldı ve dans pistinde kız kardeşine katıldı. Ve ben yine ereksiyon ve yüzümde bir sırtışla kalakaldım.

Neden bu yalan bana hayatımın en iyi  n sevişmesi gibi geliyor?

Tessa

O HAKLIYDI. İŞE YARADI. KIZ KARDEŞİM DETAYLARI DUYMAK İSTEMEDİ. SADECE BANA ONUN Tek isteği eğlenmem ve bir hafta sonra Riggs Outdoor için planladığımız influencer etkinliği için uçtuğunda beni görmesiydi.

"Düşündüğün gibi değil, Rina."

Gözlerini devirdi, bana sarıldı ve "Tam da düşündüğüm gibi" dedi. Sonra ben eve dönüş uçağıma binerken TSA'nın arkasından el salladı.

Sahte ilişkimizin dedikoduları Strutt's'a bizden önce ulaşmıştı. Evime adımımı attığım anda telefonum çalmaya başladı. İlki Callen'dan.

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Meşgulmüşsün.

TESSA

Duydun mu?

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Ona erkek çocuk demene ne oldu?

TESSA

Bu değerlendirmenin hala doğru olmadığına ikna değilim.

Ayrıntılara mesajla girmek istemiyorum. Yaptığımız şeyle ilgili gerçeği tam olarak kimin netleştirmem gerektiğinden bahsetmiyorum bile.

Telefonum yine çalıyor.

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Brews & Books'ta 3 farklı kişi tarafından Law Riggs ile nişanlandığınız konusunda bilgilendirildim. Strutt's İlkokulu Okul Aile Birliği Başkanı sizin zaten evli olduğunuzu duyduğunu söyledi.

TESSA

Ben evli değilim. Bu kesinlikle bir daha olmayacak.

Gönderir göndermez, sadece kendimi korumak için yalan söylediğim gerçeğini unutmaya çalıştım. Law'la bir evlilikte sıkışıp kalma fikri beni güldürdü. Ve sonra, kulağa geldiği gibi. Strutt's Peak'teki diğer tüm kadınlara yasaktı. Bu düşünceye gülümserken Tanrıya şükür Callen durmuyordu.

Pazartesi sabahı ofiste de uğultu vardı.

Tuvalette iki kızın dedikodusuna kulak misafiri oldum. "Onunla yuva kurmasına imkan yok. O tip biri değil. Bunu herkes biliyor." Diğeri ise Law'ın daha geçen hafta ona mesaj attığı konusunda kararlıydı. Seks hayatını ofisten uzak tutacak kadar akıllı olduğunu düşünebilirdim ama herkesi ikna etmeye çalıştığımız şeye . Bunu dedikodu olarak geçiştirmeye çalıştım ama onun hakkındaki varsayımlarını duymak bir şeyler söylemek istememe neden oldu. Onu hiç tanımadıklarını söylemek için. Ama söylemedim. Çünkü ben de tanımıyorum. Ayağımı ağzıma sokmadan önce kendimi durdurdum. Belki de ona mesaj atmıştır.

Manşetimin düğmesinden çıkan dikişi karıştırıyorum. Parmağımın etrafında döndürerek bunun beni neden sinirlendirdiğini düşünüyorum. Kendimi yeniden aptal gibi hissetmeyeceğim. Bu sefer olmaz, özellikle de bu ilişki gerçek bile değilken. O kadar ki banyodan hışımla çıkıyorum, ilgilenen bakışları görmezden gelerek ofisine giriyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum.

"Bu ancak yirmili yaşlardaki gençlere mesaj devam etmezseniz işe yarayacaktır."

Bilgisayarında yazmayı bıraktı ve bana baktı.

"Eğer benim bu oyuna ayak ve senin birileriyle takılmana çıkarmayacağımı düşünüyorsan, o zaman sen daha da..."

Ama burada atıp tutmayı bırakıyorum. Çünkü bana gülümsüyor.

Kahretsin. Kimseye mesaj atmamış.

"Ben daha da neyim, Bunny?" Oturduğu yerden ayağa kalkıyor. Geri çekilmem gerekiyor. "Bana öyle demeyi kes. Bu aptal lakabı nereden buldun?"

Koyu gri gömleğinin kollarını yukarı itiyor ve kollarının hareketlerle nasıl esnediğine hızlıca bakıyorum. Bileğindeki deri kelepçe Henry ve Michael'inkiyle aynı. Kardeşleriyle birlikte böyle bir şeye sahip olmalarının sevimli olduğunu düşünmekten nefret ediyorum.

"Çok tatlısın."

"Ben ."

"Ne olduğunu küçük, lezzetli bir paket gibisin ama aynı zamanda *çok da tatlısın.*"

Bu ilgi ve değerlendirme beni anında ateşlendirdi. Kollarımı yukarı itiyorum. Söyleyecek bir şey bulamıyorum.

"Kurallar. Kurallara ihtiyacımız var."

Masasının önüne geliyor. Bir dakika durup, yukarı itilmiş kollarıma, boynuma ve sonra ağzıma bakıyor. Sonra geçti. Kapıyı kilitliyor ve odasının cam duvarlarını beyazlatan bir düğmeye basıyor.

"Her ne yapıyorsan yapma," diyorum, elim onu durdurmak için önüme geliyor. Ama elim göğsüne değene kadar ilerlemeye devam ediyor.

"Kural bir."

"Seni o havlunun içinde düşündüm. Onu senden koparmak ne kadar kolay olurdu. Sonunda ellerimden o mükemmel göğüslerin ne döküleceğini görüyorum." Bacaklarımın arasındaki hain nokta bu görüntü karşısında karıncalanıyor. Başını eğip artık bulanıklaşan gözlerime bakıyor, dosdoğru göğsüne bakıyor. "Sonunda sana yakın olduğumda seni nasıl ıslattığımı hisset. Bana izin verir miydin, Bunny?"

Ağzımı açıyorum ama bir şey .

"Bunu yapmama nasıl izin vereceğini düşünüyorum," diyor ve haklı. Bu farkındalık beni kendime getiriyor.

"Kurallar." arzuyu bastırıyorum. "Onlara ihtiyacımız var."

Alt dudağını yalıyor ve bu bende onu ağzıma alma isteği uyandırıyor. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, sınırlar yaratma çabama .

"Seni de görmeye zorladığım şekilde. Bahse girerim aynı fanteziyi paylaşıyoruzdur. Ve şimdi tek senin kadar seksi bir kadın nasıl aynı zamanda sevimli olabilir? Sen kahrolası bir rüyasın, Tessa. Ve şu anda, benimmişsin gibi davranabiliyorum."

Daha önce nutkumun tutulduğunu düşünüyordum ama şimdi beynim eridi. Vücudum da öyle.

Elimi göğsünden ne zaman çektiğini bilmiyorum ama sıcacık kavrayışıyla tutuyor ve parmağını bileğimde gezdiriyor. Söylediklerinin vaadiyle, parmağının yumuşaklığıyla neredeyse nefes nefese kalıyorum.

Dokun.

"Evet, sanırım sana *Bunny* diyeceğim. Nefret etsen bile, çünkü ne kadar güzel ve zeki olduğuna kendimi kaptırdığımda, bana haddimi , arada bir insanların görmesine izin verdiği bir katman olduğunu hatırlatıyor. Çünkü güçlü ve tatlısın... ve bana şu anda baktığın gibi baktığında, bu gerçekten çok sevimli."

"Aptalmışsın gibi mi?" Sözlerim fısıltının üzerinde söylenmiş olsaydı, daha iyi bir etki yaratabilirdi.

Bana sırtıyor ve o kadar yaklaşıyor ki sadece dudaklarını görebiliyorum, "Hayır, kraliçem.

Sanki bu tavrı senden söküp almam için bana yalvarıyorsun."

İçinde durduğum sırlıslıkla ıslak dona odaklanmayacağım. Bunun üzerinde bir çeşit kontrole ihtiyacım var. Ve kurallara *ihtiyacımız var*. Bana o şeyleri söyleyebileceğini düşünürse, bundan sağ çıkamam.

"Bir numaralı kural." Çenemi kaldırıp gözlerimi açtığımda gamzesini ve geri çekilmemi o lanet bebek mavilerini görüyorum. "Bu ilişkinin görselliğini arttırmak için olmadıkça bana böyle şeyler söylemeyeceksin."

Bir adım geri çekilirken kollarını kavuşturuyor.

"Kural iki..." Gerçekten bir PowerPoint hazırlamalıydım. Saçımı kulağımın arkasına atıyorum ve bunu neden yapmamız gerektiğini hatırlıyorum. "Kural iki: Dokunmak, öpüşmek ya da hayal gücünüzle uydurduğunuz herhangi bir şeye izin yok."

Bunun üzerine kaşlarını kaldırdı ve "Ya-" diye söze başladı. Onu işaret ediyorum. "Sadece yalanı için gerekliyse."

"Peki." Gülümsüyor ve sonrakinde beni geri püskürteceğini biliyorum.

"Üç numaralı kural: Başka kimseyle görüşmeyeceksin. En azından insanlar birlikte olduğumuzu düşünürken değil. Yani aranızdaki her şeyi sonlandırın ya da duraklatın-" Ellerimi önümde gezdirerek kaç tane uyarması gerekeceği fikrini "-kaç tane varsa..."

"Kıskandın mı, Bunny?"

"Oh, lütfen. Kıskanmıyorum. Sadece biriyle görüldüğünde insanların beni aldattığını bir konumda olmak istemiyorum. Ya da mesajlaşırken."

"Aynısı senin için de geçerli o zaman." Başını yana eğerek beni incelemeye çalışıyor. "Oyun partileri ya da sosyal olduğu düşün insanların geç saatlere kadar süren geceler yok."

"Peki," diye kabul ediyorum, onun katlanmış kollarını taklit ederek. "Kural dört-" "Hayır. Bence üç tane yeterli, Bunny."

"Artık evcil hayvan isimleri yok."

"Bunu kabul etmiyorum." Omuz silkerek ofisin kapısını açtı. Sonra da büyüleyici bir gülümsemeyle ayrılıyor, ben ise öylece kalakalıyorum.

Öğleden sonra saat 3 civarında ofisime bir ikindi çayı ve sandviçler geldi, ama not yoktu. Sadece Brews & Books'aldığım bademli vanilyalı Earl Grey ve çeşitli küçük sandviç kareleri. Onları onun gönderdiğini biliyorum. Ve tüm bu sahte ilişkinin çok fazla ciddiye alınmasından endişeliyim. Bu dört numaralı kural olmalıydı: Senin hakkındaki bulanıklaştıracak tatlı jestler yok.

Çarşamba günü, İnsan Kaynakları'ndan Mona ile ilişki durumumuzu beyan eden ve her ikimizin de ilişkiye özgürce girdiğimizi "kabul eden" bir ilişki farkındalık sözleşmesi imzalamak zorunda kaldık. Görünüşe göre, bir gün önce ofisine agresif bir şekilde girmemden sonra beyazlatılmış ofis pencereleri, İK'nın bunu resmileştirmesini gerektirecek kadar çok insanın dedikodusunu yapmasına neden olmuştu. Kendimi yalancı gibi hissediyordum, özellikle de Mona, "Gördüğüm en yakışıklı çiftsiniz. Ve Law, bu da bir şey ifade ediyor, çünkü aileniz göz kamaştırıcılarla dolu." Gülümsedi ve formu doldurdu, sonra dedi ki, "Benim

düğüne davet et."

Üzgünüm Mona, düğün olmayacak. Ama yine de imzaladım.

Bu sadece hafta ortasıydı. Evde ondan uzak durdum. Eğlence odasından uzak durdum ve sadece onun dışarıda olduğunu bildiğim zamanlarda yüzdüm. Sonra Perşembe oldu.

Tur rehberlerinden biri olan Lenny, Perşembe günü öğleden sonra beni ofisimden çağırdı. Burada insanların bunu yapması bir durum değildi. Çoğu zaman buranın rahat havası, üretilmiş bir şirket kültüründen ziyade birlikte çalışan arkadaşlara . Costa Athletics'ten çok farklıydı, bu yüzden de burayı sevdim.

Ben ofisime girerken gizlice yanıma kaydı. " iki."

"Ne?" Çenesini çıkardığı yere baktım, siyah kar taytı ve göğüs dekoltesini zar zor parlak pembe bir fermuar giymiş bacaklı bir sarışın Law'ın ofisine doğru vals yapıyordu.

"Öyle mi?" diye sordum, ama ben daha söyleyemeden Lenny araya girdi.

"Geçen yılın müdavimi. Onunla New York Moda Haftası'nda tanıştım. Bir çeşit dansçı. Oyuncu tipi. Sanırım Law ve Ash bazı toplantılar için oradaydı ve o da bir hatıraydı. Onu bir süredir burada görmedim. Geçen Kasım'dan beri görmedim." Önündeki havaya el sallıyor. "Her neyse, onun burada olduğunu bilmek isteyebileceğini düşündüm."

Arkanda birinin olması güzel bir duygu. Buraya geldiğimden beri Lenny ile sadece birkaç saat geçirdim ve şimdiden New York'ta yaşarken edindiğim eski "arkadaşlarımdan" daha fazla bilgi verdi. "Teşekkürler, Lenny."

"Endişelenmen gerektiğini söylemiyorum. Ama eğer bu -" başını kadına doğru eğiyor "- herhangi bir şeyin yakınına geliyorsa, zaman bilmek isterim."

İkimiz de Law'ın ofisinin kapısını tıklatmasını izliyoruz. Oda benimki gibi pencerelerle kaplı, bu sayede herkes az sonra olacakları tam olarak . Pazarlama pek çok insan dikkat etmiyormuş gibi davranıyor.

"Minnettarım," ama bunu söyledikten sonra, bu kadının burada olmasıyla gerçekten dayanacak bir ayağım yokmuş gibi hissetmeme neden oluyor. Görsel açıdan, Law'la birlikte olmam gerektiği için iyi değil. Ama gerçekten, biz bir anlaşma içindeyiz, ilişki değil. Peki bu beni neden bu kadar kızdırıyor? Neden oraya gidip ona siktir olup söylemek istiyorum?

Kadın odaya girdiğinde dizüstü bilgisayarından başını kaldırıyor ve sandalyesine geri oturuyor. Ne yapmaya çalıştığı oldukça açık. Tüm bu seksi kar tavşanı olayı onun için işe yarıyor. yanımda "*Ben onun Tavşanı'yım*" diye bağırarak istiyor ama lakap takmak için onunla kapışmak istediğimi bastırıyorum.

Ondan etkilenmemiş görünüyor.

Lenny bana doğru eğildi. "Bacağına işemek için iyi bir zaman olabilir."

Bir kahkaha attım. "Gerek yok, Len." Ama bunu söyledikten sonra bile, bu kelimeleri yiyeceğim için gerginim. Düşüncelerimin eskiden nasıl hissettiğime dönmesinden nefret ediyorum. Hiçbir zaman yeterli olmadığımı. Evliliğimde daha fazla şefkat göstermiş olsaydım bunun bir önemi olur muydu? Asla fark etmeyeceğini biliyorum. Hatırlamam gereken kısım da bu.

Law'ın hemen ayağa kalktığını ya da birkaç kelime bile etmeden yanımdan geçip gittiğini fark etmiyorum. Ancak bana doğru geldiğini fark ediyorum.

"Bunu bir işaret olarak kabul ediyorum," diyor Lenny uzaklaşırken.

Etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyorum ve ona üç numaralı kuralı hatırlatmak için üç parmağımı kaldırıyorum. Ofisimin kapı çerçevesine yaslanarak, durmak için yaptığı hareketi takip eden meraklı gözleri görmezden geliyorum.

"Listemizdeki influencer'lardan biri mi?" Sol tarafına bakıp omzunun üzerinden bakarken soruyorum

Kollarını kavuşturmuş bir şekilde durduğu yere geri d6nd6.

"Bunny, kısıkandın mı?" G6l6mseyerek bana doğru eğiliyor, tehlikeli bir şekilde . "Eğer sorun değil," diye fısıldıyor. "Kimseye s6ylemem."

G6zlerinin içine bakıyorum ve dişlerimin arasından yalan s6yl6yorum. 6nk6 6yleyim. Birazcık. "Bu anlaşma senin fikrindi. Ben sadece kıskanç kız arkadaş rol6m6 oynuyorum. Ya da en azından kurallarımız olduğu için meraklı olanı. Hatırladın mı?"

Dudakları boynuma değiyor ve bunu beklemiyordum, bu y6zden ona doğru eğildiğimde, bir kolunu etrafıma doluyor ve bunu tekrar yapıyor, dişlerini dudaklarının az 6nce geçtiği aynı yol boyunca sıyırıyor ve beni titretiyor. Sadece bunu hissetmediğini umabilirim.

"Hatırlıyorum. Bir teklifte bulundu ve ben memnuniyetle reddettim. Bu arada tadın da kokun kadar g6zel."

S6zlerini duymazdan geliyorum ama s6ylediği her şey kendimi daha seksi ve 6zg6venli hissetmemi sağlıyor. En azından birkaç dakika 6nce hissettiğimden daha fazla. "Onunla geireceğin bir geceyi rol yapmakla değiştirmek zorunda kalman çok yazık."

Geri adım atıyor, sanki şakayı kaçırmışım gibi bana g6l6ms6yor. "Hiçbir şeyi kaırmıyorum. Fark etmediysen s6yleyeyim Bunny, ben tam olarak istediğimi yapıyorum. Tam olarak istediğim yerde ve istediğim kişiyle oluyorum."

O uzaklaştığında ofiste etrafa bakıyorum ve çoğu insan izlemiyormuş gibi davranacak kadar hızlı değil. Kahvesinden bir yudum alıp bana g6l6mseyan Asher da buna d6hil. Law Riggs ile birlikteymiş gibi davranalı sadece birkaç g6n oldu ve bir bu yalana inanmaya başladı.

Hukuk

"ONUN YERINE MINECRAFT OYNAMAK İSTİYORUM."

"Yeni Super Mario Brothers'ı iyi bir insan gibi oynayacaksınız. Şimdi oturun ve bir ustayı işinin başında izleyin."

Gözlerini devirdiğini görebiliyorum. Sonra Sammy her zaman cebinde stres çarkıyla oynamayı bırakıyor. "Sıkıldım."

Oyunu durdurup yeğenlerimle alay ediyorum. "Yaklaşık bir saattir buradasınız. Şimdiden sıkılmış olamazsınız; babanız ve Grace dönene kadar hafta sonunun geri kalanını geçireceğiz. Ve burada yapacak çok şey var."

İkisi de birbirlerine bakıyor ve sonra hep bir ağızdan "Yüzmeye gidebilir miyiz?" diye soruyorlar.

Omuzlarının üzerinden tur havuzuna bakıyorum ve Tessa'nın suyun içinde süzülüşünü izliyorum. Cam kapılar kapalı ama hâlâ boğuk sesli kitap duyabiliyorum. Son iki saattir orada ve çocukların gülle atarak araya girmesine izin vermeyeceğim.

"Tessa şu anda havuzu kullanıyor ama o bitirene kadar başka bir şey yapsak nasıl olur? Yeni makinemle dondurma yapabiliriz. Ya da önce pizza sipariş edebilirim. Bir sürü eğlence var-"

Sammy kanepenin arkasından odanın bir ucundan diğer ucuna koşarak kapalı havuzun kapısını çalıyor.

"Sammy-"

Tessa' başının suyun içinde döndüğünü ve Sammy'ye el sallayarak ses sisteminin durmasını istediğini görüyorum. Tanrıya şükür, aşk kitaplarından birinde olabilecekleri bir şey yüzünden bu hafta sonu anatomiyle ilgili herhangi bir açıklama yapmak zorunda kalmak istemiyordum. Sabah antrenmanım sırasında kulak misafiri olduğumda neredeyse İngiliz çöreğimi yutuyordum. Kitabın adını öğrenince de satın aldım.

Kapılar Sammy'nin arkasından kapanıyor ve Tessa ona gülümserken bir dakika boyunca onu izliyorum. Sammy'nin o gülümsemeyi ne kadar kolay elde ettiğini biraz kıskanıyorum.

Ben gitmeye karar vermeden önce birkaç dakika sohbet ediyorlar. Tabii ki Tessa havuzdan çıkmak için o anı seçiyor ve iyi ve azgın olan her şeye yemin ederim ki bunu bilerek yaptı. Bu kadının benim gibi bir ölümlüye ne yaptığını bilmemesine imkân yok. Su, göğsünden aşağıya ve vücudunun her nefis kıvrımını gösteren sıırıslıklam kırmızı tek parçaya damlıyor. Bana onunla tanıştığım gece giydiği elbiseyi hatırlatıyor. *Onunla o anı tekrar yaşamak için neler vermezdim.*

"Neden ona öyle bakıyorsun?" Sammy bir şekilde önüme dönerek soruyor.

Gözlerimi kaçırıyorum ve şaşırmış gibi yapıyorum. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok, Sammy Jammy." Hemen Tessa'ya dönüp baktığımda beni ilgiyle izlediğini görüyorum. Görünürde ne bir sırıtma ne de bir gülümseme var.

"İstersen onlarla pizza yaparım." "Planın yok mu?"

"Callen daha sonra uğrayabilir ama şu anda bir planımız yok."

Ve Callen'ın eşcinsel olduğunu biliyorum. Yirmi yıldan fazladır herkesin bildiği bir şey. Adam benim için neredeyse bir kardeş gibi, ama onunla vakit geçirdiğini duyduğumda bundan hoşlanmıyorum. Birlikte vakit geçirmelerini kıskanmak çok saçma, biliyorum ama yine de *ona "Geri çekil, onu ilk ben gördüm" demek istiyorum.*

Ne düşündüğümü biliyormuş ve beni suçüstü yakalamış gibi gülümsüyor, onu kaçırmak isterken

başka biriyle planlar. "Miles, pizzanın üzerine ne istersin?" Tessa bağılıyor. "Domuz pastırması yapacağım," diye bağılıyor.
"Evet, pastırma," diye Sammy.
"Hey, Mario oynayana kadar Minecraft yok dedim," diye bağırarak kanepeye doğru ilerliyorum.
Telefonum çalıyor. İtalya'dan beri Tessa ve benim hakkımda bitmek bilmeyen sorularla dolu ailemle grup mesajlaşmamdan .

MICHAEL

Gremlin kurallarını hatırlayın. Onlar çocuklar için de geçerli.

HUKUK

sürü yatıya kaldım. Sanırım üstesinden .

MICHAEL

Düşünmek mi, bilmek mi?

HENRY

Çılgın bir ebeveyn gibi konuşuyorsun.

MICHAEL

Sen ve G'nin köpeklerinizle sabah FaceTime yapmanıza hiç girmeyeyim.

HUKUK

Akşam yemeği için paket servis bile yapmayacağım. Pizza yapıyoruz.

EVERLY

Kulağa eğlenceli geliyor.

MICHAEL

Durun artık. Eviniz için bir yangın güvenlik planımız yok.

HUKUK

Sen bir pisliksin. Ve Tessa yemek yapıyor.

EVERLY

Ohhhhhhhhhh gerçekten mi?

HENRY

Sakın etme.

HUKUK

Pizza mı yoksa Tessa'yla olan şeyler mi?

HENRY

Pizzadan bahsediyordum.

EVERLY

Hayır değil! Senin için yeterince iyi biriyle birlikte olduğunu görmek istiyor. Çok doğru söylüyor.

"Yardım edebilir miyim?" Sammy kapısına doğru yürürken sorar.

"Sadece dikkatli ol," diye bağıyorum. Anlamış gibi bana sallıyor. Onu ailemle birlikte görmek hoşuma gidiyor.

Ve onunla ne kadar kolay anlaşıyorlar. Özellikle ikizler.

"Elbette yardım edebilirsin." Sammy'ye gülümsüyor, sonra gözlerini çeviriyor ve bu beni göğsümden vuruyor. Kahretsin, onu görmek hoşuma gidiyor.

"Pizza taşım var, onu kullanmak ister misin?"

Bu onu şaşırttı. "Öyle mi? Yemek mi yapıyorsun?"

"Yemek yaptığımı söyleyemem. Birkaç şeyi gayet iyi yapabilirim, hamburger, kahvaltı, ama bana bir kiler dolusu malzeme gösterirseniz, ortaya iyi bir şey çıkaramam." Göğsümü ovuyorum ve "Pizza taşını hiç kullanmadım ama denemeye hazırım. Eğer sen de ."

"Sanırım yeni şeyler denemeyi sevdiğimi zaten anlamıştık." Ve bununla birlikte merdivenlerden yukarı evine giriyor. Yüzümü kaplayan aşırı agresif gülümsemeye engel olamıyorum. Londra'daki oyun partisini, orada başka neler denediğini düşünüyorum Ne tür şeylerden hoşlandığını. Liderlik etmeyi seven biri mi yoksa ne yapacağının söylenmesini mi tercih ediyor? Tek , onunla daha fazla vakit geçirmekten hoşlandığım. , filtrelenmemiş, numara yapmadan. Sadece biz. Şey, biz ve sınırda açlık çeken iki çocuk.

"Law Amca, bir şeyler atıştırmak istiyorum."

"Dostum, şu anda pizza yapıyoruz."

"Ama ben açım."

Birkaç dakika sonra Tessa ve Sammy geliyor, Tessa'nın bir kolunda bir torba malzeme, diğerinde bir şişe maden suyu var. Sammy'nin ise bir elinde bir avuç ot, diğerinde bir paket skittles var.

"Pizza uzun sürmez ama aç olabileceklerini düşündüm." Eşyaları ada tezgâhına bırakırken Sammy'ye bakıyor. "Yeşil kadife bir tulum giyen sevimli bir bayan ve ona uygun crocs-"

Başımı salladım. "Wanda."

Kesme tahtalarını ve bıçakları çıkarırken hareketlerimi takip ediyor. "Evet, bu o olmalı. Skittles'ın en sevdiğin şey olduğunu söyledi ve sana vermem için bana bir paket verdi. Ama unutmuşum."

"Wanda en iyisidir. Herkesin en sevdiği şekeri hatırlar. Sugar Valley şehir merkezini işletiyor."

Sammy söze giriyor, "Grace ve babam sadece özel günlerde gitmemize izin veriyor ama gelmiş geçmiş en havalı yer."

Miles tabureye oturur. "Şimdi biraz alabilir miyiz? Açlıktan ölüyorum," diye sızlanır. "Git. İyi."

İkisi de bana neredeyse hiç kalmayacak avuç dolusu döküyorlar.

"Yemek pişirirken bir şeyler atıştırmak önemlidir. Böylece süreci aceleye getirmemiş olursunuz." Miles'a göz kırpmıyor.

Ağzında bir lokma varken, "Amcamla evlenecek misin?" diye mırıldanıyor.

Bana paniklemiş bir şekilde *bakıyor* ve sözsüz bir şekilde "*Buna nasıl cevap vereceğim?*" diye soruyor.

Ve ben hala benim. Bu kadından hoşlanıyorum ama yine de onu kıvrandırmak hoşuma gidiyor, bu yüzden sessiz kalıyorum. Ne söyleyeceğini merak ediyorum. Başımı yana eğip cevap vermesini bekliyorum.

Buzdolabımın sağındaki dolaba bakıyor, bir şey arıyor ama bulamıyor. Bir sonrakinde bardakları

açıyor ve dört tane çıkarıyor.

"Ben zaten bir kez evlendim," diyor, üzüntüden ya da iç çekmekten eser yok. "Ben gerçekten

tekrar yapmayı planlıyoruz."

Sammy gözlerini açıyor. "Asla mı?"

Tessa, ortası koyu mor olan bir portakalı keserken küçük bir kahkaha atıyor. "Bence insanlar pek çok nedenden dolayı evleniyor. Ama artık hiçbirinin bana mantıklı geldiğini sanmıyorum."

Miles yeni kestiği kamalardan birini emiyor. "Ama onu sevmiyor musun?"

Tekrar bana baktı ve bu ikisiyle yeterince uzun süre terlemesine izin verdim. Ot yığınının aldım. "Bunlar pizza için mi yoksa bardaklar için mi?"

Sorumu duymazdan gelip Miles'a cevap verdiğinde beni şaşırtıyor. "Amcanı seviyorum." "Ama kendimi daha çok seviyorum." diye eklediğinde gözleri benim üzerimdeydi. Buna gülümsemekten kendimi alamıyorum. Onun gibi bir kadın bunu dışa vurmakla kalmayıp ilan ettiğinde. Bana söyleyeceği şeyden nefret etmek istiyorum ama gerçekten, nasıl edebilirim ki? "Yani..." Omuz silkiyor. "Kimseyle evlenmeyeceğim. Sen istemediğin sürece Miles. Senin için bir istisna yapabilirim."

"Ew, iğrenç. Çok güzelsin Tessa, ama kız arkadaş istemiyorum."

Başını sallıyor ve bir kahkaha atıyor. "Kesinlikle anlıyorum."

Gazoz şişesini çalkalayıp her bardağa eşit miktarda dökmesini izliyorum. Sammy'ye her birinin içine bir portakal dilimi sıkmasını söylüyor, sonra da üstüne bir dilim yerleştiriyor. Benim de ne kadar kız arkadaş aramadığımı düşünüyorum, ama işte buradayız, her bakışta daha çok çift gibi davranıyoruz.

"Bana öyle kes Riggs ve şu nane yapraklarından biraz kopar." Tezgâhın üzerindeki ot yığınının doğru başını sallıyor.

Birkaç yaprak koparıyorum ve Tessa'nın Sammy ve Miles'a, kuzenleriyle birlikte büyükanne ve büyükbabalarının evindeyken İtalyan gazozu yapmayı ne kadar sevdiğini anlatmasını dinliyorum.

"Kız kardeşim Rina süper tatlı içecekleri hiç sevmezdi, biz de tatlı ve tuzlu tatlar bulmaya çalışırdık."

"Tuzlu mu?" Miles sorar.

"Tuzlu ve lezzetli gibi, tam tersi gibi," diye cevap veriyorum.

"Skittles ve pizza gibi," diyor Tessa ve Miles'a gülümsüyor. Gözlerimin içine baktığında, olan tutkumu bakışlarıma yansıttığını fark ediyorum. Birkaç saniye boyunca göz temasını sürdürdüğünde, bu his benimde yuvarlanıyor ve doğru sızıyor. Etrafında olmayı kolaylaştırıyor. İnsanlarla iyi anlaşıyor, farklı şekillerde, ama ne kadar çok görürsem, o kadar yakınında olmak Onun yanında.

Sonunda ikizlere gazoz yapımını anlatmaya devam ediyor. "Sanırım en iyisi şeftali ve fesleğendi. Bir de jalapeño ve karpuz. Ama bir keresinde jalapeño çekirdeklerini çıkarmayı unuttuk ve oynamadan önce ellerimizi yıkamadık. Çok fazla yanma oldu." Sammy ve Miles onu taklit ederken o kendi hikayesine gülüyor.

Dördümüz sonraki birkaç saatimizi pizza yaparak ve her bir parçayı yiyerek geçirdik. Dört turta sonunda tek bir dilim bile kalmadı.

"Bu gerçekten çok ," diyorum ağzımı silerken.

Son bitirirken başıyla onaylıyor. "Üniversitede her zaman yemek yapan bir oda arkadaşıydım. Altı kişilik bir odadaydım ve ramenle oynamayı ya da patates kızartması için yeni bir sos hazırlamayı çok severdim. Sonra bir daha yapmadım." Tabakları toplamak için ayağa kalktı, ama onun yerine ben alıp lavaboya .

"Anladım." Benimle başka neler paylaşmak istediğini duymak istiyorum.

"Yemek yapmayı bıraktım. Özel bir aşçımız var, bu yüzden benim yapmama gerek kalmadı." O yaslanıyor, ben de tabakları bulaşık makinesine koymak için durulamaya başlıyorum. "Evin en önemli

Londra'dayken yaptığım şeyler. Yeniden yemek yapmaya başladım." "Orada ne tür şeyler yapıyordunuz?"

"Her türlü şey. İlk başta sadece bildiklerimi yapıyordum. Sonra yiyecekleri belirli içeceklerle eşleştirmeyi denedim. Bu benim için terapi gibiydi."

"Kentucky'de bir burbon damıtma tesisine yatırım yaptım - tattığım en iyi burbonlardan biri. Harika bir burbonla ne eşleştirirsiniz?"

Omzumun üzerinden baktığımda, tezgahın üzerine tünemiş, yüz hatlarında dans eden hüznü bir ifadeyle bana bakıyordu. Benimle bu konu hakkında konuşmayı seviyor. Ve ben onun durmasını istemiyorum.

"Film izleyebilir miyiz, Law Amca?" Miles oturma odasından bağıarak araya giriyor.

Ona özür dileyen bir gülümseme veriyorum. Bu adamlar buradayken bölge böyle. Araya girmeler ve atıştırmalıklar bol oluyor. "Evet dostum, ama bir konuda anlaşmanız gerekiyor. Git seç onu."

Bulaşık makinesini kapattım ve arkasında bir kaşık fark ettim, bu yüzden arkasına uzanıp aldım. Ancak elime ve ona ne kadar yakın olduğuma ne yaptığımın farkında değildim. Geriye yaslanmak için acele etmiyorum ve elim ona değişiyor. Nefesi kesiliyor, bunu duyabiliyorum. çekiştirmek istiyorum, böylece dudaklarımı hafifçe dışarı çıkan omzunda tekrar gezdirebileceğim. Ağzı sessizce yutulmaya hazır olduğunu ya da belki de yutmaya hazır olduğunu haykırıyor. Ama bunları yapmak yerine nerede olduğumu, burada kimin olduğunu hatırlıyorum ve tüm bastırıyorum. Kelimeleri çıkarmak için boğazımı temizliyorum ama yine de hırıltılı çıkıyor. "Bizimle film izlemek ister misin?"

"gereken bazı işler var."

"Bugün hafta sonu ve bahse girerim bekleyebilir." Gülümsüyorum, kaşlarım cesaretle kalkıyor. "Hadi, bizimle bir film izle."

Dudağını ısıyor ve bana hiç bakmadığı kadar uzun süre bakıyor. "Tamam," diyor ve bu beni neredeyse aydınlatıyor.

"Tessa'nın yanında oturuyorum!" Sammy patlamış mısır kasesini almak için mutfığa geri döndüğünde bunu ilan ediyor.

"Ben de," diye yankılandı

Miles. Onun yanına oturmak istedim.

Tam açılış jeneriği biterken, kanepenin kolunda vızıldıyor.

TESSA

Tuzlu bir şey.

Burbonla ilgili soruma cevap verdiğini biliyorum ama burada kendime engel olamıyorum.

HUKUK

Tuzlu

severim. Tadını çıkarmayı ve zaman ayırmayı severim. İşaretleri ve sesleri öğrenmeyi severim.

Bana bakıyor, aramızda bir çocuk var ve sırtıyor. Bu beni devam etmeye teşvik etmeye yetti.

HUKUK

Neyi seversin, Bunny?

Koltuğun arkasına uzanıyorum ve parmaklarımın ensesini izin veriyorum. Gözlerini kırıştırarak kapatıyor ve ağzı hafifçe açılıyor. Başparmağımı boynunun sütunu boyunca aşağı doğru sürüklerken nabzının yükseldiğini hissediyorum. Düşüncelerimin onun için heceleme istediğim bir fantezide

dolaşmasına izin .

Seni havuza götürsem hoşuna gider mi? Ya tam kurulanırken? Mayonu kenara çekmeme ve dilimi içine sokmama izin verir misin? Klitorisine çok uzun süre oynarsam, amcığının ilgi için ağlar mı?

Gözleri telefonuna ve tekrar bana kayıyor, boynunu hafifçe çeviriyor, böylece başparmağımı çene çizgisi boyunca yukarı hareket ettirebiliyorum. dudaklarının arasına sokup emmesi çok kolay olacak. Hoşuna mı gidiyor ve daha fazlasını mı istiyor, yoksa beni tokatlamanın en iyi yolunu mu arıyor, karar . Tek bir şey bile söylemiyor.

TESSA

Ben burbon eşleşmelerinden bahsediyordum.

Buna sırtıyorum ama elimi ve kolumu .

HUKUK

Siktiğimin yalancısı.

Şu yeğenlerime bakan sorumlu bir yetişkin olmam gerekiyor, kanepenin diğer tarafındaki kadın ereksiyon olmam değil.

TESSA

Ama sorunuza cevap vereyim. Hala neyi sevdiğimi öğreniyorum.

HUKUK

Zor bir işe benziyor.

TESSA

Değildi.

HUKUK

Seks oyunun üzerinde çalışmalıyız.

Başını çeviriyor ve bana gülümsüyor. Bu ne anlama geldiğini bilemezdim ama ona bunu yaptırmak çok iyi hissettiriyor.

Filmin yarısında, Peter tam kim olduğunu hatırlamaya başladığında Miles sorar: "Neden Varolmayan Ülke'den ayrıldı ki? Büyümenin nesi bu kadar önemli anlamıyorum."

Tessa'ya bakıyorum ve onu bana gülümserken buluyorum. Böyle bir soruyu duyduktan sonra ne düşündüğünü biliyorum. Herkes benim hakkımda böyle düşünüyor. Ben sürekli bekarım. Asla tam olarak büyümesi gerekmeyen en genç kişi. Her zaman bundan beslendim, çünkü hiç cazibesini görmedim. Hayatı ciddiye almak, en azından onu takdir etmenin ve tadını çıkarmanın nasıl bir şey olduğunu unutacak kadar ciddiye almak.

"Evet, ben de hiç anlamamıştım. Ama şimdi anlıyorum. Wendy yüzünden gitti. O kızı istedi. Dolu dolu bir hayat. Baba olmalı, hayatını kazanmanın bir yolunu bulmalı ve bir amacı olmalıydı ama aynı zamanda sevilmeliydi de. O kızı seçti."

Tessa söylediklerimi kaçırmıyor. Satır okumamak imkansız. Gözlerimi tutuyor, yüzümde daha fazlasını arıyor. Ben de onun gözlerinde bunun onun için gerçek olabileceğini hissettiğine dair bir işaret arıyorum. Çünkü belki benim de istediğim budur.

"Sanırım kalıp uçacağım. Hook'la dövüşürdüm."

Sammy gülüyor ve "Ben de. Uçmak çok havalı olurdu."

Tessa'nın telefonu çalıyor ve ekrana bakarken onu izliyorum. Kim olduğunu goremiyorum ama çalışarak da aşırıya kamıyorum. O küçük kelime kusmuğundan sonra kendimi biraz savunmasız hissediyorum. Bunun zerine bir de kıskançlık kartını .

"ocuklar, ben kız kardeşimle konuşmaya gidiyorum. Benimle pizza yaptığınız için teşekkür ederim."

Ayağa kalkmaya ama beni başından savıyor. "Sen kal. Ben iyiyim. Evime nasıl biliyorum." AĞzıma bakıyor, sonra tekrar gözlerime "Bu..." demeden hemen önce dudaklarını yalıyor.

Başımı salladım ve sessizliği "Evet." diyerek doldurdum. Arkasını dönmeden önce ona bir selam veriyorum, çünkü görünüşe göre yumuşak hareketlerim yeni bitmiş. Ve onun uzaklaşmasını izliyorum.

Sammy ayağa kalkıyor ve diğer tarafıma geçip yanıma . "Law Amca?" "Evet,

Sammy Jammy? Biraz daha patlamış mısır ister misin?"

Sorumu duymazdan geliyor ve kendi sorusuyla yanıtlıyor. "Tessa senin Wendy'n mi?"

Derin bir nefes alırım ve flerim. Satır görmeyi çocuklara bırakın. "I..." Neden yalan söyleyeyim? "Evet, Sammy. O benim Wendy'im olabilir."

Miles sorar, "Kanca olabilir miyim?" "Ben 'yım!" Sammy de bağırır.

"Tinkerbelle olmak istediğini sanıyordum?"

"Neden, kız olduğum için mi? Tinkerbelle olabilirsin Miles."

"Hey, hey." Kollarımı stmde sallıyorum ve televizyonun önünde duruyorum. Hâlâ gazlı suyla dolu olan cam soda şişesini kaptığım gibi uzatıyorum. "Ben Tinkerbelle'im. Kasanız iyi olur, çünkü ikinize de Peri Tozumu pskrteeğim!"

Kanepem ve oturma odamla birlikte yeğenlerimi de "peri tozuna" buladım ama gldĞme değdi. Onlar yattıktan sonra ortalığı temizlediğimde aklım Tessa'ya gidiyor. Bunu asla bitirmek istemeyeeğim; zaten onu elimde tutmak istiyorum. Her geçen gün bu daha da belirginleşiyor.

Lanet olsun. Onu çok net duydum. Tutulmakla ilgilenmiyor.

İstediğim bir işi kaybettikten sonra başka bir kaybetme oyununa girdim ama... Yine de oynamaya devam etmek istiyorum.

Belki de ben bir aptalım.

Hukuk

"YALANA INANMALARI GEREKİYOR. VE INSANLAR ANCAK GÖRÜRLERSE INANIRLAR." EĞİLDİM ve atlama ipimi kaptım. "Burada Olimpiyatlarda olduğu gibi fotoğrafçılar yok. Bizi bu noktaya getiren ilgi odağı artık burada değil."

İpi etrafımda sallıyorum ve hareket etmeye başlıyorum. Bunu onun önünde yaptığımda yanaklarının pembenin kaç tonuna dönüştüğüne bayılıyorum. Tur havuzunun cam kapıları açık olduğu için şimdiden terliyorum. Güneş henüz dağları aşmadı ama başlıyor.

Döndüğümüzden beri sabahları burada birlikte yapıyoruz. Spor yapmaktan kastım, o tur yüzüyor, ben de kahve içmek için Brews & Books'a gitmeden önce yaklaşık yarım saat kamerada ip atlıyorum ve sonra ofise geçiyorum.

Görüşlerim arttı. Olimpiyatlar özel hayatımda çok fazla ilgiye neden oldu. Daha önce var olandan bile daha fazla. Ama yayınladığım videolardaki yorumlar giderek daha fazla onun etrafında dönüyor. "Tessa neredesin?" Sağda solda üçlü seks teklifleri. Ve hatta birbirimizle ayak oyunları oynadığımız bir video için tekrar eden bir istek alıyorum. Mesele şu ki, bu sahte ilişki insanların ilgisini çekiyor.

"O zaman arayalım," diyor bornozunu çıkarırken, ayağını suya sokarken.

İp ayağımın altına takılıyor. Asla çok açık bir şeyle yüzmez ama bugün akıl sağlığımın sınırlarını zorladığı gün olabilir. Ya da belki de tüm bunlar ne kadar görmek için yaptığı planın bir parçasıdır. Sözlü münakaşa söz konusu olduğunda onunla her gün başa baş mücadele ederim, ancak sahip olduğu düğmeli yönetici rolünün altındaki parçalarını görmeme izin verdiğinde, işte zaman hiç şansım yok.

"Ne diyeyim? Şimdi havlu atacağımızı mı sanıyorsun?"

Beyaz tek parça elbisesi kalçadan yüksek kesilmiş ve arkadan kısıtılmış, en mükemmel odak noktasını veriyor - mükemmel şeftali şeklindeki poposu.

"Asla olmaz. *Karanlıktan Sonra Maceralar* bittiğinde bunu konuşabiliriz."

"Ne demek konuşuruz? Bu uzun vadeli bir şey değil, Law."

Ona gülümsüyorum ve sözlerini gelerek sakızımı biraz daha ısırarak çiğniyorum. "O mayoyla orada durman sana mesaj attığım fanteziye çok benziyor."

Bana göz kırparken yanakları pembeleşiyor, etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyor. "Komik, orada elinde atlama ipiyle durman mayolu kadın görmek için bahane gibi görünüyor."

Bir omzumu silkerek gülümsemeye sakızımı çiğnemeye devam ediyorum. Kurulumuma geri dönüyorum ve kayda ipi tekrar çalıştırıyorum. İşim biter bitmez bu videoyu yayınlayacağım, o yüzden müziğin sesini açıp harekete geçiyorum. Hiç değilse yeni *sahte* kız arkadaşımın da katkısıyla bastırılmış enerjimi atmama yardımcı olur.

Beş şarkılık bir setten sonra yavaşlıyorum ve çıkarıyorum. Arkamı döndüğümde, resmen sıçradım.

"Tanrı , kadın," diye bağıyorum. "Bana sinsice yaklaşma."

Beni baştan aşağı süzüyor ve ben de neye benzediğimi biliyorum. En kötü günümde bile güzel görünüyorum. Buna ukalalık ya da kibir diyebilirsiniz, ama ben sadece olduğu gibi söylüyorum. Ve şu anda terden sıırılsıklam olmuş durumdayım, bahar ve yaz ayları için tasarladığımız en yeni şort tam da beni sarıyor. Bel bandı, alt karın kaslarımın derin kesimi çok belirgin bir şekilde sergilenecek kadar düşük.

Gözlerinin üzerimde olması yakıt gibi. Utangaç değilim, bu yüzden hareketini taklit ediyorum ve gözlerimi yavaşça vücudunda gezdiriyorum. Sonra belindeki havluyu kapıp göğsümün ön tarafını siliyorum.

"Ne oluyor be?"

"Bana öyle bakmayı bırakmalısın, Bunny. Yanlış bir fikre kapılıp sana gerçek bir kız arkadaş gibi davranmaya başlamamı istemezsin."

Gözlerini kısarak bana bakıyor, ters ters bakmaya ya da korkutucu olmaya çalışıyor ama aslında tek yaptığı onu göstermek. Ve her kadar bundan nefret etse de sevimli.

"Sana hiçbir şey gibi bakmıyorum." Bazen onu yemlemek çok kolay oluyor. Ben de buzdolabına doğru yürüyorum, IPA'larımın yanına aloe aşılantmış su koymaya başladım.

"Oh, Bunny, benim aptal ve güzel olduğumu düşünebilirsin, ama bir kadının bana ne zaman binmek ister gibi baktığını bilirim."

Ona sulardan birini atıyorum. "İyi yakaladın."

Kısa ve hafif bir kahkaha atıyor, sanki o kadar da eğlenmemiş gibi. "bana öyle demeyi kes." Azarlayan bir parmakla beni işaret ediyor, sonra suyunu açıp bir yudum alıyor. "İkincisi, gerçek bir kız arkadaş olmak ya da seninle birlikte olmak gibi bir niyetim yok. Düşünüyordum ve sen de görüş alanımdaydın."

"Tamam." Omuz silkiyorum. "Eğer böyle oynamak istiyorsan, ben de oynayacağım."

Yeni favori aloe suyumdan bir yudum alıyorum ve dudağını ısırma şekline bakıyorum. Sanki gergin ya da daha kötüsü, bunu gerçekten bitirmek istiyor. Henüz o ilerisini düşünmedim. Bu iş bitmek zorunda kaldığında ne olacak? Eğer o zamana kadar beni hiçbir şekilde geri istemezse. "Neden gerçekten üzgünsün? Artık bana farklı gözle baktığın için mi? Seni etkilemeye başladığım için mi?"

Bunu duymak o kadar hoşuna gitmiyor ki ciddi bir yüz ifadesi takınıyor ve parmaklarına bakıyor. Sanki benden başka bir şeye odaklanmaya çalışıyormuş gibi içkisinin kapağıyla oynuyor.

Bu işin gittiği yeri sevmiyorum. Bu işin bitmesine hazır değilim. O neden hazır?

Ağzını silerek, "O daha önceydi." diyor.

Ve kendimi durduramadığım için onu düzeltiyorum. "Öncesi yok. Ve ne söylersen söyle ya da neyi silmek istersen iste, burada bir şeyler oluyor. Ve ben bunu çağırmiyorum."

Bana gözlerini deviriyor.

"İtalya'da o küçük gösteriyi yaptığımızdan beri kaç influencer ve ünlü çiftin gemiye atladığı hakkında bir fikriniz var mı?"

Nefes nefese kaldı. "Hayır, ama eminim bana söyleyeceksin."

"Yirmi. Bunun çok fazla görünmediğinin ama çiftler konusunu öne çıkardığımız bu hafta ünlüler düzeyinde birkaç çiftimiz çıkacak."

Onu ikna edemiyorum. Onu bu işin henüz bitmediğine ikna . Henüz yapılamayacağına. "Bu en iyi reklamcılık türü. Etkileyici bir pazarlama."

Dediğin gibi yepyeni. Bu yeni gezileri atlatalım, ve senin bana nasıl takıntılı olduğun hakkında bir gösteri yapalım..." zorluyormuşum gibi başını eğiyor. Ki zorluyorum, bunu biliyorum. "Ve sonra rahatlayabiliriz."

Saçlarını kulağının arkasına atarken ve söylediğim her şeyi düşünürken onu izliyorum.

"Merak etme, ofiste rezalet çıkarm."

"Ben ne dersem bu hafta o olacak."

Gülümsüyorum. "Bunny, bunun diğer günlerden ne farkı var?"

"Benimle tartışmayacaksın ya da herhangi bir şekilde altımı oymayacaksın. Çünkü bu ilişki benim için iyi görünmüyor."

"Nasıl yani?"

"Çünkü... ne kadar nefret edersem edeyim ya da feminizm ilerleme kaydederse etsin, erkek olan sensinSenin için her zaman farklı okunacak. Dış dünyaya göre, patronu hakladın. Rakibinin karısını çaldın."

Ama insanlar dikkatlerini bana verirse, Riggs ailesiyle yatağa girmişim ve bu işi bu sayede almışım gibi görünür." Çift kapısına doğru yürümeye başladı ve sonra dönüp benimle aynı seviyeye geldi. "Yani, bu hafta ne dersem o olacak. uyacaksın. Anladın mı? Kimsenin kimin yetkili olduğunu sorgulamasını istemiyorum."

Dikkatli olan herkes bilir ki yetkili kişi odur. CEO unvanına sahip olsun ya da olmasın. Onun için işlerin nasıl algılanabileceğini duymaktan nefret ediyorum. Bu yüzden daha fazla zorlamıyorum.

"Açık ve net, patron."

Dört saat sonra, babam pazarlamanın gelecek haftaki planlarına katılmaya karar verdiğinde sabah toplantılarımın sonuncusundayım. Ofisin normalde iyi bir havası vardır ama ben döndüğümünden ve bu influencer aktivasyonunu ilerletmeye başladığımızdan beri pazarlamadan araştırma ve geliştirmeye kadar tüm ekiplerde bir uğultu var. Hem iyi türden bir gevezelik. Bazen Tessa ve benimle ilgili dedikodular oluyor ama çoğunlukla Strutt's Peak'e kimlerin geldiği ve maceralarımız için onları nasıl eşleştirdiğimiz .

"Benden ne istediğinizi söyleyin, ben de sağlayayım. Kurul, Macera Projelerine yapılan yatırımın nasıl geri döneceğini ediyor."

"Halkla ilişkiler az önce bana oluşturmayı başardığınız tüm vızıltıların tam bir özetini gönderdi."

Ona minnettar bir şekilde başımı sallıyorum. "Önümüzdeki dört günlük etkinliğin her bölümü için liderlerimiz varLenny ve Boon Açık hava Maceraları'na katılacak, bunda yeni bir şey yok. Kayak, snowboard, helikopter kayağı ve yağ bisikleti yapacaklar. Kapalı Alan için de Grace ve Michael'i görevlendirdik. Kimlerin kaya duvarına, Mac ile MMA spor seanslarına katılmak isteyebileceğini göreceğiz ve ardından Grace'in ekibini masaj için güçlendirdik. Ayrıca, Brews & Books bir Gerilim ve Romantizm etkinliğine ev sahipliği yapıyor ve Henry, The Lemon Tree'yi sadece bizim için açmayı kabul etti. Bir tadım menüsü hazırladı ve bira için Strutt's Peak Brewing şirketi ile ortaklık ve içki eşleştirmesi için Kentucky'den biraz Foxx Bourbon getirttim. Sonuç olarak, bu kasabayı eşsiz kılan her şeyin vurgulanacağı birkaç gün olacak ve bunu için sabırsızlanıyorum.

Babam gülümseyerek odaya ve duvarlara asılmış planlara bakıyor. "Peki Karanlıktan Sonra Maceralar? Eğer planları doğru okuduysam, bütçenizin çoğu oraya gitti."

Odanın etrafındaki birkaç kişi de daha fazlasını duymaya hevesli, çünkü bunu biraz daha gizli tuttum. "Akşamları gerçekleşecek şeylerin bir miktar anonimliği var. İnsanların bunlardan herhangi birine katıldıklarında kendilerini güvende hissetmeleri önemli. Her biri herkese sunulacak, ancak onlara sadece üst düzey bir açıklama yapılacaktır. Eğer gizlilik anlaşması imzalamaktan ve katılmak için telefonlarından feragat etmekten rahatsız olurlarsa, o zaman şehirdeki içkili kızak gezilerimize ve kış filmi festivalimize katılabilirler."

Biz devam ederken Tessa konferans odasına geliyor.

"Bence Oyuncak Rodeosu en popüler olanı olabilir. Kovboy temalı bir gece, insanların seks oyuncaklarını ve görebileceği ve tanıtılabileceği bir yer mi? Yani biraz abartılı ama kadın influencer'larımızın çoğu bunun nasıl bir şey olacağından bahsediyor. Bence bazı yeni sanatçılar ve June'un bir şov yapmasıyla birlikte, her şey en şey olacak."

"Peki ya geri kalanlar?" diye soruyor boğazını temizleyerek.

"Burlesk gösterisini mi kastediyorsun?" diye sorduğumda ona gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Hukuk bölümünden Bartlett söze giriyor: "Tekrar belirtmek isterim ki, tüm bu akşam yapılanlar

Riggs Outdoor'un bir kuruluğu. Biz sadece bu faaliyetler ile kendileri için macera temin etmek üzere bizi kiralayan misafirler arasındaki geçitiz."

"Bartlett haklı. Bu modelle masada para bıraktığımızı düşünsem de, markamızı olası yasal sorunların dışında tutuyor... en azından şimdilik."

Babam elinin tersiyle itti. "Endişelenmiyorum. Ortaya çıkabilecek sorunları halledeceğiz. Bunu sevdim. Harika bir fikirdi, Tessa."

Gülümsüyor ama hemen araya giriyor. "Bu Law'dı. Konsept ve uygulama onun. Ben sadece 'kapalı' seçeneği sunma fikrine sahiptim ama gerisi onun . Başından sonuna kadar."

"Bir fikir ancak nasıl hayata geçirilirse o kadar iyidir," diye ekliyorum. "Bu odadaki herkes bunun gerçekleşmesini sağlıyor." Başkalarının fikirlerinden kendine pay çıkaracak bir tip değil ama de beni bu işin önüne koyması hoşuma gitti. Bu bir patron hamlesiydi. Kolaylıkla bunu bir ekip çalışması olarak adlandırabilir ve öylece bırakabilirdi.

Babam parmak eklemlerini konferans masasına . "Law, işiniz bitince beni ofisimde görmeye gelin." Ayağa kalkar ve dışarı çıkar. "Herkese iyi çalışmalar."

Tessa ve ben birbirimize bakıyoruz. Bu bir zafer. Şimdi önümüzdeki dört günü atlatıp tüm beklediğim gibi gittiğinden emin olmamız gerekiyor.

Hukuk

"TAMAM, NEYİ YANLIŞ YAPTIM?" BABAMIN OFİS KAPISINI ARKAMDAN KAPATIRKEN . BEN Beni neden buraya çağırdığı konusunda gerginim. Genellikle, aklından geçenleri tartışmak için ofisime gelirdi. Nadiren beni ofisine çağırırdı.

Gülüyor ve parmağını kaldırarak bir dakika beklememi söylüyor. Telefonunu kulağına dayamışken şöyle dediğini duyuyorum: "Evet, kulağa hoş geliyor. Seni sonra ararım."

Telefonu kapattığında, "Neden yanlış yaptığın bir şeyle ilgili olduğunu düşünüyorsun?" diye sorar. "Tarih."

Bir kahkaha daha atarak başka bir şey eklemiyor, çünkü bu doğru. "Seninle Tessa hakkında konuşmak istiyordum."

"Ah, evet. Yeterince uzun sürdü, yaşlı adam. Belki de bu işin bitip bitmeyeceğini görmek için bekliyorsundur diye düşündüm." Kanepede arkama yaslanıyorum ve ayaklarımı üzerine atıyorum.

"Şu yaşlı adam saçmalığını kes," diyor benim hareketimi taklit ederek. "Oğlumun başına iyi bir şey, daha doğrusu iyi *biri* geldiğini anlamak için resimleri görmeme ya da konuşmaları duymama gerek yok. Yanılıyor muyum? Fiyaskoyla mı ?"

Lanet olsun. Genelde A+ bir saçmalık koklayıcısıdır. Onun önünde gösteriş yapmadığımız sürece bu sahte ilişkiyi görmezden gelmesini bekliyordum. Ama şimdi yalan söylediğim için kendimi suçlu hissediyorum, çünkü bu fikir hoşuna gitmiş gibi görünüyor. Gözlerimi odanın içinde gezdiriyorum. Gözlerinin bakıp ona yalan söyleyemem. Tessa'ya karşı bir şeyler hissediyor olsam da aslında aramızda bir şey yok ve o da bana aramızda bir şey olabileceğine dair herhangi bir işaret vermedi.

"Seninle gurur duyuyorum."

Öldür beni şimdi.

Ama orada durmuyor. "Senin benim yavaşlamak istemeyen çocuğum dair bir fikrim vardı. Sana bu şekilde sevmenin neye benzediğini göstermemiştim ve belki de yaşadığın hayat tarzından memnun olduğunu düşünmüştüm."

"Bunu istiyorum baba. Everly beri istiyorum."

"Sende bir dürtü görmedim, en azından hepimizin inşa ettiği şeyi yürütmek için gerekli olan bir dürtü. Burası artık küçük bir vitrin değil. Bundan çok daha büyük. Yaratıcılığınız her zaman sizi farklı kılan ve şu anda bulunduğunuz yerde olmanızı sağlayan şey olmuştur, ancak buradaki her çalışanı etkileyecek kararlar alırken farkında gereken tek şey bu değil."

"varmaya çalıştığını anlamıyorum, baba."

"Diyorum , bu riskli konseptin bizim için başarılı olmasını sağlamak için alınan ayrıntılar iyi yapıldı. Bunun gerçekleştiğinden emin olmak için ekstra özen gösterdiğinizi düşünüyorum. Ve onun da bunu sağlamanız için size yardımcı olduğunu biliyorum. İyi bir takım oldunuz."

Bir kahkaha attım, çünkü bunu söylediğini duysaydı, ona en kötü suratla karşılık verirdi. "Dinle baba, Tessa ve benim aramdaki bu şey. Raf ömrünün ne olacağını bilmiyorum ama bu, işi hâlâ istediğim kısmını değiştirmiyor."

Bir parçam bunu yüksek sesle söylemekten nefret ediyor.

Dinliyormuş gibi dirseğine yaslanıyor ama bana gülümseyişinden başka düşünceleri olduğunu anlıyorum. "Biliyorum. Ama bir ama hissediyorum..."

"Ama diye *bir* şey yok, sadece onun resimde olduğundan çok daha uzun süredir CEO olmayı planlıyordum."

Birkaç dakika hiçbir şey söylemiyor ama babam duygularını kontrol etmekte pek iyi değildir. Bu yüzden sıcak gülümsemesi ve derin iç çekişi kalıcı bir his bırakıyor. Özellikle de "Bazen yeni bir fotoğrafa ihtiyacın olur." dediğinde.

Kapısının diğer tarafından bir çift tıkırtı yankılanıyor. Ayağa kalktı ve omzuma vurdu. "Eski fikirlerin yeni bir şeyin önüne geçmesine izin verme." Sonra dönüp diğer taraftaki kişiye içeri girmesi için .

Boon içeriye doğru bakıyor.

"Merhaba, Asher." Gülümsüyor ve sonra bana bakıyor. "Selam dostum, burada olduğunu bildiğim için üzgünüm ama sosyal medya ekibinden birkaç kişi yaptığın ve viral olan bir şey yüzünden rahatsız oluyor."

İş gününün kalanı heyecanla geçip gidiyor. Başka bir influencer ve iki ünlü kalan yerlerimizi ayırtmayı başardık.

Birkaç telefon görüşmesi yaptıktan ve hırdavatçıya uğradıktan sonra, Tessa eve gelip ortak alanımıza uğramayı ihmal etmediğinde gecemin birkaç birasını içmiş oluyorum. Eve sonra ne kadar sürede gelip nerede olduğuma baktığını takip ediyorum.

Bugün beş dakikanın altındaydı.

"Burası berbat kokuyor. Bir pencere açmalısın."

"Açardım ama üşüdüm."

"Ne yapıyorsunuz siz? Bu yerde satın almaya ya da inşa etmeye karar verdiğin canavarlık hakkında söz hakkım olması gerekmiyor mu?"

"Seni duydum. Terazî hakkında söylediklerinizi. Dünyanın bu şekilde inşa edildiğini biliyorum ama ben bu bakış açısına katılmıyorum. Yani-" "-Herkesin fikrini anda değiştiremeyeceğime göre, küçükten başlayıp 'eğlence odamızı' biraz daha Tessa dostu yapabileceğimi düşündüm."

Etrafındaki yeni duvara bakıyor. "misin?" soruyor suçlayıcı bir şekilde, sanki şok olmuş gibi.

"Ben orijinal biriyim. Çekici, yakışıklı, konuşkan, belli ki . Pek çok şeyi çok iyi yapabiliyorum Bunny. Çoğu ellerimle."

"Kibirli..."

"Kibar ol." Matkabımla onu işaret ediyorum. "Sahte bir nişanlıya sahip olmanın bazı faydalarından yararlanmanın iyi olabileceğini düşündüm."

"Erkek arkadaş."

"Domates, patates."

"Bu değil-" Nefes nefese kaldı. "İnsanlara nişanlandığınızı mı söylüyorsun? Tanrım, Law."

"Sakin ol. Sadece şaka yapıyorum." Kalemi kulağımın arkasından duvarın bu son kısmı için ihtiyacım doğru uzunluğu ölçüyorum.

çerçeveyi incelerken göz ucuyla ona bakıyorum. "Bunlar...?" "Kitap rafları. Ve yayılıp kitap okuyabileceğin küçük bir köşe." Kitaplık için ilk braketini deliyorum.

Üst rafta.

"Uçaktaki çizimler."

Kendi kendime gülümsüyorum. Onun beni bunu yaparken görmesiyle lanet bir rozet kazanmışım gibi hissediyorum. "Seni sürekli kitaplarınla yere kıvrılmış halde buluyorum. Ben de onları saklayacak bir yer istersin diye düşündüm, çünkü onlar senin eğlencen." Dönüp ona bakıyorum. "Burası bir eğlence alanı."

Bazen onu okumak çok zor oluyor. Etrafına, yaptığım ilerlemeye, koyu lekeden hala olan tahtalara bakıyor. Ama bana dönüp baktığında gözleri cam gibi oluyor, sanki ağlayacakmış gibi. "Bu alanı *benim* için mi inşa ediyorsunuz? Burayı inşa etmek için langırt oyunlarının yerini mi değiştiriyorsun?"

kitap raflarım?"

Neden üzgün görünüyor? Kahretsin, şeyi berbat mı ettim? Ona doğru dönüp biraz daha yaklaşıyorum, kalemimi kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve matkabı derme çatma alet tezgahımın üzerine koyuyorum.

Ona uzanıp elini tutuyorum. "Dinle, eğer bu-"

"Hayır," diyor hızla, kendi parmaklarına dolanmış parmaklarıma bakarken. "Sadece şaşırdım."

Onu kendime doğru çekiyorum ve gülümsüyorum. "İyi şaşırdın mı?"

Harekete koymuyor ve gülümsüyor. "İyi sürpriz."

Parmaklarını öptüm ama uzun süre kalmasına izin vermedim. Onları hızla bırakıp projeme geri dönüyorum. Eğer bu göreve odaklanmazsam, onun onayını duymanın ne kadar güzel bir his olduğunu mahvedeceğim. Onu şaşırtmak ve bunun onu mutlu eden bir şey olmasını sağlamak. Eğer elini yanıyormuş gibi bırakmasaydım, onu öpücüklere boğar, sonra da bu kitap raflarının önünde becerirdim.

"Kıçıma bakmayı kes, Bunny. Biliyorum, bu tamamen farklı bir . Seksi inşaat işçisi, ama ben çok odaklanmış."

Bir kahkaha attığını duyuyorum ama dönüp bakmıyorum. Ta ki iyi haberlerim olduğunu hatırlayana kadar.

Tessa

TAM EVİME GİRMEK ÜZEREYKEN LAW OMZUNUN ÜZERİNDEN BAĞIRIYOR. "BU SABAHKI Bu arada yayınladığım video trend oldu."

Geri dönüyorum ve daha fazlasını duymak için merdivenlere oturuyorum.

"Sabah antrenmanım. Ve seninki," diyor gömleğinin altıyla alnını silerek. Ve bu bana alt karın kaslarının mükemmel bir görüntüsünü veriyor. Tek bir sıcak kanlı insan bile bakmazdı.

"Yani ip atlamak yeni odun kesmek mi?" Bunu ona söylemeyeceğim ama izlemek bağımlılık . İpi nasıl bu kadar hızlı hareket ettirdiğini anlamıyorum, üstelik üstsüz. Buna bu kadar susayacağımı hiç düşünmemiştim. "Gerçekten yeteneklisin Riggs. Kariyerini değiştirmeyi düşünebilirsin."

"Bu çok hoş," diyor alaycı bir . "Ama zıplayan memelerim yüzünden trend olmuyor. Gerçi göğüs uçlarım çok belirgin." Bunu söylerken ellerini aşağıya doğru fırçalıyor.

Filtresi yok.

Dudaklarımı ağzımın içine sokuyorum, çünkü buna gülmek mümkün değil. O böyle şeyler söylediğinde yüzümü asmamak için kendimi zor tutuyorum.

Sadece kafamı sallıyorum. Ve gerçekten, keyifsizim. Kitaplık meselesi ve onun inşaat işçisi striptizcisi gibi giyinmesi arasında duygularımı kontrol altında tutmakta zorlanıyorum.

"Benimle tamamen eğlenmiyormuş gibi davranmayı bırak, Bunny. Bunu saklamakta sandığın kadar iyi değilsin."

Gözlemini görmezden gelerek iç çektim. "Bunların vücut ve mizah yüzünden viral olduğundan eminim."

Ağzı açık kaldı. "Bu bir iltifat mıydı?"

Kollarımı dizlerime dayayıp omuz silkiyorum. "Belki. Bilmiyorum."

"Buna geri dönebiliriz." Kalemle beni işaret ediyor. "Ama herkes hayatımdaki bir kadının arka planda , beyaz mayosunun içinde bir halde beni becermesine tepkili."

Hemen telefonundaki videoyu görmek için elimi uzatıyorum. İzliyorum ve sanki ona binmek, yemek istiyormuşum gibi ona bakıyorum... Ne olduğunu bilmiyorum.

Omuzlarımı tekrar silkiyorum, rahat davranıyorum ve telefonunu geri veriyorum. "Senin yorumun."

Sanki bu çok saçmaymış gibi bir kahkaha attı. Öyle de, ama burada biraz saygınlığımı korumam gerekiyor. "Benim ve yaklaşık 1.2 milyon insanın yorumu."

"Görünüşe göre ben sadece rolümü oynuyorum," diyorum sakarca bir gülümsemeyle. ", Bunny."

Şu aptal lakap.

"Tamam, acıktım ve şimdi bir kadeh şaraba ihtiyacım var. Hoşça kalın," diyerek evime geri dönüyorum. Bu arama mesafe koymalıyım.

TESSA

Lütfen bana bu gece çalışmadığını ve şarap getirebileceğini söyle.

Callem 'Hot Sheriff' Muldowney

Kırmızı mı beyaz mı?

CALLEN 'HOT SHERIFF' MULDOWNNEY

Yirmi dakika içinde orada olacağım.

"Yani, gerçekten onunla çıkıyor musun?"

Elimden geldiğince doğrudan soru sormaktan kaçınmaya çalışıyorum, ancak şu anda, kusursuz sorgulama becerilerine sahip çok ilgili bir polis memuru soruyor ve bunu nasıl oynayacağımdan emin değilim.

"Karışık bir durum."

"Bir milyondan fazla izlenen bu video, öyle olduğunuz fikrini destekliyor gibi görünüyor." Yukarı kaydırıyor. "Bu yorumlardan herhangi birini okudunuz mu?"

"Hayır, birinin bana o mayonun içinde çok seksi görünmediğimi hissettirmesine ihtiyacım yok." Güldüm ve telefonumu ondan geri aldım.

"Öyle," diye gülerek kabul ediyor.

Ona göz kırpıyorum. "Senden hoşlandığımı biliyordum."

"İnsanları ve durumları oldukça iyi okuyabilirim, Tessa." Birasını yudumluyor, telefonu yere atıyor ve ayaklarını yeni üzerine uzatıyor. "Yanlış hatırlamıyorsam, adama katlanamıyordun ama sonra İtalya'dan döndün ve şimdi ne oldun? Aşık mı oldun?"

Burnumu kaşıdım, kendimi durduramadan yüzümü buruşturdum. Eğlenerek mırıldanıyor. "Tamam, en azından sikişiyorsun o zaman." *Keşke.*

Bu noktada, sahte bir ilişkinin hiçbir faydasını göremiyorum. Bunun her şeyi nasıl karmaşıktırdığını biliyorum ama o çok lezzetli ve ben çok açım.

"Tuvaleti kullanmam lazım. Bana bir bardak daha doldurur musun?" O daha fazla bir şey söyleyemeden banyoya koşuyorum ve kapıyı kapatır kapatmaz telefonumu çıkarıyorum.

Callen kanepeden bağılıyor, "Oyalama taktiğinin neye biliyorum, Tessa."

TESSA

Ailenize ne zaman gerçeği söylüyorsunuz?

Yoksa çoktan yaptın mı?

HUKUK

Merhaba, Bunny.

TESSA

Kes . Bunu ailemizden ve yakın arkadaşlarımızdan ne kadar saklayacağımızı bilmem gerek.

HUKUK

Orada bir adam mı var? 3.

kuralı unutm.

TESSA

Hayır! Hayır!

Bana yalan söyleme, Bunny. Bir saat önce bir şerifin geldiğini gördüm. Gelip bölgemi işaretlemem mi gerekiyor?

TESSA

Sen bir aptalsın. Lütfen soruma cevap ver.

Bir dakika daha bekledim ve sonra saçımı yüksek bir düğüm . Kuralları koyarken bunu .

Sütyenimi çıkarıyorum, çünkü saat akşam 9'u çoktan geçti ve indiğim yerde çok fena bir uyku çekmeme bir kadeh şarap daha . Aynaya ve ellerimi yıkıyorum. Sonra her iki kolumun altına deodorant sürerek Law'dan yanıt almak için bir dakika zaman kazanıyorum. Şarap ve bir polis memuruna ve yeni arkadaşşıma yalan söylemek istemediğimi aniden fark etmem arasında terliyorum. Neden ayrıntıları bundan daha iyi planlamadık? Genelde bundan çok daha iyi plan yaparım.

Banyodan çıktığımda oturma odasından gelen kahkahaları duydum. Bunu kendi başıma çözmeliydim. Köşeyi döndüğümde Law'ı yeni kanepemde uzanırken görüyorum, gömleksiz, üzerinde lacivert bir , bir gözlük ve elinde bir biradan başka bir şey yok. Çok güçsüzüm. Bu manzara karşısında ağzım sulandı.

"Bana istediğin kadar deliymişim gibi bakabilirsin," diyor Law beni görmeden hemen önce. Gördüğünde gözleri ve yüzü kocaman, ıslıl ıslıl bir gülümsemeyle aydınlanıyor. "Bunny!"

Callen birasını yudumlarken boğuluyor.

"Hayır." Onu işaret ediyorum. "Buradaki *tek* arkadaşşıma yalan söylemiyorum."

"Lakap mı?" Dikkatini Cal'a çeviriyor. "Tamam, lakabı sevmiyor ama hissediyorum. O çok küçük ve sevimli."

Callen kırmızı şarap bardağını uzattı. "Teşekkür ."

Birasını uzatıyor ve biz de içkilerimizi şerefe tokuşturuyoruz, yüz ifadesi çok fazla soruyla dolu. Neredeyse komikti. *Neredeyse*.

Law bana baktıktan sonra, "Kız kardeşim beni sorguladı ve ona tam olarak neler olduğunu anlattım" dedi.

, çünkü bunu önce benimle konuşacağını düşünmüştüm. Hikayemizin hangi versiyonunu kimin bildiğini takip etmek isterdim. Ama sonra sözlerini şöyle : "...beni istemiyormuş gibi davrandığın, ama birbirimize fazlasıyla takıntılı olduğumuz sıradan bir ilişkimiz var."

Başımı hızla sallıyorum. "Hayır. Hayır. Hayır. Olan şey bu değil."

Omuz silkiyor. "Benim *yorumum*."

"Yorum falan yok," diyorum , sözlerimi bana geri çevirmesine sinirlenerek. Callen'a öfkeyle bakıyorum. "O devreye girdi ve herkesin burada gerçekte olduğundan daha fazlası olduğuna inanmasına izin verdi."

Callen'a "*Yalan söylüyor*" diyor. Sonra da "Herkes bizim seksi bir çift olduğumuzu düşünüyor. Utanmana gerek yok."

Bunu için elimden geleni yapıyorum. "Seni çekici bulmuyorum."

"Meme uçların aksini söylüyor."

Aşağı bakıyorum ve kızlarımın ona doğru kraliçeler gibi el salladıklarını görüyorum. Evimde üzerimi örtecek değilim, bu yüzden kollarımı kanepenin arkasına doğru uzatıyorum.

"Callen-" Gözlerimi onun muhteşem yüzünde gezdiriyorum " bakın. Onlar sadece benim çok çekici yeni kankamın manzarasının tadını çıkarıyorlar."

Callen boğazını temizleyerek temkinli bir kahkaha . "Beni bu *her neyse* onun ortasına koyma.

öyl

e." Law kaşlarını Cal'a doğru oynatır. "Emin misin? İyi bir zaman olabilir."

Bakışlarımı gömleksiz harikaya yönelttim. "Çık dışarı. Arkadaşımın sakın bir gece geçiriyorum. Ben yapmadım

seni davet ediyorum."

Başını yana eğip gülümsüyor ve bunu nasıl da nefret ediyorum, çünkü ağzının hemen sağındaki küçük gamzesi ortaya çıkıyor ve ne kadar dikkat dağıtıcı bir yakışıklılığa sahip olduğunu gösteriyor. Buna bir de gözlük taktığı gerçeğini vücudum bir kovandan daha yüksek sesle uğulduyor, her parçam ekstra ilgi için can atıyor.

"Buraya iki sebepten dolayı geldim." Tek parmağını kaldırdı. "Birincisi, bana mesaj attın." Gözlerimi Callen'a çeviriyorum ve o da bana "*az önce arandın*" der gibi sırtıyor.

"Bunu seksi bir mesaj olarak mı kastettiğinden emin olamadım." Callen'a bir sır vermeye gibi elini ağzına kapatıyor. "Seks mesajı atma oyunu üzerinde çalışıyor. Biraz daha geliştirilebilir. Çok nokta atışı yapıyor. Yeterince açıklayıcı kelimeler kullanmıyor. Noktalama işaretleri kullanıyor." Elini havada . "Bu bütün bir şey."

Callen bunun çok komik olduğunu düşünüyor olmalı çünkü gülmekten neredeyse nefesi kesilecek. Ben de burada oturup sinirli görünmek için çok uğraşıyorum ama açıkçası ben de gülmek için kendimi zor tutuyorum.

Onunla gülmenin bu kadar kolay olmasından nefret ediyorum.

Law omuz silkiyor. "de ne ima ettiğini çözmek için yanına geleyim dedim."

Ona en iyi boş bakışımı atıyorum. *Sakın gülme.*

"Hayır mı? Tamam. İkinci neden ise -" iki parmağını havaya kaldırdı "- influencer programınızın şu anda maksimum kapasiteye ulaşmış olması. Az önce genişletilmiş davetiyeler için bir sürü talep aldık, bu da insanların şimdiden bu konuda konuşmaya başladığı anlamına geliyor."

"Güzel. Davetiyeler sizin fikirlerinizi de içeriyor muydu-" Gözlerimi Callen'a çeviriyorum "- karanlık sonrası aktiviteler?"

"Atlı kızak, oyuncak rodeo ve burlesk gösterileri tüm konuklarımız geldiğinde tanıtılacak. En ilgi çekici gösteriler bunlar olacak, ancak bunların odak noktası olarak değil, bir fayda olarak görülmesini istiyorum."

"Oyuncak Rodeo mu?" Callen soruyor.

Law kaşlarını oynatıyor. "Şarj edilebilir oyuncaklar."

Callen bilerek başını sallar, "Ahhh."

"Ayrıca, son zamanlarda duyduğum tek şey kızların kovboy çağında , bu yüzden rodeo doğru geldi."

Yine gülümsememe izin vermemeye çalışıyorum. Hem eğlenceli hem de gülünç, ama aynı zamanda gerçekten çok zeki ve kafasını çalıştırdığında yaptığı işte çok iyi. Ondan bu kadar hoşlanmamdan, onunla ilgili pek çok şeyden bu kadar hoşlanmamdan nefret ediyorum. Ve bu gece, onu göstermemek için verdiğim mücadele azalıyor.

Callen araya giriyor, "Bu karanlık sonrası aktiviteler görmezden gelmem gereken bir şey mi?"

"Eğer kastettiğiniz buysa, her şey yasal. Dava alanına emin olmak için Jack'e ayrıntıları inceledim. Sorun çıkmayacaktır."

Yönetim kurulunun bu mesai sonrası etkinliklerle ilgili tam farkındalığını henüz istemesek de, herhangi bir yasal sorunla karşılaşp karşılaşmayacağımızı doğru bir şekilde incelemek için Law'ın kayınbiraderi Jack'in desteğine ihtiyacımız karar verdik. Kendisinin bu detaylarla ilgilenilecek çok sayıda ekibi var, böylece June ve diğerlerinden oluşan küçük bir ekip yer ve katılımcı tercihlerinin lojistiğini halledebilir.

"mı?"

"İyi olacağız," diye tekrarladı.

Başımla onaylıyorum, çünkü güveniyorum. Bilgi sahibi olmayı ve büyük resmi görmeyi seviyorum.

ama onun görevi ayrıntıların yerine getirildiğinden emin olmaktır. Bu, ayrıntıların önemli olduğu türden bir etkinlik. Bu deneyimle ilgili, bu yüzden herhangi bir şekilde dağılık hissedilirse, başarısız olur. Law bunu biliyor.

İkimiz de buraya gelme bu olmadığını biliyoruz. Arkasına yaslanıp bir kolunu koltuğun arkasına doluyor ve ben de onun vücudunu en ön sıradan görebiliyorum. Ani sessizlik, buraya gelmek için bir bahane aradığını anlamamı sağladı. Ve ben de ona davetiye verdim. Ben de bir insanım ve ne kadar istemesem de açıkta kalan her santim teni içime çekmekten kendimi alamıyorum. Kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Gözlerimi göğsünden yukarı, omuzlarının üzerinden adem elmasına ve ağzına doğru sürüklüyorum. Dudakları geniş bir gülümsemeye dönüşüyor, bu da bana yakalandığımı söylüyor.

"Tamam." Callen alkışlıyor ve sonra ayağa kalkıp birasından kalanları boşaltıyor. "Eve gitmem gerek."

Suratımı asıyorum ve bunu anda, kesinlikle akıllıca kararlar veren bir cam olduğumu fark ediyorum. "Saat çok erken ve senin hakkında konuşmadık bile. Kal." Kanepenin minderine vuruyorum. "O gizemli adamla neler olduğunu duymak istiyorum. Ve bugün seni son gördüğümünden daha çok gülümsüyordun."

"Cal? Seks hayatın var mı? Anlat lütfen," diyor Law, en az kadar ilgili.

Callen'ın yüzü anında gergin bir gülümsemeye bürünüyor, yanakları pembeleşiyor ama bize cevapla uzaktan yakından alakası olmayan bir şey söylemiyor. Bunun yerine bana göz kırptıyor ve eğilip alnımdan öpüyor. "Bir dahaki sefere size her şeyi ."

Law'ın elini alkışlıyor.

"Peki ya ben? Öpücüğüm nerede?"

Law'ı işaret ediyorum. "Sen de gidiyorsun."

"Biramı henüz bitirmedim. Kaba olma, Bunny. Ayrıca, yatıya kalmalar hakkında konuşmalıyız."

Kapı Cal'ın arkasından kapandığında, dikkatimi tekrar kalan misafirime . Onunla yalnız kalma fikri hoşuma gitmiyor. Özellikle de şu anda. Çok iyi görünüyor. Ve onu istemiyormuş gibi davranmak için çok fazla kırmızı bardak içtim.

"Beni böyle süzmeye devam edersen buradan hiç ayrılmayacağım." Bu ukalalık karşısında başımı sallıyorum. "Kendini çok beğenmişsin."

"Bana, benimle dolu olmayı umursamıyormuşsun gibi bakıyorsun."

Birkaç imalı söz karşısında vücudumun geri kalanı gibi yüzüm de ısındı.

Bardağımı kaldırıyorum ve onu işaret ediyorum. "Ben sadece sergilenen şeye . istemiyorsan gömlek . Üşümüyor musun?"

"Sıcak koşuyorum. Hissetmek ister misin?" Kaşlarını oynatarak gülümsüyor, beni kışkırtıyor. "Ben iyiyim."

Hiç iyi değilim.

"Emin misin Kontes? Dokunmak ister gibi görünüyorsun." Bunu şakacı bir şekilde söylüyor, sonra gözleri göğsüme ve daha sonra çok etkileyici olmayan pijama seçimime iniyor. Şarabın ve onun yakınlığının bir kombinasyonu olduğunu biliyorum ama filtrelerim kalkıyor. Bakalım bunu da en az onun kadar iyi karşılayabilecek mi?

"İstiyorum. Kesinlikle dokunmak istiyorum." Boştaki elimi köprücük kemiğimde ve göğüslerimin arasındaki vadide gezdiriyorum. "Kendime. O yüzden lütfen git de oynayabileyim."

Bana göz kırptıyor. İlk defa sessiz. Onu şaşırttım ve bu çok tatmin edici.

Dudaklarımı yalayarak şarabımdan son yudumu alıyorum. Sonra öne eğilip kadehimi masaya koyuyorum ve gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum. adım atmıyorum. Dalga geçmeyi seviyor. Ben de ona karşılık vereceğim. Aramızda yeterince cinsel gerilim vardı, bir noktada taşması kaçınılmazdı. Gerekirse suçu şaraba . Sanırım nasıl bir kadına dönüştüğümü unutmuşum. Görünüşümü korumak

konusunda o kadar endişeliydim ki durumumuzun faydalarını aptalca görmezden geldim.

"Burada net bir tabloya ihtiyacım var Bunny. Gitmemi mi istersin yoksa kalmamı mı tercih edersin?" Parmaklarımı atletimin üzerinde ve göğsümün kıvrımında gezdiriyorum. Ama ona cevap vermiyorum.

Hareketlerimin ve sözsüzlüğümün onu anında söyleyebilirim.

İtalya'dan beri üzerinde yürüdüğümüz çizgiler şimdiye kadar hiç tam anlamıyla Ama şu anda arzuladığım şey, geriye fazla kafa karışıklığı bırakmayacak kadar uzağa .

Boğazını temizliyor, kelimeler hala hafifçe boğuk , "Sanırım içiyorsun ve eğer sana dokunursam-" diyor.

Sözünü kestim, "Hayır, hayır, aptal çocuk..." Sırtışı geri geldi. "Seni bana dokunmaya davet etmiyorum. Eğer kalmak istiyorsan, o zaman benim talimatlarıma uymak zorundasın. Benim kurallarıma."

Onunla yatmayacağım. Bu geri için çok fazla olur. *Bunu* yapabilirim ve yine de çekip gidebilirim.

"Bana patronluk hoşlanmam, Kontes."

"Bundan emin misin?" Pantolonunun içinden görünen sertleşmiş sikini ölçüyorum.

Boğazını temizliyor. İki kez. Ve kırmızı boynundan kulaklarına doğru süzülüyor, yanaklarını sıyrıyor. Şimdi sevimli olan o. Bakalım sadece ağzından kaçırmak yerine bazı pis sözleri duymaktan hoşlanacak mı?

"Eminim o güzel sikin, onu sıkıca kavradığında ne kadar sertleştiğini bana göstermek için can atıyordur."

Hızlı bir nefes çekerek, tavana bakarak sesli bir şekilde nefes veriyor. "Lanet , çok pis bir ağzı var." saç çizgisinin önünden sürüklüyor, sonra sırtını tam kanepeye .

Karnımın alt kısmında küçük bir yangın başlarken gülümsüyorum. Çünkü bana bakışı, ona sunduğum her şeyi yemeye hazır olduğunu söylüyor.

"O güzel memeler ağzımla buluşmak için ne kadar hevesliyse ben de o kadar hevesliyim," diyor ve onun da katılması tahrik olmamı tahmin daha fazla artırıyor. "Onları emmeyi istiyorum. Eminim hayal ettiğim kadar mükemmeldirler." Çenesi bana doğru eğiliyor. "Göster bana, Contessa. Onları görmeliyim ki daha sonra onları becerirken hayal edebileyim."

Atletimin yakasını meme üstünü sıyrıracak kadar aşağı çekerek parmaklarımı hafifçe üzerlerinden geçiriyorum. Gözlerini kaçıramamasıyla karışan bu his vücudumda bir sıcaklık dalgası yaratıyor.

"Alay etmek."

"Yetkili sen değilsin."

"Henüz" diyor.

Bir omzumu kaldırıyorum. Bunu başka zaman tartışırım ama şu anda bu delicesine güzel adama ne istediğimi ve nasıl istediğimi söylemek istiyorum.

"Ayağa kalk."

Dinliyor ve vücudunu daha da iyi görebiliyorum. Gülümsüyorum. Elimde değil. Göğsü ve omuzları geniş. Göğsünün etrafında ve karnının ön kısmında belirsiz siyah kıllar var. Bunun beni neden daha çok tahrik ettiğini bilmiyorum. Kocamdan beri pek çok erkekle birlikte oldum ama hiç birinin vücudu bu adam gibi değildi. Omuzları yuvarlak ve kollarına baktığımda sırtından pazılarına kadar kaslarla kıvrıldığını görüyorum. Çok fazla değil ama beni kolayca kaldırabileceğini anlamama yetecek kadar. Her biri birkaç dövmeyle süslenmiş ön kolları bile güçlü ve yağsız kaslarla kordonlu. Ağzım sulanıyor. Ve bunun beni ne kadar ıslattığını hissetmek için can atıyorum. Meme uçlarım atletime ve bu bile beni ne kadar iyi hissettirebileceğinin aşırı farkında olmamı sağlıyor.

Gülümsüyor ve "Bu seni ıslatıyor mu, Bunny?" diyor. Ses tonunda her zaman olan şakacılığın yerini saf şehvet almıştır.

Gözleri alt kayarken, yumuşak gri pantolonumun büzgüsünü yavaşça çözüyorum. Sonra elimi bacaklarımın altına ve arasına sokuyorum.

"Çok güzelsin," diyorum ona. Pantolonunun altında sertleşmiş sikinin hareket edişinden, bu övgüden ne kadar hoşlandığı belli oluyor. "Sadece sana bakmak bile külotumu ıslatıyor."

"Göster bana."

Aman Tanrım. Tereddüt ediyorum, ama sadece bir saniyeliğine. Ondan akan güven beni o kadar tahrik ki, kendimdeki herhangi bir hıçkırık beni onunkinden besliyor.

"Kontes, ne kadar ıslak görmem gerek. Ya bana gösterirsin ya da gelip kendim görürüm."

İki parmağımı dudaklarıma ve klitorisime sürüyorum ve yavaşça bel kemerimden çekip ona göstermek için yukarı doğru uzatıyorum.

"Bırak tadına

bakayım."

"Hayır."

Burun delikleri alevlendi ve bundan hoşlanmadığını biliyorum, ama anı bozmak yerine, "O zaman kendin tadına bak. O parmakları ağzına sok ve bana ne kadar iyi olduğunu göster."

Akılsızca bir hareketle parmaklarımı dudaklarımın arasına sokup tadına bakıyorum. Birine karşı bu kadar pervasızca yaptığım en kirli hareket bu. Beni daha önce hiç hissetmediğim bir sınıra itiyor. Samimiyet ve savunmasızlık gibi hissettiriyor ama daha seksi. Sonra parmaklarıma bakarken nefesinin "Çok seksi lan" dediğini duyuyorum, sanki tatmaya açmış gibi dudaklarını yalıyor.

"Anlat bana," . Eli kalınlaşmış sikinin üzerinde, pantolonunun üzerinde kayıyor. Avucunu yavaşça pantolonun üzerinde aşağı yukarı hareket ettirirken alet yukarı kalkıyor. Ona dokunmak istiyorum. Dilimin üzerinde kaydığını hissetmek. "Ne kadar tahrik kokusunu alabiliyorum. Ağzım sulanıyor."

"Tatlı," diye cevap veriyorum. "Ve belki biraz tuzlu." Pantolonunun altındaki uzunluk boyunca hareket eden eline tekrar bakıyorum. "Sikini görmek ."

"Bana seninkini göster, ben de sana benimkini göstereyim." "Üzgünüm, sikim yok."

"Komik." Tekrar vücuduma inen parmaklarımdan başka tarafa bakıyor. Gözleri benimkilerle birleştiğinde, "Ne sorduğumu biliyorsun" diyor.

Başımı yana eğiyorum, aptalı oynamaya ve onun kelimelerini kullanmasını sağlamaya çalışıyorum.

"O amcığı görmek istiyorum, Bunny. Eğer tadına bakmama izin vermeyeceksen, o zaman görmeme izin ver. Çok ıslak, değil mi?"

Yavaşça başımı sallıyorum. "Çıkar ve önce seni görmeme izin ver," diye rica ediyorum. Kemerini aşağıya ve altına doğru uzatarak kendini serbest bırakıyor.

Bunu yapmak istememiştim ama ağzım hafifçe açılıyor ve küçük bir ses çıkıyor. Bir erkeğin egosunu şişirmenin bir yolu varsa, o da aletine az önce yaptığım gibi tepki .

gülümsüyor, gülümsemeli de çünkü kalın ve çok sert. Böyle sikleri olan erkekler onları nasıl kullanacaklarını kesinlikle bilirler. Tahminimce, pek çok insanı tatminsiz bırakmıyor. Ona amım titriyor.

Dokunmak yok, kendime tekrar ediyorum.

"Bana o amcığı hemen göster, Contessa."

Onun ne kadar gergin olduğuna gülümsüyorum ve birbirimizi aynı şekilde etkilediğimizi görmek beni heyecanlandırıyor.

Duvarlarım yıkıldı ve onun sakin, şakacı tavrı çoktan gitti.

Yavaşça karşısında duruyorum ve pantolonumu bacaklarımdan aşağı itiyorum. Onlardan sıyrılıp kendimi kanepeye bırakıyorum, kendime daha kolay dokunabilmek için dizlerimin üzerine çöküyorum. Elimini onun üzerinde gezdirmek istiyorum.

Kendini boşaltmasını izlemek.

"Adil oynamıyorsun." Başını sallıyor ve ben de kaşlarımı kaldırıyorum.

"Bu seninle ilgili değil. Sana oynayacağımı söyledim. Kalmana ve izlemene izin vererek nazik davranıyorum." Her geçişinde parmaklarının klitorisine sürtündüğünü hayal etmemek imkânsız. "Beni bu kadar iyi çalıştıran senin gibi davranıyorum," diyorum ona.

Gülümsemesini bastırarak inliyor. "Olabilirler."

Başımı yavaşça ileri geri hareket ettirerek ona hayır diyorum.

"Hoşuna giden bu mu? Klitorisini böyle küçük daireler çizerek okşamak. Yoksa parmaklarını mı daha çok seviyorsun?"

"Hepsini seviyorum. Daireler, parmaklar, oyuncaklar..." "Bana kaç parmak istediğini göster."

Sözleri üzerine küçük bir inilti kopuyor ve iki parmağımı amıma sokuyorum.

"Bundan , değil mi? Sana ne yapacağını söylemem. Sorumluluğun başkasında olmasından hoşlanmak istemezsin ama hoşlanıyorsun. Yönlendirilmeyi seviyorsun."

"Evet," diye nefes alıyorum.

"Bana ne yapacağımı söyleyecek misin Kontes?" Nefesini içine çeker ve bir sonraki kelimelerini dışarı verir. "Çünkü şu anda çok sertim."

"Sikini sertçe kavra ve yavaşça kendini sars. Ama ucuna dokunma. Bakalım istediğin yere dokunmadan ne kadar ."

Eli sikinin etrafını sarıyor ve onu boğuyor. Tam olarak söylediğim gibi yapıyor. Soluk mavi gözleri ellerimin bacaklarımın arasında ritmik bir şekilde hareket edişini izlemekten gözlerime kayıyor. Hareket edişindeki seksi rahatlık pürüzsüz, hatta tantrik. ve ön kolu karnının kenarlarındaki kaslarla aynı anda kasılıyor. Aletin ucu serbest kalma hevesiyle parlıyor.

Bir kez tatmak olur, değil mi?

Dudaklarımı yalıyorum. Onun tadına bakmayı istiyorum.

Nefes alışım hızlanıyor ve o da bunu benimle konuşmak için işaret olarak kabul ediyor.

"İşte böyle. Parmaklarını o mükemmel gezdir. kadar güzel, muhtaç bir şey, değil mi? Sikimin etrafında gerildiğinde ne kadar iyi hissedeceği bir fikrin var mı?"

Bir inilti daha kaçıyor, ama daha az umursayamazdım.

"Ne kadar iyi olduğunu biliyorum, çünkü şu anda onun içine girme düşüncesi bile sikimi ağlatıyor."

"Şimdi başparmağını ucuna sür," diyorum ona.

İtaat ederken inliyor.

Eli daha hızlı çalışıyor ve her hafif duraklama ve nefes alışında kendini geri çektiğini anlayabiliyorum.

"Beni alabileceğini göster bana. Amına bir parmak daha sok. Onu benim için ger. Çok sıkı, çok dolu hissedeceksin."

Gözlerim kapanırken gülümsüyorum ve bana tam olarak ne söylediğini hayal ediyorum. Ve de oluyor. O kadar dolu ki. "Kanun," diyorum nefes nefese.

"Devam et ve adımı tekrar böyle söyle," diyor, sesi boğuklaşıyor.

Gözlerimi tekrar açtığımda elini daha hızlı salladığını görüyorum. Bana doğru koşmak yerine orada durmak için her şeyini harcıyormuş gibi başını geriye yatırıyor - tam olarak tarif ettiği şeyi yapmak için.

Ben de adını tekrar söyledim.

"Kanun," diyorum nefes verirken. Ve adının soluğunun kaçmasına izin verdikten birkaç saniye sonra orgazmımın zirveye ulaştığını hissedebiliyorum. Kollarımdan ve bacaklarımdan geçen küçük bir akıntı gibi vücudumda dolaşıyor. Bu

Gözlerimi kapanmaya zorluyor, o kadar güçlü ki vücudumun geri kalanında serbest bırakılıyor ve düşüyor. Bir iniltiyle kenardan düşüyorum ve bıraktığımda amım parmaklarımın etrafında titreşiyor. Etrafımdaki sesler boğuklaşıyor ve son bir ürperti tenimin üzerinden geçerken vücudum sarsılıyor.

Oda çok sessiz ve geriye kalan tek sesin ağır nefes alışım olduğunu fark etmem bir saniyemi alıyor. Gözlerimi açtığımda hareket etmeyi bırakmıştı. Aleti hala sert, eli etrafına sarılmış, ama odağı sadece bende.

"Neden durdun?" "Ne?" diye sorar, şaşkınlıkla.

Ben de kaşlarımı çatarak tekrar sordum. "Neden durdun?"

"Neden durdun?" Bana delice bir soruymuş gibi bakıyor.

Şortunu üzerine çekiyor ve mutfığa ve bağlantı kapımıza doğru dönüyor. Ama oraya varmadan önce, açıkça kızgın ya da belki sadece hayal kırıklığına uğramış bir şekilde arkasını döndü. "Az önce boşalmanı izledim. Ve çok seksiydi, Tessa. Bunu seninle nasıl yapmamı bekliyorsun?"

"Oldukça açıklayıcı olduğunu düşünüyorum."

Ama alaycı kesti, "Hayır. Bunu yapma."

Koltuğa geri , elim hala amımı örtüyor, orgazmım parmaklarımda kayganlaşıyor ve o benimle ciddileşiyor. Bununla başa çıkamam. En azından şu anda.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Bu ileri geri. Bu." işaret ediyor. "Sen ve ben." Sertçe yutkunuyorum ama pes etmiyorum.

"Ne istersen yap, Riggs. Neden sorduğumu bile bilmiyorum. Katılmak yerine gösteriyi izlemeyi tercih ediyorsan bu senin sorumluluğunda."

Tavana bakıp nefes alıyor. "Benimle oyun oynama, Tessa." Geri döner, gitmeye hazırdır.

Bunu yapmasını istemiyorum. Benden uzaklaştığını görmek yanlış, hatta bencilce geliyor. Onu böyle duymak beni kötü hissettiriyor. Bunun onu kızdırmaması gerekiyordu. *Yoksa kızdırmalı mıydı?*

"Ama bizim yaptığımız bu. Oynuyoruz, itiyoruz ve kızdırıyoruz." Kalbim güm güm atarken sesim yükseliyor: "Bizim ilişkimiz bu. Sahte *olmayan* kısmı *bu*."

Arkasını döndü ve bana doğru koşmaya başladı. On adımdan daha kısa bir sürede çıktı. Bir kolunu kanepenin arkasına dayarken diğer kolunu çenemin hemen altına sıkıştırarak beni hapsediyor. Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

"Haklısın, bu sahte değil" diyor. Çenemi bırakıp elimi tutuyor ve hâlâ sert olan sikine bastırıyor. Bu kadar hazırlıksız yakalanmamış olsaydım, onu hissettiğimde rahatlayarak inlerdim.

Biraz daha yaklaşıyor, gözümü ondan kaçırmam imkansız hale geliyor. Mavi gözleri yalvarıyor, alnına kazınmış her çizgiyi, çenesindeki küçük yara izini, henüz kadar genç birinde olmaması gereken ama tenine gömülmüş gülme çizgilerini içime çekerken ağzı benimkinden birkaç santim uzakta. Gülmeyi ve gülümsemeyi seven bir adam. , olduğumdan ya da hak ettiğimi düşündüğümünden çok farklı adam.

"Şu anda seni ne kadar çok istediğimin sahte bir tarafı yok. Bunu hissedebilirsiniz. Görebilirsin. *tam olarak* ne kadar ciddi olduğumu."

Gözlerimi kaydırıyorum ama buna izin vermiyor ve başka bir yere bakamayacağım şekilde hareket ediyor. "Teslim olmanı istiyorum."

Buna alaycı bir şekilde gülüyorum, sanki bu kelimeyi söylemesi bile delilikmiş gibi.

"Verim, Tessa," diye fısıldıyor, ağzı benimkine o kadar yakın ki artık düşünemiyorum. Onu çok istiyorum. Onu çok uzun zamandır istiyordum. Kelimenin tam anlamıyla onu gördüğümünden beri. Ve ben onu kendimden uzaklaştırıyordum. Ne için? Artık nedenlerini hatırlayamıyorum. İstedğim şeyi neden kendimden uzaklaştırıyım ki?

Ben de bir seçim yaptım.

"Öp beni," fısıldıyorum.

Ve hepsi bu kadar. Çaresizce arzuladığım şey için basit bir istek.

Ağzı benimkine çarpıyor. Ben de onu aynı şiddetle karşılıyorum. Dudaklarımız birbirine yapışıyor ve anında bir ritim buluyor. Üst dudağını yakalıyorum. O da alt dudağımı ağzına çekiyor. Benimkine sürtünen dilini memnuniyetle karşılıyorum. Bu saf bir tutku ve ben içinde kayboluyorum. Parmakları saçlarıma dolanıyor ve eli boynumu kavıyor. Beni tam olarak istediği yere çekiyor. Tereddüt ya da rica yok. Sadece alıyor. Sadece veriyor.

Sonunda kendini bırakmanın, içine düşmenin ve diğerini tüketmenin nasıl bir his olduğunu keşfederken bedenimi onunkine göre şekillendirdim. Artık engeller yok, sadece ikimizin de arzuladığı şey, ona dokunduğum ilk andan beri ikimizin de etrafında dans ettiği şey.

Bu koparılacak türden bir öpücük değil. Tadını çıkarırsın. Hafızana kazırsın. Bu yüzden daha çok içine batıyorum. Dudaklarının temposu. Başını eğişi, sanki doyamıyormuş gibi. Takip ediyorum. Dilinin benimkiyle yuvarlanışını. Yoğun, hatta bunaltmanın eşiğinde.

Beni sarsarak geri çekiliyor ve ayağa kalkmama yardım ediyor. Eğilerek omzunu kalçama bastırıyor ve beni yerden kaldırıyor, ön kolu uyluklarımla arkasına yaslanıyor.

"Ne yapıyorsun sen?" Çılgılık atıyorum ve sonra kendimi tutamayıp kıkırdıyorum. Kıcı baş aşağı ama beni taşırken yüzümün önünde sallanıyor. "Beni yere bırak," diyorum yanağına bir çimdik .

Karşılık olarak dişlerini kalçama geçiriyor.

Ciyaklıyorum. Bu bir iz bırakacak.

"Seni yatağıma

götürüyorum." "Law, beni

yere bırak!"

"Kapa çeneni, Bunny. Bunu çok uzun zamandır istiyordum. Sadece öpüşebiliriz, umurumda değil, ama bunu o sıkışık kanepede yapmayacağım. Seni yatağımda istiyorum ki her santimini görebileyim ve dokunabileyim."

"Beni her yerde becerebilirsin. Senin yatağında olmak zorunda değil."

"Bu davetini daha sonraki bir tarihte kabul edeceğim, seni edepsiz

kız." "Bu tatlı bir jest olmasa iyi olur."

Tokat.

Önce sıcaklık geliyor, sonra da kıkırtı yanaklarından birinde

küçük bir sızı. "Yapacağımız şeyin tatlı bir yanı yok."

"Yine de ne dersem onu yapacaksın," diye homurdanıyorum beni evine doğru taşırken.

Tokat.

Yine ısı, ama bu sefer diğer yanakta. Islandığımı hissedebiliyorum.

"Bana ne istersen yapmamı söyleyebilirsin, Bunny. Kibarca sormaya devam ettiğin sürece."

"Hiçbir şey için kibarca sormuyorum-"

Tokat.

"Ahh. Bu ," diye sızlanıyorum. Ve bu adamı kızdırmaya çalışmak gibi doğal bir ihtiyacım olduğu için gülerken, "Şaplak atmak tercih listemde. İstemedenden de olsa bana istediğimi veriyorsun."

İtirafım karşısında inliyor ve sonra tekrar kalçama ısıyor. Ana süitine doğru ve beni yatağına bırakıyor. Bir sıçrayışla yere düştüm.

"O güzel yalamak istiyorum. Ağzım için yalvarıyorlar. Gömleği çıkar." Onun bu halini en az söylediklerimi yapan hali kadar seviyorum.

Pantolonunu tekrar çıkarırken dirseklerimin üzerine yaslanıyorum. Hala sert, ve hala en güzellerinden biri

gördüğüm sikler. Ayak bileklerimi çekerek beni yatağın kenarına yaklaştırdı.

"Çıkar. Çıkar. Çıkar. Gömleğini çıkar," diye emrediyor, kenarda diz çökmüş, söyleneni yapmamı bekliyor.

Ona sırtıyorum. Şaraptan aldığım keyif yerini uğuldayan elektriğe bıraktı. Bir konuşma süresinde eğlenceden vahşiliğe geçtik ve bunların hiçbirini fazla düşünmek istemiyorum. Çok tahrik oldum ve heveslendim. Dürüst olmak gerekirse, bu ortamda bile zorlamamak için fazla eğlenceli.

"Tamam, kibarca iki kez ," diyor ve tankımın üst kısmına uzanıp iki sıkı tutuşla yukarıdan aşağıya, tam ortasından yırtıyor.

"Oh, ," diye nefes nefese kaldım.

"Oraya varıyoruz, Bunny."

Kızgın bile değilim. Bu, onu devrilme noktasına iten, deneyimlediğim en sıcak güç gösterisiydi. Sanırım bunun gibi daha fazla tank satın almalıyım ki bunu tekrar yapabildiğini görebileyim.

Saniyeler sonra, daha ben parçalanmış gömleğime kızmış numarası yapamadan, memelerimin kıvrımını kavlıyor ve sağ meme ucumu ıslak ve sıcak, bir dille , sonra da sıkıca ağzına alıyor. Neredeyse yataktan fırlayacaktım.

Serbest eli diğer meme ucumu koparıp çimdiklerken, bu hisle inliyorum. Altında kıvranıyorum, her türlü sürtünmeyi arıyorum. Ağzını diğer göğsüme götürüyor ve aynı hareketlerle sivri meme ucumu yalıyor ve sonra o kadar sert emiyor ki göğsümden muhtaç bir inilti çıkıyor. Göğüslerimin arasında bir yol yalayarak, üstümde hareket ediyor ve dudaklarıma geri dönüyor.

"İzin verirsen gecenin geri kalanını senin her bir santimini yiyerek geçireceğim. Ya da burada da benim patronum olabilirsin." *Öpücük.* "Bana ne söyle. Nasıl öyle oynarım."

Sonra dudakları tekrar benimkilere değişiyor ve öpücüğüne gülümsüyorum. O beni taklit ediyor. değil; artık onunla birlikte olmanın ne kadar kolay hissettirdiğini saklamaya gerek yok.

"Bunny, daha seni sikmedim bile ama şimdiden gülümsüyorsun."

"Bu lakattan nefret gerçeğini unutabiliriz," diyorum uzanıp sikini kavrarken. Artık ona dokunduğuma göre, onun tadına da istiyorum. Birini emmek için hiç bu kadar istekli olduğumu hatırlamıyorum. Ama buradayız, bu adamla her türlü yeni şeyi istiyor ve arzuluyoruz.

"Ama sen komiksin."

Öptüm.

"Ve senin etrafında olmak çok kolay. Senin etrafında olmanın bu kadar kolay olmasından nefret ediyorum."

Öptüm.

Beni çekiyor ve daha sert öpüyor, dili benimkiyle birlikte hareket ediyor. Dudağımı ısırıp ağzına çekmesi beni daha fazlasına muhtaç hale getiriyor.

Göğsünü itiyorum. "Aletini gırtlığıma ne kadar sokabileceğime bakarken sırt üstü yatmanı istiyorum." Yanıt olarak inliyor. "Çok hızlı boşalacağım." Çenemi kavrayarak hareket etmeye başladı.

"Üzerindeki bu ağız beni öldürecek. Bunu biliyorum."

Sırtına doğru hareket önce onu bir kez daha sıkıp kavradığımda homurdanıyor. Bacaklarımı kalçalarına doluyorum ve onu tekrar öpmek için eğiliyorum. "Şimdi iyi bir çocuk ol yatak başlığına " diye fısıldarken öpücüğün içinde aptal gibi gülümsüyorum.

Hukuk

"OH, LANET ," INLIYORUM. AMA BANA NE DERSE ONU YAPIYORUM. ÖYLE BİR ŞEY VAR KI Kendine güvenen bir kadının size tam olarak ne istediğini ve nasıl istediğini çok seksi. Geriye kalan tek şey ona itaat etmektir.

"Seni ilk hissettiğimde büyük olduğunu biliyordum ama sadece sana dokunarak beni ne kadar ıslatacağını fark ettiğimi sanmıyorum." Vücudumda aşağı doğru hareket ediyor, ağzı göğsümde ve karnımda bir yol izlerken eli sikimin etrafını sarıyor.

"Benimle tatlı tatlı konuşmana ihtiyacım yok, Bunny. Ben şu anda kesin bir şeyim."

Sikimi sıkıca kavırıyor, narin elleri zar zor sığıyor. Vücudunun bu kadar günahkâr olmasına bayılıyorum. Şaftımın dibinden ucuna yaladığında, o kadar iyi hissettiriyor ki nefesim kesiliyor. Burada fazla bir şey gerekmeyecek. Son birkaç aydır seks yapmadığım için ve yaptığı ön sevişme yüzünden saniyeler içinde boğazına kadar boşalacağım.

"Gelmene izin verirsem, üzerimde bayılır mısın?"

"Eğer o dudakların sikimin etrafını sararsa, bayılabilirim, evet. Şu anda çok tahrik oldum."

Dilini sikimin başının etrafında döndürürken, her düşünce benden kaçıyor. Taşaklarımla oynuyor, şaftımı yalıyor. ", Tessa, tam hizmet veriyorsun."

Ağzı tekrar üzerime kapanırken küçük bir kahkaha atıyor, ama sonra neden bayılıp sorduğuna dair bir şey tıklanıyor. Bunun sadece boşalmakla ilgili olmadığına dair güvenceye ihtiyacı var. En azından benim için değil.

"Bundan sonra seni en az iki kez sismeyi planlıyorum. Unutuyorsun..." İnliyorum çünkü dili sikimin başının hemen altında geziniyor.

Sözlerimin içini doldurmaya çalışarak, "Tecrübeli olduğunu unutuyorum. Biliyorum."

Tekrar yapıyor ve ben yine inliyorum. *Lanet olsun.*

"Hayır. Siktir, Tessa. Birkaç şeyi unutuyorsun."

Kaşlarını kaldırıyor, şu anki işine geri dönebilmek için benim söylememi bekliyor. "Bir."

Lick.

"Lanet olsun." Başım bir saniyeliğine geriye düşüyor. "Bunu öğreneceksin," homurdanıyorum, sikimi ağzına kaydırırken, "Sen tatmin olana kadar durmayacağım."

Sikim boğazının arkasına çarpıyor ve o da .

Homurdanıyorum. "Kahretsin, beni yok etmeden önce şunu çıkarmama izin ver, kadın."

Ağzını üzerimden çekip gülümsüyor, kabarık dudakları uyarılmamla ıslanmış.

"İki, büyük bir iştahım ve gerçekten harika bir dayanıklılığım var."

Ucunu yalıyor.

"Bekle."

Gülümsüyor. "Emin misin?"

Kendimi toparlamak için bir an gözlerimi kapatıyorum. Açtığımda ona gülümsedim. Ağzının sikimin yanında görmek bile beni neredeyse patlatıyor.

"Üç." Öne uzanıp başparmağımı onun mükemmel dudaklarına sürüyorum. "Sana o kadar ki, Tessa. Bu gece ikimizin uyumasına imkân yok."

Çenesini kalçama dayıyor. Cidden, bu kadın her hareketiyle beni mahvediyor.

yapar.

"İşin bitti mi?" diye soruyor, ağzı boyuma yaklaşıırken.

Kollarımı başımın arkasında kavuştururken ona gülümsüyorum ve nazikçe istediği gibi yatak başlığına tutunuyorum, böylece beni çalıştırdığını düzgün bir şekilde görebiliyorum. "Birkaç kez daha öğürürsen, ben de olacağım."

Beni ağzına çekti ve emdi.

Neredeyse ölüyordum. Beyaz ışık yanıp sönüyor. Bir tür varlık görmüş olabilirim, asla netleşmeyecekYapabileceğim tek şey onun hissinde kaybolmak. Islak dudakları ve sıcak dili ucundan dibine kadar . Sadece bir kez daha tıkanıyor ve sonra boğazını gevşetip yutkunuyor. İnleyip inlemediğimi ya da bağırp bağırmadığımı bile bilmiyorum, çünkü boğazından aşağı dökülürken bayılmış olabilirim. Ve o pis patron her yutuyor. Gözlerimi açtığımda bana sırtıyordu. Sanki yeni evcil hayvanıymış gibi sikimin ucunu tatlı tatlı öpüyor.

Açık olmak gerekirse, kesinlikle öyle.

Doğrulup benden uzaklaşmaya çalışıyor ama ben çok hızlıyım. Onu ters çeviriyorum, böylece yatakta düz duracak ve geri kalanım hayata geri dönmeye başlarken onun üzerinde yarı havada duruyorum. Bir sonraki raunt için çok hazırım. Kıkırdamaya dönüşen bir gülme çığlığı atıyor. gülüşünü görmenin ve kahkahasını duymanın beni nasıl doldurduğunu bilmiyorum ama bundan güç aldığımı hissediyorum. öpüyorum, muhteşem büyüklükteki göğüslerinin tam ortasını.

"Bunları seviyorum. Onlarla yeni tanıştım ve onları çok seviyorum." Göğüslerini birbirine bastırıyorum ve her birine hak ettikleri ilgiyi göstererek her bir meme ucunu yalıyorum. Önce bana gülümsüyor, sonra sırtını dikleştirerek onları ağzımın içine doğru itiyor.

"Hukuk," diye

fısıldıyor. "Evet, bebeğim?"

Yala.

Em.

"Bana ne istediğini söyle. Devam et," diyorum aşağı inerken, karnı boyunca ağzı açık bir öpücük izi bırakıyorum. Dilimi göbek deliğinin etrafında ve sonra alttaki derisini ısıırıyorum - beni istediğini bildiğim yere daha yakın.

"Tatmak için ölüyordun. Tadına bak. Ağzına ihtiyacım var." Bunu söylerken kıvranıyor. "Buna çok açım Bunny. Ama bir dakikalığına bu güzel amcığa bakmam lazım. Lanet olsun, O çok güzel. Muhtaç. Eminim tam olarak istediğim şeyi yapacaktır, değil mi?" "Tanrım," diye fısıldıyor mırıldanarak.

Burnumu ona doğru bastırıyorum ve derin bir nefes çekiyorum. Hâlâ çok tahrik olmuş durumdayım, onun kokusuyla çevrelenmek istiyorum. Sıcak, tatlı ve tuzlu bir kurabiye gibi, tadını çıkaracağım.

"Çok güzel kokuyorsun." Uzanıp başparmağımı ağzına sokuyorum ve sanki ona en iyi ikramı yapmışım gibi emiyor. Onu son yemeğimmiş gibi yememek için tüm irademi kullanıyorum.

Ben de ona ne istediğimi söyledim. Bir süredir beklediğim . "Lütfen söyle."

Başını kaldırıyor ve başparmağımı çenesinden aşağı doğru sürüklediğimde bana sırtıyor. "Bunu , ha?"

İç uyluğunu öpüyorum. "Çok güzel kokuyorsun, Tessa. Lütfen de, bebeğim."

Gülümseyerek başparmağımı tekrar dudaklarına götürüyor ve dilini ucunda gezdiriyor. Sikim şu anda onun ağzının nerede çok farkında ve gerçekten kıskanıyor.

Övülmekten hoşlanıyor. Onu ne kadar çok sevdiğimi duymaktan hoşlanıyor.

Elimi geri çekip dudaklarını aralıyorum. Başparmaklarımın yanlarını yukarı ve aşağı ovuyorum.

onun uyarılması etrafında yayıldı. "Amin o kadar sulu ki, dilimi yalamak için yalvarıyor."

Ağzını açıyor ve küçük bir inilti çıkarıyor. Sonunda fısıldıyor, "Lütfen. Lütfen. Beni boşalt."

Anları uzatabilecek alay ve hafiflik için bir zaman vardır, ama bu o *değil*. Dilimle klitorisine fiske vuruyorum, bu da bacaklarının daha da açılmasına neden oluyor. Kalçalarını ağzıma çekerek, bana verdiklerini yalayıp yutmak için dilimi düzleştiriyorum. Her bir parçasına verdiği tepki beni sertleştiriyor ve onu hissetmeye heveslendiriyor. Onu doldurmak. Onu becermek.

Benden o kadar küçük ki kollarımı her iki kalçasına dolamak ve bizi ters çevirmek çok kolay. O yüzüme otururken ben sırt üstü yatağa uzanıyorum.

Gülmeye başladı. "Law, ."

Ama ne yapmasını istediğimi biliyor. "Aminı ağzıma sür, Tessa."

Yukarıdan aşağıya bakıyor, sanki ona hayatının en güzel davetini yapmışım gibi gülümsüyor ve kalçalarını ağzımda ve çenemde gezdirmeye başlıyor. Kıçını kavrayıp onu kendime doğru daha sert çekmeden önce ritmini bulmasına izin veriyorum. Klitorisini ağzıma alırken o kadar yüksek sesle inliyor ki yaklaştığını anlıyorum. Hareketleri daha az şehvetli ve daha düzensiz hale geliyor. Onu kendime daha sert çekiyorum ve dilimi çıkarıyorum ki beni istediği gibi kullanabilsin. Bu kadının beni her zaman ve her yerde kullanmasına izin vereceğim. Sesini çıkarması sadece birkaç saniye sürüyor.

"Geleceğim! Oh, Law, ..."

Vücudu öne doğru sarsılırken dilimin üzerine boşalıyor. Onu aşağı çekiyorum, pratik olarak kendimi boğuyorum, ama sahip olduğu ritmi korumak istiyorum, böylece hissi uzatabilirim. Çıkardığı sesler ve kendini tamamen hissi en büyük zaferlerimden biri gibi geliyor. Bu şimdiye kadar duyduğum en ateşli şey-Tessa'nın boşalması. O daha bitirmeden bile, bunu tekrar tekrar duymam gerektiğini biliyorum.

Vücudumdan aşağı kayıyor ve yatağa yanıma yerleşiyor. Sersemlemiş ve gülümsüyor olması kendimi bir kahraman gibi hissettiriyor.

Kalkıp banyoya gidiyorum, yüzüme biraz su sıcratıyorum ve yaptığımız pisliği siliyorum. Odaya geri döndüğümde, onun görüntüsüne baktım. Yatağıma yayılmış, bir adak gibi, tekrar tecavüze uğramayı bekliyordu. Hiç kimseyi memnun etmeye bu kadar hazır olmamıştım. Ya da başka biri tarafından bu kadar edilmemiştim. Söylediği şeyler, hareketleri, vücudunun şekli ve gözlerindeki bakış.

"Bunun yeni favori şeyim olduğunun farkındasın," diyorum yan yatıp bir dirseğime yaslanırken. Parmak uçlarımı karnının kıvrımları boyunca kaydırıyorum.

"Ağzında amımla seni susturmam mı?"

Bir kahkaha . "Oh, o da mı komik?" Yan tarafını çimdikleyerek benimle birlikte gülmesini sağlıyorum. "Tek yapmam gerekenin iyi bir orgazm yaşatmak olduğunu ve sonra komik olacağını fark etmemiştim."

Kahkahası yavaşladığında, ona bakmam için bana bir an veriyor. O mavi gözler kilitlenmmişti ve bunu ne kadar çok istediğimi fark etmemiştim. Seks, kesinlikle, ama ona yakın olabileceğim, dokunabileceğim ve olabildiğince uzun süre bakabileceğim böyle bir an.

Parmaklarımı omzu ve köprücük kemiği boyunca sürüklüyorum, yol boyunca serpiştirilmiş küçük güzellik izlerinin haritasını .

Bana bakıyor ve parmakları kolum boyunca göğsüme doğru ilerlerken hareketleri taklit ediyor. "Yapma."

Ben de fısıldıyorum, "Neyi?"

"Tatlı olma" dediğinde gözleri kapanıyor.

Satır aralarını okumayacağım. Onun isteğini yerine getirmeyi tercih ederim. Parmaklarımı yukarı kaldırıyorum

ve başparmağımı boğazının sütunu boyunca ovuyorum. İleri geri, nabzının daha hızlı atmaya başlamasını izliyorum ve sonra elimi boynuna kelepçeliyorum.

"Seni çıplak becereceğim. Bana bunun olmadığını söyle," diyorum dudaklarını öperken. "Parti hediyesi olarak cinsel yolla bulaşan bir hastalığa yakalanmadığım yok."

Amına bir tokat atıyorum, o da inliyor ve benim için tekrar gülüyor.

"Londra'dan beri kimseyle birlikte olmadım. Ve biliyorsun ki o partiye adım önce test edilmem gerekiyordu."

"Güzel. Ben de öyle," diye karşılık veriyor.

Bu beni hareketlerimi durdurmaya itti. Bunun beni neden şaşırttığını bilmiyorum ve haklı olduğumun onaylanmasıyla birlikte bir mutluluk dalgası gönderiyor. İlk tanıştığımızda o da benim şaşırmıştı.

Parmaklarımı amının kaputu boyunca sürüklüyorum ve sonra iki parmağımı içeri sokmadan önce bir tokat daha atıyorum. İzinsiz giriş karşısında ve dudaklarımı arıyor.

"Lütfen," diye nefes alıyor öpücükler arasında. "Seni istiyorum.

Lütfen." Onu bana kadar muhtaç hale getirmiş olmama bayılıyorum.

"Ne kadar iyi bir kız, ne kadar kibarca soruyor."

Kendimi destekliyorum ve sonra bacaklarını dizimle daha geniş açıyorum, böylece uyluklarının arasına yerleşebiliyorum.

Bir elimle sikimi kavrayıp amına sürüyorum.

Bana doğru itiyor, sürtünmeyi karşılıyor. "Bana ," diyorum ona.

Başını tekrar aşağı eğiyor ve gözlerini açıyor. O güzel maviler benimkilerle buluşuyor, adeta daha fazlası için yalvarıyor. Onu o kadar iyi sikmemi istiyor ki, bundan önceki herkesi unutuyor. Gözleri klitorisine dokunuyorum.

Bir

kere.

İki

kez.

Sonra tek bir sert amına sonuna kadar girdim. *Sikeyim. Bu çok iyi.*

Nefesini içine çekiyor, ağzı açılıyor ama bir şey çıkmıyor. "Siktir. Aman Tanrım. Evet. Sik beni, lütfen."

Bu kibar talep karşısında gülümsemekten kendimi alamıyorum. Kalçalarımı geri çekiyorum ve tekrar yapıyorum. Aynı cezalandırıcı hareketle yavaşça çekip ileri doğru sert bir şekilde beceriyorum. Amcığı beni çok iyi kavlıyor. Birkaç kez daha yaptıktan sonra onu başka bir orgazma yaklaşıtıyorum, çünkü her son itişten sonra içime giriyor. Benim için çok uzun sürmeyecek ama o boşalana kadar ben de boşalmayacağım, bu yüzden dizinin arkasından tutup bacağına omzuma . Daha derine inmeliyim.

Çarşafı yumruklarıyla kavıyor. "Yessss," diye inliyor tam istediğim noktaya geldiğimde. Hızımı biraz artırıyorum, geri çekiliyorum ve sadece yarısına kadar itiyorum. Burada kendime yaptığım gibi ona da yapıyorum. Birkaç kez daha derinlemesine siktikten sonra döküleceğim.

tıpkı benimki gibi terden kayganlaşmış. Meme uçları sertleşmiş ve içine her soktuğumda tüm kasları harekete geçiyor. Onu orgazma bu kadar yakın izlemek çok ve ben bunun her anına bayılıyorum.

"Ne kadar güzel görüldüğünü biliyor musun?"

Gözleri kapalı gülümsüyor ve ben geri çekilirken inliyor.

Sikimi tekrar içine sokarken nefes nefese . "Sen tanıdığım en seksi kadınsın.

Ve bu amcık mükemmel hissettiriyor. Bahse girerim hiç bu kadar iyi sikilmemiştir."

Gözlerini açıyor ve açar açmaz onu bırakıp sertçe beceriyorum. Bacaklarının etrafımda titrediğini ve amının sikimin etrafında sadece bir kez nabız attığını hissedene kadar derin ve acımasız. Bunu yapar yapmaz

orgazmımı serbest bırakıyor. Beni hayvan gibi boynuna doğru inliyor ve hırlıyorum. Darbe, içime çarpan bir ağırlık gibi hissettiriyor. Ve sonra amcığının çözülmesinin coşkulu titreşimini hissediyorum, ardından ellerini omuzlarıma sararken bir çığlık atıyor, tırnakları bana batıyor. En az bir dakika sonra nefes alış verişlerimiz yavaşlıyor ve sırlıklam uzuvlarımız kendini hissetmeye başlıyor. Ve sonra beni yalancı çıkardı.

Dürüst bir bayılma da olabilirdi ama asla bilemeyeceğim. Sadece yüzüme kalıcı olarak yapışmış aptal bir gülümsemeyle kendime geliyorum. Yarı göğsünün sabit hareketini hissederken parmakları saçlarımda geziniyor.

"Gökyüzü tam da şu anda bedenimin hissettiği görünüyor" diyor. Başımı kaldırdığımda onun memnun gülümsemesiyle karşılaşıyorum. Baktığı yere bakmak için başımı çeviriyorum.

"Evet, vücudun şu anda nasıl hissediyor?"

"Sanki gibi," diyor gerinirken.

Yan tarafını, mükemmel kıvrımlı kalçasının hemen üstünü öpüyorum. "Senin için duşu başlatmamı ister misin?"

". Son birkaç saati düşünmeye başlamadan önce bunun tadını çıkarmak istiyorum."

Yan tarafını tekrar öpüyorum. Teni çok sıcak. Ona fazla düşünmemesini söylemiyorum. Ya da hiçbir şey için endişelenmemesini. Nasıl olsa yapacak birine bunu söylemek her zaman anlamsız şey gibi gelir. Küçümseyici olmaksızın ona daha fazla saygı duyuyorum. Çünkü doğrusu, tüm bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum. Sadece hoşuma gidiyor.

"Bunun bir adı var." Tavandan tabana pencerelere doğru başımı sallıyorum. "Gökyüzü aydınlandı."

"Gün batımında babanızın evindeki ateş çukurunun etrafındayken benzer bir şey gördüm. İtalyancamı hatırlamaya çalışıyorum. "Bunu kesebilirim ama bu... *enrosadira*."

Bana bakıyor, terimi yerleştirmeye çalışıyor. "İtalyancanız korkunç değil. Ama tekrar söyle ya da İngilizce söyle."

"Alpenglow."

Gülümsüyor. Kelimeyi görüntüyle özdeşleştirmek için bir dakika ayırıyor, sanki kelimeyi görüntüyle birlikte özümüyor.

"Burada sadece gökyüzü kırmızı değil. Güneş ufuk çizgisini henüz aşarken dağları da eklediğinizde rengi daha farklı görüyoruz. Başka bir yerde olsaydık, görünürde dağ olmasaydı sadece gün doğumu olurdu. Ya da gün batımı. Belki güzel bir gün batımı ama böyle değil." Bir saniyesini bile kaçırmaması diye tekrar başımı sallıyorum.

Başka bir yerde olsaydı, farklı bir şey olurdu.

"Burayı seviyorum," diyor sessizce, bedenini geriye ve yaklaştırırken, benim alanıma gömülürken. Bu onun şimdiye kadarki en sevdiğim hareketi olabilir.

"Burası neresi?" Strutt'ta mı yoksa benim yatağımda mı demek istediğini merak ediyorum. "Sadece-" nefes alıyor ve sonra veriyor "-burada."

Kolumu göğüslerinin altına sokup onu kendime yaklaştırıyorum. Eğer karşı koymazsa, bana sokulduğu her anın tadını çıkaracağım. Sarılmak için hiç kadar sürtük olmamıştım. Adımı söyleyene kadar birkaç dakikalığına uykuya fark etmiyorum.

"Hukuk," diyor usulca.

Gözlerimi açmadan cevap veriyorum, "Evet, Bunny." "Böyle bir şey olmayacak."

"fikirde olmadığımızı kabul ediyoruz." Eğilip ensesine bir öpücük konduruyorum. Saçları yüzümü kaplıyor, kokusu etrafımı sarıyor. Onu fırçalamıyorum, bunun yerine tekrar içime çekiyorum, onunla bu anda var olmaya çalışıyorum. Genelde kendimi bulduğum bir yer değil. Bir başkasını kucaklarken

mutlu ve huzurluyum.

"Şimdi ne olacak?"

Sorunun katmanlarını görmezden geliyorum ve sadece şu anı düşünüyorum. "Şimdi duş alacağız. Ve eğer şanslıysam, gitmeye karar vermeden ve benden tekrar nefret ediyormuş gibi davranmadan önce seni orada becermeme izin verirsin."

Gülüyor. "Kastettiğim bu değildi. Ve senden nefret etmiyorum."

Öpücüklerimi omzundan aşağıya doğru ilerletmeye devam ediyorum. Sırt üstü kayıyor ve beni de onun üzerine kaymaya zorluyor. Bir tutam alnından uzaklaştırırken dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. "Aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyorum."

Burnunun ucunu enerjimden geriye kalanları toparlıyorum. Onunla daha fazla böyle geceler geçirebilirim hayatımın geri kalanında yorgun olmaya razıyım.

Ayağa kalktım ve gerindim. "İlk soruna cevap vermek gerekirse, bilmiyorum. Geri çekilmeni ve mesafe istemeni beklemiyormuş gibi davranmayacağım. Ama eğer bana ne istediğimi soruyorsan, bu oldukça basit. Seni istiyorum. Seni istiyorum, Tessa. İzin verdiğin sıklıkta. Ve nasıl izin verirsen."

"Bu değil-" Otururken başını sallıyor, örtünmek için çarşafı da yanına alıyor. "Bu benim için öyle bir şey değildi."

Söylediklerini hafife almaya çalışıyorum, her ne kadar sözleri kibarca sopalanmakla eşdeğer gibi gelse de. O yüzden omuzlarımı silkiyorum ve sahip olduğum en neşeli tonu bulup "Tamam" diyorum.

Bundan daha fazlasını beklediğini biliyorum, çünkü ben yataktan uzaklaşıp banyoya doğru ilerlerken yüz ifademi inceliyor.

Duşa girdim, havluları topladım ve lavabonun altından yedek bir diş fırçası aldım. Geri döndüğümde, çarşafı vücuduna sarmış bir şekilde odanın ortasında duruyordu.

Tam önünde yürüyorum, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve bana için çenesini yukarı çekiyorum. "Duşun hazır. Senin için fazladan bir diş fırçam var. Evine giymen bir tişört hazırlayacağım." Şişmiş, pembeleşmiş dudaklarını hızlı bir gagayla öpüyorum.

O öpücükle mutfak arasında mı, yoksa yumurtanın ilk çatlamasıyla ıspanağı omletin içine katlamam arasında mı bilmiyorum ama söylediklerimde ciddi olduğuma karar verdim.

Ancak o bana izin verebilir.

Tessa

"BANA OMLET YAPTI."

"Ne? , bu seti bitirmem gerek." Rina ağırlığının iki katını çömeliyor ama o kadar akıcı hareket ediyor ki bunu asla anlayamazsınız. Neredeyse hiç terlemiyor ve bacak egzersizini çoktan bitirdi. Yerdeki plank oturur pozisyona .

"Ve dün saat 16:00 sularında Brews & Books'tan genç bir çocuk elinde çayla ofise geldi - bu sefer lavantalı ve portakallı bir Earl Grey. Yanında da limonlu kaymakla çörek."

Bana bakıyor, istemeden de olsa ona ne söylediğimi anlamaya çalışıyor. "Yani onunla yattın."

Tek gözümü kapatıp "Evet?" diyorum.

"Güzel. Bunu görmeyeceğinden korkuyordum."

Ayağa kalkıp onu spor salonunun önüne kadar takip ediyorum. Havlusunu omzunun üzerinden atıyor. İkimiz de antrenmanlarını kaydetmek için telefonlarını kuran bir grup yirmili yaşlardaki gence gülümsüyoruz.

"Neyi gördün?"

Kız kardeşimi süzdüğü çok belli genç adama bakıyor. Kendisi aynı zamanda sporcu olan az sayıdaki influencer'dan biri. Sanırım bir rugby oyuncusu. Ona gülümsüyor ve sonra çok açık bir şekilde bana "Bunu daha sonra gezdireceğim" diyor.

"Tamam. Ne istersen . Bence burlesk gösterisinden sonra oluşan havadan yararlanın." "Ooooh, iyi fikir. O Polinezyalı Tanrı benzeri adam benim planım olacak o zaman," diyor.

spor spa alanına açılan çift kapıdan geçti. "Ve aptalı oynama, Tessa. O adamı uzaklaştırmaya gerek yok. Maxim'e hiç benzemiyor. O bok kafalının tam zıttı olduğunu iddia ediyorum."

"Bunu biliyorum. Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Bir dakikalığına hareket etmeyi bıraktım ve sinirlendim. biri olduğumu biliyor. Ayrıldığımdan beri ne kadar ilerlediğimi.

"Sadece düzgün biri olduğu için," diye duraksıyorum, onun olduğu her şeyi düşünüyorum. "Zeki ve seksi." Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Ve komik. Bu onunla birlikte olmam gerektiği anlamına gelmiyor. Neden bir ilişkiye girmek isteyeyim ki?"

"Zaten bir tanesinin içindesin. Alo? Bu yüzden faydalarından yararlan. Erkeklerin size verilen korkunç örneklerden daha fazlası olduğunu göstermesine izin verin."

Kız kardeşimin haklı olduğunu biliyorum ama tüm beni çok endişelendiriyor. Olduğum kişiyi kaybedersem ne olur? bu halimi seviyorum. Bununla gurur duyuyorum.

"Aman Tanrım, Rina?" Grace lobinin karşısından bağırırken ikimiz de arkamızı döndük. Rina ve Grace yaz eğitimi için Yeni Zelanda'da birlikte çalışmışlardı. "Son koşuda kesinlikle muhteşemdin. Eve altın getireceğini biliyordum, biliyordum."

Birbirlerine sarılıyorlar ve Grace geri çekildiğinde beni selamlıyor. "Tessa, lütfen bana artık seni Pazar yemeklerinde göreceğimizi söyle," diyor göz kırparak. Herkes onun da Law'la çıktığına inandığını bir an için .

Gülümsüyorum. "Tabii ki. Tamam, emin ellerdesin Rina. Kızak gezisinde görüşürüz."

"Çok kıskandım. Ben de davet edilmek istiyordum," diyor Grace.

"Öyle mi?"

Başını sallıyor ve gülümsüyor.

"Senin daha çok açık havada kayak yapan bir tip olduğunu düşünmüştüm. Ama lütfen gel. Çok eğlenceli olacak.

Neden sen de Oyuncak Rodeosu'na gelmiyorsun?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Ben açık havacıyım ama içeceklerle dolu bir kızak kulağa mükemmel geliyor. Ve bugün hiç müşterim yok. Giselle ve Everly'yi davet ettin mi? Ben bir davetiye alırsam ve onlar beni asla affetmezler."

"Onlar zaten listede. Giselle beni oyuncak tasarımcılarından biriyle buluşturan kişi." Grace buna gülüyor. "Tabii ki o yaptı."

Sonraki birkaç dakikayı bu geceki kutlamalar sırasında neler bekleyebileceğimizi ve kaç kişinin katılacağını konuşarak geçiriyoruz. Yüzden fazla influencer ve onların artılarıyla birlikte kasaba yılın bu zamanında normalde olduğundan daha turistik görünüyor.

Bilgisayarımdan başımı kaldırıp pencereden dışarı bakmak için bir an ayırdığımda saat öğleni yeni geçmişti. Riggs Outdoor şehir merkezine göre dağın daha alıyor ama kamyonların geçtiğini, gondolların çalıştığını ve caddelerde bir sürü insanın sıralandığını görebilecek kadar yakın. Bu kadar çabuk evim gibi hissetmem inanılmaz.

"Kızak gezintileri, helikopterle kayak ve kar kedileri öğleden sonra üzere," diyor Law ofisinin kapısından. Arkamı dönmeden önce gülümsedim. İçimden bir ses onu bugün çok geçmeden göreceğimi söylüyordu.

"Havaalanından yapılan kar motosikleti gezilerinin çok popüler olduğunu duydum."

Kapının pervazına yaslanıp çapkınca gülümseyerek içeri giriyor. "Bunu nasıl duydun?" "Boon bana mesaj attı. Müthiş bir gösteri olduğunu ve değiştiğini söyledi."

"Her şeyden önce," diyor kapıyı kapatırken. "Neden Boon'da numaran var?"

Boğazımı temizliyorum, çünkü bana bakışı kesinlikle ofise uygun olmayan her türlü şeyi hissetmeme neden oluyor.

"O takımda ve isteyen herkes sahip olabilir."

Masamın önünde durdu. Bu yorum üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Benim sahip olabileceğim şekilde değil." Sırıttıyor.

Ve benden çıkardığı gülümsemeyi maskeleyemeye çalışmaya bile değmez.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Masamın önünden geçerek sandalyeme geliyor ve bana bakabilmek için sandalyemi çeviriyor. "Ve ikincisi..." Etkilenmemiş görünmek için elimden geleni yapıyorum ama bu adamla çırılçıplak üzerinden yirmi dört saatten az bir zaman geçti ve vücudum ne kadar da çok şey hatırlıyor. "Bu sabah dikkatim dağınktı. Sana gülünç derecede güzel bir kahvaltı hazırlamakla meşguldüm," diye duraklıyor, ben ofiste etrafıma bakınırken ve bunu duyacak yakınlarda kimse yokken. Gerçi fark etmezdi; bir ilişki içinde olmamız gerekiyordu, "Öğle yemeği getirmedim." Sandalyemi itip dizlerinin üzerine çökene kadar ne demek istediğini anlamıyorum.

"Hayır," diyorum sandalyemde daha dik oturmaya çalışarak.

Ofisin geri kalanına bakan pencereleri beyazlatan düğmeye basıyor. Bu güzel bir özellik ve şimdi başka bir büyük faydası olduğunu fark ediyorum.

"Bu..." Yüzüne bakıyorum, ağzı bir kıvrılmış ki seksi yanağını kesiyor. "Bu menüde yok." Ama bunu söylerken bile vücudum yalan söylediğini biliyor. Elleri üst kısmını kavrayıp başparmakları içe doğru kıvrılırken bacaklarını kendiliğinden genişliyor. Uzanarak alındaki kıvrımlı saç okşuyorum ve o da dokunuşuma eğilip bir anlığına gözlerini kapatıyor. Onun için duyduğum arzusun aynısına şahit olma hissiyle gururlanıyorum. Birinin size odaklanmasının ne kadar iyi hissettirdiğini.

"Ama buna o kadar açım ki Bunny," diye sızlanıyor seksi, derin bir ses tonuyla ve etrafımdaki sesleri başarıyor.

Oynaması eğlenceli. Ben de numara yapmaya devam ediyorum. "Bu gerçek değil. Ayrıca pantolon giyiyorum. Şu anda bunun kolay bir tarafı yok."

"O zaman onları ."

"İş gününün ortasında ofisimde pantolonumu çıkarmayacağım."

Eğildi ve beni öptü. "En son bir kıyafetini çıkarmayı reddettiğinde ne olduğunu hatırlatmama gerek var mı?"

Aklıma tam ortadan, yukarıdan aşağıya doğru geliyor.

". "

"Yapardım. Ve yapabilirim. Bu pantolonun dikişi kolayca yırtılabilir. Karar senin. büyüyen bir çocuğum ve acıkmaya başladım."

Blöf yapmıyor. Law Riggs hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da blöf yapmadığıdır. Gıcır gıcır beyaz yakalı gömleğinin içinde, işe gitmeye hazırlanıyormuş gibi kollarını sıvarken ona bakıyorum ve birden bunu yapmaktan başka bir şey istemiyorum. Bu yüzden onu uzaklaştırma fikrinden vazgeçiyorum.

Ona gülümseyip "Git kapıyı kilitle." dedim.

Geriye doğru sallanıyor ve ayağa kalkıp kapıma doğru koşuyor.

"Uzaklaşırken ne kadar iyi görüldüğünü hiç fark ettiğimi sanmıyorum, Riggs."

Olduğu yerde durdu ve bana sırtıttı. "Kıçım ısırılmaya çok değer, Bunny. Eğer iyi bir kız olursan, kendin için deneme şansın olabilir."

"Sonrası için not edildi." Başımı yana eğiyorum. "Popülerliğin aksine, beni gerçekten ıslatmak istiyorsan, onun yerine bana kirli kızım de." Ayağa kalkıyorum ve pantolonumun düğmesini ilikliyorum.

Saniyeler içinde önüme döndü, dizlerinin üzerine ve pantolonumu ve iç çamaşırlarımı yere indirdi. Beni sandalyeme geri ve kıçımı kenara doğru çekiyor. İşe koyulmadan önce diz çöküp başparmağını alt dudağıma sürüyor, ben de parmağının yalıyorum. İnliyor ve sonra öne eğilip beni öpüyor ve aynı dudağımla dişlerinin arasına alıp önce belimle göz hizasına gelecek şekilde geri çekiliyor.

"Sana 'kızım' dememe izin ver, ben de istediğin sıfatı ekleyeyim, Bunny." Lanet olsun.

Böyle saçmalıklar yüzünden bu salağa aşık olacağım.

İç bacaklarım boyunca öpücükler konduruyor ve sonra bir bacağına omzuma atıyor.

Diliyle üç hızlı hareket yaptığında başımı arkaya yaslıyorum ve sonra artık düzleşmiş dilini dördüncü kez uzun uzun sürüklüyor, böylece her lanet noktaya vurabiliyor. Boğazımdan fırlayan iniltiye engel ya da tutamıyorum. Başka bir şeyi bastırmak için elimi tersiyle ağzımı kapatıyorum.

Bu adamın dikkatini tam olarak nereye odaklayacağını öğrenmiş olması bir sanat formu. Dilini yukarı doğru sürüklüyor ve sonra klitorisimi emiyor, en sevdiği şeyi gerçekten yiyormuş gibi amıma doğru mırıldanıyor. O kadar istekli ve odaklanmış ki, kalçalarımı ağzının etrafında gıcırdatmaya başladım bile.

Parmaklarımı saçlarının arasına sokup sıkıca kavriyorum. Hafifçe geri çekiliyor, sadece bana "Benim lanet kraliçem, işte bu, o amcığı yüzüme sür." diyor.

Bunu sevdim.

"Siktir," nefes alıyorum. Artık kendime engel olamıyorum. İğrenç sözleri ve ağzının beni çalıştırma şekli arasında, zaten boşalmak üzereyim.

Dilini etrafımda döndürüyor ve beni tekrar emmek için hareket ederken, parmaklarını sokuyor ve onları bir şekilde ki, orgazmım çekirdeğimden ve vücudumun her uzvundan geçerken küçük bir çığlığın kaçmasına izin veriyorum. Beni tamamen yok eden şeyin geri kalanını sürerken ağzımı olabildiğince kapalı tutuyorum.

O bana bakarken ben gülümseyen bir şaşkınlıkla yere bakıyorum, orgazmım ağzının etrafını boyamış.

"En sevdiğim şey, Bunny."

Geri çekilmeye başlıyor ki kapı iki kez çalınca ikimiz de donakalıyoruz.

"Merhaba, Tessa. Ben June. misin?"

Kapıyı kilitlemek için ayağa kalktı, bu yüzden sessizmiş gibi davranmasına gerek yoktu. "Evet, buradayım. Öğle yemeğini bitiriyordum."

Law gülümsüyor ve fısıldıyor, "Ve tadı çok güzeldi."

Ama o kalkmadan kapı açılmaya başlıyor ve ben sandalyemde daha yükseğe oturmak için kendimi zorluyorum, onu yere düşürüyorum.

"Merhaba. Böldüğüm için çok özür dilerim. Law ile Karanlık Sonrası Maceraları hakkında hızlı bir toplantı yapmam gerekiyordu ama onu bulamadım." Ellerini kalçalarına koyuyor ve devam ediyor, "Her neyse, burada deneyebileceğimi düşündüm."

Masama bakıyor ama ben onun görüş açısını takip etmiyorum. Şu anda yere çömelmiş, masamın çekmecelerine yaslanmış olan iri yarı adamın çekmek istemiyorum

"Law'ın burlesk gösterisi sırasında destekçim olma konusunda sorun yaşamayacağından emin olmam gerekiyor. Her zaman bir erkek meslektaşım olur ve ne yazık ki bu bir tane bulamadım. Yardım edebilecek başka bir kadın bulabilirdim ama kadın ağırlıklı bu ekip için gösteriye katılacak yakışıklı bir erkekten zarar gelmez diye düşünüyorum."

"Elbette" diye cevap vermeye başladığımda sözüm kesildi. "Sorun değil." Sesi yerden geliyor. Gözlerim dehşet içinde açılıyor.

Ama o sadece bana gülümsüyor, kulaktan kulağa uzanan kocaman bir sırıtış. "Sana tamamen yeni bir saygı duyuyorum." Yumruğunu havaya kaldırdı. "Ataerkilliği her seferinde bir masa altı toplantısıyla yıkıyorsun." Dönüyor ve omzunun üzerinden "Sonra görüşürüz." diye bağırıyor.

"Kapıyı kilitlediğini sanıyordum," diye fısıldıyorum ona.

"Kıçıma iltifat ettin ve ondan sonra beynim kapandı." "Aman Tanrım," diyorum pantolonumu tekrar yukarı çekerken.

"Bu gece bunu tamamen farklı bir nedenle söylediğinden emin olacağız, Bunny." Bana yaklaşıyor ve çenemi başparmağı ile işaret parmağı arasında tutuyor, ona bakmamı sağlayacak kadar kaldırıyor. Gülümsüyor ve ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Tadın çok güzel. Bunu tekrar yapacağım. Yüzünü aınla doldurmak tabii ki, ama aynı zamanda öğle yemeği ikramı."

Geri çekilmeliyim. Bunun bir daha olmayacağını söylemeliyim. Arkasında durmaya çalıştığım kendimi koruma mantığıma sadık kalmalıyım, ama sonra eğilip beni öpüyor. Ben de izin verdim. İzin vermekten fazlasını yaptım, içine düştüm. Elim bileğine sarıp elini yerinde tutarken tadım hâlâ dilinde. Bana dokunma şekli dikkatli ve kendinden emin.

Ve neden istememem gerektiğini .

Tessa

ÖNEMLİ ŞEYLER YA DA SADECE TİKA BASA DOLUYSANIZ, BU KAÇINILMAZDIR.

Yapacak işlerle meşgulken, aniden ortaya çıkan bir şey araya girip sizi tökezletmek için elinden geleni yapar. Bu nedenle, bu sabah erken saatlerde babamdan mesajlar gelmeye başladı.

BABA

Çok kısa bir süre içinde Colorado'dan çok iyi şeyler duydum ve gördüm.

Tebrikler Contessa, iyi .

Brews & Books'ta kahve kuyruğuna girdiğim sıralarda arka iki tane daha geldi, çünkü babam hiç değilse yanıt konusunda sabırsızdır.

BABA

Mesajımı aldığına dair bir onay bile almadım mı? Bana hala kızgın olduğunu biliyorum.

Orada işinizin ne zaman biteceğini konuşmak istiyorum. İşler burada çözülmeye başlıyor ve korkarım bir karar hatası yaptım.

Bu beni meraklandırırsa da cevap vermeyeceğim. Ben kararımı verdim. Bir süreliğine gerçek bir boşluk. Özellikle onu Olimpiyatlarda sonra, babamla yakın bir ilişki sürdürmekle ilgilenmediğim gerçeğiyle barıştım.

Telefonumdan başımı kaldırdığımda kız kardeşimin Giselle ile konuştuğunu gördüm, ikisi de yüksek sesle gülüyor ve kollarını çılgınca sallayarak konuşuyorlardı. Eğer tanışmış olsalardı, kaynaşacaklarını hissediyordum.

"Aman Tanrım, adamın parmağını oraya kaydırma şekli. Ne olduğunu fark etmedim bile..."

Rina, Giselle'in kalçasını tokatlamaya başlar. "Biliyorum. Aman Tanrım, biliyorum. Ve sonra sanki *A League of Their Own* filminin kapanış sahnesini görmüş gibi oldum. Ağladım. Neden ağladığımı bile bilmiyordum ama çok yoğun bir şekilde ağlıyordum. Ve sonra geldim."

bir ileri bir geri bakıyorum. Giselle'in vahşi sarı saçları onunla birlikte hareket ederken, kız kardeşimin kahkahası toplandığımız yerin her yönünde on adım içinde oturan herkesin dikkatini çekiyor.

"Ben de," diyor Giselle Rina'nın kolunu okşarken.

"Siz ikiniz ortak bir adamdan mı ?"

"Evet!" diye hep bir ağızdan cevap veriyorlar. Belki de bu kötü bir fikirdi. Bu ikisi birlikte.

Rina bana bir merhaba öpücüğü veriyor ve kolumu sıkıyor. "Tessa, beyzbol oyuncusunu hatırlıyor musun? Kısa topçuyu. Birinci lige çıkmadan önce."

Gülüyorum, çünkü beyzbol oyuncusunu hatırlıyorum. Haftalarca onun hakkında . Maine'de antrenman yaparken onu aradığımda, onu spor salonunda ve bazen de dışarıda gördüğünü ama hiç gülümsemediğini ya da flört etmediğini . "Ona ne dedin sen?"

Giselle söze , "Topu fırlattığı ya da ya da başka bir şey için takma adıydı, ama sonra onunla takılan kızlar onları nasıl ters çevirdiğinden ve sonra başparmağını sürdürdüğünden bahsederdi... ya da yüzük parmağı mıydı..."

"Giselle!"

"Tamam, siparişimiz bu kadar." Koltuktan kalkıyor ve yanımdan geçerken bana sarılıyor. " arada kız kardeşin de en az kadar harika."

Bunu söylemesini beklemiyordum ve bu beni beklenmedik bir şekilde iyi hissettirdi.

Ona gülümsüyorum ve sonra geri dönüp Rina'ya *az önce neye bulaştığımı* gösteren bir bakış atıyorum.

Gülümsüyor ve omuz silkiyor. "Anlaşılan ikimiz de aynı adamla beden dışı deneyimler yaşamayı başarmışız." Gözlerimi büyüttüm, o da gözlerini kısarak bana baktı. "Aynı anda değil ama birkaç yıl arayla. Pek net değil. Her neyse... O bir cümbüş," diyor başparmağıyla Giselle'i işaret ederken.

"Öyle. Ve artık kimin yalnız bırakılmaması gerektiğini biliyorum."

Giselle kahveleri ve benim çayım ile dönerken o da bana alaycı bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Pekâlâ, şehirdeyken sana dövme yapmama izin verecek misin Rina?"

"Bunun için vaktin var, Rina," diyorum ona. "Yapacağımız kızak tadımı bu öğleden sonraya kaldı."

Giselle telefonunu çıkarır ve bir şeyler yazar. "Tessa, az önce her ne dediysen, ben de istiyorum. Everly de öyle; sadece henüz bilmiyor.

"Kızak tadımı mı? Kesinlikle. Grace'i çoktan davet ettim." "Atlı kızak mı?"

"Evet," diye gülüyorum.

"Tamamen benim fikrim. Ve ayrıca, tadım ... şarap mı yoksa?" "Biz tekilayı seçtik. Yani, palomalar, marglar..."

"Başka bir şey söyleme." Elini kaldırır. "Gün tamamen cennete dönüştü," diyor Giselle yukarı bakarak. "Tanrıçalara layık bir mükemmellik."

Rina kahvesini yudumladıktan sonra "Oyuncak Rodeosu nedir ve ne giymem gerekiyor?" diye sordu.

Colorado'nun bu bölgesinde kovboylara rastlamanız pek olası değildir. Strutt's dağ sporları ve modern restoranlarıyla tanınır. Bir hafta önce burada kovboy barına benzeyen hiçbir şey yoktu. Ama her nasılsa, Main'deki boş bir vitrine yapılan küçük bir yatırım ve Mac adında bir aile dostuyla, Nashville'deki gürültülü bir mekana taşındığıma ikna olabilirim.

Şu anda bu akşamın karanlık sonrası maceralarının bir parçası olmak istediklerine karar veren altmış üç kadın ve on erkek var. Her biri sadece iyi vakit geçirmeye, en yeni yetişkin oyuncakları konusunda tam bir eğitim almaya hazır olmakla kalmadı, aynı zamanda çoğu ya kovboy çizimleri ya da şapkaları giydi. Herkes rodeo temasına eğildi. Sert.

Beşimiz, Rina, Giselle, Everly, Grace ve ben, şimdiye kadar en iyi rehberli turlardan biri için iki saatimizi patikalar boyunca çekilerek ve tekila bazlı özel kokteylleri yudumlayarak geçirdik. Gezinin orijinal olmasından değil ama rehberlerin bu kasaba ve dağ hakkında sahip olduğu bilgi, yol boyunca yağın birkaç kar, miksolojistle birlikte inanılmaz derecede iyiydi. Law'ın ekibi her bir detayı mükemmelleştirdi.

"Aman Tanrım, çok eğlenceliydi, değil mi?" Yeni gelen gruptan kulak misafiri oluyorum. Kadınlardan ikisini pazarlama ekibinin öne çıkardığı sosyal medya profillerinden tanıyorum. Biri orta ölçekli moda odaklanıyor, diğeri ise eski kamp arabalarını üst düzey küçük evlere dönüştüren bir DIY'ci. Normalde Strutt's Peak gibi bir yer, akışlarında veya sayfalarında ziyaret edecekleri ya da hakkında konuşacakları yerler listesinde yer almazdı, ancak markamızın tanıtılmasını istediğimiz kişiler tam da bunlar. Ana akım tüketiciler ve sadece dağ sporlarına odaklananlar değil.

Tüm yüksek masalar dolu ve birkaç kişi de barın etrafında oyalanıyor. Garsonlar da tamamen kovboy ve güneyli tarzında giyinmişler. Bu hoş bir dokunuş.

Mikrofonun tıkırtısı herkesin dikkatini çekiyor ve June yuhalayanlara ve bağıranlara el sallıyor. "İyi akşamlar, cehennem kadar seksi insanlar! Aman Tanrım, böyle karşılandığıma göre kesinlikle bir şeyler içmiş olmalısınız."

Law'ın buralarda bir yerde olduğunu biliyorum ama onu görmedim. Telefonumu çıkarıp bir mesaj gönderdim.

TESSA

Oyuncaklar hakkındaki görüşünüz nedir?

HUKUK

Bu yürümeye başlayan erkek çocuk türünden mi yoksa gece vızıldayan türden mi?

Grace'e doğru eğildim ve sordum, "June'u tanıyor musun? Seni daha önce onunla sohbet ederken gördüm."

Grace fısıldayarak cevap veriyor, "Öyle de diyebilirsin. Bir süredir annem ve onun kız arkadaşıyla arkadaş." Bunu söylerkenki tonuna bakarak daha fazlası olduğunu hissediyorum ve soruyorum: "Bu karanlık sonrası etkinliklere ev sahipliği yapması için onu hukuk getirdi. İyi bir karar mı yoksa?"

"Harika bir karar. Gittiği her yere eğlenceli bir hava getiren insanlardan biri. Bu iş için onu istemesine . Tıpkı Law gibi."

Kulağa böyle gelmesinden hoşlanmıyorum. Ve daha da ötesi, bunu beni onun başka birine uygun olduğu fikriyle kışkırtmasından da hoşlanmıyorum.

"Oh, Tessa. Öyle değil. Birçok yönden birbirlerine çok benziyorlar ama bence her zaman en iyi maçlar farklı insanlar arasında olur. Bu şekilde daha heyecanlı oluyor."

Ona gülümsedim. Bunu herhangi bir şeyi ima etmek için söylemediğini biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, tuzlu olmak gibi bir işim yok. Sadece birlikte uyuyoruz. Değil mi? Masadaki telefonumun sesi düşüncelerimi böldü.

HUKUK

Seçim yapmak mı? Benim aletim kadar güzel -senin sözlerin, benim değil- bir şey var mı?

Kız kardeşim bana dirsek "Bu adam insanı güldürebiliyor" diyene kadar gülümsediğimi fark etmiyorum bile.

Dudağımı dişlerimin altında kıvırıyorum ve ona en iyi alaycı sincap suratımı takınıyorum. O da aynısını yapıyor ve ikimiz de gülmeye başlıyoruz. *Tanrım, onun burada olmasını seviyorum.*

"Rina, eğer burada kalırsam-" Başka kimse duymasın diye ona yaklaşıyorum "-bu geçici işi daha uzun vadeli bir şey haline getirerek, burada emekli olmayı düşünür müsün?"

HUKUK

Seni şimdiden suskunlaştırdım mı?

TESSA

Haziran daha yeni başlıyor.

Eğer etkileyici bir şey olursa, fotoğraflarını göndereceğimden emin olabilirsiniz.

HUKUK

Bana fotoğraflarını gönderirsen sorun olmaz.

HUKUK

Senin bir sakin olmadığını zaten biliyoruz.

TESSA

Hâlâ üzgün müsün?

HUKUK

Bu gece güzel görüldüğünü söyleyen oldu mu?

Aramızdaki ileri geri ilişkiyi seviyorum. O zorluyor, ben de karşılık veriyorum. Biriyle birlikte olmak güzel bir ritim. Ama tatlı bir şey söylemek her zamanki şakamız değil. Bunun için bu kadar enayi olacağımı düşünmemiştim.

HUKUK

Evet, öyle. Ve mesajıma gülümseme şeklin, sana bunu yaptıranın ben olduğumu bildiğim için seni daha da ateşli gösteriyor.

Gülüyorum ve telefonumdan başımı kaldırıp odaya bakıyorum. Bara doğru dönüyorum ve Law'ın sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi bara yaslandığını görüyorum. Michael ve Henry'nin ona eşlik etmesiyle, June'un herkesi gecenin başlaması için hazırlayıp hazırlamadığına bakılmaksızın, çok fazla ilgi görüyorlar.

Riggs erkekleri kendilerini öyle bir şekilde taşıyorlar ki, çok iyi göründükleri için ne giydiklerinin bir önemi kalmıyor. Sağlam seksapel ve cilalı kenarların bir karışımıdır. Onlar gibi başka biriyle tanışmadım.

"Pekâlâ, iki gönüllüye ihtiyacım ," diye June dikkatimi odanın önüne ve yükseltilmiş platforma çekti.

Giselle elini havaya kaldırır ve hızla sallar. Everly gülerek, "Bu gece sakinleşmen gerek. Sonunda seni buradan çıkarmak için kardeşimi aramak zorunda kalacağım, değil mi?"

Grace, "O zaten burada. Michael da."

"Son bir saat içinde erkek arkadaşının yanına gelen her bir kişinin ya reddedilmiş kışını masasına geri götürdüğünün ya da barda başka biriyle sohbet etmeye başladığının farkında ?"

Omzumun üzerinden bakıyorum, ima ettiği şeylerden etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyorum. Ama onun orada olduğunu öğrendiğimden beri geçen birkaç dakika içinde, hiçbiri otuz yaş sınırını aşmamış en az altı kadının Law'la konuşmak ve flört etmek için çaba sarf ettiğini gördüm. Ne zaman baksam, gözlerini sahneden ya da benden ayırmıyor.

"Toplum olarak geldiğimiz nokta bu mu? Halihazırda bir ilişkisi olan bir erkeği başka kadınların tekliflerini kabul etmediği için alkışlıyor muyuz? Bu oldukça düşük bir çıta, Rina."

"Öyle

misin?" "Ne

miyim?"

Tekila Sunrise'ını yudumlarken "Bir ilişkiniz mi var?" diye

soruyor. "Bu odadaki herkese öyleyim."

"Ama sana göre?" diye zorluyor. "Hiçbir şeyin içinde olman gerektiğini düşünmüyorum. Bana 'Rina, hayatımın geri kalanında tek başıma uçacağım' deseydin, seni desteklerdim. Ama bunu anlamazdım. Seni onunla birlikte gördükten sonra olmaz. Artık -" omzunu kaldırıyor "- böyle birini bulmanın bir kereden fazla olacağını sanmıyorum."

"Benim de bir sevgilim vardı, Rina. Başlarda o da harikaydı."

", değildi. Maxim onunla tanıştığım andan itibaren tam bir pislikti. Onunla birlikte olduğun kadar seni öfkenin eşiğine getiren biriyle birlikte olmadın." Ona meraklı bir bakış attım ama o daha bitirmemişti. "Law yanındayken gülümsememeye ya da kakhaha atmamaya çalışıyorsun ve bunu başaramıyorsun. Başarılı biri, seninle başa baş mücadele , ki bu etkileyici çünkü sen tanıdığım en zeki insansın. Ve sana güneşin doğuşuymuşsun gibi bakıyor." Law'a doğru başını sallıyor. "Ve kocandan daha çok saygı duyulan, bağlı bir ilişki içindeki bir erkek gibi davranıyor. Ve sen bana bunun gerçek olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?" Bana sert bir bakış atarak yüzümde bir tepki aramaya çalışıyor. Ama gerçekten tılandım. Söylediği şey doğru. Bunu biliyorum ama duymak zor. Bunu hak ettiğimi düşünmüyorum. "Ne yaptığını görmek için bakmayı bırak, başka bir kadına bile . Adam senden hoşlanıyor. Ve bence sen de ona en azından yarı yarıya aşıksın."

Buraya bunun için gelmedim. Bunu hissedemiyorum.

"Rina." Gözlerimi kapatıyorum. "Oraya gidemem. Şu anda olmaz." Etrafta garsonumuzu arıyorum. Bir içkiye ihtiyacım var.

"İyi şeyleri elinin tersiyle itmekle bu kadar meşgul olma, Tessa. İyi şeylere sahip olmaya hakkın var."

Bunu duyunca irkildim, çünkü haklı olduğumu biliyorum. Ben akıllı bir kadını ama yine de bunun olmasını hiç planlamamıştım.

Garsonu beklememeye karar veriyorum ve bara gidiyorum. Bu gece onunla bu derin sohbeti yapmak istemiyorum. Barın altındaki parmaklığa basıyorum ve barmenin dikkatini çekmek için eğiliyorum. Beni görüp yanıma geldiğinde, "Beş fiçi bira ve buzlu su alabilir miyim?" diye sorduğumda Henry'nin hemen yanında olduğumu fark etmiyorum.

Henry boğazını temizler ve "Ne kadar sarhoşsunuz kızlar?" diye sorar.

Riggs'lerin üçünü de cevap vermemi beklerken yakalıyorum. "Sanırım sular yardımcı olacak ama öğleden beri bir şeyler yudumluyoruz." Henry'ye bakıp, "Giselle tekila içmeye devam ediyor. Ve Grace, şimdi de, çoğunlukla su içiyordu."

Law ata biniyor. "Bence bu gece hit olacak, değil ?"

Başımı sallayıp konuyu değiştiriyorum. İş konuşmakla ilgilenmiyorum. Rina ile konuştuktan sonra ne hissettiğimden emin değilim. Ama şu anda onun patronu olmak da istemiyorum. Sadece onun yanında olmak istiyorum.

"Botlarımı beğendin mi?"

Vücuduma bakıyor ve her şeyi içine almak için geri çekiliyor. Deri eteğimle kırmızı botlarım ve Giselle'in giymemi istediği Stevie Nicks Tour'dan kesilmiş tişörtümle bu gece kendimi gerçekten iyi hissediyorum.

"Şu anda pek çok şeyi beğeniyorum. Bu botlar beş numarada tamamlanıyor."

Ona doğru eğildim. "Birden dörde kadar olanları daha sonra anlatman gerekecek."

"Eğer bundan kurtulmak istiyorsan sana hemen şimdi gösterebilirim."

Ona bir gülümseme veriyorum. Onu benden daha fazlasını ister halde bırakmayı seviyorum. Bu itme ve çekme ön sevişme gibi hissettiriyor. İçecek tepsisini alıp masama geri Ve gözlerinin hep üzerimde olduğunu biliyorum.

Yaklaşık bir saat sonra, kalabalık gürültülü ve gülüyor. Masalar arasında o kadar çok konuşma oluyor ve insanlar gecelerini kaydetmek için video çekiyor ki, June'un en son rodeo temalı oyuncakların özelliklerini anlattığını zar zor duyabiliyorum. Ama tam da istediğimiz şey bu; vurgulanabilecek ve yeniden klipler. Bu tam da kız kıza bir hafta sonu, bekarlığa veda partisi ya da büyük doğum günleri için tanıtacağımız türden bir etkinlik ve bugünden itibaren içkili kızak gezintisiyle birleştirirsek harika bir paket anlaşma .

Vibratörlerin ve dildoların sergilenmesi ve dizilmesi sizi perçinledi mi?

HUKUK

Bu kalabalık, özellikle son göz bağı ve kısıtlama demosuyla perçinlenmiş görünüyor.

Dantel maskeyi çok severim.

TESSA

Peki o maskeyi tekrar görseniz ne yapardınız?

Tırnağımın ucunu ısıyorum, buna hazır olup olmadığımı merak ediyorum. Eğildiği yere doğru gelişigüzel baktığımda, her şeyini içime çekiyorum. Kendinden o kadar emin bir şekilde eğiliyor ki, koyu renk kot pantolonu kaslı kalçalarına güzelce oturmuş, sadece bir kez alttan paçalanmış. Botları yıpranmış ama yine de yarıyor. Genelde ekose giyen biri değildir, ama bu gece bana her türlü şeyi yapıyor.

Telefonum elimde titriyor ve dikkatimi başladığımız işe geri getiriyor.

HUKUK

Onu senden koparırdım. Ellerini başlığıma bağlardım. Adımı haykırana kadar seni . Seni anlamsızca becerirdim. Aletimi ait olduğu yere sokmam için bana yalvarana kadar seni baştan çıkarırdım.

"Rina, gitmem gerek. Küçük bir var." Telefonumu elime aldım ve masadakilere fısıldadım: "Kızlar, gitmem gerek. Bu hafta hepinize yetişirim." Daha bir yanıt duymadan, kırmızı kovboy çizmelerimin topuğuna basarak ceketimi tutan sırtkan doğru koşmaya başladım.

"Gidelim, Bunny."

Hukuk

"REKLAMINI YAPTIĞIN ŞEY BU DEĞİLDİ," DIYOR TESSA SURATINI ASARAK. SURAT ASMAYI SEVMEM ama onunlayken, bir zinger'ın çok olmadığını biliyorum. Ayrıca çok tatlı.

"Paramı geri istiyorum. Ve bara geri götürülmek. Görünüşe göre yeni bir vibratöre ihtiyacım var."

"Kollar yukarı," diyorum gömleğinin eteklerini . Başının üstüne uzandı, ben de gömleğini aldım.

kapalı. "Planım seni yatağıma yatırıp uyutmaktı, çünkü son birkaç gündür ne kadar keyifsiz olduğunu biliyorum." Çoğunlukla benim hatam ama özür dilemeyeceğim. "Sadece seni yavaşlatmaya çalışıyordum."

Göğsüme baktı. "Bu gömlekle kovboy gibi görünüyorsun."

"Sana bir tane aldım."

Kaşlarını şaşkınlıkla kaldırıyor ve gülümsüyor. "mı?"

"Hayır, şu çiçek şeklindeki küçük oyuncak. Çok fazla emiş gücü var. Senin tercihlerine uyacak gibi görünüyor."

"Bu her kadının tercihidir." Gülüyor ve günah kadar seksi eteğini bacaklarından aşağı kaydırıyor.

"Bunu daha önce hiç yaşamamıştım" demeden önce bir dakika sessiz kaldı.

"Seni soyan bir adam mı? Bundan şüpheliyim." Sütyenini çözdü ve bana fırlattı.

"Hayır. Evet? Aslında ben böyle düşünmüyorum. Gizli bir amaç olmadan. Ama kastettiğim bu değildi."

"Göğüslerin bana bakarken nedenlerimi gerçekten yeniden düşünüyorum," diyorum onu aşağı süzerken. Vücudu o kadar baştan ki parmağımı onunkine doluyor ve onu kendime çekiyorum. Daha aşağı eğilerek kollarımı beline doluyorum, onunkiler omuzlarıma düşüyor.

"Sana bir şeyler söyleyebilme şeklimi kastediyorum. Fazla düşünmem. Sadece istediğimi söylüyorum. Seks hakkında konuşmak bile kolay," diyor.

"Ben kolayım," diyorum şakayla karışık.

Söylediklerimi duymazdan gelerek gülümsüyor. "Seninle olmak çok kolay."

" et, benden hoşlanıyor gibi görünüyorsun," diye takılıyorum önünde dizlerimin üzerine . Bu şekilde neredeyse göz hizasındayız. "Daha onurlu niyetlerim vardı, ama bu kırmızı dantel külotun bu çizmelerle güzel kışında nasıl görüldüğüne bir bak." Göğsümden abartılı bir hava üflüyorum. "Birkaç saniye kadar sahip olduğumu hiç bilmediğim lanet bir fantezi."

"Senden hoşlanıyorum," diye itiraf ediyor usulca.

Gündüz içki içmesinin ve uykusuzluğunun bu konuşmada rol oynadığının farkındayım. Ben de ona ayak uyduruyorum, çünkü ne kadar ağır konuşursa konuşsun kabul ediyorum. Ne zaman oldu bilmiyorum, belki Londra'da ya da onu nihayet öptüğümde, ama bu benim için her zaman gerçikti. Görmezden gelmek imkansızdı. Sürekli geliyor. Benim için olacağını düşündüğümden farklıydı. Ama asla sahte değildi. Benim için hiç sahte olmadı.

Arkasına yaslanarak gözlerini önce benimkilere, sonra da saçlarıma dikti. "Şapka daha çok kovboy gibi görünürdün."

Vücudundan aşağı dizlerimin üzerine çöküyorum. Göbek deliğinin üstünü öpüyorum. "Ne istersen giyerim Bunny. Şapka, çizme, kış , ben varım."

"Beni güldürüyorsun. En azından beni gülümsetiyorsun." Parmaklarını saçlarımin arasından geçiriyor. "Bu kısmı sahte değil..."

Külotunun çizgisi boyunca öpücükler gönderiyorum. " hiçbiri sahte gelmiyor."

Vücudu hafifçe sertleşiyor. Ona dokunmuyor olsaydım bunu fark etmeyebilirdim, ama geri tepmesini bekliyordum. "Bu işi karmaşıklştırıyor. Seks kafa karıştırıyor. Bunun hâlâ sahte bir ilişki olması gerekiyor."

"Öyle."

"Ama bizim sahtemiz, gerçek olduğunu düşündüğüm onlarca yıllık sahteden daha iyi."

Kalabalığın beni omuzlarının üzerinde kaldırdığı bir an gibi. Bunu duymanın verdiği his, geçmişte aldığım tüm iyi. Daha sert düşmüş olabilirim. Çok iyi hissettiriyor. Onu böyle mutlu etmek şimdiye kadar elde ettiğim en iyi kazanç gibi.

Ona bakmak için arkama yaslanıyorum, kollarım kalçalarına sarılıyor ve parmaklarını tekrar saçlarımda gezdirerek alnımı okşuyor. Elimde olmadan gözlerimi kapatıyorum. Böyle dokunulmak, takdir edildiğimi, saygı duyulduğumu hissettiriyor. Hatta aşkın tonları. Tırnakları saç çizgimde ve sırtımda hafifçe geziniyor. Dokunuşuna doğru eğiliyorum. Geçici olduğunu düşünemeyeceğim kadar iyi hissettiriyor. Sonradan gelmeye çalışanlarla kıyaslamamak için. Bu en büyük yalan olurdu.

Çünkü sonra kimseyi istemiyorum. Sadece onu istiyorum.

"Görünüşe göre sahte erkek arkadaşına aşık oluyorsun, Bunny," cüret ediyorum.

Gözlerimi açıp onunkilerle buluştuğumda başka tarafa bakmıyor ve kısa bir an için belki kabul eder düşünüyorum. Bunun garip bir şekilde berbat bir anlaşmadan daha fazlası olmasını isteyebileceğini kabul ediyor.

Ama gülümsüyor, sanki vereceği cevapla beni hayal kırıklığına uğratmak üzere biliyor. Duymak şey bu değil ama bu gece elde şeyi almaktan mutluyum. "Bu takma isim bu gece sevişme şansını gerçekten öldürüyor, Riggs."

Onu kalçalarından tutup çeviriyorum, sonra külotunun beli boyunca, her iki kık yanağının hemen üzerindeki iki çukurun etrafından öpmeye devam ediyorum. Ağzımı aşağıya doğru sürüklüyorum. Kıçı o kadar mükemmel ki. Dopdolu. Isırılmaya değer. Diğer yanağını sertçe avuçluyorum ve sonra dişlerimi teninde gezdirirken tokatlıyorum.

"Şu anda ne kadar yorgunsun?"

Nefes nefese, "Yakın zamanda uyuyacağımı düşünmenden bıktım." diyor.

Tenine karşı gülümsüyorum ve sonra elimi bacaklarının arasına sokuyorum. Parmaklarımı külotunun üst kısmına kıvrıyorum, kumaşın sıkıca çekilmesi, kedi dudaklarının arasına sıkışması ve klitorisine karşı gergin olması için büküyorum.

"Ağzını daha iyi kullanman gerekecek," diye fısıldıyor. "Nerede o patron?" İtiyorum. Açık saçık konuşmasına bayılıyorum.

"Dilinle amımı boyuyorsun. Ve dağınık olmanı istiyorum. Çizgilerin içinde kalmak yok, Law." Ellerini göğüslerine götürüyor ve odanın karşısındaki aynadaki yansımasından kendisiyle oynadığını görebiliyorum. Yeri kolay kolay doldurulamayacak bir manzara. Kendine güveni. Neyin iyi hissettirdiğini bilmesi ve onu kovalaması. Bağımlılık yapan bir cazibe. Kendimi güçlü hissetmemi sağlayan bir şey, onun kendini iyi hissetmesinde katalizör oynayabilirim.

Elimi sıkıca kavıyor ve sonra kendini komodine yaslamak için öne uzanıyor. Sallanarak lambayı yere düşürdü. Ama ben tutmaya devam ediyorum. Küçük bir mobilya devrilmesinin bunu durdurmasına izin vermeyeceğim.

Tangasının dikişine doğru bir yol yalıyorum ve bu malzemeden yeterince çektiğime karar veriyorum, bu yüzden parmaklarımı çözüp çekiyorum. Yırılması için iyi bir çekiş gerekiyor ve yırtılır yırtılmaz, bir av tüfeğinin ateşlendiğini duymak gibi bir şey. "Bu çok pahalı bir iç çamaşırıydı." Kıçını geri itiyor. Kahretsin, bana sürtünmek istemesine bayılıyorum.

"Kapa çeneni, Bunny. Sana daha fazlasını alacağımı biliyorsun."

Kalçasına doğru hırlayarak derisini ısıyorum. Bu kadın için vahşiyim. Alay etmeye hiç niyetim yok. Yatağın üzerine eğilmesi için onu öne doğru itiyorum, sonra bacaklarını omuzlarımla daha geniş açıyorum ve istediği yolu açabilmem için kışını ayrı tutuyorum. Dilim çılgınca kayıyor, onu şekilde inletecek her yere ulaşmaya çalışıyorum. Klitorisinin üzerinde yukarıya doğru kucaklıyorum ve ağzımın içine çekerek daire çiziyorum. Çoktan sırlıklam olmuştu.

"Durma," diye fısıldıyor ve sonra bana o iniltiyi bahşediyor. *İşte bu, ihtiyacım olan yalvarma şekli.*

Dilimi tekrar aşağıya sürüklüyorum ve sonra amına daldırıyorum. Sonra kışını geriye yatırıyorum, böylece tam göt deliğinin üzerinde kayabiliyorum.

"Lanet olsun," diye bağılıyor ve ben bunu yaparken sarsılıyor.

"Sadece ne zaman olduğunu söyle, eğer istersen seve seve o noktaya da vururum," diyorum gülümseyerek.

Onu ters çeviriyorum. Ondan ne istediğimi söylerken onu görmem gerekiyor. Yüzü , saçları başının etrafında dalgalanıyor bana en seksi yatak odası gözleriyle bakıyor.

"Beni istediğini söyle."

Gülümsüyor ama cevap vermiyor.

önünde diz çökmüş vaziyette, kalçasının iç kısmını öpüyorum ve sonra tekrar amını yalıyorum. Uzun bir iç geçiriyor ve ben de onun tenine gülümsüyorum. Bacakları daha da açılıyor ama bir şeylerin değiştiğini biliyorum. Daha derin nefes . Dilimle klitorisine fiske vurduktan sonra kalçasını sıkıldığında çıkardığı küçük sesler . Sessizlikle karşılaşıyorum.

olduğunu görmek için dizlerimin üzerine çöktüm. Uyuyor.

Başı yana eğik, gözleri kapalı ve dudaklarında bir gülümsemenin kalıntıları duruyor. Egom büyük bir darbe mi aldı, yoksa benim yanımda uyuyakalacak kadar rahat olduğu için kendimi iyi mi hissetmeliyim, hâlâ karar veremiyorum. Şu anda çok mutlu görünüyor ama uyandığında utanacakmış gibi bir his var içimde. Ve bunu asla izin vermeyeceğim. Bu yüzden her iyi sahte erkek arkadaşın yapacağını yaptım; bacaklarını kaldırdım ve onu yatağa . Sonra üzerine bir battaniye örtüp alına bir öpücük konduruyorum.

"İyi geceler, Bunny," diye fısıldıyorum.

Ortak alanımızın arka güvertesindeki bitmemiş projenin ön panellerinde nihayet ilerleme kaydedebilmem için dört tur atmam ve otuz dakika daha beklemem gerekti. Bunu yapması için birini tutmalıydım. Ya da en azından yardım istemeliydim. Bir süredir bu şeyi çalışır hale getirmek istiyordum ama nihayet bu hafta yeterince sıcak oldu ve doldurabildim. Yuvarlak sedir jakuzi maksimum çizgiye kadar dolduruldu, su ısıtıldı, ancak ön panellerin güverteye aynı oturması gerekiyor ve bu gerçekleşmiyor. Bir şeyler aynı değil.

", seni sıkık," diye ve sonunda dirseğimi iki ön parçanın dikişine dayamaya karar veriyorum.

"Edepsiz konuşmaların genelde bundan daha iyidir, Riggs."

Şu anda etrafta kimsenin olmasını beklemediğim için irkildim. Sürgüye yaslanan Tessa'ya bakmak için döndüğümde panel yerine oturuyor. *Nihayet.*

Orada durmasına şaşırdım. Gece boyunca baygın olduğunu sanıyordum. "O kadar iyi ki seni uyuttu."

Elini gözlerinin üzerine vuruyor. "Çok rahatlamıştım. Sen değildin," diye geri adım atıyor, gözleri parmaklarının arasından bakıyor. "Aman Tanrım, çok utandım."

Tünediğim merdivenden inip mesafeyi kapatıyorum. Ona doğru yürüyorum, durmuyorum. Onu arasına alıp kollarının altından kaldırıyorum, bacakları sallanıyor. Sonra tekmeleyerek kapatıyorum ve odaya geçip onun güzel dudaklarını öpüyorum.

"Benim yanımdayken asla utanmana gerek yok." Dudakları gülümseyerek yukarı kalkıyor ve ben onu kendime yakın tutarken kolları omuzlarıma dolanıyor. Cevap olarak hiçbir şey söylemiyor. Onun yerine burnumu öpüyor. "Burnun soğuk."

Bizi kanepeye götürüyorum ve onu kolçağın üzerine oturtuyorum. Bir şeyler farklı. Kolaylık, yakınlık. Sanki böyle olmamız gerekiyormuş gibi hissediyorum.

"jakuzi burada mıydı?"

"Hayır, ben ekledim. Bir süredir bendeydi ama tamamlayamadım. Satın aldığımda sosyal kanallarım üzerine inşa etmek gibi büyük bir fikrim vardı ama-" Omzumu "-şimdi sadece kullanmak istiyorum. Senin de kullanabileceğini düşündüm." Saçının vahşi bir dalgasını kulağının arkasına kelepçeliyorum. "Yorgun değildim, bu yüzden projeyi bitirmeye çalışacağımı düşündüm." Çenemi öpüyor ve bana geniş bir gülümseme vermek için arkasına yaslanıyor. , bu kadın ve bana gülümseme şekli. "Neden bana öyle gülümsüyorsun?"

"Gerçekten güzel ve pahalı şeyler alıp da kullanmama alışkanlığınız var mı?" Bu soru bana büyük planlarım olan ancak henüz pek bir şey yapmadığım çok büyük bir harcamayı düşündürdü.

Ona bundan bahsetmek istemiyorum. En azından bu gece. Bu daha çok göstermeye karşı söyleme durumu. "Pek sayılmaz. Aldığım her şeyi kullanma eğilimindeyim. Eninde sonunda." Ceketimi ve şapkamı çıkardım. "Peki ya

Sen?" Alaycı bir şekilde soruyorum. "Hiç kullanmadığın kaç tane çanta ve ayakkabı aldın?"

"Neredeyse hepsi şimdi." diyerek beni şaşırtıyor. Ben ayrıldığımda o şeyler New York'ta kaldı."

Yüzüne bakıyorum, çünkü az önceki o rahat gülümseme yok olmuş. Üzgünhatta endişeli görünüyor. Gözleri odanın içinde geziniyor ve daha fazlasını söylemek istediğini ama belki de söylemesi gerekip gerekmediğinden emin olmadığını anlayabiliyorum.

Yaklaşıp saçlarını itiyorum, boynunu öperken "Az önce nereye gittin?" diye soruyorum. Bana başını sallıyor.

"Benimle konuşabilirsin, ama konuşmak zorunda değilsin."

"Yapabileceğimi biliyorum." Beni öpüyor ve sonra alnını benimkine bastırıyor. Daha fazlasını söylemeden önce bir dakika daha bekliyor. "Ona her şeyimi verdim."

O lanet olası eski kocasının ondan ne kadar çok şey aldığını duymak içimi parçalıyor. "Biliyorum."

Başını tekrar sallar. "Hayır. Yani, sahip olduğum her şeyi ona verdim. Her .

Penny. Şirket hisselerim bile."

Ne dediğini anladığımdan emin olmak için geri çekiliyorum. "Ben..." Bunun nasıl mümkün olabildiğini bile anlayamıyorum. Evlilik öncesi bir anlaşma yapmalıydı ya da en azından boşanırken iyi bir avukat tutmalıydı. Babası zengin. Para içinde yüzüyor.

"Kız kardeşim olsaydım, muhtemelen onun her kuruşunu alır ve daha fazlası için savaşırdım. Ama ben o . Kim olduğumu bilmiyordum. Sadece işim bitmişti. Onunla işim bitmişti. Kurduğum hayatla. Yıllar içinde verdiğim tavizler ve bir eş olarak bile değil, bir kadın olarak nelere tahammül ettiğim. Hepsi-" Bir damla gözyaşını sildi. "Sahip olduğum şeylerin çoğu onundu. Üniversiteden beri beraberdik. Ve içimde bir şeyler için savaşmak yoktu. Sadece bitmesini istedim."

Bunu duyunca öfkemi bastırdım. Her zerrem sakın kalmak için hayatım boyunca hiç bu kadar uğraşmamıştım. O lanet olası pislik şeyini mi almış?

Bu durum böyle sona ermeyecek. Hayatta olmaz.

"Rina bana biraz para verdi." Gülüyor. "Merak etme, bu kararın ne kadar aptalca olduğu konusunda ondan azar işitmedim. Hem de defalarca." Daha sözünü bitirmeden başımı sallıyorum.

"Aptal olduğunu hiç sanmıyorum. Bence eski sevgilin ve baban, dürüst olmam gerekirse, dünya çapında boktan insanlar." Başparmağımı yanağında . "Ama senin seçimlerin. Ayrılmak, yeniden başlamak, cesurca. Cesurca." Nefesini içine çekiyor ve yüzü ağlamaya hazır bir şekilde kısılmaya başlıyor.

"Hayır, hayır, hayır, Bunny. Ağlama." Onu kendime doğru çekiyorum ve o da başını boynumun kıvrımına sokuyor. Yavaşça sırtını okşuyor, bekliyorum. Duruma duyduğum öfkeyi bastırıyor ve dökülenleri özümsemeye çalışıyorum.

Daha fazlasını söylemek için geri çekilmeden önce birkaç dakika geçti. "Asher bende bir şey gördü ve ona güvendi. Ne zaman ya da sadece bir hevesle mi orada olduğunu bilmiyorum. Hayatım daha önce hiç böyle bir güven duymamıştım. Londra'daki evini kullandıktan sonra ortadan kaybolup kaybolmayacağımı bilmiyordu ama ona ödemek için elimden geleni yapana kadar kendimi asla iyi hissetmeyeceğimi biliyordum."

Giydiği gömleğimin oynuyor. "Hâlâ işimi istediğini biliyorum. Ve bu-" kelimeyi arıyor "-yalan sonunda birini incitecek, ama lütfen..."

Tek düşünebildiğim, babam bir ilişkiyi pazarlama hilesi olarak ilgiyi artırmak için nasıl kullanmaya çalıştığımızı öğrendiğinde beni hayal kırıklığına uğratacağı. Ona böyle bir konuda yalan , artık gerçekten bir yalan olmasa bile anlamayacaktır. Belki kibar bir şekilde başlamamızı anlayabilir ama ona yalan söylediğim kısmı anlamayacaktır.

Yalvarırcasına bana bakıyor, gözleri yaşlarla dolu. "Bunu yapabileceğimi kanıtlamak istedim. Bu role oturmak. Ama Riggs'de bu işi ihtiyacım, hayatımın akışını sonsuza dek değiştiren bir iyiliği geri ödeme yolum."

Hay sikeyim. Tüm bunların katlanarak artıyor. Ona tam olarak bunu yapması için alan vermekten başka ne ? Bir rekabet olarak başlayan şey daha büyük bir şeye dönüştü. Bir işten daha önemli bir şeye. Artık istediğimden bile emin olmadığım bir iş... ve belki de benim için değildi.

Ama kollarımdaki kadının öyle olduğuna inanıyorum.

Omzunun üzerinden bakıyorum ve saatin gece 2:30'u geçtiğini görüyorum. "Hadi, güzelim. Geç oldu." Hareket etmeye çalıştığında onu durduruyorum. "Bu gece benim yatağımdasın."

Bana sırtıyor.

Elini tutuyorum ve dudaklarımı parmak eklemlerine değdiriyorum, "Uyuyoruz ama." Benimkiyle birleşen parmaklarına bakıyorum ve kesin olarak bildiğim tek şey, bunu istediğim her işten daha çok sevdiğim.

Tessa

GÖZLERİMİ AÇTIĞIMDA SIRTIMDAKİ FIRIN YAPIŞ YAPIŞ OLMUŞ VE TERLEMİŞTİM. ÜZERİME BAKIYORUM ve Law'ı uyurken derin derin nefes alırken buluyorum. Her ne kadar onun kollarına sarılmaktan hoşlansam da, yatağa girerken giydiğim büyük boy tişörtten kurtulmaya can atıyorum. Onu uyandırmadan kollarından kurtulmak için bedenimi hafifçe kaydırıyorum.

"Buraya gel, Bunny," diyor sabahın törpüsüyle örtülmüş monoton bir sesle.

"Terliyim ve tuvalete gitmem gerek" diye fısıldarken ondan uzaklaşıyorum. Genelde üşürüm ama görünüşe göre onunla birlikteyken üşümüyorum. Omzumun üzerinden baktığımda yüzünün yarısı yastığa gömülmüş, diğer yarısı ise tek gözü açık, gülümseyerek vücudumu inceliyor.

"Geri gelsen iyi olur. adının yazılı olduğu bir sabah hediyem var."

Banyo kapısını kapattığımda bir kahkaha atıyorum. Yapmam gerekenleri hızlıca yaptıktan sonra ellerimi yıkıyorum ve bana verdiği diş fırçasına biraz diş macunu sıkıyorum - onunkinin yanındaki tutucuda duruyor. Aynada kendime , gözlerim hala uykudan ve belki de dün gece ağlamaktan biraz kırmızı.

Tanrım, bu nasıl oldu? Ona her şeyi anlatmak çok iyi hissettirdi. Maskeyi bir süreliğine çıkarmak. Bunların hiçbirisi komik olmasa da kendi kendime güldüm. Devam ettim ve hep istediğim işi buldum. Ve sonra bir adam. Muhtemelen o adamı. de elimde tutamayacağımı biliyorum.

CEO pozisyonu bana doğru geliyor. Yapmam gereken şey bu. Bildiğim sektörde bir şirket bulmak ve ardından yıllarca çalıştığım şeyin boşuna olmadığını anlamak. Bu işte iyiyim. Tam da böyle olacağımı biliyordum. Klişe ya da tuhaf görünmeden bunu açıklamak neredeyse çok zor. Ama ben buldum. Peki bundan nasıl vazgeçebilirim?

Gözlerimi tekrar ovuşturuyorum, yansımama göz kırpmıyorum. Bu manzarayı seviyorum. Bu benim. Yol boyunca bulmaya çalıştığım gerçek ben. Hâlâ kendimi berbat hissediyorum ama onu buldum.

Onunlayken olduğum kişiyi seviyorum. Ama kalırsam asla çalışamayız. O işi istiyor. Ve eğer birlikte kalmaya çalışırsak, onun da mutlu olmasını isteyeceğim. Ve bunu tekrar yapamam. Bir adam yüzünden kenara çekilemem.

Kapı açılıyor ve Law içeri girip kollarını arkamdan sarıyor. Boynuma eğildi ve beni öptü.

Dudaklarını üzerimde hissettiğimde, temas anında eriyorum. Gözlerimi kapatıp beni kavrayışına gömülüyorum ve belirsizliği bir kenara itiyorum. En azından şu an için, onun tutuşunun tadını çıkarırken.

Aynaya gülümsüyorum, yansımada onun boynuma daha da sokulmasını izliyorum. "Kapıyı çalıyor musun?"

"Benim banyom. Tuvaletin sifonunu duydum. Dişlerini fırçaladığını ya da aynada göğüslerinle oynadığını falan düşündüm" diyor.

Bir kolunu belime daha sıkı sararken ve diğeriyle göğsüme masaj yaparken gülüyorum. Parmaklarını ileri doğru yuvarlıyor ve meme ucumu koparıyor.

"Sana dokunduğum anda meme uçların sertleşti."

öpüyor ve sonra aynadan bana bakıyor. Soluk mavi gözleri ve mükemmel yerleştirilmiş gamzesi, gün doğmadan önce bile bayıltıcı. "Senin de amın karıncalandı ve ıslandı mı?"

Gülümsüyorum. Çünkü, evet. Öyle oldu.

"Seni ne kadar ettiğimi söyle, Bunny." "Onun yerine sana gösterebilir miyim?" Yumuşakça soruyorum. "Bir oyun oynayabilir miyiz?"

İsteğinin devamını bekliyorum, vücudum anında bu öneriyle uğulduyor. "Sana ne yapacağını söyleyeceğim ve sen de ."

Tanıdık kurallara gülümsüyorum. Çünkü kısa bir süre önce ben de ondan aynı şeyi istemiştim, daha doğrusu talep etmiştim. "O zaman bana ne yapacağımı söyle," diyorum kollarında dönerek.

Sağındaki raftan bir havlu alır ve yere bırakır. "Dizlerinin üzerine çok."

Karnım zonkluyor ve bu talep omuzlarımdan kollarıma doğru bir ürperti gönderiyor. Ne yapmam gerektiğinin söylenmesini seviyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp ona bakıyorum.

Çenemi parmaklarının arasına alıyor ve başparmağını dudaklarıma sürüyor. "Ağzın beni diğer tüm mükemmel yerlerinden daha çok tahrik ediyor."

Başparmağını ağzıma ama o çekiyor. "Hayır. Sana bunu yapmanı , değil mi?" Azarlanmanın verdiği gülümsemeyi saklayamıyorum. "Bir daha yaparsan ceza alırsın."

Bir yanım sadece övgülerini duymak için onu istiyor. Ama yanım da neyi ceza olarak gördüğünü merak ediyor. Ve eğer hoşuma giderse...

"Sikimi çıkar."

Şortunun bel bandını yeterince aşağı çekiyorum, böylece içeri uzanıp onu malzemenin sınırlarından çıkarabiliyorum.

"Şimdi ellerini kalçalarının üzerine koy," diyor derin ve kontrollü bir sesle. Law'ın bu versiyonu yeni bir şey ve bunun için yanıp tutuşuyorum.

Aleti önümde seğiriyor ve ona zevkin vaadiyle ağzım sulanıyor. Boşalmadan hemen önce ağzının açılma şekli. Ya da bırakırken beni sıkıca kavrayışı. Tekrar oraya varmak için benden ne istediğini düşündükçe ıslanıyorum.

"Ağzını aç ve dilini dışarı çıkar."

İtaat ediyorum. gözlerimi kilitlediğimde onayını hırıldayarak belli ediyor. "Şu anda ne kadar güzel görüldüğünü biliyor musun?"

"Hayır, efendim."

Bunun üzerine gözleri açılıyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Bu yeni oyunu artık ciddiye alıyorum. O zaman doğru düzgün yapalım. Yeni şeyler keşfetmekten ne kadar hoşlandığımı neredeyse unutuyordum. Bu çekime kendimizi o kadar kaptırdık ki, sanırım ikimiz de yüzeyin altında ikimiz için de daha fazlası olduğunu unuttuk. Sonuçta bir oyun partisinde tanıştık.

Aletini dibinden kavırıyor ve kendini bir kez pompalıyor, tam ucuna bir damla damlatıyor. Başını dilime değdirdiğinde, uyarılmışlığının tadıyla mırıldanıyorum. Nefesini serbest bırakıyor ve bunun görüntüsünden ve yeniliğinden hoşlandığını söyleyebilirim. Aynaya bakıyor, dizlerimin üzerindeki görüntümü ve elinde sikiyle güç duruşunu alıyor.

"Siktir," diye nefes verir. "Sikime hazır mısınız Bayan Costa?"

İtalya öncesinden beri benim için bu ismi kullanmadı ama bu durumda kulağa hoş geliyor. Resmiyeti. Patronunu istediği gibi *kullanması*. Aletin başını dudaklarıma sürttüğünde, ona izin veriyorum. Bu onun liderliği ve benim yapmam gereken tek şey o ne isterse onu yapmak. Bana başını sallıyor, sözsüz bir şekilde iznimi istiyor. Ben de ona küçük bir baş hareketiyle karşılık verince, sikini dudaklarımdan geçiriyor. Yavaşça. Ağzımı sikerken boğazımı gevşetiyorum. Her ileri itişinde, ne kadar geriye gidebileceğini test ediyor.

Boğazımın arkasına vururken, "bebeğim. Benim için nefes al." Ben de öyle yaptım.

"Şimdi yut."

İtaat ediyorum. O da bu his karşısında inliyor. Gözlerim sulanıyor ama tam olarak istediği yerde kalıyorum. Çekildiğinde nefes nefese kalıyorum. Ama daha fazlası için hazırım. Ağzımı tekrar açıyorum ve onu içime alıyorum, o çekilene kadar emiyorum. Tekrar pompalıyor, bu sefer sığ. Daha fazlasını istediğine karar vermeden önce bir, iki, üç kez çıkarıyor.

"ne kadar sevdiğinizi söyleyin, Bayan Costa."

Ama ben bir şey söyleyemeden, bir tane daha almama izin verdi. Yavaşça içeri süzülüyor ama geri çekilmeye başladığında daha fazlasını istediğime karar veriyorum. Ellerimi üstünden onunkilerin arkasına ve öne doğru eğilirken onu durduruyorum. Aleti boğazıma çarpıyor. Gözlerim sulanıyor ama o iniltiyi tekrar duymak istiyorum, bu yüzden yutkunuyorum.

"Oh, " diye .

Geri çekildiğimde ona gerçeği . "Sen şimdiye kadar sahip olduğum en lezzetli şeysin. Şimdi benimle alay etmeyi bırak ve bana daha fazlasını ver."

Aşağı uzanarak beni dizlerimden çekip yerden kaldırdı.

Bacaklarımı beline doladım. O iyi işimi överken ıslak amım karnına sürtünüyor. "Dizlerinin üzerinde olabilirsin ama sen benim kraliçemsin, Tessa."

Bizi yatağa götürüyor ve boynumdaki saçlarımı tararken "Hâlâ iyi misin?" diye soruyor. Bu küçük jestin beni ne kadar erittiğine gülümsüyorum.

"Mmhmm."

"Güzel," diyor ve hızlı bir öpücük konduruyor. Geri çekildiğinde, beni yatağa bıraktığında oynadığımız oyun tekrar başladı. ". Dizlerinin üzerine çok."

Yönünü takip etmek için hareket ediyorum, vücudum bir sonraki adım için uğulduyor. Eli sırtımdan yukarı, kürek kemiklerimin arasından kayarak göğsümü yatağa doğru yönlendiriyor. "Kıçınızı güzelce yukarı kaldırın Bayan Costa." Ben bunu yaparken inliyor. Bu adamın vücudumdan bu kadar tahrik olması beni çok seksi ve güçlü hissettiriyor. Başparmaklarını amımın dudakları boyunca , uyarılmamı ovuşturuyor ve klitorisimle alay ediyor. Kaydığını hissediyorum, sonunda sikinin içeri girmesini bekliyorum, ama önce yüzü içime giriyor. Burnu ve ağzı kıçımı dürtüyor ve dili amımı yalıyor. Bunu hissedince irkildim. Benden ne isteyeceği beklentisi ve dilinin klitorisimi okşaması vücudumda karıncalanmalara yol açıyor.

Ağzını çektiğinde, az önce dilinin olduğu yere sikini sürtüyor ve "Ben söyleyene kadar " diyor.

Yöne doğru mırıldanıyorum. Bunun nasıl işe yarayacağını bilmiyorum ama elimden geleni yapacağım. Zaten çok yaklaştım.

"O 'evet, efendim'e ihtiyacım var, Bayan Costa," diye gürlüyor. Üzerime eğilirken sesi alçak ve kulağıma o kadar yakın ki, omurgamdan aşağı bir ürperti yuvarlanıyor.

Sırıttıyorum, çünkü biliyorum. "Evet, efendim, Bayan Costa."

Tokat.

İçime o kadar hızlı giriyor ki, kıçıma yediği tokattan amımın onun sikiyle boğulmasına kadar gülmekten nefesimi tutamıyorum. "Devam et. Bir velet ol. Şu anda bu tatlı amcığı cezalandırırken kendimi gerçekten iyi hissediyorum."

Bu beni itaat ettirdi. "Evet efendim," diye inliyorum.

Öne doğru atılıyor, zaten tamamen içimde ve bir tür yeni öforik rüya alanına çarpıyor çünkü orgazmımın hızla yaklaştığını hissediyorum. İstesem bile tutabileceğimden emin değilim. O da bunu hissetmiş olmalı çünkü hemen çekiliyor. Onu kaybetmek beni boş ve terk edilmiş hissettiriyor. Bunu yaparken beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyor, böylece sırtım onun ön tarafına dayanıyor. Bir elini göğüslerimin hemen altında dolaştırıyor, diğer elini de boğazıma kadar sokup beni kavırıyor

Sıkı. Boşalmaya o kadar ki, istediği her şeyi yapacağım. "Boşalmadan hemen önce ne kadar iyi hissettiğinizi biliyor musunuz Bayan Costa?" "Lütfen," diye yalvarıyorum sikini kendime sürtmeye çalışırken. "Lütfen gelmeme izin verin."

Bir elini amıma doğru götürürken diğer eli boğazıma bir tasma gibi dolanıyor ve beni yerimde sabit tutuyor. Beni istediği gibi hareket ettirmesine izin veriyorum. Hangi melodiyi seçerse seçsin. Parmakları klitorisime ulaşıyor ve öfkeli daireler çizerek ovuyor.

"Lütfen. Lütfen," diye fısıldıyorum, kendimi tutmak için kendimi .

Kulağıma doğru iniyor, ağır ağır nefes alıyor. "Ben söyleyene kadar bekleyin, Bayan Costa."

Dudağımlı ısırırken başımı sallıyorum ve kendimi tamamen ona teslim ediyorum. Parmakları hareket etmeye devam ediyor, önce yavaşlıyor, tam o sırada sikini bacaklarımla arasından geçirip tekrar içime sokuyor. Kendimi çok dolu hissediyorum. Sanki etrafım onunla çevriliymiş ve kontrolü elimde tutmam gerekiyormuş gibi. Tenim onunki gibi nemli ve onun da zar zor tutunduğunu hissedebiliyorum. Boğazımı kavrayan eli göğüslerime doğru ilerliyor, o kadar sıkı kavlıyor ki inliyorum ve kendimi onun uzunluğunun etrafında kenetlenmiş hissediyorum. Kalçalarını içime doğru yuvarlarken vücudu geriliyor. İsteğine ne kadar itaat istesem de, her an devrilebilirim. Kukum, ihtiyacıyla neredeyse uyuşmuş bir şekilde zonkluyor.

Nefes alış verişi hızlanıyor, dudakları omzuma düşerken ağzı açılıyor ve serbest bırakılacağını haykırmadan hemen önce benimkini istiyor.

"Şimdi, bebeğim. Gel. Benim için gel, *şimdi*."

O kadar sert boşalıyorum ki dudaklarımdan hiçbir ses kaçmıyor. Çok sıkı sarılmış olan her parçam serbest kalıyor ve orgazm her çınılıyor, ama duyduğum tek şey o. Sanki o da benim kadar sert boşalmış gibi bir inilti. İkimizin de yana düşmesine izin verirken, hala birbirimize sarılmış halde arkamdan nefes alıp veriyor. Terden uzuvlar ve tamamen tahrip edilmiş ve tatmin edilmiş olmanın en tatlı kokusu. Tekrar uykuya daldığımı hatırlamıyorum ama belki sadece birkaç dakika sonra, parmaklarıyla saçlarımdan bir parçayı döndürürken uyanıyorum.

Ona baktığımlı görünce "İyi misin?" diye sordu.

Ona başımı salladım. Konuşmaya çalışırsam kelimelerimi gevelemeyeceğimden hâlâ emin değilim. "İyi miydi?"

Neden sorduğunu biliyorum. Tüm bunlar onun olduğundan daha agresifti. Yine de hoşuma gitti. Boyun eğmek hoşlanacağımı düşündüğüm bir şey değildi. Ama onunla olan her şey gibi bu da eğlenceli ve çok . Benimle ilgileneceğini biliyordum. Kendimi ona teslim etmek doğal geldi.

"Bu iyiden de öteydi. Tekrar bu şekilde oynamak isterim. Tabii sen istersen."

"Oh, Bunny, istediğime emin ," diyor tembel bir gülümsemeyle.

"Seninleyken itaatkâr olmanın nasıl bir his olduğunu seviyorum."

"Seninle olan her şeyin verdiği hissi seviyorum," diyor ve gözlerimde bu sözlerin de iyi olduğunu söyleyen bir tepki arıyor.

Ama bunun yerine ona bir öpücük veriyorum, umarım bu şimdilik yeterli olur.

"Popüler olmayan görüş," diye duraklıyor, dramatikliği yeniden , "vanilya en üstün lezzettir." Parmakları kolumu bir aşağı bir yukarı okşuyor. "Ve sakın bana sıkıcı olduğunu söyleme. Bu bir temel."

"Bu popüler değil. Vanilyanın çok popüler olduğunu söyleyebilirim. Bence vanilya için söylenecek bir şey var. Ve haklısınız, bu temel bir şey. Asla vanilyalı dondurmayı tercih etmem ama yemek

pişirirken kokusunu çok severim. Ve dudak aromasını. Ama eğer seçme şansı verilirse ben bir çikolata kızıyım."

"bakalım. çekil, düğün çiçeği. Bana yemek pişirdiğini mi söylüyorsun?" "Tabii ki . Yemek yapmayı severim. Sana söylemiştim."

Bir hobimi itiraf ettiğimi duyunca acı çekiyormuş gibi inliyor.

"Evet, ama yemek pişirmek ve fırıncılık aynı şey değil. İyi bir biftek pişirebilirim. İyi bir sandviç yapabilirim-"

"Sandviç değil-"

"Benim sandviç yapma bir sanattır. Görmeden ve tatmadan yeteneklerimi eleştirmeyin. Aynı şey Old Fashioned yapma şeklim için de geçerli. Sanat formu. Şimdi pişirme olayına geri dönelim."

Ona tekrar bakmak için başımı geriye eğiyorum. Bu adamın sadece birkaç saatlik uykudan sonra görüntüsü, eğer gündemde üretkenlik varsa tehlikeli. Bu yataktan kalkmak için bir neden bulmayı imkânsız hale getiriyor.

Eli kolumdan omzuma doğru ilerlerken şakacı bir şekilde saçımı çekiştiriyor. "Henüz kalkmıyorsun, bu yüzden kaçmaya çalışmayı bırak. Bana pişirmeyi en sevdiğin şeyi söyle."

Gözlerimi kapattım ve gerçekten düşündüm. Şu kadar bunu gerçekten düşündüğümü hiç hatırlamıyorum. Bir dakika duruyorum ve sıcak günlerde kız kardeşimle dışarıda ne yemek istediğimizi hayal ediyorum. "Yaz aylarında bir pavlova, üzerine çilek, biraz limon kabuğu rendesi ve biraz nane. Ya da belki ballı şeftali ve bir tutam taze fesleğen."

Sırada süveterli havalar ve hırkalar var. Cadılar Bayramı da, ona söylediğim gibi, "En çok sonbaharda pişirmeyi seviyorum. Dışarısı yeni yeni soğumaya başladığında, herkes yemek pişiriyorsa tarta konusunda da çok iyi olmanı bekler. Ama ben kabuğunu çok iyi yapamıyorum. Ve daha uzun sürüyor. Bu yüzden çıtır çıtır ve ufalanmış bir elma gevreği yapmayı tercih ediyorum."

"Ağzımı sulandırıyorsun." "Üstüne vanilyalı dondurma..."

Parmaklarını benimkilerle birleştirirken "Belli ki" diyor.

Neredeyse tarçının kokusunu alabiliyorum ve kahverengi şeker parçasına gizlice eklediğim kakulenin tadını alabiliyorum. Bunu düşününce ve onu hissedince gülümsüyorum.

"Bunu benim için yapar mısın?"

İsteği üzerinde fazla düşünmedim. "Tabii ki. Noel'de benimle en az bir kurabiye pişirdiğin sürece."

"Bunu yapabilirim. Gerçi kardeşim ve G aileyi Noel kurabiyeleriyle dolduruyor. Noel arifesine kurabiye götürmek istersek onlarla savaşmamız gerekebilir."

Ve işte o an. Gelecek hakkında konuşmaya başladığımız an ve bunu ilk yapan *benim*. Sanki bu şimdiki zamandan daha fazlası olacakmış gibi. Bir yalana sarılmış hediye. Ama sonra, daha çok kendimize yalan söylüyormuşuz gibi geldi. Kalmak isteseydim hayatın ne kadar farklı görünebileceğini söyleyen sesi itiyorum. Çünkü o ses, sonunda bittiğinde ne kadar acı vereceğini unutuyor. Ve bitecek. Aynı şeyi istiyoruz ve birimiz kabul etmek zorunda kalacak. Ve bu her şeyi bitirecek. Kalbim bu sonucu onaylamıyor gibi görünüyor, çünkü bu düşünceyle göğsümde bir sızı hissediyorum.

Gülümsüyorum ve ona bakıyorum. Başımı onun kucağına yaslıyorum ve alarmım her an çalacak olsa da içimden hareket etmek gelmiyor. Çok rahatım. *Pek çok açıdan.*

"Noel'i ailenizle birlikte mi geçiriyorsunuz?" diye soruyor.

"Genellikle, evet. Son birkaç yıl farklı görünüyordu. Geçtiğimiz yıl Londra'da kaldım. Birkaç hafta sonra buraya geldim. Ama bunu zaten biliyorsunuz. Bir süredir New York'a dönmedim." Hayatımı babamdan bu kadar uzağa yönlendirdiğim için içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor. Bunun benim için en akıllıca hareket olduğunu biliyorum ama de uzun süre odaklanırsam üzülüyorum.

Parmaklarını sa çizgimde gezdirirken odağımı geri getiriyor, parmaklarının uçlarını hafif, durgun vuruşlarla önden arkaya doğru sürüklüyor. kadar güzel hissettiriyor ki, "Hiç aile kurmaktan bahsettin mi?" diye sorduğunda gerilmiyorum. Evliyken."

Uzanıp eline dokunuyorum ve parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum. "İlk evlendiğimizde aynı fikirdeymişiz gibi geliyordu. Önce kariyerlerimizi kuracak, sonra da yerleşecektik. Çocuk isteyip istemediğimize bakacaktık. Ama zaman akıp gitti. Her zaman bu konuyu konuşmaktan bile daha öncelikli görünen büyük işler oluyordu. Bir süre sonra bu konuyu açmaya çalışmayı bıraktım. Şimdi geriye baktığımda, acaba o zaman onunla bir aile kurmak istemediğimi biliyor muydum diye düşünüyorum."

"Bana mantıklı geliyor."

Onunla bu konuşmayı yapacağımı hayal etmemiştim ama işte buradayız. Ben onu çekerken onun mavi gözleri benimkine sarılmış parmaklarına bakıyor. "Peki ya sen?"

Bu konuları onunla konuşmanın tehlikeli olduğunu biliyorum. Yanlış varsayımlar, ama gerçekten merak ediyorum.

"Çocukları seviyorum. Bunu yapabileceğimi hissediyorum. Ama sevdiğim birini bulursam ve o da bu tür bir aile istemezse, o zaman dinamik bir ikili olmak benim için sorun olmaz."

"Dinamik ikili," diye tekrarlıyorum gülümseyerek. "Bunu sevdim."

"Baban hiç yeniden evlenmedi mi?" Şimdi Asher'ı da merak ettiğim için soruyorum.

"Asla. Annem hakkında konuşması uzun zaman aldı. Sorduğumuz sorulardan asla kaçmazdı ama annemin onu incittiğini biliyorum. Onu bu şekilde incitmesi beni çok kızdırdı. Bence mutluydu ve annemin mutlu olmadığını fark etmek onu çok üzdü. Onu ve o gittikten sonra bile onu uzun süre sevdiğini düşünüyorum. Hâlâ da sevebilir." Bir an duraksıyor, sanki şimdi o da babasını benim kadar merak ediyor. "Peki ya seninki?" diye soruyor.

"Babam mı?"

Evet diye mırıldanıyor.

"Bayramlarda ve tatillerde ortaya çıkan birkaç kız arkadaşım vardı." "Umarım koreografisi iyi yapılmıştır," diye mırıldanıyor.

Gülümsüyorum. "Hayır, öyle değil. Ama fark etmezdi. Kimse burada uzun süre kalamazdı. Babam Rina ve bana karşı çok az hoşgörölüydü. Annemin ölümü yüzünden acı çekmeyi bıraktığını hiç sanmıyorum." Bu fikirle alay ettim. "Sanki onu bizimle bıraktığı için anneme kızgınmış gibi. Annem ölmeden önce de harika bir evlilikleri olduğunu sanmıyorum. Onu memnun etmenin ne kadar imkânsız olduğunu anlamam uzun zamanımı aldı. Ama annem harikaydı. Sıcaktı. Ve sanırım babamın sınırlarını yumuşattı."

Elimi biraz daha sıkı tutuyor.

"Onu özlüyor musun? Onunla çalışmayı?"

"Onun fikrini özlüyorum. Ama asla yeterince iyi olamama hissini özlemiyorum. Her zaman bir şeyleri kanıtlamaya çalışmayı. Ve onun için çalışmayı kesinlikle özlemiyorum. Her zaman onun için çalıştım, asla onunla *değil*."

"Babalarımız çok farklı," diyor kaşları hafifçe çatılmış bir halde. Ben de bu ifadenin ne kadar açık olduğuna gülüyorum.

"Babamı seviyorum. Asher bir güç, küçük bir kasabada büyük biri. Ama onu sevmemek mümkün değil. O benim en iyi arkadaşlarımdan biri. Ama nasıl hissettiğini biliyorum. En azından kendini kanıtlaman gerektiği hissini."

Doğrulup ona yaklaşıyorum ve dudaklarımı usulca onunkilere değdiriyorum. Beni kendine öyle bir çekiyor ki burada asla kalamayacağımı anlıyorum. Onu önemsiyorum. Zaten ona aşıktım, ama şimdi, tüm bunlardan sonra. Bu işi uzun vadede asla kabul edemem. Bunu benim istemediğim nedenlerden dolayı istiyor.

çok iyi anlıyorum.

" bu ilişkinin gerçek olduğunu düşünüyor," diyor ve tepkimi . "Onu düzeltmedim çünkü dürüst olmak gerekirse, başka bir seçimimde daha hayal kırıklığına uğramasını kaldıramazdım." Yer değiştiriyor ve bu hissin hoşuna gitmediğini söyleyebilirim. Saygı duyduğu birini yanlış yönlendirmek. "Markalaşma ve pazarlamayla ilgili bazı iyi şeyleri seninle benim birlikte olmamıza bağlıyor. Detaylara daha çok dikkat etmemi sağladığını söyledi."

Güldüm ve dedim ki, "O ben değildim. O sendin."

"Hayır Bunny, çok korkutucu oluyorsun. Bir şeylerin gözden izin vermemem için beni tehdit ettiğinde kesinlikle ayrıntılara daha fazla dikkat ettim." Bir nefes alıyor ve gözlerindeki bakıştan söyleyecek başka bir şeyi olduğunu .

"Babama borcunu ödemek için işi kabul ettiğini söyledin, bunu anlıyorum ama bence daha fazlası var. Bu liderlik pozisyonunda çok iyisin. İnsanlar senin inanılmaz olduğunu düşünüyor. Bence de inanılmazsın. Sadece birkaç aydır buradasın ve takımlar seninle babamla olduğu gibi aynı havayı paylaşıyor. Saygı ve dostluk var. Bu işe ona borcunu ödemek ya da işi yapabileceğini kendine kanıtlamak başlamış olabilirsin ama yapıyorsun. Ve bunu gerçekten iyi yapıyorsunuz."

İltifat karşısında gülümsüyorum ve çenemi kaldırıyorum, güzel şeyler söylerken ne kadar samimi olduğunu görüyorum. Bu içimi ısıtıyor.

Telefonu yan masamda çalışıyor. Açıp karşı taraftaki kişiye mesaj , "Bugün benimlesin" diyor.

"Ne? Hayır, . Yapacak çok fazla işim var." Telefonundaki saate bakıyorum. "Duşa girmezsem yaz olimpiyatları komitesiyle yapacağım görüşmeye geç kalacağım."

"Her şey hazır, yeniden planlandı. Bugün takviminizi temizledim. İkimizin de tek işi bu akşamki burlesk gösterisi. Pazarlama ve sosyal bölümüne, influencer'lardan gelen haberlerle ilgili tam bir sunum hazırlattım. Michael'dan duyduğuma yaz programı doluymuş. Daha fazla iş istiyorsak daha fazla rehber tutmalıyız."

Buna gülümsedim. "Tam da istediğimiz türden bir sorun."

"Öyle. Ve bununla ilgileneceğiz. Daha sonra. Ama bugün, sen benimsin." Ona göz kırpıyorum. Kulağa hoş geliyor.

Onun olmak.

"Önce yiyeceğe ihtiyacım olacak ve bu umarım açık hava ile ilgili bir şey olmaz."

Dudaklarıma gülümsemesi ve "Merak etme Bunny, ben yanıdayım" demesi en sevdiğim şey. Ve yeni favori şeylerimin yanı sıra, benimle ilgilenmesinin kulağa ne kadar hoş geldiğinden nefret ediyorum.

Hukuk

"ARABANI ALMAMIZIN IMKANI YOK."

Yolunda durdu.

Tamam, biliyorum, onunla konuşmak için iyi bir kelime seçimi değil.

"Pratik değil. Anlıyorum ama bu benim arabam. Ve her şeyi tamir edildi. İşe giderken gayet iyi kullanıyorum."

"Hayır." Onu işaret ediyorum. "Şu anda onu hiç kullanmamalısın. Sana bir kamyonet alacağım - gerçekten büyük, iğrenç bir tane, böylece o patenle dağın yamacından aşağı kaymazsın."

Kamyonetimin yolcu tarafına yürüyorum ve kapıyı açıp onu bekliyorum. Sonunda pes anladığında, bana doğru yürüdü.

"Bunu yapmayacaksın."

Kendini içeri çekerken ona gülümsüyorum ve kışına küçük bir tokat atıyorum. "Ne yapıyoruz biz?"

Bundan hoşlanmayacaktı, ben de ona "Gezintiye çıkıyoruz ama önce sana bir şey söylemem gerek" dedim.

Kamyonetimin kabinine girip ona baktığımda, başka ne söyleyebileceğimi bekliyor.

"İnsanları hassas konuşmalara hazırlama konusunda gerçekten çok kötüsün. Bunu biliyorsun, değil mi?" Gülümsüyor ve şimdi ona söylemek üzere olduğum şeyin gerçekten çok kızmasıyla sonuçlanabileceği için içten içe çıldırıyorum.

Yola çıkıyorum ve "Bunu sana daha önce söylemeliydim" önce nefes veriyorum. O bir şey söylemeyince yola devam ediyorum. Bu yolculuğun nasıl bitebileceğine dair sinirlerim tavan yapıyor.

"Senin hakkında bulabileceği her şeyi bulması için bir dedektif tuttum." çevirdiğimde boş bir yüz ifadesi takınmıştı ve düşündüğü hiçbir şeyi okuyamıyordum. "Seni Londra'da takip ettirdim. Oyun partisinden bu şekilde haberim oldu."

Bir sessiz kalır ve sonra pencereden dışarı bakar. Sessizlik asla iyi değildir. Benimle kavga ettiğinde daha iyiyim.

"İlk başta rakiplerimin kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmak istedim. Sonra ilgimi çekti. Sen tam bir nakavtsın, Tessa.

Kim olduğunu görmek istedim. biri olduğunu."

"Eğer beni becerebilirsen," diye ekliyor ve sesinde algıladığım şakacılığın ipucu olduğunu umuyorum.

Ağzımı açtım ama kendime bahane bulmakla ilgilenmediğim için ona gerçeği söyledim. "Dürüst olmak gerekirse, seni isteyemeyecek kadar kızgındım. Her şeyden çok seni becermek istedim." Elimi yüzümde gezdiriyorum. Hay sikeyim! Bu işi . "Ama sonra..."

Sözümü kesti, "Ama sonra sana geldim."

Başımı salladım ve ona baktım. "Sonra sen geldin. Ve gerisini biliyorsun."

Yola ve sonra tekrar ona baktığımda gülümsüyor. Ağzım yanıt olarak yana doğru açılıyor, omuzlarımdan bir ağırlık kalkıyor. Emniyet kemerini çözdü ve "Kenara çek" dedi.

Arkamı kontrol edip kenara çekiyorum. "Tessa buradan çıkamazsın, yollar yürümek için iyi değil-" demeye başladım.

Ama kapıya doğru eğilmek yerine konsolun üzerinden kayıyor ve emniyet kemerimi çözüyor,

kelimeleri ağızından alıyor. Gülümseyerek kucığına oturuyor ve beni öpüyor. Kollarım beline dolanıyor, sarılışımı sıkılaştırıyor, dudaklarımın her yumuşak dokunuşuyla ona karşı ne hissettiğimi göstermeye çalışıyorum. Tanıştığımızdan beri ne kadar çok şey değişti. Geri çekilip alnını benimkine dayamadan önce beş dakika kadar öpüşüyoruz. Başparmaklarını kirli çene çizgime sürüyor. "İçimde bir his vardı. O gece orada olman çok büyük bir tesadüftü. Ve benimle tanıştın. Kendi araştırmamı yapmadan buraya gelebileceğimi mi sanıyorsun?" Dudaklarımı bir kez daha öpüyor ve sonra koltuğuna geri dönüyor.

"Ne tür bir kazı?" Kaşlarımı çatarak soruyorum.

Sadece gülümsüyor ve pencereden dışarı bakıyor. Bu kadın mükemmele yakın.

Yaklaşık yirmi dakika sonra, babamın çiftliğine giden dairesel araba yoluna giriyorum. Ön tarafta sadece bir araba var ve o da Callen'ın, ki bu o kadar da şaşırtıcı değil, çünkü o her zaman burada. Atlarından birini buraya bağlıyor, babamla uzun yakın olduklarından bahsetmiyorum bile.

"Dün gece tamamen bana binmek üzereydin." Ona bakarken sırtıyorum. "Bugün gerçek kovboyluk yapmak isteyebileceğini ve atlardan birini dışarı çıkarmak isteyebileceğini düşündüm."

"Binmek için mi?"

Ses tonuna gülüyorum. "Evet, ata binmek için." "Bu açık hava, Law."

"Biliyorum ama yavaş gideceğiz ve eğer kendi atını istemiyorsan benimle gelebilirsin." Bana ters ters baktı. "Ben kendi atımı istiyorum." *Bunu diyebilirdim.*

"Güzel. Sugar buradaki en tatlı at. Daha yaşlıdır ve size karşı nazik davranacaktır."

"Bu sık yaptığınız bir şey mi?"

"Evet, atım şimdilik burada yaşıyor. Henüz onun için bir düzenim yok. Cal da burada kalıyor. Babamın her zaman atları vardı ve yeğenlerim için midillileri de ekledi."

Gülüyor. "Onlara midilli mi aldı?"

"Ah evet. Babam bu çocukları çok şımartıyor."

Genelde kapıyı ama Tessa yanımda olduğu için evin yan kapısını açmadan önce nezaketen iki kez tıklattıyorum.

"Baba?" Mutfığa doğru ilerlerken . "Cal? burada mısınız? Tessa ve ben bu sabah gezintiye çıkacağız."

Tessa'nın adımı fisıldamasını duymazdan geliyorum, çünkü tam o sırada babam ofisinin geliyor. Normalde tuhaf bir şey olmazdı ama bu sefer iki elinde de birer kahve bardağı var ve üzerinde tişört yok. Aşağı bakıyorum, üzerinde sadece siyah bir boxer var. Olduğu yerde durdu ve ondan aldığım her zamanki sıcak, misafirperver gülümseme, şimdi beni de gergin bir enerji tarafından gölgede .

"Law," diye duraksıyor ve Tessa'ya bakıyor. "İkinizin içeri girdiğini duymadım." "Pantolon giymemişsin."

"Burası benim evim. Artık burada yaşamıyorsun." Bunu söyleme şekli bana sanki onu kesinlikle rahatsız etmişim gibi hissettiriyor. *Kahretsin.*

"Özür dilerim." Şu anda yanında aynı zamanda çalışanı olan bir misafirle içeri daldığım için kendimi kötü hissediyorum.

"Günaydın Tessa, seni görmek güzel," diyor ve eğilip yanağına bir merhaba öpücüğü konduruyor.

Ve eğer orada biraz daha durup durumu ve ruh halimi bir araya , muhtemelen neye doğru yürüdüğümü tam olarak tahmin edebilirdim. Ama tahmin edemedim. Ve yaklaşık beş saniye sonra, hepimizin dikkati açık oturma odasının karşısındaki merdivenlerden inen gürültülü ayak seslerine çekildi.

"Bebeğim, şapkamı bulamıyorum..." Callen diyor ve sonra olduğu durmaya çalışıyor, neredeyse

son iki basamaktan aşağı düşüyor. Ayrıca üstsüz da eklemeliyim. Kot pantolon. En azından pantolon var. Ne kadar çok şömine yanıyor olursa olsun, Colorado'da kışlar için ortalama bir kıyafet değil. Özellikle de sabah yediyi biraz .

"bir meme ve silah partiniz mi var, yoksa bu durumu doğru mu okuyorum?" Gözlerimi kocaman açarak ileri bir geri bakıyorum.

Tessa parmağını serçe parmağıma takıyor ve ben de hemen parmaklarımı onunkilere dolamak için harekete geçiyorum. Onun yakınlığı ve yatıştırmaya çalışma şekli, tam da neye doğru gittiğimi anlamaya başladığım sırada, gözümünden kaçmıyor. Benim üzüleceğimden endişeleniyor.

Babam Cal gibi terlemiyor ama bu sadece benim babam. Çoğu senaryoda her zaman oldukça sakindir. Dürüst olacağım, şüphelerim vardı ama hayatına birini aldığı anda, hazır olduğunda bize söyleyeceğini düşünmüştüm. Tekmelediğim otuz iki yıl boyunca bunu hiç yapmadı. Babamı hiç kimseyle hatırlamıyordum. Annemi bile. Bu yüzden bu konuyu hiç .

Sırtarak Cal'a dönüyorum. "Yani kızımı becermeye çalışmıyorsun, öyle mi?"

O da bana bakıyor, sonra gözleri babamınkilere kayıyor. Ve bir çeşit sözsüz anlaşma yaptılar.

Cal başını geriye atıyor ve gülerek tavana bakıyor. "Law, yetişkin hayatımın çoğunda babanı becermeye çalıştım."

"Huh..." Onun çerçevesine yukarıdan ve aşağıdan korkutucu bir bakış atmak için elimden geleni yapıyorum. Babamın sırttığını ve kaydığını görüyorum.

"Baba, şimdi çok daha mantıklı geliyor, ama aynı zamanda," diye duraksıyorum, çünkü bugün bu işe girmeyi gerçekten planlamamıştım. Elimi yukarı kaldırıp avucumu , "adam seksi. İyi bir zevki var."

O da bana beşlik çakıyor ve kahkaha atıyor.

"Bekle, başka kim biliyor? İkiniz hakkında."

bakarlar. "Resmi olarak mı? Sadece sen ve Tessa."

"Siktir et. Hayır." Ellerimi kalçalarımaya koydum ve başımı salladım. "Ailenin geri kalanına söylemelisin." Ayağımı vuruyorum. "Hata yapıp bir şey söyleyen ben olmayacağım. O zaman ikiniz de bana sonsuza kadar kızgın . Bunu sen . Hemen. Şimdi."

Babam mutfığa doğru ilerlerken, "Bu senin anlatacağın bir hikâye değil, o yüzden konu açılırsa hiçbir şeyi inkâr etmek zorunda değilsin, ama bir belediye toplantısı yapmanı da istemiyorum," diyor.

"Bunun ne kadar zor olacağını biliyorsun." Tezgâhın üzerinde duran giyerken babamı izliyorum. "Belediye toplantılarını severim." Ayağımın yanına bakıyorum ve orada Cal'in şapkası var. Sanırım mutfığın ve oturma odasının etrafındaki rastgele sergilenen kıyafetlere baksaydım, belki de neyin içine girdiğimi daha iyi anlayabilirdim. Belki de Tessa adımı fısıldadığında gördüğü şey buydu.

"Kahve ister misin?"

Cal ekliyor, "Tessa, biraz çayı var."

Gülümsüyor ve ona bilmiş bir bakış atıyor. "Demek o bu..." dediğini duyuyorum. O da ona gülümsüyor.

"Fazla kalmayacağız. Bu sabah atları dışarı çıkaracağız."

Babam su ısıtıcısını açıyor ve kahve telvesini baharat dolabının arkasından bir poşet çay alıyor.

"Tessa, İngiliz kahvaltısı senin için uygun mu?"

"Kesinlikle," diyor.

Cal onun yanına oturuyor ve ben de ona yan gözle bakıyorum.

"çok dikkat dağıtıcısın. Daha önce fark ettiğimi sanmıyorum ama

Süpermen olayı senin için geçerli."

Gülümsüyor. "Cavill mi Reeves mi?"

"Cavill ve Cain arasında bir seçim derdim."

Gülüyor. "Ben alırım."

Babam da gülüyor. "Özür dilerim. Burada olanları sana bu şekilde anlatmayı planlamamıştım."

"Baba, kiminle yattığın, çıktığın ya da... beni ilgilendirmez."

Cal'a tekrar bakıyorum ve babama bakışını fark etmem gerekirmiş gibi hissediyorum. Bu bir oğlun fark etmesi gereken bir şey. Ve belki de hayatıma bu kadar gömülmemiş olsaydım, hala en küçük çocuk rolünü oynamasaydım, fark .

"Daha fazla mısın? Yani Cal, sana baba demiyorum. O yüzden bunu çıkarsan iyi olur."

İkisi de kahkaha atıyor.

Cal ensesini ovuşturuyor. Her zaman içine kapanık bir adam olmuştur. bile ara sıra başı derde ama her zaman dramayı minimumda tutardı. Kiminle görüştüğü hakkında hiç konuşmazdı.

"İkiniz de bu sabah çok parlak görünüyorsunuz." Cal Tessa'ya bakar. "Seni ata bindirmesine şaşırdım."

"Beni zorluyor. Ama ben burada biraz kafayı takmış ," diyor ikisinin arasını işaret ederek, " yüzden fazla düşünemeyecek kadar dikkatim dağınık."

İtirafı duyunca gülümsüyorum ama babama baktığımda göğsümün tam ortasına bir suçluluk dalgası yerleşiyor. Ona bu konuda yalan söylediğim için nefret ediyorum. Tessa ve ne yaptığımız hakkında.

Babam ikimizin arasına bakıyor. Ona neler olduğunu anlatmalıyım. Eğer Cal'la olan ilişkisi hakkında bana karşı dürüst olacaksa, o zaman ben de ona Tessa'yla olan ilişkimin nasıl başladığını . Ona yalan nefret ediyorum. Ve belki de ona olduğumu onunla paylaşamamaktan nefret ediyorum.

Ben de tek gözümü kısıyorum. "Baba, kızma."

"Tamam, kahvemın üstüne daha sert bir şey alacağım." oturma odasına gider ve bardan mavi etiketini çekip parmaklarıyla dört bardak alır.

"Bu gerçekten gerekli mi? Biraz erken değil mi?"

"Ne zaman ağzından 'kızma' kelimesi çıksa, keşke önceden bir şeyler yudumlasaydım diyorum. O yüzden hayır," diye bağılıyor odanın öbür ucundan, "daha erken değil."

O bunu yaparken ben Cal'a doğru eğildim. "Babamı incitirsen, ben de seni incitirim. Şerif olman umurunda değil. Beni anlıyor musun?"

Gülümsüyor. "Seni anlıyorum."

Tessa da tehdidime gülümsüyor.

Babam geri geldiğinde başımı sallıyorum.

Her bardağa bir parmak viski koyarken, "Tamam, devam et," diyor.

"Tessa'yla şu şey," diye başlıyorum. Ona baktığımda gözleri irileşti, sanki şu anda bu konuya değinmemi beklemiyor gibiydi. *Pek çok şeyi beklemiyordum Bunny.*

Çaydanlık ılık çalmaya başladı ve itirafımı böldü.

Gözlerimi ona diktim. "Ne?" Fısıldıyorum. "Ona yalan söylemek istemiyorum." Suyunu yudumlayan Cal'a bakıyorum, belli ki bize bakmıyor ama kesinlikle dinlemeye çalışıyor.

Kahretsin, babam zaten biliyor olabilir. Cal bir şey söylediye.

Babam geri döndüğünde Tessa'ya fincanını uzatıyor. Fransız presini getirdi ve

kahve telvesini döktükten sonra. "Tamam, neye kızmamı istemiyorsun?" Boğazımı temizliyorum. İşte geliyor.

Ama ben bir şey söyleyemedim Tessa oturduğu yerden kalkıyor ve vücudunu bana doğru iterek beni sandalyemi geri itmeye zorluyor. Kucağıma oturdu ve şöyle dedi: "Bu konuyu ilk sana açmadığımız için özür dilemek istedik. Bizim hakkımızda."

O ne yapıyor? "Ben hala Londra'tanıştık. Sonra İtalya'dayken işler çok hızlı gelişti. Bunun en profesyonel senaryo olmadığını biliyorum ama içinde bulunduğumuz senaryo bu. Ve bunu size daha önce haber vermediğimiz için özür dilemek istedik."

Babama bakıyorum ve göz göze geliyoruz. Ağzının köşesi yukarı kalktı. Biliyordu. Bunun gerçek olmadığını biliyordu. En azından o gerçek olduğunu söyleyene kadar.

Ona gülümsüyorum ve sonra bir nefes verip alnımı Tessa'nın sırtına yaslıyorum. Çünkü artık bunların önemi yok. Elinden geldiğince beni uzaklaştıran bu kadın dizginleri aldı ve artık gösterinin bittiğine karar verdi. Ve daha önce hiç kimsenin benim yerime onun yapmaya çalıştığı gibi durduğunu sanmıyorum, ne kadar ihtiyacı olmasa da, yine de bunu yapıyor.

"Burada gerçekten çok mutluyum. Ve umarım bunun işle ilgili herhangi bir şeyi tehlikeye attığını düşünmüyorsundur." Bana bakıyor ve dudağımı ısırıyorum çünkü onu öpmek istiyorum. Ama bunun yerine onu kendime çekip kollarımla sıkıca sarıyorum. "Herkesin istediğini nasıl elde edeceğimizi bulacağız." Ve o bunu söyledikten sonra tek düşünebildiğim, *istediğime zaten sahip olduğum*.

Babam Tessa ile benim aramda bir bakış attı ve sonra şöyle dedi: "New York'taydım. Moda haftası içindi. Everly'nin bir defilesi vardı ve ben de onu desteklemek için orada olmak istedim. Aynı zamanda Law'la zamanını neye harcadığı konusunda tartıştıktan hemen sonraydı. Sosyal medya dikkatini dağıtıyordu, kadınlar hayatına girip çıkıyordu ve ben de belki de onu mutlu eden şeyin bu olduğunu düşünmüştüm. Ama hiçbir şeyi bitiremiyordu. Projelere başlıyor ve onları terk ediyordu. Pazarlama ekibinin güvenini kazanıyor, ancak yeni bir fırsat için yaptığı işi rehin vererek onları hayal kırıklığına uğratiyordu." Bana baktı ve şöyle dedi: "Tembellik ediyordun. Bırakın CEO'nun gözüne girmeyi, iş arkadaşlarının saygısını bile kaybediyordun." Sonra da "Bana ne dediğini hatırlıyor musun?" diye sordu.

Başımı sallıyorum. Hatırlamıyorum. Sadece istediğim bir pozisyon için dışarıdan birini işe almayı düşünmesine kızmıştım.

"CEO pozisyonunu senden daha fazla hak eden birini bulamayacağımı söylemiştin."

Arkasına yaslanıp Tessa'ya baktı ve şöyle dedi: "Söylediğin şeyin çok haklı bir şey olduğunu düşündüm ve bana doğru gelmedi. Bir şansını hak ettin. Geri gelip bunu sana vermeyi planlamıştım. Seni işin içine atarsam ne yapacağını görecektim. Ya batarsın ya da yüzersin, senin için işe yarayabilirdi. Ayrıca, henüz tamamen emekli olmaya hazır değildim."

Elimi saçlarımın arasından enseme koyuyorum. Beni nasıl gördüğünü duymaktan nefret ediyorum. Nasıl . Ben böyle biri değilim. Olmak istediğim adam değil.

Babam Tessa'ya gülümsüyor. "Ama sonra bir barda bir kadının oturdum. Ve muhtemelen bunu en çok hak eden kişiyi buldum."

Dikkatini tekrar Callen'a yöneltiyor ve bağı görmemek mümkün değil.

Nasıl bu kadar uzun süre kaçırdım?

"Çocuklarım, şirketim beni mutlu eden şeylerdi. Bunu odak noktam haline getirdim. O kadar ki etrafıma bakıp duran başka bir mutluluk türünü göremedim."

Callen'a bakar ve gülümser.

"Cal'ın benim hakkımda ne hissettiğini biliyordum. Görmezden geldim ve ittim ama sonra beni öptü. New York'a giden uçağa binmeden hemen önce."

Tessa'ya bakar ve şöyle der: "Hazır olduğunda diye ummuştum."

Riggs' gel. Costa Athletics'te ciddi şekilde göz ardı ediliyordun. Bu senin yeteneğinin boşa harcanmasıydı. Gerçekten kötüye kullanıldın."

Sonra bana baktı ve "Tess'i buraya getirmenin sana ne yapacağını biliyordum" demeden önce durakladı.

Bunun ağırlığı göğsüme çarpıyor. Yine de yaptı. Ve yaptığına memnunum. Güldüm.

"Beni kızdırmak ve kendimi salak gibi hissettirmek mi?"

"Seni zorlayacağını biliyordum. Dövüşçü olmak onun doğasında var. Onunla yumruk yumruğa dövüşeceğini . İster inan ister inanma, sadece daha çok değil, daha akıllıca da çalışıyorsun. İkinizin de ortaya attığı bazı yaratıcı fikirler, inşa etmekte olduğumuz şeyi daha da güçlendirecek. O buraya geldiğinden beri daha iyisiniz."

"Yani ona aşık olduğum kısım önemli değil mi?"

Bunu söylediğimde geriliyor. Artık oyun mu oynadığımı yoksa dürüst mü olduğumu bilmediğini biliyorum.

Ama şimdilik bunu görmezden geliyorum ve elimi yatıştırıcı bir şekilde uyluğu boyunca ovuyorum.

"Bu kısmı planlamamıştım ama nesi kötü olabilir ki? Sizi zorlayan birinin olması. Bir ortak." Bana gülümsüyor. "Kulağa hiç de kötü gelmiyor."

Cal gülüyor. Ona sorgulayan bir bakış attığımda sadece başını sallıyor.

"Üzgünüm, bu sadece hayatımın bir özeti, çok uzun zamandır aşık olduğum adamdan geliyor."

"Aşk mı?" Önce Cal'a, sonra da babama bakıyorum. Cal'a gülümsüyor. "Evet, oğlum. Aşk."

Tessa

"BUBİ PÜSKÜLLERİ."

"Hayır, bu akşamki burlesk gösterisinde püskül takmayacağım," diye bağıyorum.

Beni beklemek için atını geri çekti. "Kendimi kastetmiştim, Bunny. Gerçekten sevimli kırmızılar. Pullu. Kırmızıyı ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

Onunla yapamam. Bir kahkaha attım. "Saçmalıyorsun, bunu biliyorsun."

Gülümsemesi genişliyor, gamzesi ve her şeyiyle. "Evet, ama sen bunu seviyorsun."

Bu itiraf karşısında sertçe yutkundum. Bir ilişki ve bu ilişkide olduğunu kabul etmek başka bir şey, bu adama kolayca aşık oluyordum ve babasına her şeyin bir yalan olduğunu söylemesine izin veremezdim. Çünkü artık değil. Nasıl yürüyeceğini bilmiyorum. Hissettiğim şeyleri söylersem, bunlar uzlaşmaya ve hayatımı değiştirecek kararlara yol açacak. sonra hayatım zar zor düzene girdi.

İyi bir yürüyüşten sonra Law eğildi ve çok yavaş, altın rengi atımın dizginlerini tuttu. "*Golden retriever'a benziyor,*" dediğimde "*Palomino,*" dedi bana renginin bu olduğunu. Bizi kalın kar yığınları boyunca ilerletirken o da bir at tatlı görünüyor.

Gözlerimi kısarak açık araziye bakıyorum. Yerdeki kar ve güneşin göz kamaştırıcı burayı uhrevi hissettiriyor. O kadar çok açık alan var ki, burayı ne kadar çok sevdiğimi anlatamam. Dağları Manhattan ve Manolos'tan çok daha fazla seven bir şehir kızı artık.

"Söylediğinde ciddi miydin?" Mavi gözleri benimkilerle yalvarıyor.

Yüzünde, işler çok ağırlaştığında beni her zaman kurtaran hafifliği ve mizahı arıyorum. Bu sorunun taşıdığı duygu ve ağırlık karşısında gözlerim doluyor.

"Bunu nasıl yapacağız?"

Önce araziye, sonra da dizginlerine bakıyor. "Bu arazi onlar için kolay. Sadece beni takip edin." İlerleyerek küçük setten aşağı yavaşça iniyor.

"Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun," diye bağıyorum . Onu takip etmesi için topuklarımı atıma bastırıyorum ve o da bunu yapıyor. Sanki bana uzak durmamı söylüyormuş gibi homurdanan bir ses çıkarıyor, çünkü ne yaptığını biliyor.

En azından birimizin var.

Ona yetiştiğimde küçük bir vadiye bakıyorum, güneş kardan etrafı ıslı ıslı yapıyor. Dağlar her iki tarafı kucaklarken ortasından bir dere akıyor. Nefes kesici güzellikte.

Sağ tarafı işaret ediyor. "Strutt's şehir merkezine yaklaşık yarım mil var. Burada henüz bir yol yok ama bunu anlamak çok da zor değil." Birdenbire bir yolun ortaya çıkması çok normalmiş gibi konuşuyor.

Bu benim geldiğim hayat tarzından çok uzak.

"Bu mülkü birkaç ay önce satın aldım. Birikimlerimi tüketti ama sahip olduğum diğer mülkler beni ayakta tutuyor. Artı, Riggs'ten aldığım maaş. Ama burası -" çenesini öne çıkarıp vadiyi seyrediyor "- benim."

Bunu söylerken sesinin ne kadar gururlu çıktığına gülümsüyorum. Sahipleniyor. "Çok büyük bir arazi. Bununla ne yapacaksın?"

Bana birkaç yıl içinde kendini amorti edecek bir tatil köyü fikrinden da belki de şehir merkezindeki gece hayatının bir uzantısından bahsetmesini bekliyorum.

Ama bunun yerine, "bir çiftlikte yaşamayı sevdim. Okul için Boston'a taşındım ve sonra

geri döndüm ve kardeşlerimle aynı mekânı paylaştım. Ama her zaman büyük bir şeye sahip olmak istediğimi biliyordum."

"büyük" türüne göz kırpıyorum. Görünüşünü ve sesini bu kadar sevmem beni korkutuyor. Kelimenin yüzeyinin altında gizli anlamlar da gizlidir.

"Eninde sonunda olmak istediğim burası. Sonunda düşündüğüm yer de burası değildi. Ama gördüğümde doğru olduğunu hissettim."

Daha önce de aynı hissi yaşamıştım. Londra'da, onu gördüğümde.

", sana bir şey göstermek istiyorum."

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Dahası mı var?"

Geriye doğru sesleniyor, "Tessa, bunu şimdiye kadar bilmen gerekirdi, benimleyken her zaman daha fazlası vardır." Bu cümlenin ardından gelen gülümsemeyle patlıyor. Bu adama mümkün değil. ne istediğini kendinden bu kadar emin bir şekilde biliyorsa.

Atlarımız derin karda . Sessizlik sadece bizim hareketlerimiz ve solumuzdaki dereden akan suyun sesiyle gölgeleniyor. Durduğunda, küçük bir kaya oluşumu var. Orayı işaret ediyor ve şöyle diyor: "Tam bir kaplıca var, karlar buharlaşıyor gibi görünüyor. Suya çarpıyor ve etrafındaki kıyıda birikenleri eritiyor. İlkbaharda bütün o alan ağzına kadar kır çiçekleriyle dolar."

Gülümsüyorum, her şeyi hayal çalışıyorum. Tüm bu beyazın nasıl renklerle bezenip yepyeni bir şeye dönüşebileceğini. Farklı tonlarda pembeler ve morlarla süslenmiş yeşiller ve sarılar hayal ediyorum. Acaba çiçekler ve toprak gibi mi kokardı, yoksa hava en güçlü kokuyu mu taşırdı? "Bu çok güzel."

Dikkatimi topraktan ve kardan çektiğimde bana bakıyor. "Çok güzelsin." Bunu ondan duyunca gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"Burası sadece bir yer. Bunu sana göstermemin seni korkutabileceğini biliyorum ama sana gösteriyorum çünkü daha fazlasını istediğimi bilmeni istiyorum." Boğazını temizliyor. "Ben herkesin benim hakkımda düşündüklerinden daha fazlasıyım."

"Bunu fark ettim," diye itiraf ediyorum. Bana doğru eğildiğinde ona gülümsüyorum ve onu öpmek için yarısına kadar geliyorum.

", " diyor. "Çıldırman bittiğinde bana söz ver.

Be

n. "Kurulumunuz üzerinde gerçekten çalışmanız gerekiyor. Konuşma başlangıçların kırmızı bayraklar gibi okunuyor." Bana gülümsüyor ve bir sonraki söyleyeceği şeye hazır olmadığımı bilmem beni rahatlatıyor. I

Bu adamın gerçekten ne kadar güzel olduğunu düşünün. Delicesine seksi gülümsemesi mavi gözlerine doğru yol alıyor. Baş belası ve altın çocuğun bir araya mükemmel bir resim. Bir atın üstünde Joan Wilder'ın aşk romanı kahramanı gibi görünmesinin de bir zararı yok. Ama asıl mesele olayları hafifletme şekli. Ailesini nasıl da şiddetle seviyor ve onlara layık olduğunu kanıtlamaktan başka bir şey istemiyor.

"Sana aşığım, Bunny."

Kalbim tekliyor, midem bulanıyor. Ağzımı açıyorum ama hiçbir şey . Kelimeler yerine gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor ve beni sevdiğini hazır olmadığımı fark ediyorum. Bu kelimenin ağırlığının ne .

"Ama ben sana kötü davranıyorum," diye karşı çıkıyorum, başımı sallayarak. Omuzlarını silkiyor.

"Ben bu işin içindeyim."

Gözlerimi kısarak yukarı bakıyorum ve gözyaşlarımdan akmasını engellemeye çalışıyorum. Neden ağladığımı bile bilmiyorum. Gerçekten çok saçma. "Bunun sahte olmadığına karar vereli sadece bir

dakika falan oldu."

"Bu benim için uzun zamandır gerçek, Tessa."

"Seni sadece birkaç aydır tanıyorum." Kabaca yutkunuyorum.

Gülümsüyor ve eldivenli ellerine bakıyor. "Duygulara ne zaman izin verileceğine dair bir zaman çizelgesi olduğunu bilmiyordum."

Yüz ifadelerini çok iyi öğrendim. Benimle ne zaman flört ettiğini ya da alaycı bir şekilde sinirlendiğini anlayabiliyorum. Gerçekten mutlu görüldüğünde ya da etkilendiğinde ve yerine oturduğunda. Ve şu anda, bunların hiçbirisi değil. Gülümsemeye çalışıyor. Benim geri tepmeme rağmen. Ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Büyük jestlere ve aşk ilanlarına hazır olamam. *Değil mi?*

"Tamam," diyor ve sonra atını benimkinden uzağa doğru bir daire çizdiriyor. Dilinin iki kez tıklamasıyla her iki at da geldiğimiz yoldan geri .

"Bu kadar mı? Tamam mı?"

Omzunun üzerinden bağıyor, "Evet, Bunny. Sorun yok."

Ve bugün, belki de Strutt's Peak'e geldiğimden beri ilk kez her şey yolunda gitmiyor. Azıcık bile değil.

Ön kapımı çekerek açtım. Kız kardeşim henüz kapıyı çalmak için elini bile kaldırmamıştı ve ben de kapının önündeydim. "Rina, buraya gel. Hemen."

"Merhaba, tatlı kardeşim. Nasılsın?" Hafif terli ve kesinlikle kafası karışık olan yüzüme bakıp, "Tamam, agresif hissediyorsun, anlıyorum" diyor.

Ceketini kollarından aşağı çekiyorum.

"Tamam, tabii. Paltomu al. Teşekkür ." Odanın etrafına bakar. "Geç kalmadım, değil mi? Bir şeyler yemek için beş gelmemi söylemiştin, sonra-"

Sözünü kestim, "Evet, evet. O zaman birlikte hazırlanabiliriz." Mutfağıma ve dağıttığım dağınıklığa doğru yürüyorum. Ellerimi önümde birleştirdim. Korkunç ve açıkçası ürkütücü bir Vanna White taklidi.

"Ne? Hala bavulları açmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır," diye bağıyorum ona. Yere atılmış balonlu naylonların geçiyorum. Her adımda bang parti çıtıtları gibi patlıyor. "Bu. Bunu o aldı."

Sanki dünyanın en komik gibi gülmeye başladı. Ben de güldüm, açtığım her kutuda biraz daha fazla güldüm. Ve sonra ağlamaya başladım.

"Hukuk

mu?"

Başımı

salladı

m.

"Kanun sana fırın takımını aldı, bu ...?" Duraksıyor, hangi kelimeyi kullanması gerektiğini . "Won-"

"Kötü" diye bağırdım.

Bitirirken, "...derful."

Tekrar gülmeye başlar. "Açıkçası düşündüğüm şey bu değildi."

"Rina! Bu hiç komik değil. Bu onun dinlediği anlamına geliyor. Bu onun harika olduğu anlamına geliyor ve ben buna sahip olamam. Henüz olmaz. Boşanalı bir yıl falan oldu. Ve bu..." Başımı sağa sola sallıyorum. "O beni tamamen tüketmeyecek türden adam değil. Hâlâ fuckboy'larla takılma evresinde olmalıydım. Bu değil."

" zaman izin verme."

Gözlerimi açtım. "Neye izin vermeyeyim?"

"Seni tüketir. Artık Maxim'le evlendiğinde olduğundan daha güçlü bir insansın. Öğrendin. Evrim geçirdin. Onunla nasıl birlikte olacağına sen karar ver."

Bu kadar kolay, değil mi? Kulağa çok kolaymış gibi geliyor. Ama aklımda, bu çok iyi. Tüm bunlar çok iyi. Diğer ayakkabı zaman düşecek?

Bana kaçırmışım gibi bakıyor. Belki de .

"Bugün bana bir arazi gösterdi, hem de at sırtında." Kollarımı kavuşturuyorum, dizlerim çılgınca bir hızla aşağı yukarı zıplıyor. Zaten olsaydım, bu beni sinirlendirirdi. "Sanki kovboy gibi."

"Bekle, atın üzerinde miydin?" Gülümsüyor, hayal çalışıyor.

"Sugar adında çok güzel bir altın rengi vardı. Büyük bir köpek gibiydi. Çok tatlıydı ve ondan nefret etmedim. Ama daha da iyisi var. Bana satın aldığı inanılmaz güzel araziye gösteriyor. Yeni satın almış, yani sandığımdan çok daha zengin ama o kısmı . Bana bir çiftlik inşa edip orayı evi yapmak söyledi."

"Kulağa çok fazla bakım gerektiriyor gibi geliyor." "Ve... bana beni sevdiğini söyledi."

Hareket etmeyi bıraktı ve birkaç kez göz kırptı. Donmuş gibi görünüyor, sanki beynine çok fazla bilgi yüklemişim de kısa devre yaptırmışım gibi. "Büyük bir gün geçirdin."

Bir kahkaha attım. "Siktiğimin A'sı, değil mi?"

İkimiz de gülmeye başladık. Tanrım, şu anda onunla gülmek iyi hissettiriyor. Bir kutunun ve bir dizi eleğin üzerinden atlayarak buzdolabına gidiyor ve bir şişe şampanya alacağını bildiği kapıya yöneliyor. Bana her zaman "*Şampanyayı hazırda ve soğuk tut, çünkü ne zaman kutlamaya ihtiyacın olacağını asla bilemezsin*" derdi. Bu bana yapıştı.

". "

Vasat bir şişe köpüklü şarabın mantarını patlatıyor ama nedense bugünün küçümsenmemesi ve kutlanması gerektiğini hissediyor.

"Çıldırmağk üzereyim."

"Flüt ya da kupa yok mu?"

Başımı salladım. "Henüz değil."

İki kupa çıkardı. "Ve sonra sana fırın takımını aldı."

Yanağımdan süzülen yaşı siliyorum. "Ve bir mikser. Ve kullanabileceğim her ölçü aleti ve spatula. Dürüst olmak gerekirse, yarısının ne işe yaradığını bilmiyorum."

Alaycı bir şekilde, "Bunu neden yapsın ki?" diye sorar.

Kaşlarımın arasını çimdikliyorum. "Ona pişirmeyi sevdiğimi söyledim. Ve yemek yapmayı."

Dramatik bir nefes çekiyor. ". Sevdiğin bir hobi için sana bir şeyler almak."

Haklı, hayatıma giren inanılmaz bir insan için çıldırıyorum. "Şu anda benimle dalga geçtiğini biliyorum ama buna karşılık verecek enerjim yok."

Yanımdaki tezgâha zıplıyor ve kupasını uzatıp benimkiyle şerefe kaldırıyor. İkimiz de bir yudum alıyoruz ve bir süre sessizce oturuyoruz. Mutfağıma dolduracak olan şeylere bakıyorum ve gözlerim yine sulanıyor.

Omzumu dürtüyor. "Sana sırlıslıkla aşık olduğun belli olan biri tarafından delicesine iyi muamele görmeye hazır değil misin?"

"Evet." Bir nefes veriyorum ve başımı sallıyorum. "Kabuğumu sertleştirdim. Çok mahvolmuştum, Rina. Birkaç ay öncesine kadar kendimi bile sevmiyordum. Ve patron-kaltak dönemimi yaşamaya karar verdim."

"Hâlâ yapabilirsin." Başını omzuma yaslıyor. "Birden fazla şey olabilirsiniz. Biliyorum

Dünya bize kim olmak istediğimizi seçmemizi söylüyor ama bu o kadar basit değil. Biz karmaşıkız ve sıkıcı olmaktan çok uzağız."

Bir duyguyu tamamen terk etmemi gerektirecek kadar mantıklı konuşmasından nefret ediyorum. "Beni tekrar şey söylemeden önce bu çılgınlığı yaşamama izin verir misin?"

Başını sallayarak devam etmeme izin verdi.

"Maxim'den ve sonra babamdan sonra daha az hissetmek istedim. Yüzeysel seviyeden daha derin bir şey hissetmek istemedim. Bir daha asla böyle bir acı yaşamak . Bu tür bir aptallık ve..." Başımı sallıyorum.

"Tessa, sen asla aptal olmadın. Bir ortağın olduğunu düşündün. Ona güvendin. Bu birini zayıf yapmaz. Bu seni cesur yapar ve iyi olmadığında bile kalman seni sadık . Bu sizi insanların olmasını isteyeceği türden bir insan yapar. Seni her zaman yanımda gördüğüm için beni şanslı kılan da bu."

Birkaç damla gözyaşı kaçarken gülüyorum. "Sen akıllıydın. Ayrıldın. Ve Olimpiyat Altın Madalyası gibi gülünç derecede şaşırtıcı bir şey yaptın."

"Evet, ama sen kaldın. Babamla denedin. Çoğu insanın daha uzun süre kaldın. Maxim'in bulunduğu yere gelmek için ilişkinizden nasıl yararlandığını hesaba kattığınızda daha da uzun süre. Ya da öyleydi."

Gözlerimin altını siliyorum.

"Ne demek öyleydi?"

Gülüyor ve eliyle ağzını kapatıyor. "Aman Tanrım, bilmiyor musun?" Telefonunu çıkarıp babamızdan gelen bir e-postayı açıyor. Şöyle yazıyordu:

Kardeşini görürsen beni aramasını söyle.

Maxim'i kovduk.

Eğer isterse iş onun.

Sponsorlukların hakkında konuşmak istiyorum, Rina.

-Baba

Çenem gevşek, zihnim dönüyor. "Ne oldu böyle?"

Gülümsüyor. "Hiçbir fikrim yok ama kovulduysa iyi bir şey olmalı. Sosyal medyasını araştırmaya çalışıyorum ama pek bir şey göremedim. Olimpiyatlardan hemen sonra Cortina'dan bazı fotoğraflar paylaştığından beri sessizlik hakim."

Bana bakıyor ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor.

Law'ın saçımı kulağımın arkasına kelepçelemesini çok severdim.

"Bu hislerini değiştirir mi?"

yaslanıp tezgâhın üzerine uzanıyorum. "Geri dönmeyi hiç düşünmedim. Boşanırken hisselerimi verdim. Ve şimdi-"

"Ne yaptın?"

"Yapma," diyorum elimi kaldırarak. "Mümkün olduğunca çabuk çıkmak istedim. Ve kızgındım, bu yüzden istediği her şeye evet dedim. Umurumda bile olmadı. Her şeyi aldı. New York'taki daireyi, Montauk'taki evi. Geride bıraktığım ne varsa, ki bunlar bir daha asla bulamayacağım birkaç pahalı çift ayakkabı ve çantaydı. Ama sadece eşyaydı. Ve ben mümkün olduğunca az şeyin bana

Onunla kaybettiklerimi. Emeklilik birikimlerimi bozdurdum ve burayı satın aldım. Riggs'ten ilk maaşımı alana kadar beş parasızdım."

Birden ayağa fırladı. "Tessa! Ona bir parça verdiğini biliyordum, buna kızmıştım. Her şeyi fark etmemiştim. İhtiyacın olsaydı sana daha fazla para verirdim"

Omuz silkiyorum. "Ben yapmadım. Yani, burayı döşemeye başlamam biraz zaman aldı ama başka birinin bana yardım etmesini istemedim."

"Hâlâ bunun hakkında konuşmak istiyorum." Yerdeki fırın kaplarını işaret ediyor. "Ama sana kırılmadığını söylediğimde beni duymanı istiyorum. Bu yüzden birinin sevgisini hak etmediğini düşünebilirsin, ama olan her şey seni daha önce olduğundan daha güçlü yaptı. Senin , mutlu görüldüğün halin, şu ana kadar gördüğüm en iyi halin."

Kulağa hoş geliyor. Mutlu görünüyorum, çünkü gerçekten düşündüğümde öyleyim. Tereddütlerimi bir kenara itiyorum ve buraya geldiğimden beri inşa şeye ve kim olduğuma bakıyorum ve çok mutluyum.

"Sana şey göstermek istiyorum," diyor Rina tezgâhtan atlayıp çantasından telefonunu çıkarırken. "Bunu gördüğümde delicesine tatmin oldum ve şimdi bunun için mükemmel bir zaman olduğunu hissediyorum." Telefonunu bana uzatıyor. "Karmaya inanırım ama bu daha çok karmanın yardım ettiğini gösteriyor."

Bijou'nun mükemmel bir şekilde düzenlenmiş uzun kol çekimindeki Instagram selfie'sine bakıyorum. "Maxim'in nişanlısı yeni bulduğu özgürlüğünü kutluyor gibi görünüyor. Nişan bozuldu. En azından ben böyle okuyorum."

Yukarı kaydırıyorum ve birkaç hafta önce New York'ta birlikte çekilmiş birkaç fotoğraflarına bakıyorum. "Maxim bok gibi görünüyor." Kulağa ne kadar önemsiz gelse de, gerçekten . Yüzünün ve boynunun her yerinde kocaman kırmızı bir döküntü var ve saçları onu İtalya'da gördüğümünden beri belirgin bir şekilde seyreliymiş gibi görünüyor.

"Asla benim fincanım olmadı, ama asla ateşli bir pislik de olmadı. İşte." İşaret ediyor ve burnunu kıvrarak *iğrenç* bir surat yapıyor.

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Bunu sevmekten nefret ediyorum ama evet. Hadi, Bijou." Rina yumruğunu havaya kaldırır. "Yürü be Bijou," der. "Bu şeye davet edilmesine şaşırdım." "Ne?"

"Um. Bunu bildiğini sanıyordum. Ama onu dün kar kedisi macerasında gördüm. Biraz şaşırdım ama çok saçma sayıda takipçisi ve bir seyahat blogu var, bu yüzden mantıklı geldi. Ama sanki arkadaşmışız gibi bana el salladı. Açıkçası onu görmezden geldim, ama Strutt's Peak'te çok fazla. Sanırım artık bekâr da."

Eski kocamın hayatının çözülmekte olduğu gerçeğinden nefret etmesem de, bunun artık benim hayatımla bir ilgisi yok.

"Rina, burada ne yapmam gerekiyor? Çünkü açıkçası ya uçağa binmeme ya da yan odaya kaçıp onun gitmesine asla izin vermememe sadece bir moral konuşması kaldı."

Bana gülümsüyor. Sanırım ikimiz de gerçekten ne istediğimizi biliyoruz, ama bariz olanı yerine, "Benim oyum biraz bir şeyler yememiz. Sonra da harika şirketinizin planladığı bu çok kirli küçük etkinlik için giyiniriz."

"Küratörlü. Arada fark var." Gülümsüyorum.

"Her neyse." Beni başından savdı. "Birkaç saat nefes al ve sonra nasıl hissettiğine bak. Bu geceden sonraya kadar uçak ya da açıklama yok. Buna ne dersin?"

"Seni seviyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Ah, biliyorum. Ben de kalmayı düşünüyordum bu arada. Strutt's'da. Burası bir kadın için mükemmel bir yer gibi görünüyor.

Olimpik Alp disiplini kayakçısı emekli olacak," diyor aşağı atlarken ve balonlu naylon ayaklarının altında patlarken. "Ama sadece sen öyleysen."

İçimde öyle bir his var.

Hukuk

EVERLY

Law, babam aşık olduğunu söyledi. Doğru mu yanlış mı?

HENRY

Önce bahisleri mi alıyoruz?

EVERLY

Law görünüşe göre Tessa'ya aşık.

HENRY

Bahisler böyle , Ev.

HUKUK

Babam başka ne dedi?

Kasabanın şerifini korkuttuğunu söylese iyi olur.

EVERLY

Hiçbir şey, sadece bugün seni Tessa ile ve mutlu olduğunu söyledi.

MICHAEL

Zamanı gelmişti. Siz ikiniz çok yorucusunuz.

HUKUK

Bu ne anlama geliyor?

MICHAEL

Çocuklarım ne zaman evleneceğinizi soruyorlardı. İşte bu kadar açıksın.

HUKUK

Artık konuşmayı bırakmalısın. Cidden, daha dün Grace'e onu atmak istediğini söyledin.

MICHAEL

Aletlerimi ve tezgahımı geri istiyorum.

HUKUK

Neredeyse bitirdim. Özür dilerim, özür dilerim!

HENRY

Ne tür bir DIY felaketi inşa ettiniz?

HUKUK

Kitap rafları. Tessa için. Ve jakuziyi bitirdim.

EVERLY

Yesssssss! Gün. Yapıldı.

Henüz kutlama yok. Muhtemelen çoktan .

HENRY

Bahisleri almalıydım.

HUKUK

Dick.

MICHAEL

Ne oldu?

HUKUK

Aşık olduğunuz kadına satın aldığınız bir arazi parçasını göstermek ve onun da olmak isteyeceği bir yer olup olmadığını ölçmek için ne kadar erken?

EVERLY

Vay be.

HUKUK

Bunun farkına

varıyorum. Felaketimden dönüyorum. Bu geceki burlesk şeyine geliyor musun?

Hepsi geleceklerini söylediler. Everly ve diğer kızlar Oyuncak Rodeosu hakkında konuşmadan duramıyorlardı, bu yüzden erkek kardeşlerimi ve kayınbiraderimi bu geceye sürüklememeleri mümkün değildi.

Bu büyük pazarlama kampanyasının son gecesi. Her şey çok pahalı bir kumardı. İlk fikir Tessa'ya aitti, ancak daha sonra bunu nasıl tutturacağım konusunda benim fikrimi destekledi. Sosyal medya kapsamı ana akım kapsama alanına dönüştü ve tüm ortalama bir kış haftasını büyük bir satış ayına dönüştürdü. Buna yaz ve sonbahar gezileri için aldığımız rezervasyonlar dahil değil. Kendini üç kat amorti etti. Bu aynı zamanda Strutt's Peak'te turizmi arttıracığımız anlamına geliyor ki bu da özünde herkes için iyi bir şey. Belediye meclisi ve ana caddedeki tüm işletmeler bundan memnuniyet duyacaktır.

Strutt's Peak Mountain Resort dağdaki en büyük tesistir. Ve yoğun sezonda, her zaman biletler tükenir. Ama Riggs Outdoor için bunu . Birkaç iyilik borçlu ama umarım buna değer. Yetmiş beşten fazla oda var ve sadece bizim hafta sonumuz için iki yüze yakın konuk burada. Ve bu gece, mekan tıklım. Çok sayıda Riggs çalışanının yanı sıra listeye girmeyi başaran birkaç şehirli de büyük balo salonunun dolup taşmasını .

Odada özellikle bir kişiyi arıyorum. Onu bugün erken saatlerde korkutmayı başardığımdan beri görmemiştim. Babamın çiftliğine döndüğümüz anda korktuğunu anlamıştım. Çok sessizdi. Ve çok erken, çok zorladığımı fark ettim. Ama muhtemelen kasabanın bir adım dışında olduğunu düşünsem bile, yine de onu kendimi alamıyorum. Onu görmem gerekiyor.

Sessiz sohbetlerde fısıldaşan çiftler, dansçılara aval aval bakan arkadaş grupları ve hatta telefonlarında bir şeyler yazarken kokteyllerini yudumlayan birkaç bekar var.

Kabare tarzı düzende kadehler tokuşturulurken alçak ışıklar havayı belirliyor. Herkesin dikkatini yeterince seksapel ve çok az kıyafetle dans dansçıların üzerinde tutmak için oda boyunca kare platformların etrafına yerleştirilmiş ışıklandırma var. Bu gecenin setlerini onayladım ya da en azından June'un gecenin sunucusu olarak ne kadar müstehcen olmasına izin vereceğime dair yeşil ışık yaktım. Çoğu burlesk, bizim Toy Rodeo'muza benzer kamplı temalara sahip olsa da, bu gece sanatçılar her şeyi

vurgulayacak

Burada sevdiğimiz dağ sporları.

"Lenny, bunun senin tarzın olacağını düşünmemiştim," diyorum en sevdiğim insanlardan birini durdururken. Grace'in de annesinin bu gece burada olmayı planladığını bildiğinden şüpheliyim.

"Bunu kaçırmazdık," diyor ortağına başını . "Juney bizim kızımız. Onu desteklemek için buradayız." Odanın ortasındaki sahneyi işaret ediyor. "Başlıyor. Cehennemın sıcak eli, göğüsleri payetler içinde çok güzel görünüyor." Masalarına ilerlediklerinde kaşlarım hâlâ kalkıktı.

Ama sonra kırmızı bir elbise gözüme çarptı. Kırmızı elbise. Çok iyi hatırladığım bir elbise. Bu sefer sarı peruk ya da siyah dantel maske yok, onun yerine kırmızıya boyanmış dudaklar ve oynamayı sevdiğim koyu kahverengi saçlar var.

Lanet , çok güzel.

Onu her gördüğümde bunu düşünüyorum. Beni kızdırdığında bile, ona bakmadan duramıyorum. Aklınızı başınızdan alacak türden bir güzellik. Bana at gözlüğü takan türden. Eğer şanslıysanız, içinde bir parça kişilik de vardır. Tessa'da dilimlerden çok daha fazlası var. O zeki. Sert ama nazik. Sadık ama son derece bağımsız. Hayatımda bir kasırğa gibiydi ama son zamanlarda hiç bu kadar sakin ve ayakları yere basan hissetmemiştim. Ve lanet olsun, onun ağzı. *Bunu berbat edip bu şansı kaybetmek istemiyorum.* Tek düşündüğüm bu.

Salonun ışıklarının titremesi herkesi koltuklarını ya da barda bir yer bulmaları için uyarır. Ama tüm gözlerin önde ve merkezde olması gerekiyor. Kadife siyah takım elbise ceket ve saten fötr şapkasıyla sahneye çıkan babamı izliyorum. Pazartesi günü tüm bunlar bittikten sonra onunla konuşmam gerekecek. Bunu çoktan anlamış olabilir ama önceliklerim değişiyor. Şu anda sahip olduğum işi seviyorum. Tüm bunlar beni ihtiyacım olan yere attı.

"Herkes iyi akşamlar," diyor alkış ve ıslık sesleri arasında. "Burada olduğunuz için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Yoğun ve açıkçası çok havalı hayatlarınızdan zaman ayırıp geldiğiniz ve muhteşem şehrimizi gördüğünüz için." Duraklıyor ve etrafına bakınıyor.

Köşelerden birkaç yuhalama ve bağırış kopar. Riggs çalışanlarının nerede konuşlandığı belli. Elimde olmadan dilimi parmaklarımın üzerine kıvrıyor ve yüksek sesle ıslık çalıyorum.

"Strutt's Peak, eğer ihtiyacınız olan şey buysa, içinde kaybolabileceğiniz türden bir yer. Burada kendinizi bulabilirsiniz. Harika vakit geçirebilirsiniz. Hatta kalmaya ve burayı eviniz olarak görmeye bile karar verebilirsiniz. Uzun zaman önce ben de öyle yaptım. Buraya büyük bir aşkla bağlandım, bir aile kurdum ve Riggs Outdoor'u kurdum." Boğazını temizliyor. "İnşa ettiğimiz şeyle gurur duyuyorum. Dümendeki yeni liderimiz ve ekibimizle nereye gittiğini görmek beni heyecanlandırıyor. Contessa Costa'yı ve oğlum Lawrence Riggs'i, yani bu haftanın etkinliklerinin arkasındaki beyinleri alkışlayalım."

Salona bakıyorum ve Tessa çenesini tutarak sahneye doğru süzülüyor. *Lanet olası nakavt.* Onu takip ediyorum ve arkasından koşturuyorum. Kalabalığa el sallıyoruz ama eğlencenin başlaması için hazır olduklarını biliyorum. Bu gecenin şovmeni babam.

"Burada olduğunuz için tekrar teşekkür ederim. Buranın nasıl bir yer olduğunu ve bir marka olarak kim olduğumuzu dünyaya duyurduğunuz için. Hepsinizi tekrar görmeyi umuyoruz." Babam dönüyor ve June bunu gösteriyi başlatmak için bir işaret olarak alıyor.

"Teşekkürler Asher Riggs," diye bağırıyor ve kolunu kaldırıyor. "Gördüğüm en gümüş tilki bu, tamam mı?" Kedi sesleri ve ıslıklar onun duygularını yankılıyor. Müziğin sesi kesiliyor ve odanın ışıkları azalıyor.

Tessa'nın yanında adımlarımı hızlandırmaya devam ediyorum. Kolum onunkine değişiyor ama ben bir şey bana gülümseyerek, "Özür dilerim," diyor.

Gözlerimi kapatıyorum, çünkü bunu burada yapmasına hazır değildim. Bana bittiğini, hazır olmadığını ya da gittiğini söylemesi için.

"Lütfen yapma."

"Şunu söylememe izin verin," diyor ama sözünü bitiremeden araya giriliyor.

"Law," diyor babam omzumu sıkarak. "Pazartesi günü yönetim kurulu brifinginden önce ekibinizle bir pazarlama toplantısı yapmam gerekiyor. Ayrıca bir sonraki çeyreğe geçerken işleri nasıl organize edebileceğimize dair birkaç fikrim var."

"Baba, beklemek zorunda. Önce seninle konuşmam gereken bir şey var. Ama şimdi bu konuya giremem."

Ne söyleyeceğini duymak için arkamı döndüğümde Tessa kız kardeşiyle koyu bir sohbeta dalmıştı. Kafamı kaldırıp neye fark ettiğimde, çok sarışın bir hatanın doğrudan görüş .

Tessa

SAHNEDE KAR TAVŞANLARI GIBI GIYINMIŞ ÜÇ KADIN VE İKİ ERKEK VAR. SAHTE BEYAZ KÜRK Buz mavisi G-stringler ve kırılmış kar ceketleri ile şapkalar, eldivenler ve baldırlar kıyafetlerini oluşturuyor. Delicesine seksi, biraz campy ve kalabalık buna bayılıyor.

Lenny yanımdaki bara doğru yürüdü ve "Uzun bacaklı sarışın geri döndü. et."

Ne dediğini anlamam bir dakikamı aldı. Ama anladığımda, onu aramak için döndüm. Ofisine girip onu baştan çıkaracağını düşünerek vals yapan kadınla aynı kadın. Tahmin etmem gerekirse aynı görevde, sadece farklı bir kıyafet içinde. Tam bir burlesk içinde, Law'ın bacağına sürtünüyor, onu sahneye çekmeye hazırlanıyor.

sanmıyorum, tatlım.

"Rina," diyorum yanımda duran kız kardeşime, gözlerimi olay yerinden ayırmadan. Ondan. Odanın etrafına bakıyor ve sonunda beni buluyor. Sinir bozucu derecede hayranı olduğum o soluk mavi gözler benimkilere kilitleniyor. Bana bakışı, sanki onu izlediğimi görünce rahatlamış gibi.

"Rina?"

"Görüyorum."

"Ona aşığım."

Rina dikkatini tekrar bana verirken gülüyor. "Ah, biliyorum." Başını omzuma yaslıyor. "Sadece bunu ona şimdi söylemen gerekiyor."

Başını kaldırıyor ve gözlerini kısarak odanın diğer tarafına bakıyor. "Bu mu?" Neye odaklandığına için dönüyorum.

Bijou, "Maxim?" ile hararetli bir tartışma yaşıyor gibi görünüyor.

Yaşadıkları açıkça belli olan kavganın bizim durduğumuz yere doğru yaklaştığını izliyoruz. Onlar yaklaştıkça onun kesik ses tonunu ve kötü sözlerini duyabiliyorum.

"Bu iş bitti. Burada olman bile... İğrençsin," diye devam ediyor Bijou, onun arkasından. Yolu bizim durduğumuz yere doğru geliyor

"Kapa o lanet , Bijou," diye bağırıyor ona. Kadın duyulabilir bir nefes çekiyor ve telefonunu çıkarıyor.

Bir an sonra tam durdu. Rina vücudunu benimkinin yarısına gelecek şekilde kaydırды. Bana doğru hareket edişi korkutucuydu ve beni hâlâ bu kadar tedirgin etmesinden nefret ediyorum. Aklını kaçırmış gibi görünüyor. Nefesimi tutuyorum. Çok sinirli. En son bu kadar sinirlendiğinde beni itmişti. O kadar sertti ki kafamı cam kapıya çarptım ve bir dakika boyunca yıldızlar gördüm. Gerçekleştirmeye kararlı olduğu bir dizi pazarlama konseptini geri püskürtmemden hemen sonraydı.

"Benden daha iyi bildiğini mi sanıyorsun? Burada unvan kimin, Tessi?" Bir adım geri çekildim. Bu konuda yüzüme karşı konuşması hoşuma gitmiyor. "Benim lanet kararımı destekleyeceksin."

"Max," diye araya giriyorum, ellerimi teslimiyetle havaya kaldırarak. "Bir yıllık bütçeyi bir sporcu için harcamaktan bahsediyorsun. Bunun karşılığını almanın hiçbir yolu yok. Bu-"

Üç saniyeden daha kısa bir süre sonra, konferans salonunun cam kapısına doğru itildiğim yerden kalkarken midem bulanıyor ve başım ağrıyor.

"Eve git ve bu işi yürüteceğini bul. Bu senin işin," diyor bana yaklaşırken. Bana dokunmasına izin vermedim. Ayağa kalktım ve çıktım. Çantamı alıyorum ve geri dönmeye karar vermeden önce iki blok gidiyorum. Bunu onun yanına bırakmayacağım.

Babamla konuşmak için nasıl geri döndüğümü hatırlıyorum, ama ofisi boştu ve o zaman onları duydum. Aynı konferans odasında.

"...yolumdan çekil, Rina," diye Maxim. Yüzümü işaret ediyor. "Tessi, biliyorum..." Dişlerini sıkarak devam ediyor: "Bununla bir ilgin olduğunu biliyorum." Başını sallayarak bir nefes çekti. "Sen tembel, işbirlikçi bir kaltaksın ve seni değer verdiğin her şey için dava edeceğim." Vücudumu titreten sinirve çenemi yukarı kaldırıyorum. Rina ona bağırarak karşılık veriyor ama ben onun arkasına saklanmayı reddediyorum. Benim üzerimde gücü olmayan birinden korkmuyorum. Korkmuyorum artık. Kolumu tutmaya çalışıyor. İtalya'daki kırmızı halıda yaptığı gibi.

Ama hepsi bu kadar. Tehditkâr bir ifade ve hızlı bir tutuş, çünkü saniyeler sonra benden en az bir adım geriye itiliyor.

"Çek o *lanet* ellerini kızımın üzerinden," diye homurdanıyor Law.

Maxim ayakta kalmayı nasıl başardı bilmiyorum ama başarıyor ve Law'ın yüzüne doğru geliyor, müzik ve salondaki seyirciler yüzünden zar zor duyabildiğim daha fazla kelime tükürüyor ve hırlıyor. Bu adamların ortasında kalmamak için yeterince uzaklaşıyorum.

"Ona dokunmuyorsun. Onunla konuşmayacaksın. Asla. Duydun mu beni, seni aşağılık herif-

" Ve gerisi o kadar hızlı geliyor ki, keşke geri sarıp ağır çekimde tekrar izleyebilsem diyorum.

Maxim elini Law'ın yüzüne doğru uzattığı anda Henry ikimizin de arkasından geliyor ve WWE WrestleMania'nın başlama vuruşu gibi vücudunu Maxim'in vücuduna doğru fırlatıyor. Jack, Henry'nin hemen arkasında, ilk resmi yumruğu atıyor.

Law'ın kollarına o sıkı fark etmiyorum, ta ki o "Sorun yok. İyisin." diyene kadar. Bizi geriye, olanlardan uzağa doğru hareket ettiriyor ve odanın çoğu hâlâ mekânın ortasındaki odaklanmış için hızla etrafıma bakıyorum. Sadece yakınımızdaki birkaç masa olan dikkat . Maxim yerden bağırmaya başlıyor ve bu da dikkatlerin burada olanlara daha odaklanmasına neden oluyor.

Michael yanlarında duruyor ve Jack ile Henry yerden kalkana kadar Michael'ın botunun topuğunu Maxim'in eklemlerine vurduğunu fark etmedim. Sanırım oraya bir de tekme atmayı başardı, çünkü bir dişi eksik gibi görünüyor.

Law omzumun üzerinden, yine bir anda ortaya çıkan Everly'ye doğru eğiliyor ve "Callen'ı buraya getir. Hemen."

Cal'ın ya da en azından devriye adamlarından birinin bu gece burada olduğunu biliyordum. Ve eğer içeride değillerse, çok uzakta değillerdir. Muhtemelen devriye arabalarıyla dışarıdadırlar. Burada bu kadar çok yüksek profilli insan varken, yeterince alkol aldıktan sonra bir tür kaos olması kaçınılmaz.

Henry ve Michael Maxim'i yerden kaldırır ve hızla odadan çıkarmaya çalışırlar. Onları lobiye kadar takip ediyoruz ve Cal diğer iki memurla birlikte Maxim'in önünü kesiyor. "Çekin ellerinizi üzerimden" diye bağırıyor, ağzından kan fışkırıyor ve kıyafetleri darmadağın.

"Memur bey, suç duyurusunda bulunmak istiyorum. Bu üç adam bana saldırdı. Tutuklanmalarını istiyorum ve tıbbi yardıma ihtiyacım var."

Cal Maxim'e bakıyor, durumu değerlendiriyor ve sonra kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş duran Michael ve Henry'ye bakıyor. Cal daha sonra dikkatini bana yöneltiyor. Şu anda yüzümde bir dizi duygunun kataloglandığından eminim. Ellerim hala Law'ın ellerini sıkıca ve ona bakana kadar nefes alabildiğimi hissetmiyorum. "Tessa, bebeğim, iyi misin?"

Maxim tükürür, "Bebek?" Sonra nefesinin altında "Yüce İsa" diye mırıldanır. "*Bu* kadın beni taciz ediyor. Onu kasıtsız saldırıyla suçlamak istiyorum."

Cal'ın ağzı yan tarafa doğru açılır. "Kasıtsız saldırı bir suçlama değildir. Ve insanları hiçbir şeyle suçlayamazsınız. Bunu yapmak için kolluk kuvvetlerinin bir parçası olmanız gerekir."

Cal omzumu tutuyor, etrafıma bakıyor ve herhangi bir iz olmadığından emin oluyor. Memurlarına başını sallıyor. Biri kelepçelerini çıkarmak için hareket ederken, diğerinin eli silah kılıfında.

Gülümsüyorum ve kollarımı arkadaşşıma doluyorum. Bana sıkıca sarılıyor ve "Ben buradan aldım. İyi olduğuna emin misin?" Öfkeyle başımı sallayıp koluna giriyorum.

Maxim'gözlerinin açıldığını görüyorum ve yediğini anlıyorum.

Cal Law'a bakıyor ve soruyor, "Onu yakaladın mı?" Bu adamların beni hep buradaymışım, buraya aitmişim gibi hayatlarına çekmeleri, boğazımdaki duygu yumağını yutmama neden oluyor.

"Her zaman," diyor Law, Cal'a başını sallayarak. Bu kolay yanıt kendimi çok güvende hissetmemi sağlıyor. Bu duygudan başka bir şeyi nasıl isteyebilirim ki? Cal döndüğünde yardımcısına yeşil ışık yakarak Maxim'i kelepçeler. "Efendim, sessiz kalma hakkına sahipsiniz..."

Memurlar onu götürdüğünde çok kötü bir koku alıyorum.

Elimi ağzıma kapattım. "Tanrım, bu koku da ne?"

Law cevap verir, "Kedi çışı. Ya da köpek. Hayvan konusunda titiz

değilim." Ona kırıpıyorum. Bir kez. İki kez.

"Bana öyle bakma, Bunny." Sırıttıyor. "Seni suskun bıraktığımda ne hale geldiğimi biliyorsun."

"... Nasıl?"

İç içe geçmiş ellerimizi kaldırarak dudaklarını benimkilerin üzerine sürüyor.

Kardeşlerine iyi olup olmadıklarını soruyor. Michael omzuna vuruyor ve duyamadığım bir şey söylemek için eğiliyor, ama Law'un yüzünde geniş bir gülümseme bırakıyor.

Henry başını sallıyor. "Tessa, seni yakaladık." Bana göz kırptıyor, tam o sırada Giselle ona doğru koşuyor ve bir örümcek maymunu gibi üzerine atlayıp onu yüksek sesle güldüren bir şey söylüyor.

Jack Law'a bir yumruk atar, Law da kendi yumruğuyla vurur.

Law gülüyor. "İlk yumruk. Bunu yapabileceğini düşünmemiştim, Jack."

"Sadece aileme göz kulak oluyorum." Gülümsüyor. Everly'ye doğru yürümeye başladığında geri beni işaret ediyor. "Artık sen de varsın, Tessa."

Law'a bakıyorum ve gülümsüyorum. "Buradan çıkabilir

miyiz?" Parmaklarını bir kez daha benimkilerle

birleştiriyor. "Eve mi?"

Evet anlamında başımı sallıyorum ama bu kelimeyi duymak ve bunun benim için ne anlama geldiğini düşünmek, onu bulduğum için kendimi çok şanslı hissetmeme neden oluyor. Onu bulduğum için.

paltolarımızı alıp soğuğa vurduktan sonra, tüm ne hakkında olduğunu duymaya hazırım. "Şimdi bana yaptığını anlatmak için iyi bir zaman olabilir."

Law boğazını temizliyor ve dudaklarını parmak eklemlerime sürüyor. "Kızabilirsin."

"İyi bir başlangıç değil."

Gülümsüyor, kamyonetinin kapısını açıyor. İkimiz de içeri ve nihayet ortalık ısındığında yüzüme bakıyor. Yüzünün her yerinde endişe okunuyor ve aniden ne söyleyeceğini duymak için sabırsızlanıyorum. "Bana iyi olduğunu söyle."

Yüzünde her zaman odaya aydınlık getirmeyi başaran o neşeli şapşalın izini arıyorum ama şu anda arabayı kullanan değil. Law Riggs'in bu versiyonu nadir görülen bir versiyon; ciddi, ilgili ve şefkatli, hatta belki biraz öfkeli.

"Ben iyiyim." Parmaklarımı boynunda ve saçlarında gezdirmek için koltuğa ve konsola doğru eğildim.

Elimi orada tutuyor, dokunuşla rahatlıyor.

"Onu senin yanında gördüğümde, Bunny..." Sesindeki gerginlik duygularımın yeniden alevlenmesine neden oldu.

Bu onu sinirlendirdi.

Gözyaşlarımı geri kırıyorum. "Ben iyiyim, söz veriyorum. Ve bu artık bitti."

Bana bakıyor. "Bu değil," diyor bir açıklama gibi ama sorduğunu biliyorum. Bana doğru uzanıyor ve tekrar elimi tutuyor.

Dudaklarıma götürüyorum ve parmak eklemlerini öpüyorum. "Bu değil."

O solgun mavilikleri ışılatan ve endişeyi çok uzaklara iten, gamze patlatan, göz kırıştıran kocaman bir gülümseme yolumu aydınlatıyor. Gülümsememek mümkün değil.

"Maxim yaklaşık altı yıldır Costa Athletics'ten zimmetine para geçiriyordu. Bu yüzden kovuldu."

Ne diyeceksin? Gözlerim büyüdü ve ağzım açıldı, çünkü ne bilemiyordum. Kovulduğunu biliyordum ama detayları bilmiyordum.

"Olimpiyat Oyunları'ndaki karşılaşmamızdan sonra araştırmaya başladım. Bu detayları isimsiz olarak babanla paylaştım. Bu bilginin geldiğini umursadığından şüpheliyim, ancak kısa süre sonra Maxim'in kovulmasına dönüştüğünü bildiğimden, bunun için kredi al. O salak bunu kendi kendine yaptı."

Sokağımızdan dönüp garaj yoluna çıkıyoruz. Kamyonetini park etmeden önce, "Ama geri kalanı için övgüyü ben alacağım" diye ekliyor.

"Ne yaptın sen?" İlgimi çektiğini söylemek yetersiz kalır.

Bana sırtışı atıyor ve biliyorum ki bana söyleyeceklerine ne kadar hazırlanırsam hazırlanayım, yine de . Beni kamyonetten indiriyor, ama inmeme yardım etmek yerine daha kaldırıyor ve tam kıçımın altından kavıyor. "Yürüyeblirim, biliyorsun."

"Bu gece seninle ilgilenmeme izin verebilirsin," diyor beni daha sıkı kavramak için küçük bir destekle. "...istediğim her şekilde..." Kapıyı iterek kapatıyor ve doğrudan eğlence odamıza açılan girişe yürüyor, eşikten geçmez ışık düğmesini çeviriyor. "Bana izin vereceksin."

"Öyle ?" Elimden gelen en iyi tavrı takınarak onu geri itiyorum. Gerçek şu ki, şu anda benden ne isterse almasını istiyorum. İlgi, zevk, gülümseme, inleme. Her birini memnuniyetle veririm. Hepsini.

Beş adımdan daha kısa bir sürede beni yeni monte edilmiş gömme kitaplığın önüne kurduğu pelüş gri şezlonga getiriyor. Kendisini dizlerinin üzerine, beni de şezlonga yatırdığında çenemi dudaklarına doğru çekip beni hafifçe öpüyor.

"Bir dakika içinde pek çok şey yapacaksın ama önce sana bazı şeyleri anlatmam gerekiyor-" doğru kelimeleri arıyor gibi odanın etrafına bakıyor "-detaylar."

Gülümsemek istediğini anlayabiliyorum ama sanırım bir yanı gergin. Eliyle göğsünü ovuşturuyor; kendinden tam olarak emin olmadığını gösteren tek şey bu.

Arkama yaslanıp minderlere gömüldüm. Bu gerçekten de mekâna güzel bir olmuş. "Her ne ise, bana söyleyebilirsin."

"Maxim'in temizlik şirketine, dairesine verdikleri hizmette bazı ayarlamalar yapmaları için genişletilmiş bir maaş ödedim."

"Ne tür ayarlamalar?" Gözlerimi kısıyorum.

Unutulmayacak kadar iyi şeylerden oluşan bir liste olacağından emin olduğum şey için boğazını temizliyor. "Tahminimce yatak böcekleri bir türlü geçmeyen o kızarıklığa neden oldu. Duşuna yeni şişe geldiğinde saç çıkarıcı ekliyordu. Sonra temizlikçiler tüm gömleklerinin yakalarına bir tür hayvan idrarı püskürttükleri için ekstra bir maaş artışı aldılar."

Ona attığım bakışın şok olmuş gibi görüldüğünü biliyorum ama kontrol edilemeyen bir kahkahanın eşiğindeyim.

Ama daha bitirmedi. Ayağa kalkıyor ve rafların olduğu duvara doğru ilerliyor. Sonra düğmeyi sömineyi yakıyor. "Haftalık, takım elbisesinin üzerine bir avuç dolusu sim atılmıştı.

Ceketler. Hiç sim saldırısına uğradın mı?" Bir kahkaha . "Ya sen?"

Başını sallıyor. "Sammy ve Miles'ın geçen yılki mezuniyet partisi. Arada sırada hâlâ parçalarını buluyorum." Odanın uzak tarafına, bar arabasının bulunduğu yere doğru yürüdü ve iki buzlu bardak çıkardı, kristal sürahidenden her birine iki parmak açık kehribar rengi bir sıvı döktü, sıvının eklendiğini fark etmemiştim. "Sahip olduğu neredeyse her şeyde en azından önümüzdeki on yıl boyunca parıltı bulacak. Taşınsa bile."

Geri ve bana bir bardak uzatıyor. Benimkini tokuşturduktan sonra bir yudum alıyor ve ben de onun adem elmasının içkiyi hareket izliyorum. Adam çok iyi ve ben tüm bunları duyduktan sonra ona saldırmaya hazırım.

"aslında benim dostlarımdan biri, yani bu hiçbir şeye mal olmadı. Yaklaşık bir aydır hacimli bir diyet uyguluyor."

Bir yudum aldığımda, sıcaklığı bana Maxim'in adına içtiğim bir zamanı hatırlatıyor çünkü kızgındım ve kendimi çok kaybolmuş hissediyordum. İhanete uğramayı boş ver. Ama bu yudum, yanık, intikam gibi hissettiriyor. Benim adıma gerçekleştiğini bile fark etmediğim bir intikam. Meşe ve vanilya notalarını tadıyorum. Yudumun tadını çıkarıyorum.

"Sana dokunma şeklinden ben de hoşlanmadım. Kolunu tutması beni gerçekten kızdırdı ve bu benim için asla iyi olmayacak. Bu yüzden şahsen sosyal medya hesaplarını hackledim ve bağlantıda olduğu her kadına DM attım. Hepsini yeni cinsel yolla bulaşan enfeksiyon durumu hakkında uyardım ve sonra onunla vücut sıvılarını değiş tokuş etmekten kaçınmaları gerektiğini söyledim."

Bardağını boşaltıyor. Gülümsememi geri alıyorum, çünkü bunların her biri korkunç ve sınırdan olsa , tüm bunları benim için yapmasını seviyorum. Görmezden gelmeyi reddetmesini seviyorum. *Onu seviyorum.*

Law önümde dikilirken tereddütle, "Kızgın olduğunu sanmıyorum," diyor. "Ama bugün... çok şey oldu." Nefesini dışarı üflüyor. "Çok fazla . Belli ki."

İçkimin son lokmasını da geri alıyorum. Dizlerimin üzerinde doğrulup onun durduğu yere yaklaşıyorum. "En sevdiğim burbonu bar arabana koymuşsun."

Gözleri hareketlerimi takip ediyor ve ağzı en sevdiğim gülümsemeye bürünerek, "Evet, öyle. Şu orta raftaki fincanlarınızın yanına yeni yerleştirilmiş bir sıcak su musluğunuz var." Başını ankastredeki en uzak raf setine doğru sallıyor. "Ve Londra'daki en sevdiğin dükkândan bir parti çay gelmiş olmalıydı ama gümrükte takılmışlar."

raflara bakıyorum, her şeyi içime çekiyorum. Harika görünüyorlar. Ve tüm bu düşünceleri...

"Bu şeyde birkaç geliştirme yaptım," diyor ama bana daha fazlasını göstermeden kendimi kollarına bırakıyorum ve gülerek onu sendeleyerek geri çekilmeye . Beni kaldırıyor ve bacaklarım beline dolanıyor, ağzımı onunkine itiyorum, dudaklarım tam olması gereken yeri buluyor. Ağzının kenarını yalıyorum ve o bizi sıcak muhafazanın içine taşırken dillerimiz çarpışıyor.

"Böyle bir tepki alacağımı bilseydim, bu sabahki yolculuğumuza bununla başlardım," diye mırıldanıyor dudaklarımın arasından.

"Bu. Bütün bunlar. Yaptığın şey..." Alnımı onunkine yasladım ve bir dakikalığına sakinleşmesini bekledim.

Onunla bu anda olmak.

," diyor nefes verirken, kalbim hızla çarpıyor. Sonra soluk mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Sana daha önce olmadığını söylediğimde... vardı." Gözlerimi arıyor. "Senden önceki her şey sadece beni beklemektir. Ve senden sonraki her şey hayatımın en güzel zamanları oldu."

Yüzümü kaplayan gülümseme, hissettiğim mutluluğun sadece bir tutamıydı.

Demek aşk böyle bir şey.

Yanağımdan süzülmeye başlayan gözyaşımı silerek dudaklarımı tekrar kendine çekiyor. Beni sertçe öpüyor. O kadar çok ihtiyaç ve duyguyla ki yeterli gelmiyor. Kollarımı daha yakına çekip ona daha sıkı sarılıyorum.

Geri çekildiğinde alnını benimkine dayıyor ve şöyle diyor: "Sana deliler gibi, aptalca aşığım Bunny. Ve bunun tadını çıkarmamız gereken tatlı bir an olduğunu biliyorum, ama aynı seni çok fena istiyorum." Elbisemi sıkıca kavradı. Sıkılmış bir çene ve duyulabilir derin bir nefesle, "Sana *ihtiyacım var*" diye bağırıyor.

"Güzel." Dudağını ısırdım ve ona bir gerçeği söyledim. Bir benim olan bir gerçeği. Eğer gerçekten düşünürsem, muhtemelen Londra'dan beri. "Çünkü bana sahipsin."

Hukuk

ELLERİMİ SAÇLARININ ARASINA SOKUP AĞZINI KENDİME DOĞRU ÇEKİYORUM. DIŞLERİNİN DUDAKLARIMI ISIRMASI ve dillerimizin birlikte oynaması, bu odayı daha eğlenceli hale getirmek için başka neler yaptığımı ona göstermek istememe neden oluyor.

"odayı ilk gördüğünüzde ne isim verdiğinizi hatırlıyor musunuz?"

Dudakları boynuma doğru ilerlerken dişlerini boğazımın ön kısmında gezdiriyor ve sonra adem elmamı yalıyor. Küçük parçalarımı dikkat ediyor ve bu beni çok sertleştiriyor.

"Erkek çocukla ilgili bir şey." Gözlerini kapatıyor ve benim gülmek için alt dudağını ısırıyor. Lanet olsun, bu kadın bana mümkün olan her şekilde sahip.

kurtulduğumda gözleri fal taşı gibi açılıyor ve ben son sıradaki raflara doğru ilerlerken beni izliyor. Son kitabı -Kont ve Bakiresi- çıkardığımda kukla raf öne doğru kayıyor ve Oyuncak Rodeosundan sipariş ettiğim bazı ürünler ortaya çıkıyor.

Yüzünde yavaş, Cheshire kedisi tarzı bir gülümseme . "Kanun mu?" Şaşkınlıktan gözlerini kaçırmadan soruyor: "Az önce bu odada eğlencenin anlamını mı değiştirdin?"

"Sanırım takdir edebileceğiniz başka bir versiyon yarattım."

"Oynayabilir miyiz?" Dudağını ısırıyor, bakışları tekrar benimkine .

Geniş bir siyah dantel parçası çıkarıyorum.

"O tatlı amcığınla oynayacağımıza emin olabilirsiniz."

"Bu benim için mi?" Gözleri ışıldarken, ayaklarının dibinde eriyip gidiyorum.

"Ne istersen onun için." Parmağımdan çekip alıyor ve aramızda tutarken bir dakika bakıyor.

"Güzel. Gömleği çıkar."

Aceleyle önce manşetlerimin düğmelerini açıyorum, sonra da gömleğimin eteklerini takım elbisemin pantolonundan çekip çıkarıyorum. Alt düğmeleri açarak yukarı doğru ilerliyorum.

"Acele etsen iyi olur." Yaramazca gülümsüyor. "Ben de bir şeyler

yırtabilirim." "Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme, Bunny."

Önümdeki şezlongda diz çökmüş, dikkatle beni izliyor. Gözleri yavaşça göğsümde ve geri kalan her geziniyor. Ondan yayılan arzuyu neredeyse hissedebiliyorum.

"Soyunuyor musun, yoksa bu benim Magic Mike anım mı olacak?"

Fikri tartıyormuş gibi bir yüz ifadesi takınıyor ama sonra "Kulağa eğlenceli geliyor ama başka zaman" diyor. "Elbiseyi çıkar."

Sırıttırıyor ve kırmızı elbisesini başının üzerinden kaldırıp odanın diğer ucuna fırlatıyor. Olduğum yerde kalakaldım.

"altında bir şey yok muydu?"

Utangaç bir şekilde gülümsüyor. "Bunny, o lanet memeler emilmeye muhtaç gibi görünüyor," diye homurdanıyorum ona doğru yürürken.

"Önce pantolonunu çıkar," diyor elini bana doğru kaldırarak. Ellerini hareket ettiriyor, böylece dantel göğsünün üzerinde sürükleniyor.

Bir sonraki isteğini itaatkâr bir köpek gibi izliyorum. "Bugün patronluk

taslıyorsun." "Ben senin patronunum, bu yüzden uygun görünüyor."

Bir kahkaha attım. "Kesinlikle öylesin."

Pantolonumu tekmeleyerek çıkardım, atletimi çıkardım. "Bunu konuşmalıyız. Senin ne istediğini ve benim ne

istiyorum. Her şeyi nasıl yürüteceğimizi. Bir fikrim var..."

"Daha sonra. Senden istediğim tek fikir bununla ne yapmamı istediğin." Uzun dantel parçasını yana doğru uzatıyor.

Boxerımı indirip çıkarıyorum.

"Sonra," diye kabul ediyorum. Elimi uzattım, o da bana geri verdi. Etrafında, uzun, pelüş şezlongun kenarı boyunca ilerleyerek çıplak vücudunun her açısına bakıyorum. "Çok güzelsin, Tessa. Sadece sana bakarak bile boşalabilirim. Her kıvrımına. Sana dokunduğumda teninin tüylerinin diken diken oluşu." yakına eğilip ucunu kalçasından yukarı, sonra da beline doğru sürüklüyorum. Dantel parçasını karnına doğru sürüklüyorum ve sonra diğer ucundan tutabilmek için arkasından sarılıyorum.

Her iki ucunu da kendime doğru çekerken, onu vücuduma yaklaşıtıyorum. Kıcı sertleşmiş aletime bastırırken küçük bir ses çıkarıyor ve sonra içimde eriyor. Boynunu yana yatırarak ağzım için yer açıyor.

"Beni ne kadar hissedebiliyor musun?" Bana bakarken dudaklarımı dudaklarının etrafında kapatmadan önce dilimi kenarında sürükleyerek tenine .

Kıcını geri itiyor ve ben de yardım edemiyorum ama sikimi yanaklarının arasına sokuyorum. "Senin her yerini sikeceğim kraliçem."

Bana nefes nefese bir inlemeyle cevap veriyor ve ardından "Ti Voglio (*Seni istiyorum*)..." diyor. Her kadar o yeni oyuncaklardan bazılarını denemek istesem de, hemen şimdi onun sulu amına girmem gerekiyor.

Bizi hafifçe döndürüyorum. "Seni her zaman istiyorum bebeğim. Şimdi benim için bacaklarını aç."

Bana o kadar muhtaç ki, istediğimi hemen yapıyor -kurnazca bir cevap ya da esprili bir geri dönüş yok, sadece tam bir teslimiyet. Parmaklarımı amında gezdiriyorum ve onu kaplayan uyarılmayı hissediyorum.

"Lütfen söyle," diyorum sikimi yumruklayıp onu kızdırırken.

"Aptal çocuk, kıbarca sormuyorum..." derken dudaklarına yapışmış olduğunu bildiğim gülümsemeyi .

Klitorisini çimdikliyorum. "Bundan emin misin?"

"Siktir. Evet, bunun için yalvarmayı tercih ederim." Sonra tekrar iç girerken sesinin tonu hafifçe değişiyor. "Buna ihtiyacım var. Çok ıslağım ve o büyük, sert sikin beni doldurmasına hazırım."

Bu ses tonundaki kelimelerle yeni bir sapkınlığın kilidi açıldı. Çenemi sıktım ve "Lanet olsun. Cehennem." Ben de insanım. bıraktım ve kafayı girişine doğru ittim. "Ne patron? Lütfen mi diyeceksin?"

Klitorisini bırakıyorum ve onun yerine küçük, yavaş daireler çiziyorum. Sonunda bu yaradı. "Evet." Yüksek sesle nefes veriyor ve "lütfen" diye inliyor.

Ona derinlemesine sokuluyorum ve kalçalarımı ileri doğru yuvarlıyorum. Onun her santimini hissetmek istiyorum.

"Siktir, Tessa." Havayı emiyorum ve sonra kalçalarımı tekrar yuvarlıyorum. "Çok iyi hissediyorsun. Kukun üzerimde *işe yarıyor*."

Övgülerime sadece inlemelerle karşılık veriyor. Nefes için ona zaman yavaşça içinden çıkıyorum ve tam önünde bıraktığım yerde olması gereken dantel parçasını hatırlıyorum. Onu nasıl kullanacağımı çok iyi biliyorum. Onu sadece bir saniyeliğine tutmayı bırakıyorum, dantelin iki ucunu tutuyorum ve sonra bana doğru geri çekiyorum, böylece amına karşı gerginleşiyor. Bunu kalçalarını geri getirmek için kaldıraç olarak kullanıyorum. Uyluklarının arkası benimkilerin önüyle buluşuyor.

İleri doğru ittiğimde, danteli geri çekiyorum ve onu tam sokuyor. "Oh, lanet olsun. Bu çok iyi," diye .

Öne doğru eğiliyor, önündeki mindere tutunuyor, kıcı kalkıyor ve ben de aynı hareketleri tekrarlıyorum. Yavaşça içinden çıkıyorum, sikimin damlamasını izliyorum, sonra bir sarsıntıyla ileri

doğru itiyorum.

Kahretsin, çok derindeyim. Ama hiç duraklama yok. Rahatlamak ya da daha fazlası için miyavlamasına izin vermek gibi bir arzum yok. Onu sertçe sikiyorum. Onu derinden sikiyorum. O da bana karşılık veriyor. İnemeleri tenimde dans ederken, her sıkılıyor ve beni daha fazlası için zorluyor.

"Bu güzel amcığın içine son damlasına kadar boşalacağım."

"İstiyorum," diye karşılık veriyor. ". Lanet olsun..." Ama daha sözünü titremeye başlar. Önce kalçaları. Danteli bırakıyorum ve vücudunu kendime doğru çekiyorum, klitorisini bulduğumda sırtı önüme geliyor. Beni kavradığını hissediyorum. Amcığı o kadar güzel titreşiyor ki, elimde kalan her şeyi parçalıyor. Orgazmım vücuduma yayılıyor ve birlikte tamamen çözülüyoruz. Ağır nefesler ve terle kaplanmış ten, bu kadının bana yaptıklarının sonucudur.

"Kanun mu?"

Bedenim ağır bir şekilde onunkinin üzerine örtüldüğünde, kulaklarımdaki çınlamanın durması ve ona cevap vermek için ses çıkarmadığımı ya da hareket etmediğimi fark etmem bir dakika sürüyor.

"Hmm?" şu anda aklıma gelen tek şey. "Sahip olduğumuz bu şey..."

için vücudumun üst yarısını yukarı kaldırıyorum. Gözleri cam gibiydi, birbirimize saldırdığımız ağzı şişmişti. Yanakları ve göğsü pembe kızarmış, saçları yüzüne yapışmış. Şu anda bu kadar iyi ve sikilmiş görünmesine bayılıyorum. Boynuna yapışan saç parçalarını teker uzaklaştırıyorum. Düşüncesini tamamlamıyor ve bence bunun nedeni tutmaya çalışması. Şu anda dönen çok fazla duygu var.

"Sahip olduğumuz bu şey..." Sersemlemiş, seks sarhoşu bir gülümsemeyle başımı sallıyorum.

Söylenmemiş bir şeyi kabul ediyormuş gibi başını sallıyor. "Büyük bir tür, değil mi?"

"Evet Bunny, sanırım öyle." Ona gülümsüyorum. Sözlerinden dökülen ve yüzünün her yerine yayılan duygu, bir anlayış olduğunu gösteriyor.

"Bunu istiyorum" dediğinde her iki gözünün kenarından yaşlar süzülüyor. Bizi. Seni."

Kollarımı iki yanına başparmaklarımı yüzünde gezdirerek aynı yolu izlemeye çalışan diğer gözyaşlarının önünü kesmeye çalışıyorum.

"Ben de," diye itiraf ediyorum dudaklarımı onunkilere değdirirken. "Şimdi ne olacak?"

"Beni sevdiğini söylüyorsun."

Gülümsüyorum. O da bana gülümsüyor.

Ama kendime engel olamadığım için, "O zaman benimle evlen. Sana gösterdiğim arazide bir çiftlik kurarız. Belki çocuklarımız, köpeklerimiz ya da atlarımız olur. Üçü birden. Bilmiyorum. Beni acele ettirme. Beni korkutma." Şaka çalışıyorum ama gerçekten, yarın hepsini yaparım.

Gerginleşmiyor ya da beni itmiyor. Alaycılığına gülüyor ve bunun yerine pratik davranıyor. "Son baktığımda işimi istiyordun."

Başparmağımı dudaklarında gezdiriyorum ve onu tekrar öpüyorum. "...bu konuda."

Pazartesi sabahı, yürütme ekibi ve yönetim kuruluyla yaptığımız brifinge bir planla giriyoruz. Tam olarak iki plan. İlki, influencer pazarlama kampanyamızdan elde ettiğimiz olağanüstü sonuçları gösteriyor. İkincisi ise sırada ne olduğu.

"Şu anki görevimde kalmaya devam edeceğim. Tessa sonunda CEO'luk tam zamanlı olarak devraldığında Pazarlama Direktörü olarak destek olmak istiyorum."

Önce odadakilere hitap etti, sonra babama baktı ve "Uzun süre burada olmak istiyorum. Asher, amacım inşa edilenleri sürdürmene ve nihayetinde mirasını büyütmene yardımcı olmak." Babam yüzümde tereddüt ve bulmaya alışık olduğu olgunlaşmamışlık belirtisi aradı ama benden aldığı tek şey memnuniyetti. Bu planları birlikte yapmıştık. Bir takım olarak.

O işi uzun zamandır istiyordum ama bir şeyi istemek onun için yaratıldığım anlamına gelmez. O öyleydi. Pazarlama alanındaki rolüm benim en uygun olduğum yer. Orayı, ekibimi, iyi bir fikri alıp onu harika yapan ayrıntılara kadar geniş yaratıcı vuruşları seviyorum.

"Riggs, bugün bir çalışma yemeği yememiz gerekecek. Ofisimde." Başını yana çevirdi ve sırtarak omzunun üzerinden baktı. "Oh, ve bu sefer kapıyı kilitlediğinden emin ol."

Yumruğumu havaya kaldırdığım, hayatımı kazandığım bir andı ama kendimi tuttum. Artık çok daha profesyonelim. Basitçe "Tamamdır patron." diye cevap verdim. Sonra da ona tam olarak ne yemek istediğimi ve neyi tatmasını istediğimi, muhtemelen de yazdım.

Hukuk

BU BAKIMLI, GENİŞ ARAZIYE ADIM ATMAMIN ÜZERİNDEN TAM BİR YIL GEÇTİ, Londra'nın hemen dışında. Aynı siyah smokini ve o gece aradığım kadını şimdi de arıyorum. Ama bu sefer geldiğimi biliyor. Bir yıl içinde çok şey olabilir, çünkü bilmediği şey, yüzük parmağımın ilk boğumunda, onun elindeki yerini almak için bekleyen, süslü bir tuz ve biber pırlantalı platin bir yüzük olduğu.

Tessa hiç bitiremediğimiz geceyi oynamak istedi. Ve burada birlikte ne tür bir oyun oynayabileceğimiz konusunda ağzımın suyu akarken, en iyi arkadaşıma beni tutup tutmayacağını sormam gerekiyor. kadar isterse. Tercihen sonsuza kadar.

İstilacı üst aramasından sonra, tanıdık açık bazilikaya doğru yürüyorum. Odanın ortasındaki uzun dikdörtgen bar, avizenin ışığını yansıtan parlak siyah tepesiyle odadaki her şeye eski bir film parıltısı yayıyor. Yine yarı yarıya toparlanıyorum ama bu sadece görmeye can attığım kadını beklemek için. Etrafıma bakıyorum. Biraz daha kalabalık, kadınlar bir sanat galerisinde bulabileceğiniz kadar ayrıntılı maskeler takıyor, her kadın sunucunun yüzündeki aynı siyah kadar basit.

Ona nerede söylemedim. O da hangi salona ya da odaya gireceğimize karar vermek istemedi. Sadece birbirimizi bulup oynayacağımız konusunda anlaştık. Ve o da gözlerine aynı siyah dantelden takacaktı.

Paris'te kız kardeşimle geçirdiği hafta sonunun ardından dün gece Londra'ya geldi. Uçağım bu öğleden sonra indi ve biliyorum ki o da beni görmek için benim kadar hevesli. Çok sayıda müstehcen mesaj aldım ama bana ne giydiğini söylemiyor. Sadece "Ben olduğumu anlayacaksın." dedi.

Evlenmek planladığımız bir şey değildi ama bu konuyu *hiç* konuşmadık da değil. İsteddiği bir şey olduğunu netleştirmeden ona bir taahhütte Aylardır benimle evlenmesi konusunda şakalar yapıyordum. Bunlar gülüp geçtiği , ama herhangi bir zamanda evet deseydi, bu evlenme teklifi olurdu. Ama Noel'de nihayet bana "Bu fikirden nefret etmiyorum, biliyorsun." dedi.

"Neyin? Sonunda sana aldığım snowboardu denemek için mi?"

Kurabiye hamurunu bıraktı ve "Bu fikirden nefret ediyorum. Ama hayır, müteahhitleri araştırmaya başlamak istediğini söylediğin kısmı kastetmiştim." Tekrar bana baktı, büyük, güzel gözleri parlayarak "Çiftliğimiz için" diye ekledi. Bu beni suskun bıraktığı en uzun .

Bizim" dedin.

Gülümsedi. "Sevdim. Ve seni seviyorum, yani..." Omuzlarını silkti ve ardından patates cipsli kurabiyelerinin zamanlayıcısı çaldı. Ve işte bu kadar.

İki gün sonra yüzüklere bakmaya başladım. Hiç soğukkanlılığım yoktur; bunu herkes bilir. Doğru olanı bulamadım, ben de kendim tasarlamaya karar verdim. Sormak için doğru yolu ve doğru zamanı bulmaya çalışıyordum. Ve bu doğru geldi. Tıpkı onun gibi.

"Efendim," tanıdığım uzun boylu, ince bir beyefendi bana istediğim yere kadar eşlik başladı. "Q." Gülümsüyorum. "Sizi görmek çok güzel."

"Siz de, efendim." Benim Old Fashioned'ıma doğru başını salladı. "Turumuza başlamadan önce bir tane daha ister misiniz?"

"Bu iyi." Tam bunu söylerken, en uzak koridorda ilerlemeye başlayan beyefendilerin kalabalığının üzerinde duran iki sıska siyah kulağın görüyorum. Gülümsememi bastırmaya çalışıyorum. İçimde onu bulmuş olabileceğime dair bir his .

"Q, bu sefer bir tur atmana gerek yok. Ben şu gitmek istiyorum."

"Ah, evet." Hafifçe öne eğilerek beni yürümeye teşvik ediyor, o da beni takip ediyor.

"Bu yönde olabilir mi?"

"Burası bizim Dom'umuz, alt salon. Başka bir yer denememizi mi tercih edersiniz?" Gülümsüyorum. "Hiç de değil. Gözüme bir şey takıldı."

Son seferinde buraya hiç inmemiştim. Tessa'yı odadan çıkarken takip ettiğimde keşfim durdu. Bu koridor epeyce odayla kaplı ve yürüdüğümüz ilk birkaçı daha büyük alanlar.

"Bunlar gösteri odaları. Genellikle bu tür sapkınlıklara yeni başlayanlar içindir. Ancak bilgi paylaşmak, keşfetmek veya yeni partnerleri test etmek için bu alana sık sık gelen birkaç Dom ve alt partner var."

Söylediği her şeyi duyuyorum ama Q'nun bilmediği şey, benim aradığının bu olmadığı. Ben ortağımı buldum. Ve oynuyoruz. Sık sık oynuyoruz ve rolleri değiştiriyoruz. Bu şimdiye kadar yaşadığım en tatmin edici cinsel ilişki. O meraklı ve ben de onu hiçbir şeyden mahrum edecek biri değilim.

"Efendim, bu odayı önerebilir miyim?" İçine baktım, basit bir oda. Ortada bir sandalye. Başka bir şey yok. Pencereler alanı çevreliyor, bu yüzden biri izlemek isterse, bunun için burası olacağını hayal ediyorum.

İşte o zaman onu görüyorum. Uyluklarına kadar uzanan siyah çoraplar, kıcını sımsıkı saran parlak siyah eteğin altından görünen jartiyerler. Muhteşem göğüslerinin alt ortaya çıkaracak kadar kısa kesilmiş siyah tank tarzı bir üst.

Ağzım sulanıyor. "Lanet ," nefes alıyorum.

Bakışlarım yukarıya doğru hareket ettiğinde, onu kalabalığın içinde gördüğümü anladım. Kulaklarıydı. O siyah danteli siyah bir tavşan maskesiyle değiştirmişti. Büyük göz oyukları bana onun güzel mavi gözlerini gösteriyor. Çıkıntılı tavşan kulakları uzun ve gururlu, başının üzerinde yüksekte duruyor.

duran gerçek hayattaki fantezime gülümsüyorum, kollarını kavuşturmuş, her zaman sahip olduğu özgüvenin her zerresiyle, saf cinsel enerjinin aurasıyla çevrili.

"Bunny," diye başımı sallayarak selamlıyorum.

Kırmızı lekeli dudakları en seksi gülümsemeyle kıvrılıyor. Ama henüz bir şey söylemiyor. Onun yerine başını yana eğip bir sonraki hamlemi bekliyor. Benim olanı almamı.

Omzumun üzerinden geriye bakıyorum. "Teşekkürler Q. Hepsi bu kadar."

Sıkı bir gülümsemeyle, "Evet efendim. Keyfini çıkarın." Kapıyı kapatmadan önce, "Bayan, bir şeye ihtiyacınız olursa."

"İyi olacağız. Teşekkürler, Q."

Gözlerimin vücudunda gezinmesine ve oyalanmasına izin verirken sırtımdan kendimi alamıyorum. *Kahretsin*, kızım iyi görünüyor.

Başparmağımı dudağımın üzerinde ileri geri hareket ettiriyorum ve sonra ellerimi takım elbisemin ceplerine sokuyorum.

Etrafında dönerek onu her açıdan kontrol ediyorum. geçer öne, tam kulağına doğru eğildim ve "Bu güzel göğüsleri yalamak mı yoksa kırmızı rujunu sikimle mahvetmek mi istediğime karar veremiyorum" dedim.

Mırıldanıyor. Sanki bunlardan herhangi biri onun için mükemmelmiş gibi.

bir sonraki yemeğim gibi çevreledim ve her santimini bu şekilde yutmak isterken, parmağımdaki yüzükle oynarken de gergindim. Ön doğru yürüdüğümde, yüzünde bir sırıtma vardı.

Yüzünü.

"Pantolonunu sıkılaştıran baskınlık mı yoksa boyun eğme mi?" diye soruyor nefes nefese bir ses tonuyla. Hatırladığım bir soru. Onu tekrar görene kadar sesi ve sözleri üzerime yapıştı. Konuştuğu anda gidiciydim.

Beni geri itiyor ve sandalyeye oturuyorum. Sonra önüme eğiliyor, bir eli omzumda, diğeri tanıdık bir şekilde göğsümden boynuma doğru kayıyor ve beni ürpertiyor.

Bana öylesine elle tutulur bir arzuyla bakıyor ki, beni onun için hazır olmanın ötesine geçiriyor ve neredeyse önce ne yapmam gerektiğini unutuyorum. Bir cevap bekliyorVe bende var.

"Evlenmek istediğim kadın bu. Beni zorlamaya, benimle oynamaya, benimle yarı yolda buluşmaya ya da teke tek dövüşmeye hazır olan kadın. Gününe göre değişir. Pantolonumun hep dar olmasının sebebi sensin, Bunny. Seni ne kadar çok istediğimi düşündükçe kalbim çok hızlı atıyor.

...ikimiz de yaşadığımız sürece."

Yüzündeki sırıtış gitmiş. Onun yerine lekeli dudakları aralanıyor. Gözleri benimkileri ararken cam gibi, sözsüz bir şekilde bana ciddi olup olmadığını soruyor.

Uzanıp gözlerindeki maskeyi kaldırıyorum. "Hukuk..."

"Tessa, on dakikadan fazlasını istiyorum. Söz konusu sen olduğunda, istiyorum. Beni seçtiğin her dakika kendimi şanslı hissediyorum. Sen benim hayatımın aşkıydın."

Yüzüğü kavrayıp onun önünde tutuyorum. "Evlen benimle, Bunny."

Onları uzaklaştırmaya çalışırken gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor. Yardım etmek için ayağa kalkıp yaklaşıyorum ve mükemmel kırmızı dudaklarına ulaşmalarını engelliyorum.

"Sen gerçekten de tanıdığım en gülünç derecede mükemmel insansın" derken başını hızla sallıyor.

Ellerimle yüzünü çerçeveleyiyorum ve onu daha yakına çekiyorum. "Bir dahaki bana aptal dediğinde senden alıntı yapacağım," diye fısıldıyorum.

Dudaklarıma gülümsüyor.

"Çok fazla gülümsemeniz var. Ama bu..."

Öptüm.

"...seni öperken gülümsediğin yerde..."

Öptüm.

"Bu benim favorim."

Geri çekiliyorum ve yüzüğü parmağına . Bir dakika boyunca ona baktı. Bir an için beni seviyor ama evlenmek istemiyor olabilir diye endişeleniyorum.

Gözlerini tekrar benimkilere çeviriyor ve "Aptal çocuk"

diyor. Midem dibe vuruyor.

Sonra parmaklarını üstünün askısına sokuyor ve kalın altın bir bant çıkarıyor. Onu uzatıp parmaklarımı kavradığında, neredeyse dev bir erkek çocuk gibi ağlamaya başlıyorum.

Yüzük parmağıma takarken gülümsüyor. "Seni bu fikirden korkuttuğum için endişelendim. düşünmüştüm." Omuz silkiyor ve "Ben de sorarım düşündüm." diyor.

"Lanet , Bunny." Onu kalçalarının arkasından tuttum ve boynuna doğru hırlarken bacaklarını etrafıma sardım. "Hayatının en güzel anına hazır olsan iyi edersin. Bir Riggs olmak üzeresin, bebeğim."

Dudaklarıma karşı gülüyor. "Ben hazırım."

EPILOG

Tessa

"NEDEN UNLA KAPLANMIŞ BİR KURABIYE TAVANIZ VAR?"

Law tavayı sehpanın üzerine koyuyor. Ekran gözlüklerimi başımın üstüne doğru itiyorum ve file short, ters beyzbol şapkası ve Timberland iş botlarından başka bir şey giymeyen kocamın adımlarını sayarak şömineden Noel ağacına doğru yürümesini izliyorum.

"Bunun yasal görünmesi gerekiyor, Bunny." Bunu o kadar ciddi söylüyor ki gülmek için dudağımı ısırıktan kendimi alamıyorum. "Geçen yıl havuçlardaki ısırık izlerine güvenmediler. Bu yüzden eğer bunlar adımlar değilse akıllarına daha fazla şüphe sokmayacağım."

"Bodruma inerken elfleri de götürmeyi unutma. Bu gece Noel Baba'yla birlikte Kuzey 'na dönmeleri gerekiyor."

"Çoktan yaptım, Bunny. Hadi ama, bunun ne olduğunu sanıyorsun, amatör saati mi?"

Hesap tablolarıma dönerken gülümsüyorum. Tatil sonrası bütçe için son harcamayı onaylamam gerekiyor. Bir satın alma işlemini tamamlamak üzereyiz ve her şeyin hesaba istiyorum. Costa Athletics, Maxim kovulmadan önce çok kötü kararlar aldığı için iflasın eşiğindeydi. Satın almanın son aşamasındayız ve babam tüm bu süre boyunca mücadele etmiş olsa da, bu hazır olduğunda emekli olabilmesini sağlayacak.

Mutfağa geçmeden önce aile odasında son adımlarını atarken bana doğru eğiliyor. "Noel Baba birkaç dakika içinde hediyeni diliyle açmak istiyor." Boynumu öpüyor. "Bitirmek üzere misin?"

Başımı arkaya yatırıp sıcak dudaklarıyla buluşuyorum, *"Annemi Noel Baba'yı Öperken Gördüm"* şarkısını mırıldanmaya başladığında öpücüğe gülümsüyorum.

Eşleşen evlenme teklifimizden sonraki kış, tüm arkadaşlarımızın ve ailemizin önünde evlendik. Kasabanın çoğu da. Çok güzeldi. Sanırım o kar kümesine düştüğüm andan itibaren Strutt's Peak'in benim evim olması hep biliyordum. Evi de inşa . Hâlâ tam olarak bitmedi ama artık bizim.

"Babam yarın akşam yemeği için saat kaç demişti?"

"Ne zaman . Akşam yemeğini daha sonra servis edecek. yoğun olduğumu ve çocukların bir süre yeni eşyalarıyla oynamak biliyor."

Botlarını çözerken gülümsüyor. "Evet, onlara hediyelerini verene

kadar." Ona ters ters bakıyorum. "Onlara ne almış?"

Omuz silkerek sırtıyor.

"Bana söylemediğin şey ne?"

Asher, ailemizi tamamlayana kadar yarı emekliliğin iyi bir yer olduğuna karar verdi. Şimdi zamanının çoğunu dede olarak geçiriyor.

"Hiçbir şey bilmiyorum. Yemin ederim. Ama geçen yıl midillileri vardı. Yani..."

Fırının saati çalışıyor ve çocukları uyandırmamak için aceleyle kapatıyorum.

Anasonlu kurabiyeler buzlandı ve kuruyor ama onlar Noel tatili boyunca tadını çıkarmamız için. Giselle ve Henry kendilerinininkini Noel günü getirecekler.

Bu çikolata parçacıklı kurabiyeler son yaptıklarımıydı. Ve benim favorim. Law ve ben her Noel arifesinde birlikte yaparız. Kendi küçük geleneğimiz. Tutabileceğimizi fark etmeden önce bile birbirimize verdiğimiz bir söz. Yıllar boyunca tariflerde bazı değişiklikler yaptık. Ama bu tarif ağzımı sulandırıyor; tereyağını diğerlerinden önce kızartıyoruz.

malzemelerini ekleyin ve fırından çıkar üzerlerine bir tutam deniz tuzu serpiştirin.

Law ensemi öperken kollarını belime doluyor. "Bu partiyi canavarlar için saklamalısın. Sonuncusunu en üst dolabımıza koydum bile. Bunları asla bulamazlar."

Bir aile kurmayı denemek istediğimizde, bu hiç de kolay olmadı. Ancak son IVF turumuzda, eğer bizim için gerçekleşmeyecekse, sadece iki kişilik bir aile olarak mutlu olacağımıza karar verdikten sonra, güzel bir ikiz setine sahip olduk-Luca ve Enzo. Onları neredeyse tam dönem taşıdım, bunu kanıtlayacak tüm çatlaklarla birlikte. Ve bizi dört kişilik bir aile yaptılar.

Daha da kötüsü, on ay sonra, ritmimizi bulduktan ve göğüslerimin yeniden kendime ait olduğunu hemen sonra, Brews & Books'ta taze pişmiş vanilyalı keklerin kokusunu aldıktan sonra şiddetli bir şekilde kusmaya başladım. Ve böylece, yaklaşık otuz altı hafta sonra, beş kişilik bir parti olduk. Ryker Riggs bizi tamamlamıştı ve etrafım sarılmıştı.

Çocuk bakımı seçenekleri hakkında konuştuğumuzda çalışmayı bırakmak . Riggs Outdoor iyi gidiyordu ve anneliğe ek olarak başka bir şey yapmak hoşuma gidiyordu. Ve yaradı. Law bir süreliğine evde kalan baba olmayı . Tek son çocuğa isim verebilmesiydi.

"Ryker Riggs," diye bağırdı, ellerini başının üzerine kaldırarak. "Bunny, bu çocuk böyle bir isimle hepsinin en belalı olacak." Sonunda pes ettim. Havalı bir isim.

Kocam da babalık doğuştan yetenekli. ilk kez bir çocuğunu göğsünde diğerini sırtında taşıırken gördüğümde neredeyse üzerine atlayacaktım. Gördüğüm en seksi , şimdi hepimizle ilgilenme şeklinin yanında.

"Sen benim favorimsin. Bunu biliyorsun, değil mi?" Boynuma eğilip beni tam da sevdiğim yerimden öperken gülümsüyorum.

"Sen de benim favorimsin, Bunny."

"Sana hediyesi biraz erken verebilir miyim?"

Kaşlarını oynatıyor ve diyor ki, "Takıyor musun? Titreşiyor mu? Siktir, ikisi de mi?"

Geriye doğru, yavaşça yatak odamıza giden merdivenlere doğru yürümeye başladım. "Eğer sana söylersem, bu sürprizi mahveder."

Parmağını pantolonumun kemerine sokuyor. "Beş dakika önde başlıyorsun. Sonra ben geliyorum," diyor gömleğimi yan tarafımı öpecek kadar yukarı kaldırırken.

"Daaadddd?"

Law'ın gözleri açılıyor ve yemin onu hiç bu kadar hızlı hareket ederken görmemiştim. Küçük gözler Noel Baba'nın onlar için hazırladığı şeyi görmeden önce rekor bir merdivenlerin tepesine fırlıyor.

"Onu dışarı at, Bunny. Merdivenlerin önüne!" diye fısıldayarak bağılıyor, kollarını iki yana açıyor. Aceleyle Ryker'in odasına giriyor ve ben onların kötü bir rüya hakkında konuştuklarını duyabiliyorum.

Kapının solunda duruyorum. "Ya ren geyikleri gizliden gizliye kötüyse ve hediyelerimizin üzerine pislerlerse?" Adil olmak gerekirse, o dört yaşında.

"O zaman uzun zaman önce işlerinden kovulduklarını ve Noel Baba'nın elektrikli kızak kullandığını tahmin ediyorum."

"Büyükbabamın Tesla'sı gibi mi?"

"Aynen öyle. Şimdi yatağa git yoksa Noel Baba burada uyumadığımızı düşünecek. Evimizi atlamasını istemiyorum."

"Kesinlikle hayır baba," diyor o kısıp sesiyle. "Sen de yatacak mısın?" Law beni izlerken yakalıyor ve "Evet, anneni gerekiyor" diyor.

"Bana sarılabilir misin?"

Kafasını odadan dışarı uzatıyor. "On dakika içinde orada olacağım Bunny," diye fısıldar. "Sen daha iyi

benim için hazır ol."

Ona sadece bilmiş bir gülümseme veriyorum. "Aptal çocuk, ben senin için her zaman hazırım."

Odaya geri döndüğünde bir inilti çıkardığını duyuyorum. "Seni seviyorum ama şu anda ağır bir tavuk savunması yapıyorsun."

"Tavuk savunması nedir?"

". Git uyu."

SON

A Peak Performance'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz. Devam edin. Biraz daha var.

SONSUZA DEK EKSTRA MUTLU

A Peak Performance'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz.

Eğer Riggs'in tüm romanlarını okuduysanız, genişletilmiş sonsöz bölümüne göz atmanızı kesinlikle tavsiye ederim çünkü herkes (özellikle de Asher) sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyor.

Buradan alın.

Kodu tarayın ve doğrudan telefonunuzdan okuyun.

BU ARALIKTA GELİYOR...

DECEMBER MIDNIGHTS

VICTORIA WILDER

Wild Tide, Maine'e hoş geldiniz.

STRUTT'S PEAK'TEN BİR YUDUM

Asher'ın S'mores Martini'si

Bunu martini olarak yudumlayabilir veya tercih ederseniz buzlu espresso olarak yapabilirsiniz.

Martini versiyonu için

İçindekiler

- 2oz votka (marshmallow/kek aromaları da olur)• 1 shot espresso
- 1 yemek kaşığı fluff veya 1 büyük marshmallow
- 2 yemek kaşığı çikolata parçaları• 2 oz İrlanda kreması
- Çikolata şurubu
- Ezilmiş graham kraker karesi

Buzlu bardakta servis edilmesi daha iyidir, ancak kendinizi koordineli hissediyorsanız bir martini bardağına gidin

Yol Tarifi

1. Bardağın içini çikolata şurubu ile kaplayın, bardağın kenarlarını da kaplayın ve ezilmiş graham krakerlerine batırın
2. Espressoyu marshmallow ve çikolata parçalarının üzerine dökün. Çözülene kadar karıştırın
3. Bir çalkalayıcıda buz üzerinde votka, espresso ve İrlanda kremasını karıştırın Süzün, dökün, yudumlayın ve tadını çıkarın!

Alkolsüz bir espresso içeceği olarak içmek isterseniz, 2 yemek kaşığı marshmallow kabartması ve 2 yemek kaşığı bitter çikolata parçacıkları üzerine 1-2 shot espresso demleyin. Çözülene kadar karıştırın ve sıcak olarak ya da buz üzerinde çalkalayarak için. Üzerine istediğiniz krema veya sütü ekleyin.

Law'ın Mükemmel Eski Modası

İçindekiler

- 3-4 oz burbon - *Law Foxx Bourbon'u tercih ediyor, ancak bu gerçek bir içki fabrikası olmadığından, herhangi bir orta sınıf burbon iş görür.*
- Bir büyük buz küpü veya buz küresi
- 1 küp kahverengi şeker veya 1 çay kaşığı kahverengi toz şeker
- 3 damla portakal bitteri
- Bir damla Aperol
- 1 portakal kabuğu

Yol Tarifi

1. Bardakta şeker, bitter ve aperolü birlikte karıştırın
2. Bunlar birleştirildikten sonra, buzunuzu
3. Portakal kabuğunu bükerek yağın çıkarın ve bardağınızın kenarına sürün, ardından içine bırakın
4. 3-4 oz burbonun üzerine dökün

Bu içeceklerle kendinizi daha da ısıtmak isterseniz Bölüm 24'e geri dönmekten çekinmeyin.

AYRICA VICTORIA WILDER TARAFINDAN

Everly & Jack

Henry & Giselle

Michael & Grace

TEŞEKKÜRLER

Teşekkür ! Evet, SİZE, bu kitabı okuduğunuz için. İster Renk Tepeleri'n beri hikâyelerimi okuyor olun, ister yeni bir yazar , bu kitabın var olma sebebi sizlersiniz. Yeni bir bağımsız yazara ve küçük kasaba serime şans verdiğiniz için teşekkür ederim.

Editörüm Mackenzie'ye, bu karakterleri düşündüğümde daha büyük ve cesur bir şekilde hayata yardımcı olduğun için teşekkür . Evrene sunduğum her kitapla beni daha iyi bir yazar ve hikâye anlatıcısı yapıyorsun. Size sonsuza dek minnettarım ve sizinle çalıştığım kendimi çok şanslı hissediyorum. Gittik ve Strutt's Peak'i harika bir yer haline getirdik! Bundan sonra gideceğimiz yer için çok hazırım!

ARC ekibime çok teşekkür ederim. Hanımlar, siz hiç şüphesiz kesinlikle EN İYİ hype-kadınlarsınız. Köşemde olmanızdan, bu seksi ve bayıltıcı hikayelerin tadını çıkarmanızdan ve arkadaşlarınıza da okumalarını söylemenizden çok mutluyum! Her biriniz harikasınız ve incelemeler, düzenlemeler ve toparlamalar için harcadığınız tüm zamanı takdir ediyorum.

Gerçekten harika iki beta okuyucum vardı. Bu kadınların benim köşemde, benimle birlikte bu hikayenin yoğunluğunda olması, teslim ettiğimi bilmek ve hiçbir şeyin kaçırılmadığından emin olmak için mükemmel bir dengeydi. Teşekkürler, Jill (books_jill_reads). Kenar yorumlarınız mükemmel.

Ve Amy (CoffeeandBookObsessed), olağanüstü bir beta okuyucu, inanılmaz bir heyecan ve destek kadını olduğun ve ekstra turundaki keskin gözün için kocaman bir teşekkür ve kocaman bir sanal kucaklama. Sen !

Becca ve The Author Agency'den Shauna, ikiniz de harikasınız. Sürekli desteğiniz ve hikayelerimi yeni okuyucularla buluşturmak için kışınızı yırtarak çalıştığınız için teşekkür ederim.

Doğulu kızlarıma, MILF'lerime ve MMA hanımlarıma, her zaman romantizmden bahsetmeye, bir içki içmeye veya tüm kaosu unutup sadece birlikte vakit geçirmeye hazır olduğunuz için teşekkür ederim. Sizi çok seviyorum.

En büyük teşekkürü kız kardeşlerime ediyorum. Özellikle de ses tahtam ve sağ kolum olan kardeşim Blair'e. Blair, sen inanılmaz bir insansın ve bu yolculukta beni ne kadar desteklediğin ve bana katıldığın için sonsuza kadar minnettar olacağım. Pazar yemeğinde görüşürüz. "Bir araba çaldık!"

Anne, benimle her zaman kitap konuştuğun ve her zaman yazmak istediğim türden bir ana karakter olduğun için teşekkür ederim. Ve baba, hiç okumadan bile mümkün olduğunca çok kopya satmaya çalıştığın için teşekkürler. Bu şekilde de devam edebilirsin.

En büyük destekçim ve hype adamım Bay Wilder'a teşekkür ederim. Hayali bir dünya ve sahte ilişkiler hakkında saçmalamamı dinlemeye her zaman istekli olduğun için teşekkür . Ama en önemlisi, bana her gün ilham veren bir ortak olduğun için teşekkür ederim. Seni sevebildiğim için her gün kendimi şanslı hissediyorum.

YAZAR HAKKINDA

Her zaman umutlu bir romantik olan yazar Victoria Wilder, lezzetli esprili ve vahŖi karakterlerle aėdaŖ romantizm yazıyor. Hikâyeleri, küçük kasabanın bayılmaya değer erkeklerinden son derece güçlü ailelere ve istediklerini istemekten korkmayan baş karakterlere kadar uzanıyor.

O bir doğu yakası kızı, zaman bir sonraki mevsimi kovalıyor ve kocası, iki çocuğu ve köpeği Linus ile birlikte yaşıyor. Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda onu bir kickboks kursunda antrenman yaparken ya da plajda ayaklarını kuma gömmek için bir bahane bulurken bulabilirsiniz.

Harika bir hikayenin gücüne inanıyor. Ve kelimelerin hayatınızın yörüngesini deėiŖtirme yeteneğine sahip olduğuna.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.